وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ تَنفَعُ الْمُؤْمِنِينَ

انوار المجالس
پښتو

فرمودات

حضرت صاحب المرتبت شیخ القرآن والحدیث پیر طریقت

رهبر شریعت الحاج خلیفه صاحب دین محمد مد ظله العالی

خلیفهٔ مجاز

حضرت شیخ المشائخ خلیفه صاحب داد محمد غزنوی مد ظله العالی

جلد دوهم

ناشر
خانقاه عالیه مجددیه عمریه
ډیره اسماعیل خان

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ تَنفَعُ الْمُؤْمِنِينَ

انوار المجالس

دویم جلد

فرمودات

شیخ القرآن و الحدیث پیر طریقت رہبر شریعت شمس المشائخ الحاج خلیفہ صاحب دین محمد مد ظلہ العالی

خلیفۂ مجاز

حضرت شیخ المشائخ خلیفہ صاحب دادمحمد غزنوی مدظلہ العالی

خپرونکی

خانقاہ عالیہ مجددیہ عمریہ

روح المدارس روحانیہ (ڈیرہ اسماعیل خان)

کتاب پېژندنه:

نــوم　　　　انوارالمجالس

فیــوضــات　　: شیخ القران والحدیث حضرت

خلیفه صاحب الحاج مولوي دین محمد مدظله العالی

تــولــونکی اوترتیب کونکی : مولوي سید محمد عمرفاروقي

کمپــوزران　　:　　مولوي محمد اکرم نعماني،

فضل الرحمن فضلي او ولي محمد تائب

دوم چــاپ　　دویم جلد / ۲۰۰۰ توکه

دچــاپ کــال　　۱۴۳۲ / محرم الحرام – ۱۳۹۰ل قوس

دچاپ تـول حقـوق له لیکـوال سره خـونـدي دي

خپــرونــکی　　خانقـاه عالیـه مجـددیـه عمـریه

روح المدارس روحانیه (دیره اسماعیل خان)

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمْ

ډالۍ

زما دا ناچیزه هڅه ، هغه هم که قبوله شي، نو ثواب یې خپل پیراومرشد جناب شیخ القران والحدیث قطب المشائخ خلیفه صاحب مولوي دین محمد اخندزاده (درزمت خلیفه صاحب) ته ډالۍ کوم.

(سیدمحمدعمرفاروقي)

شمېره	فهرست	مخ
۱	(۲۱) مجلس / په ذواتِ فاضله وو باندې د	۱
۲	توسل په درې قسمه ده	۱
۳	دنيك مسلمان په مرگ باندې زمكه او......	٥
٤	د حضرت نبي كريم ﷺ په ويښتانو تبرک	۸
٥	د حضرت نبي كريم ﷺ په نوكانو تبرک	۸
٦	دنقشبندليې مباركې د شجرې د ويلو فائدې	۹
۷	دنيكو خلكو دنومونو په واسطه په هغه ...	۱۳
۸	دلطائفو په وخت كې دعاوې	۱٥
۹	(۲۲) مجلس / په عباداتو كې دحضور...	۲۰
۱۰	د حضرت علي ﷺ د لمانځه په وخت كې ...	۲۰
۱۱	۲۳ مجلس / د روژې د مياشتې اهميت	۳٤
۱۲	حضرت ضياء المشائخ قدس الله سره......	۳۷
۱۳	له عاجزو خلكو سره پام كوئ !	۳۹
١٤	٢٤ مجلس / د فقهي او تصوف په اصطلاح ...	٤٣

۱۵	علم ظاهر او باطن لازم او ملزوم دي	٤٥
۱٦	کوم لمونځ صحيح ده !	٤٧
۱۷	د رياکارانو انجام	٤٩
۱۸	ديوه لمانځه په جمعه نه ګکولو خداى پاک ﷻ له رضا محروم کيدل	٥۲
۱۹	حضرت نبي کريم ﷺ د محبوبينو له جُملې...	٥٤
۲۰	د حضرت نبي کريمﷺ قاصد خداى پاک ﷻ..	٥٥
۲۱	۲٥ مجلس / د صالحانو اود ذکر بيان	٥۹
۲۲	د يو شُوم له لاسه د رُوم تول ښار وسوزېده	٦۲
۲۳	د بايزيد بسطامی رحمه الله په ليدلو يي	٦٦
۲٤	۲٦ مجلس / د وخت ارزښت اود خداى.....	٦۸
۲٥	د حضرت بايزيد بسطامی او سپي ترمنځ	٦۹
۲٦	د حضرت خواجه عبدالخالق غجدواني قُدس سره خپلو مريدانو ته بهترين نصيحت	۷۱
۲۷	د وخت ارزښت	۷۱
۲۸	دصحابهٔ کرامو رضی الله عنهم له خداى پاک ﷻ نه د	۷۲

۲۹	(۲۷) مجلس /د حضرت شاه نقشبند (قدس سره) مناقب اود علم تصوف اصطلاحات	۷٦
۳۰	د حضرت شاه نقشبند قدس سره له خپل ...	۷۷
۳۱	د حضرت شاه نقشبند قدس سره له خپل ...	۷۹
۳۲	حضرت شاه نقشبند قدس سره ته د خپل ...	۸۱
۳۳	د تصوف يو څه اصطلاحات	۸٤
۳٤	په يو نيك شخص د الله پاك ﷻ امتحان	۸۸
۳۵	ايا په جذب اودس ماتيږي اوكنه !	۹۳
۳٦	(۲۸) مجلس / د حضرت امام اعظم ابوحنيفه ...	۹۷
۳۷	د امام اعظم ابوحنيفه (رحمة الله عليه) ...	۹۷
۳۸	امام شافعي (رحمه الله) په دامام صاحب ...	۹۹
۳۹	(۲۹) مجلس / د حضرت رسول الله ﷺ سره محبت كول	۱۰۱
٤۰	د محبت علامات	۱۰٦
٤۱	سلطان محمود غزنوي او حضرت ابوالحسن ...	۱۱۲
٤۲	(۳۰) مجلس / دنياوي اوابدي ژوندون	۱۱٤

۲۹	(۲۷) مجلس /د حضرت شاه نقشبند (قدس سره) مناقب او د علم تصوف اصطلاحات	۷٦
۳۰	د حضرت شاه نقشبند قدس سره له خپل....	۷۷
۳۱	د حضرت شاه نقشبند قدس سره له خپل...	۷۹
۳۲	حضرت شاه نقشبند قدس سره ته د خپل...	۸۱
۳۳	د تصوف یو څه اصطلاحات	۸٤
۳٤	په یو نیك شخص د الله پاك ﷻ امتحان	۸۸
۳۵	ایا په جذب اودس ماتیږي اوکنه !	۹۲
۳٦	(۲۸) مجلس / د حضرت امام اعظم ابوحنیفه...	۹۷
۳۷	د امام اعظم ابوحنیفه (رحمة الله علیه)...	۹۷
۳۸	امام شافعي (رحمه الله) به دامام صاحب...	۹۹
۳۹	(۲۹) مجلس / د حضرت رسول الله ﷺ سره محبت کول	۱۰۱
٤۰	دمحبت علامات	۱۰٦
٤۱	سلطان محمود غزنوي او حضرت ابوالحسن...	۱۱۲
٤۲	(۳۰) مجلس / دنیاوي اوابدي ژوندون	۱۱٤

۴۳	مـرگ	۱۱۵
۴۴	له حضرت عمر ﷺ سره سمندر او غرونه	۱۲۶
۴۵	د حضرت ابوبکرصدیق ﷺ کرامت	۱۲۸
۴۶	په عبادت کې د حِسي خوند مثال	۱۲۹
۴۷	(۳۱) مجلس / دشریعت خلص، علم ،عمل...	۱۳۱
۴۸	حضرت حافظ شیرازی د خپل شهرت.....	۱۳۶
۴۹	په رخصت عمل کولو سره شهرت ختم شو	۱۳۹
۵۰	د کستم خلیفه صاحب شهرت نه خوښاوه	۱۴۰
۵۱	یو عالم د تقریر په منځ کې ولې کښناست؟	۱۴۱
۵۲	دپنجاب د پیر واقعه	۱۴۲
۵۳	نفس په صاحب صاحب دپر غتیږي	۱۴۳
۵۴	د علم اصلي حقیقت دامام غزالي ..	۱۴۵
۵۵	(۳۲) مجلس / دتقوا او اصلاح شرطونه او اسباب	۱۴۸
۵۶	د تقوا اقسام	۱۴۸
۵۷	اولیاوو ته خدای پاک ﷻ په حرام خوراک ...	۱۵۱

۵۸	يوه خُرما يي په اشتباه وخوړه څلوېښت ...	۱۵۳
۵۹	دانسان داصلاح لپاره اول شرط بيعت ده	۱۵٤
٦۰	په خپل مُرشد بدګماني د سوء خاتمې ...	۱۵٦
٦۱	دولايت شرطونه	۱۵۹
٦۲	له بيعت نه مخکې اصلاح	۱٦۰
٦۳	حضرت انوارالمشائخ دملاقات په ځای....	۱٦۲
٦٤	دمجدد الف ثاني قدس الله سره د مُريدانو...	۱٦۳
٦۵	(۳۳) مجلس / دمحبت اصلي سبب	۱٦۷
٦٦	د حضرت ابوبکر الصديق ﷺ دمحبت واقعه	۱٦۸
٦۷	د حضرت عبدالله بن زيد ابن عبدربه ﷺ واقعه	۱۷۲
٦۸	له رسول الله ﷺ سره داوښې عشق	۱۷۳
٦۹	(۳٤) مجلس / د حضرت نبي کريم ﷺ او....	۱۷٤
۷۰	د حضرت حسن ﷺ او حُسين ﷺ د لوږې واقعه	۱۷۸
٦۱	امهات المؤمنين له حضرت نبي کريم ﷺ	۱۸۰
٦۲	(۳۵) مجلس / هغه نعمتونه چې بايد قدر يې..	۱۸۲

٦٣	په يو (سبحان الله) ويلو سره دقبر د پنځو ...	۱۸۳
٦٤	دحضرت بي بي رابعه يوه زره درد وونكي ...	۱۸٤
٦٥	د حضرت عبدالله بن مبارک د غلام واقعه ...	۱۸۸
٦٦	(٣٦) مجلس / داسلام دين دمسلمانو له پاره ...	۱۹۲
٦٧	دحضرت ابراهيم بن ادهم دولايت سبب اوله ...	۱۹۲
٦٨	حضرت ابراهيم بن ادهم په ظاهري تكليف ...	۱۹۹
٦٩	(٣٧) مجلس/ توبه ،ژرا او له خداى پاک ﷻ نه ...	۲۰۲
۷۰	د الله پاک ﷻ له وېرې توبه ايستل	۲۰۲
۷۱	يو سخي ته له مسكينانو سره په كومك ...	۲۰٤
۷۲	حضرت عمر فاروق ﷺ له خداى پاک ﷻ ...	۲۰۷
۷۳	(۳۸) مجلس / د ولايت شرطونه او د ولي نښې ...	۲۱٥
۷٤	صحبت	۲۱٥
۷٥	ذكر	۲۱٦
۷٦	داولياوو علامې اونښې	۲۱۹
۷۷	دحضرت بشر حافي قدس سره دتوبې او لقب...	۲۲٤

۷۸	(۳۹) مجلس / د حضرت نبي کريم ﷺ	۳۲۸
۷۹	په جماداتو کې د حضرت نبي کريم ﷺ ..	۳۳۰
۸۰	د حضرت نبي کريم ﷺ د (شق القمر) معجزه	۳۳۲
۸۱	د اسطوانة الحنانة واقعه	۳۳۳
۸۲	د حضرت رسول الله ﷺ په حيواناتو کې ..	۳۳۶
۸۳	د حضرت نبي کريم ﷺ د معراج په واقعه ...	۳۳۸
۸٤	عقلي دلائل	۳۳۹
۸۵	د طريقت فائدې	۳٤۲
۸٦	بيعت اولاس نيوى دوه لويې فائدې لري	۳٤٤
۸۷	(٤٠) مجلس / په دنيا کې د نيکو اعمالو بدله	۳٤٦
۸۸	په بني اسرائيلو کې د دريو نيکو انسانانو قصه	۳٤٦
۸۹	د يوې ګناه د نه کولو په سبب له دنياوي ..	۳٥۰
۹۰	د حضرت حبيب عجمي (قدس سره) د توبې ..	۳٥٤
۹۱	(٤١) مجلس / د وخت اهتمام د خداى پاک ﷻ ..	۳٦۱
۹۲	د حضرت صديق اکبر رضي الله عنه کرامت	۳٦۲

٩٣	د حضرت ابودرداء ؓ کرامات	٣٦٢
٩٤	د حضرت حمزه ؓ له شهادت نه وروسته ...	٣٦٥
٩٥	دنیکوخلکو په ملګرتیا سړی هم جنت ته ..	٣٦٦
٩٦	له مرګ نه وروسته د حضرت نورالمشائخ ...	٣٦٨
٩٧	حضرت نبي کریم ﷺ د کوچي له پاره په ...	٣٦٩
٩٨	د حضرت خالد بن ولید ؓ کرامت	٣٧٠
٩٩	د حضرت اسماعیل جان اغا صاحب کرامت	٣٧٢
١٠٠	(٤٢) مجلس /دنعمت دبقاسبب شکرانه او ...	٣٧٦
١٠١	د حضرت یونس ؑ په قوم راغلی عذاب ...	٣٧٦
١٠٢	دیوسنت پرینبودل دشکست سبب کیدل	٣٧٩
١٠٣	(٤٣) مجلس / دلورو مقاماتو دحاصلولو ...	٢٨٦
١٠٤	په کوم زړه چې وعظ اونصحیت اثر نه ...	٢٨٨

(۲۱) مجلس

په ذواتِ فاضله وو باندې د توسل دثبوت بيان

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ٱتَّقُوا ٱللَّهَ وَٱبْتَغُوٓا إِلَيْهِ ٱلْوَسِيلَةَ ﴾ [سورة المائدة]

ترجمه: ای هغو کسانو چې تاسو ايمان راوړی تاسې خدای تعالی ته طلب د وسيلې کوئ!

وسيله

توسل په درې قسمه دی:

۱ ـ په اعمال صالحه سره الله پاکﷻ ته توسل.

۲ ـ په مبارکو ذواتو سره توسل الله پاک ته.

۳ ـ د مبارکو ذواتو د آثارو په وسيله توسل اللهﷻ ته.

په اولني توسل سره د ټولو علماء کرامو اتفاق دی چې په اعمال صالحه وو سره توسل صحي دی، هيڅ څوک ورځخه انکار نه کوي.

دوهم توسل په نيکو اشخاصو او ذواتو سره دی، دا توسل په خپل کور کې په دوه قسمه دی. يوداده چې الله پاکﷻ ته يوذات وسيله کوي اوهغه ژوندی وي. دوهم داسې توسل دی چې داسې يوڅوک

الله تعالیﷻ ته وسیله کوي چي هغه شخص مړ وي . اوس په دي کي چي یو شخص ژوندی وي او ته یې الله پاکﷻ ته وسیله کوي په دي کي هم اکثره علماء کرام متفق دي اوځه اختلاف پکي نشته مطلب داچي دا توسل جائز ده.

مګر داچي یو نېک شخص وفات شوی وي اوته یې الله پاکﷻ ته وسیله کوي نو آیا په دي باره کي څه جواز شته که نه ؟ نو وهابیان (غیر مقلدین) او علامه ابن تیمیه په دي قائل دي چي دا کار جائز نه دی.

ائمه کرام احناف بیا دا وایي چي که یو شخص الله تعالیﷻ ته محبوب او مقبول وي هغه که بیا مړ وي اوکه ژوندی په دواړو حالاتو کي په دغه شخص سره توسل جائز دی، حاضر وي اوکه غائب په دواړو حالاتو کي توسل جائز دی.

یو صحابي مبارک ﷺ چي په دواړو سترګو ړوند و ، دی حضرت نبي کریمﷺ ته راغی او ورته یې وویل چي: ماته دعا وکړه ترڅو مي سترګي روغې شي ! حضرت نبي کریمﷺ ورته وفرمایل چي: که په دي حالت صبر وکړي اجر به یې ډېر وي ، خو دغه صحابيﷺ بیا په خپله خبره ټینګار کاوه چي که مي سترګي روغې شي نو زه به نور هم نېک اعمال ډېر کړم، نو حضرت نبي کریمﷺ ورته وفرمایل چي: ولاړ شه اودس وکړه او دوه رکعته لمونځ وکړه، له لمانځه وروسته د الله تعالیﷻ حمد او ثنا ووایه، په ما باندي درود ووایه او بیا دعا وکړه. په دغې دعا کي نبي کریمﷺ ورته دا الفاظ ښودلي دي چي: (

الهي بجاه نبيك المصطفى ﴾ اى خدايه ستا د ګران پيغمبر په واسطه مي سترګي روغي کړي. له دي سره په هغو الفاظو کي چي حضرت نبي کريمﷺ هغه صحابيؓ ته وربښودلي دا هم شته چي: ﴿ **يا محمد انى اتوجه بك الى ربنا فاشفع لى** ﴾ يا رسول الله ! زه په تا باندي خپل رب ته وسيله جوړوم نو ته زما په باره کي سفارش وکړه. ددي دعا په آخر کي دا الفاظ راځي ﴿ **اللهم شفعه فينا** ﴾ اى خدايه ! دده شفاعت زما په باب کي قبول کړي.

نو اوس سره له دي چي حضرت نبي کريمﷺ په دغه مجلس او لمانځه او دعا کي له دغه صحابي ؓ سره نشته هغه يواځي اودس، لمونځ او دعا کوله خو حضرت نبي کريمﷺ يي الله تعالىﷻ ته وسيله کړى او الله تعالىﷻ يي سترګي ورته جوړي کړي.

همدارنګه کله چي حضرت نبي کريمﷺ لا دغي دنيا ته تشريف نه وو راوړى نو چي د اهل کتابو به له نورو مشرکينو او کفارو سره جنګ شو نو تورات به يي راواخيست او هغه آياتونه چي په هغو کي د حضرت نبي کريمﷺ صفات وو په دغو آياتونو به يي ګوته کېښوده چي اى خدايه پاکه ! ددغه پاک نبي په واسطه چي تا له مونږ سره دهغه د پيدايښت او بعثت وعده کړي دهغه په واسطه مونږ ته په دښمن باندي کاميابي راپه برخه کړي. نو الله تعالىﷻ به هغو اهل کتابو ته په مشرکينو او نورو کفارو فتحه ورکوله. لکه چي په خپله الله تعالىﷻ ددي واقعي تصديق په قرآن کريم کي کوي ﴿ وَكَانُوا

مِن قَبۡلُ يَسۡتَفۡتِحُونَ عَلَى ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ﴾ او همدا اهل کتاب و چې مخکې به يې دده په وسيله په کفارو باندې د فتحې غوښتنه کوله.
نو حضرت نبي کريمﷺ سره له دې چې پيدا هم نه ده، يواځې يې له دوی سره د پيدايښت وعده په تورات کې شوې وه، نودهغهﷺ په وسيله به دوی سوال کاوه او الله تعالیﷻ به دوی ته فتحه ورکوله.

د حضرت نبي کريمﷺ له رحلت څخه وروسته چې حضرت ام المؤمنين حضرت عائشه صديقيه رضی الله عنها ته صحابۀ کرامؓ راغلل چې سخته وچکالي ده، سخته قحطي راغلې ده، ته دحضرت نبي کريمﷺ مبارکه بي بي يې، ته راته دعا وکړه چې الله تعالیﷻ په مونږ باندې درحمت باران وکړي. حضرت ام المؤمنين رضی الله عنها ورته وويل چې: داسې وکړئ چې د حضرت نبي کريمﷺ د مبارکې روضې د بام چت د رسول اللهﷺ د مبارک قبر په برابرې سورى کړئ چې د آسمان فضا ورڅخه ښکاره شي نو کېدای شي چې الله تعالیﷻ خپل رحمت نازل کړي. صحابۀ کراموؓ همداسې وکړل چې دحضرت نبي کريمﷺ د مبارکې روضې چت يې دده ﷺ د قبر په برابرې سورى کړ نو داسې باران وشو چې تولې ځمکې يې سېرابه کړې. دا کار د حضرت نبي کريمﷺ له رحلت څخه وروسته شوی.

محدثين کرام ددې وجه دا ليکي چې: د آسمان او ددهﷺ د مبارکې روضې ترمنځ دغه چت پرده جوړه کړې، کله چې دغه چت لرې شو

، دده ﷺ قبر مبارک ښکاره شو نو آسمان په ژړا شو اودده له ژړا نه ځمکه سېرابه شوه.

دکفارو په باره کې الله تعالی فرمايي: ﴿ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ ٱلسَّمَآءُ وَٱلْأَرْضُ ﴾ پردوی باندې اسمان اوځمکې نه دي ژړلي چې مره شي هم اسمان او ځمکې نه ور با ندې ژاړي ددغه نه دامعلومیږي چې په مسلمان باندې اسمان هم غمجن کيږي اوياهم اسمان اوځمکه ورباندې ژاړي.

د نیک مسلمان په مرګ باندې زمکه او اسمان ژاړي

حضرت سعد بن معاذ ﷺ چې وفات شو نو حضرت نبي کريم ﷺ فرمايي:چې دده په مرګ باندې عرش عظيم په حرکت شو. ولې په حرکت شو ؟ ياداچې هغه دده روح چې عرش عظيم طرف ته خوت دهغې له وجې هغه ولړزېده ياداچې دده نيک اعمال اسمان طرف ته پورته کېدل هغه بندشول نو عرش عظيم په حرکت باندې راغی.نو دحضرت رسو ل الله ﷺ د قبر په ليدلو باندې وايي اسمان په ژړا شو داسمان د ژړا نه خدای ﷻ دا خلک ټول سيرابه کړل دحضرت اسماء رضی الله عنها چې د حضرت نبي کريم ﷺ خوښينه ده دهغې نه روايت دی چې دحضرت نبي کريم ﷺ يوه شپه زموږ سره وه دده دوفات نه وروسته به چې د موږ په کور کې کله مريض پيدا شو په هغه شپه به مو او به تېرې کړې بيا به مو هغه مريض ته

ور کړي هغه به وخکلي بیا به خدای پاک هغه مریض ته صحت
ورکاوه حضرت ابي ایو ب انصاري د روم په جنګ کي لګیا ده په
مقابل کي درو میانو په لکاوو فو جو نه دي دیو مجا هد صحابي
مخامخ ور باندي ور منده کړه په دا فوج دکفارو ور ګډ شو دیوي او
بلي خوانه صحابه کرامو ور باندي ناري کړي چي خدای پاک خو
وایي ﴿ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ﴾ په خپلو لاسو نو خان هلا کت ته
مه اچوئ دا خو دي خان هلا کت ته وا چاوه حضرت ابي ایو ب
انصاري ور ته وایي چي نه تا سي غلط یاست ددغه آیت دغه مطلب
نه ده دا آیت دموږ دانصارو په باره کي نا زل شوی دی کله چي
فتحي دمسلمانان ډېري شوي نو موږانصارو په پټه په خپل ما بین
کي مشوره وکړه چي مخکي خو ډېر ضرورت و خپل خان او مال مو
تول په دین لګول اوس خو مسلما نان ډېر شول دنیا وي پیدا شوي
نو درځي چي لیږ لیږ دا خپل کارو بار شروع کړو دنیا لیږ ډېره کړو
باغونه او خمکه لګ برابره کړو خدای پاک آیاتونه نازل کړل چي خا
نو نه هلا کت ته مه اچوئ چي خان او مال دي په دین ونه لګول نو
دین به غریب کیږي نو بیابه خپله هلاک کیږئ او کفار به دربا ندي
غا لبه کیږي نو حضرت ابي ایوب ددغي نه انکار وکړ بیاحضرت
ابي ایوب په دغه حالت کي مخکي روان روان تر څوبوري چي دی
هم شهید کیږي اوبیاد شهادت په وخت کي وصیت کوي زمامړی به
دقسطنطوني دېوال ته نږدي کفاروته ورخښوئ مرقات لیکي چي
پس له مرګه به خلک ورتلل دده قبرمبارک ته دده په قبر باندي
بلیږي تبرک حاصلولو اودده دقبر په سبب به یې دمرضو شفاء

غوښتله نو خدای پاک ﷺ به شفاء ورکوله نوداتبرک په ذوات فاضلوپس له مرګه دده ده.نو مطلب مې دادی چې یووارسری دخپل ځان په باب کې تقصیرات ووینې ددغو دتقصیراتودمعافې لپاره فقط یوه دغه لار نه ده چې صرف په عبادت زوروکړي خدای پاک ته چې دسرې وس رسیږي باید په هر عنوان وسیله طلب کړي په عمل صالح کې چې دسرې وس رسیږي دادې کوې خدای پاک ته وسیله ده دهغه په سبب به خدای پاک مغفرت ورته کوې.نیک ذوات دی خدای پاک ته واسطه کوې کوم شخص ته چې په ژوند کې ورځې یاکوم زیارت ته چې ورځې پس له مرګه په دوارو کې دی:په صحیح نیت ورځې څومره چې دده نیت سم ؤچې ددغه شخص په واسطه خدای پاک زما داجرمونه معاف کړې که ژوندي ته ورځې څوهغه وسیله ګرځوي خدای پاک ته څو دنیک عمل په واسطه یې وسیله ګرځوي اوکه مړي ته ورځې هغه زیارت مبارک وسیله ګرځوي خداوند متعال ته څو دنیک عمل په په وجه یې ګرځوي چې اې خدایه پاکه داخو دستا دوست ده ته ددغه خپل دوست په واسطه ماته دخپلو ګنا هونو مغفرت وکړې ماته توفیق دنیک عمل راکړې اوداسې ددوی په اثار مبارکه ؤباندې وسیله وګرځول شي.

دحضرت نبي كريم ﷺ په وېښتا نوتبرک

حضرت نبي اكرم ﷺ په منا شريفه كې نائي راوغوښت چې سر يې ورو خرئ يې نويوواړي دائىي طرف په لاس كې وركړ هغه يې وخراوه يوصحابي يې راوغوښت وايې داونيسه بيايې چپ طرف هغه نايي ته ونيوهغه يې هم وخراوه بيايې صحابي راوغوښت چې داونيسه چې ټول وېښتان يې واخيستل نوويې ويل چې داوېښه اوپه صحابه كراموياندې يې تقسيم كړه تبرک په وېښتانو دحضرت نبي كريم صلى الله عليه وسلم باندې څكه دده له ذات سره نسبتې وودده وېښتان ؤ.

دحضرت نبي كريم ﷺ په نوكانو تبرک

حضرت نبي كريم ﷺ په يو وخت كې نو كان پرېكول نو يو صحابي ته وايې چې په صحابه كرامو باندې يې تقسيم كړه. نو ويل كېږي چې داتبركات ترننه پورې موجو ددي اكثرو ائمه كرامو، مخكېنوخلكو به د حضرت نبي كريم ﷺ هغه وېښتان ساتل، نوكان به يې ساتل، دده لباس مبارک چې دده چوپانه قميص اوپټكى څه شى به يې پيداكړل هغه به يې سا تل،ترديې پورې چې دحضرت اسماء رضى الله عنها سره د حضرت نبي كريم ﷺ دېږې مباركې

وېښته وو اوپه سپينوزرو کې يې ساتلي ؤ اوچې کوم مريض به ورغی هغه وېښته به يې په اوبوکې ورته وواهه بيابه يې هغه اوبه وڅښلې خدا و ندمتعال به شفاء ورکوله په افغانستان کې يې وېښته شته په پاکستان کې شته په بخارا کې شته هغو ائمه کرامو دغه حقيقت پېژاند دهغو په واسطه به يې خداوندکارونه جوړول دده وېښتان دده لباس دده نو کان ترننه پورې خلکوساتلي دي.

نو تبرک اوتوسل په دغو تولو شيانوباندې جائزه ده که نه وای مخکې علماووائمه کرامو نه کړل نو دخپلو تقصيراتو دمغفرت لپاره سرې بايد هره لاز ولټوي دهغې بهترينه لاز هغه د نقشبنديې طريقې د شجرې مبارکې ويل دي.

د نقشبنديې مبارکې د شجرې د ويلو فائدې

دادمونږ دطريقې چې کومه شجره ده دخپل شيخ نه تر رسول الله ﷺ پورې داولياوو د نومونو چې کوم تلاوت ده داچې سړی روزانه يوواړې په دغه نيت باندې کوې چې خدای پاکه! دې ددغو اولياووپه واسطه زما ذکر جارې کړې چې ددغو په بر کت ماته مغفرت وکړې ددغو په بر کت ماته علم راکړې نو هر نيت صحيح چې سړی په کې کوې خدای پاک يې پوره کوې حتی دهند په غټو علماوويه چې کوم غټ مرضونه ولګېدل نو ددغې شجرې نو مونه به يې ورته ليکل خدای پاک به دهغو په سبب خلکو ته شفاء ورکوله

څکه هغه توسل به دوی باندې بیرته په واقع کې توسل ددوی په نېکو اعمالوده خدای پاک ته هغه نېک عمل وسیله کول دي

حتی دبعضې مریدانو نفي اثبات نه کیږي مشائخ کرام داطریقه ورته ښیي چې اول دې لطائفې وکړي اوبیادې شجره ووایي په دغه نیت باندې چې خدای پاک دې ددغو داولیاوو په بر کت باندې زما نفي اثبات ورسوي نو دهر نیک مقصد لپاره یې چې سړی وګرځوي خدای پاک یې هغه مقصود وربانډې پوره کوي نو داتبرک اوتوسل په ذوات فاضله ووچې یوواري داحادیثو صحیحه ونه معلوم ده نو داخاي دشک اواشتباه نه ده دابايد سړی په کامل اخلاص او اعتقاد باندې وکړي خومره چې یې وس رسیږي دشجرې ویل باید پرې نه ښودل شي دادهر مفید دی دلطائفو دعاوې بایدوویل شي داهره لطیفه خپل متصرف لري ددغې لطیفې ددعاپه برکت د هغې لطیفې دمتصرف روحانیت حاضریږي خدای پاک هغه لطیفه ورسره جاري کوي. دازمونږ دلطیفو چې کومې دعاوې دي دبعضې طریقومستقل سبقونه دي خودا زمونږ د حضراتو مبارکینو مجددینواندراج ده چې په یوه لطیفه کې درې یا څلورکارونه کیږي نوداچې په غور باندې دلطیفو دعاوې وایي اوشجره وایي اوهغه خدای پاک ته وسیله ګرځوي نومؤثر واقع کیږي څکه رسول الله ﷺ خپل صحابي ته وایي چې: ما وسیله وګرځوه، که وسیله مؤثره نه وای بیابه رسول اللهﷺ ورته ویلي وو چې دوه رکعته لمونځ او دعا وکړه؟ خو رسول اللهﷺ د لمانځه امر هم ورته کوي چې دا یو صالح عمل ده اوداهم ورته ښیي چې د الله تعالیﷻ ثنا اودهغه په

پیغمبرﷺ باندې درود ووایه اوله دې سره سره دا هم ورته وایې چې ما الله تعالیٰ ﷻ ته وسیله وګرځوه، الله پاکﷻ به دې مقصود حل کړي. نو کله چې صحابيؓ دغه عمل وکړ نو الله تعالیٰﷻ یې دواړه سترګې ورته روغې کړې.

نو په دې کې دې ته اشاره ده چې انسان باید په دې ټولو شیانو کې کوشش وکړي، عمل دې هم کوي او وسیله دې هم لټوي، او بیا په دغې وسیلې جوړولو کې د مرې او ژوندي د لیرې او نژدې کوم فرق نشته.یو جادوګر وي هغه د شیطان نومونه او ناروا اوراد پخوي، د شیطان د نوم د ډېرو یادولو له امله ورسره د شیطان ملګرتیا پیدا شي، له ډېرو سره په ناروا کارونو کې مرسته هم کوي، اکثره جادو ګومره مؤثر وي چې خلک مرګ ته ورسوي، مېړه او ښځه سره بېل کړي، خپل خپلوان سره جلا کړي، دا ولې ؟ ځکه چې شیطان ورسره مرسته کوي، نو چې د شیطان د نوم په یادولو د شیطان له هغه سره ملګرتیا پیدا کېږي، نو دالله تعالیٰﷻ د دوستانو د نومونو په ویلو به له هغوی سره دوستي او ملګرتیا پیدا کېږي.

اسماء الحسنی چې یوڅوک ګومره ډېر وایي نو له الله تعالیٰﷻ سره یې ډېره مینه پیدا کېږي، ګومره چې د رسول اللهﷺ نومونه یادوي نو له هغهﷺ سره یې مینه او محبت پیدا کېږي، همداسې د اولیاء الله کرامو نومونه چې یادوي نو له هغوی سره یې مینه او تعلق پیداکېږي، نو لنډه داچې دا دتعلق او ملګرتیا جوړولو یوه لاره ده.

د (مزارات اولیاء) په نوم یو کتاب ده، دې کتاب د یوه حدیث مضمون رانقل کړی چې: د قیامت په ورځ به له یوه انسان سره الله پاک ﷻ حساب وکړي، نیکي او بدي یې سره برابر شي، نو الله تعالی ﷻ ورته وایي چې ورشه او یوه نیکي راپیدا کړه ترڅو دې وبښم، نو دغه شخص ډېر وګرځي نو هغه یوه نیکي پیدا نه کړي، ځکه چې په هغه ورځ هرڅوک محتاج وي، بیا الله تعالی ﷻ ورته د خپل یو ولي نوم واخلي چې زما د هغه فلانکي دوست نوم دې زده و ؟ دی ورته په خواب کې وایي چې: هو ! نو الله تعالی ﷻ به ورته وایي چې: بس یواځې په همدې مې وبښلې.

نو چې سړی لږ فکر وکړي چې په وسیله خدای پاک ﷻ ته سړی نږدې کېږي، نو په حضرت نبي کریم ﷺ چې څوک یو ځل درود شریف ووايي نو الله تعالی ﷻ او ملائکې په هغه سړي لس لس ځله درود وایي. د جُمعې مبارکې په شپه چې یو څوک درود شریف ووايي نو په خواب کې یې الله تعالی ﷻ او ملائکې په ده باندې اویا ځله درود وایي.

نو په کار ده چې د جُمعې په شپه او بل هر وخت کې په حضرت نبي کریم ﷺ باندې درود وویل شي، ځکه په مقابل کې به یې الله تعالی ﷻ په مونږ باندې درود نازلوي، ځکه چې الله تعالی ﷻ په دې کار باندې راضي کېږي، ده ﷺ د دوست ثناء دې ادا کړه، ځکه چې رسول الله ﷺ د الله تعالی ﷻ محبوب ده، ده د محبوب ثناء او صفت دې ادا کړ، نو په مقابل کې یې الله تعالی ﷻ دومره وړباندې

خوشاله شو چې د هغه له وجې يې په تا باندې اويا رحمتونه نازل کړل.

په کوم ځای کې چې د خدای تعالیٰ ﷻ نوم اخيستل کېږي په هغه ځای د الله تعالیٰ ﷻ رحمت نازلېږي.

د نيکوخلکو د نومونو په واسطه په هغه ځای انوار نازلېږي

جُناب حضرت قدوتنا مرحوم انوار المشائخ فضل الدين خليفه صاحب قدس الله تعالیٰ سره به دا واقعه ډېره بيانوله چې: يو ولي په يوه ځای تېرېده نو ويې ليدل چې: انوار ورېږي، نو ده دا گمان وکړ چې دلته به کوم ژوندی بزرگ (ولي) وي، ورته به ورشم او څه به ورځخه زده کړم، يا به کوم زيارت وي او هلته به دعا وکړم، الله تعالیٰ ﷻ به مې کارونه جوړ کړي. دغه بزرگ وايي : کله چې دغه ځای ته ورغلم نو هلته د غلو يوه ډله ناسته وه، او هغه غلا شوی سامان يې سره په خپل منځ کې وېشه. زه حيران شوم چې دا زما کشف بې ځايه وه که کوم بل څه چل ده ؟ (خليفه صاحب مبارک به ويل چې : د الله تعالیٰ ﷻ اولياء هوښيار وي په تلوار گوم کار نه کوي). نو دغه بزرگ له دې غلو څخه پوښتنه وکړه چې: ددغه مال له تقسيم څخه تاسې مخکې په څه مصروف وئ؟ له هغو څخه يوه شخص ورته وويل چې: زمونږ دغه ملگري د حضرت پيران پير صاحب کومه واقعه بيانوله.

نو گوری: ! سره له دي چي دا شخص فاسق دی، غلا يې کړې، خو چي د خدای تعالیﷻ د کوم دوست واقعه بیانوي نو هلته الله تعالیﷻ بیاهم خپل رحمت نازل کړی دی. نو بیا چي یو سړی مسلمان وي، بیا طالب او نیک عمله شي، مجاهد او صوفي شي اوبیا په دغه بنه سریتوب کې د الله تعالیﷻ دوستانو بیان کوي، دهغوی واقعات ذکر کوي، نو په هغه به څومره رحمتونه نازلیږي؟ دا طبعي خبره ده چي په کوم مجلس او وعظ کي د خدای پاکﷻ د دوستانو نومونه یاد کړل شي نو د هر اثر پکې وي، ځکه هلته ددوی روحانیت متوجه شي اود هغه سره د الله تعالیﷻ رحمت نازل شي، اوپه کوم مجلس کي چي د الله تعالیﷻ رحمت نازل شي نو له هغې سره د انسانانو حالت بدلیږي، بیا یې په ذکر، دعا او نورو اعمالو کي اثر پیدا کېږي.

نو دغه شجرې اود لطائفو دعاګانې هر وخت وایاست، مه يې پرېږدئ ! نو مطلب داچي د وسیلې ثبوت شته، په آیاتونو او احادیثو باندې ثابته ده، د مړي او ژوندي په باره کې، د عمل په باب کې اود ذواتو په باب کې، نودا ټول ثابت دي، په دې کي باید سړی اشتباه اختیار نه کړي، باید په اخلاص سره دې شي ته متوجه وي. د شجرې ویل ددغه توسل له قبیلې څخه دي، په دغه سره انسان بهترین توسل حاصلولای شي، نوپه هیڅ حالت کي باید پرې نه ښودل شي، همدارنګه د لطائفو په دعاګانو کي مشائخ کرام وسلیه کېږي.

دلطائفو په وخت کې دعاوې

د اولنې لطيفې دعا : (الهی تجليات صفات افعال خودرا که از لطيفه قلبي حضر محمد مصطفى ﷺ به لطيفه قلبی حضرت آدم علی نبينا وعليه الصلوة والسلام رسانيدی همان فيض به لطيفه قلبی من حقير هم برسان به واسطه مرشدين طريقتم و بالخصوص به واسطة جناب مرشدم

نو په دې خای کې وسيله راغله . معنا داچې: خدايه پاکه ستا هغه رڼاګانې چې د رسول الله ﷺ له زړه مبارک څخه د حضرت آدم ﷺ زړه مبارک ته دې رسولې دي، نو هغه رڼاګانې زما عاجز زړه ته راورسوي ، خو په واسطه د مرشدينو ددغه طريقت چې هغه په دغه شجره کې شومره اولياء الله ذکر دي . (يعنې خصوصاً زما د خپل پير په واسطه الله پاکه! هغه انوار او تجليات زما زړه ته راورسوي).

د دوهمې لطيفې دعا : (الهی فيض صفات ذاتی که از لطيفه روحی حضرت محمدﷺمصطفى بلطيفه روحی حضرت نوح وحضرت ابراهيم على نبينا وعليهما الصلوة وسلم رسانيدی همان فيض بلطيفه روحی من حقيرهم برسان بواسطه مرشدين طريقتم وبالخصوص بواسطه جناب مرشدم)

یعني هغه د ذاتي صفاتو فیض چې د رسول اللهﷺ له مبارک زړه نه دي د حضرت نوح ؑ او حضرت ابراهیم ؑ روح ته دي رسولي دي، خدایه پاکه ! زما عاجز روح ته یې هم راورسوي، په وسیله د اولیاوو ددې لاري ، خصوصاً زما د خپل پیرمبارک په وسیله باندي.

د دریمې لطیفې دعا : (الهی فیض شیونات ذاتی که از لطیفه سِری حضرت محمد مصطفی ﷺ بلطیفه سِری حضرت موسی علیه الصلوة وسلم رسانیدی همان فیض بلطیفه سِری من حقیر هم برسان بواسطه مرشدین طریقتم وبالخصوص بواسطه جناب مرشدم)

معنا داچې: ای خدایه پاکه ! هغه فیض د شیوناتو ستا چې له لطیفهٔ سري د حضرت نبي کریمﷺ څخه دې لطیفهٔ سري د موسیٰ ؑ ته رسولی دی هغه فیض زما عاجز لطیفې ته هم راورسوې ، ددغې لارې د اولیاء کرامو په واسطه ، خصوصاً زما دخپل محبوب مرشد په واسطه.

دڅلورمې لطیفې دعا : (الهی فَیضِ صفات سلبی که ازلطیفه خفی حضرت محمد مصطفی ﷺ بلطیفه خفی حضرت عیسی علیه الصلوة وسلم رسانیدی همان فیض بلطیفه خفی من حقیر هم برسان بواسطه مرشدین طریقتم وبالخصوص بواسطه جناب مرشدم)

معنا داچې: ای خدایه پاکه ! هغه د خپلو سلبي صفاتو د لطیفهٔ خفي چې د رسول اللهﷺ له لطیفهٔ خفي نه دې حضرت عیسیٰ ؑ ته

رسولي دی، هغه فيض زما خفي لطيفي ته هم ورسوي، د اولياء كرامو په واسطه، خصوصاً زما دخپل مرشد په واسطه.

د پنځمې لطيفې دعا : (الهی فیض انوار جامع شان العلم لطیفه اخفی حضرت محمد مصطفی ﷺ بلطیفه اخفی من حقیرهم برسان به واسطه مرشدین طریقتم وبالخصوص بواسطه جناب مرشدم)

چې د رسول الله ﷺ تر قدم لاندې ده، الهي هغه فيض د شان العلم د انوارو د ستا هغه چې مدار رسول الله ﷺ ده، هغه فيض انوار جامع شان العلم رسول الله ﷺ لطيفة اخفی ، زما اخفی لطيفي ته يې راورسوي، په واسطه د اولياء كرامو ددغې لارې، خصوصاً په واسطه زما دخپل مرشد.

نو د هرې لطيفي په دعا کې اولياء ورسره دي، دنقشبنديې طريقې ټول اولياء كرام عموماً او خپل مرشد خصوصاً په دې دعا کې وسيله کوي. بيا دعا کوي چې: خدايه زما زړه جاري کړې ، زما روح جاري کړې ، زما سِر جاري کړې ، زما خفي جاري کړې ، زما اخفی جاري کړې .

دا دعاګانې اوسنۍ نه دي، بلکې له ډېر پخوا څخه رانقل شوې دي، په اردو، فارسي اوهمدارنګه په افغانستان کې هم په ډېرو کتابونو کې دا دعاګانې رانقل کړل شوې دي، ځکه چې د فارسي ژبه يو وخت په بخارا، سمرقند اوهندوستان کې ډېره رائجه وه. نو په فارسي ژبه چې څرنګه رانقل کړی شوې دي، هماغسې دي او چا څه تغير پکې نه دی کړی.

همدارنګه د بیعت (تلقین) الفاظ ټول خلیفه صاحبان په فارسي وایي، خکه رانقل ووحضراتو مبارکینونه فارسي الفاظ نوتغییر پکې نه راولي ادب کوي نو په هغه الفاظو کې تغییرنه راولي هغه وسیله ورته ګرخوي نودهر کار چې جوړیږي هغه په دغه باندې چې عمل هم وسیله کړي هغه اشخاص هم وسیله کړي بیادسري ددنیا دا خرت ټول کار و نه جوړیږي نودهر ملګري تر دېره وخته پهو ظیفو با لکل نه پوهیږي پوهېدل شرط نه دي کول شرط دي پو هېږ وکه نه پو هېږو مونږ ته د خدای پاک ﷺ حکم ده چې ذکر کوئ مایادو ئ نو مونږبه یې کوو خودغه یې لاړي دي چې لږ محنت و شي په مجلس کي لږ ا حتیا ط و شي په خو را ک کي لږاحتیاط وشي دغه دلطائفو دعاګاني اوشجرې وویل شي نوبیا یې سرې زر په اثرپوهیږي حضرت مجدد صاحب ته څوک په خط کي شکا یت لیکي چې د و مره وخت مې په طریقت.کي تېرشو تر اوسه پورې په هیڅ نه پوهېږم هغه په جواب کي ورته لیکي

چشم بند و گوش بند و لب ببند گر نه بینی سر حق، بر من بخند

سترګي له حرامونه بندې کړه غوږونه دحرامونه اوږهدلونه بند کړه ژبه له حرامو مجلسو نه بند ه کړه که د خدا ی پاک اسرا ر دې ونه لید ونوبه ماپورې وخانده.

مونږ دخه نه پرهېزګري؟بیاشکایت کووچې په وظیفونه پوهېږو

حضرت نورالمشائخ صاحب ته په خط کې عين دغه شکل شکايت ليکې چې دومره وخت مې په طريقت کې تېرشوتراوسه په هيڅ نه پوهېږم ده مبارک په جواب کې ورته ليکلي ووچې محبه خوراک کم کوه ذکر دېرکوه دطريقت رنګه مه بدوه مونږ که په ټول شواروز کې پنځه ميلته وظيفه وکړو نوبيازيات شکايت کووچې وظيفه نه کيږي چې اوقات ضايع نه شي دغه دتوسل لحاظ ورسره وشي تاسې يوه جمعه په پابندي سره وظيفه وکړئ له مجلسو دبازارله تګ اوله غيبتو اودرواغونه اجتناب وکړئ لږ وظيفې ډېرې کړئ دشجرې ددعاولحاظ ورسره وکړئ چې هر ملګرى دننه په يوه جمعه کې په اثرېې پوه نه شوبيايقيني ده چې نقصان په مونږ کې موجود ده.

په دې لاړې کې نقصان نشته چې يوواري دې لاړې ته سرى معتقد شونوبيا خداى پاک ﷻ دغسې څوک نه پرېږدي.

وآخردعوانا ان الحمد لله رب العلمين

وصلى الله تعالى على خير خلقه سيدنا وسندنا وشفيعنا ومولانا محمد وعلى آله واصحابه واتباعه واهل بيته اجمعين

(۲۲) مجلس

په عباداتوکې دحضوربرابرېدلواسباب

هر عبادت چې په حضور باندې وي خداى پاک ته ډېرمقبول ده دعاده لمونځ د ه حج ده جهاد ده هر عبادت ده چې په هغه کې خشوع اوحضو ر وي خداى پاک ته ډېر پسند يده مقبول ده که حضورنه ؤيکې برابرپه هغه عبادت خاص اثرنه مرتب کيږي.

دحضوردبرابرولوطريقه:

کتابونه ليکي دانسان حضورچې نه برابرېږي دده خيال اوذهن کې سوچونه اوفکرونه ډېر ورخې ددغه لپاره دوه عامله دي:

دحضورنه برابرېدلو اول عامل:

کله دظاهر نه دباندې د سړي زړه ته څه شى تېرېږي يايې په زړه يوشي خاى نيولى وي دبېرون له طرف نه چې دسړي زړه ته څه تېرېږي هغه اکثره يادلاږي دنظرنه وي يادلاړي دغوږونه وي چې کوم شى د ېر و ينې د هغو ليدلو له وجې به د سړي هغه شى سر ه تعلق پيداکيږي بياپه لمانځه کې هم هغه دده دذهن نه نه وزي يا

چې کوم شی اوري د اوربدلو په سبب د سرې ذهن عقل ته هغه شی ور تېرېږي په لمانځه کې بې حضور نه برابرېږي ددغې وجې نه کنټرول دستر گو او غوږو پکارده چې دا کنټرول شی هلته ذهن ته به غلط سو چونه نه ورلېږي حضرت عبد الله بن عمر ﷺ به چې په کوم خای کې لمونځ کاوه نو په هغه خای کې به چې قرآن کريم توره يا بو ليکلی شی ايښی و په داسې خای کې به يې لمونځ نه کاوه چې قرآن کريم توره او هغه ليکلی شی به يې نه وه لرې کړی ددغې وجې نه فقهي مسئله هم داده چې دجومات نقش کول که په شخصي خپلو رو پيو باندې جوړ کړي گچ او چو نه ور کول جائز دی خو ليکن دا خبره پکې شرط ده چې داسې نقشو نه به پکې نه وي چې حضور خرابوي چې هغه دقبلې په طرف باندې دقبلې په طرف چې نقشونه وي نو ستر گې په هغو باندې لگيږي هغه دزړه حضور خرابوي خکه ستر گې هلته مشغو له شي حضرت رسول ﷺ په خطبه باندې لگيا و دسرو زروگوته يې په لاس ده قبل التحريم چې تحريم دسرو زرو لا نه و راغلی دخطبې په ما بين کې يې دا گوته وشرله او وي غور خوله وايې چې زما حضور يې خراب کړ کله زه ددې طرف ته گورم او کله زه ستاسې طرف ته گورم نو ددغې وجې نه د لمانځه او بل عبادت په وخت کې دستر گو کنټرول پکارده چې سرې ستر گې کنټرول کړي نو دهغه غلط سو چونه د هر کنټرول کيږي.

دمشا يخو کرامو اکثره چيله خانې داسې وې چې يواخې به يې خان ته دومره خای برابراوه چې هلته به پکې د سجدې خای و، د دېوال به ببخ ته به نږدې دربده، خکه د فقهي مسئله هم داده چې

ترڅو د سړي سترګې په کنټرول کې وي، له دې وجې نه په داسې ځای کې عبادت کول چې هلته آواز او سرود نه اوري، هلته دنیاوي مجلسونه نه وي، نو په داسې ځای کې دې عبادت کوي، او که دغه شیان وي، نو بیا د زړه حضور نه برابرېږي، سروز خو په خپل ځای پرېږده بلکې په جومات کې به د قرآن کریم تلاوت هم په زوره نه کوي، ځکه چې لمونځ کوونکي ته تاوان رسیږي. د خارجي اسبابو کنټرول په کار ده لکه سترګې، غوږونه ځکه چې ددې له امله د انسان حضور په عبادت کې خرابېږي.

له دې وجې نه مشائخ کرام(رحمهم الله) د ذکر په آدابو کې دا لازمي کړې چې کله د ذکر په حلقه کې کېناستې نو سترګې به پټوي، ځکه په دې سره حضور ښه برابرېږي، غوږونه یواځې تلاوت او ذکر ته متوجه کړه نو حضور به دې په خپله برابر شي.

دحضور نه برابرېدلو دوهم عامل:

کله دیو چا خیالات خراب او بې ځایه وي، نو حضوریې نه برابرېږي. دا ځکه چې له دې نه مخکې د انسان په زړه کې یو بل شي ځای نیولی وي، نو له هرڅه مخکې د هغه لیرې کول په کار دي، مخکې له دې چې بوڅوک په لمانځه شروع وکړي نو اول دې هغه څه له زړه ځغه وباسي چې دده حضور وربانديې خرابیږي، دا خبره په ذهن کې راولي چې زه د خدای تعالی ﷻ حضور ته درېږم، له رب کریم ﷻ سره به خبرې کوم، مناجات به ورسره کوم، نو ماته هم په کار ده چې له نور هرڅه نه تعلقات قطع کړم، که له دې سره سره بیا هم دا سوچ نه

لیرې کېده نو بیا یې د لرې کولو طریقه داده چې کله په لمانځه کې قرائت شروع کړي نو د قرائت الفاظو او معانیو ته دې پام کوي، د هغه په معنا کې دې سوچ کوي، که په خپله قرآن کریم وایي او یا یې له امام څخه اوري نو معنا ته دې پام کوي، کله چې یې د قرآن کریم معنا ته فکر شو نو له زړه څخه یې هغه بېکاره سوچ په خپله وځي.
خو که بیا هم سوچ نه بدلېده نو بیا دې دهغه شي د لیرې کولو له پاره بنیادي لاره پیدا کړي. لکه حضرت رسول اللهﷺ ته حضرت ابی جهیمؓ یوه شړۍ راولېږله، حضرت نبي کریمﷺ هم لمونځ پکې وکړ، خو کله چې یې لمونځ وکړ نو فی الحال یې دغه شړۍ ووېسته او بېرته یې ورته ولېږله او ورته یې وویل چې د ابی جهیمؓ هغه ساده شړۍ ماته راوړئ اودا بېرته هغه ته یوسئ ځکه چې په دې شړۍ کې نقشونه دي، زما حضور یې خراب کړ.

همدارنګه حضرت ابوطلحهؓ په باغ کې لمونځ کوي، په ونو کې مرغان ګرځي ، دی دهغو طرف ته متوجه شو ، حضور یې خراب شو، نو له لمانځه نه وروسته حضرت نبي کریمﷺ ته وایي چې: دا باغ مې ددې له وجې صدقه کړ چې په لمانځه کې یې زما حضور راخراب کړ.

دحضرت عثمان ذی النورینؓ د خلافت په وخت کې ده ته یو سړی راغی، نو حضرت عثمانؓ ته وایي چې: د خُرما د یویې ونې لاندې مې لمونځ کاوه او خُرما ته مې پام شو او دېر خوند یې راکړ، تول سوچ مې په هغه وُنه کې بند شو، ددې سوچ له وجې زما هغه راز او نیاز چې له خدای پاکﷻ سره جاري و هغه کمزوری شو ، نو اوس زه

هم دغه باغ د خدای پاک ﷻ په لاره کې صدقه کوم، حضرت عثمان﷛ هغه باغ بیا په پنځوس زره دیناره باندې خرڅ کړ.

نو هر عبادت چې یو څوک کوي نو خامخا به حضور برابروي، د حضور د برابرولو دا علاج او طریقه ده چې هغه اسباب چې دهغې له وجې انسان ته سوچونه پیداکېږي نو که هغه اسباب له خارج څخه وي دهغو دفاع دې وکړي مثلاً د سترګو، غوږونو له طرفه او که د ذهن له طرفه وي یا د زړه له طرفه وي نو دهغه محبت دې له زړه څخه وباسي.

اول باید حضور برابر کړی شي چې زه د خدای پاکﷻ سره خبرې کوم، دهغهﷻ په حضور کې ولاړ یم. نو که په دې سره یې اصلاح نه کېدله نو بیا دقرآن کریم معانیو ته متوجې شي، څکه یا به د رحمت آیاتونه وي یا به دعذاب وي، یا به د عبرت واقعات وي، یا به احکام وي، نو کله چې ورته متوجه شي نو په دې سره له ذهن څخه هغه تول وسواسونه له منځه ځي اوکه په دې سره هم کار نه کېده نو په زړه کې چې یې له کوم شي سره مینه ده هغه دې له زړه څخه وباسي نو بیابه یې خامخا د الله تعالیﷻ په وړاندې حضور برابرېږي.

په عبادت کې د حضور برابرېدلو لارې:

د لمانځه په هر رکن او شرط کې د حضور د برابرېدو لارې چارې دي. یو څو لنډ مثالونه به یې وړاندې کړو:

اول: کله چې یوځوک د آذان غږ واوري نو به دې سره باید په ذهن کې داخبره راوګرځوي چې دا آواز خو ما لمانځه ته بولي ، یوه ورځ به د حضرت اسرافیل ﷺ د شپېلۍ په واسطه داسې آواز کېږي چې ما به د حشر میدان ته وربولي، د خدای ﷻ حضور ته به مې غواړي. نو چې له خان سره یې دافیصله وکړه چې په دې آذان کې د خدای تعالیٰ ﷻ له طرفه اعلان ده مونږ مجبور یو چې اجابت یې وکړو، ورځو به ، هغه د قیامت اعلان چې کېږي هلته به هم ورځو، نو اوس که په دغه آذان سره دده په طبیعت کې خوشالي پیدا شوه چې زه شُکر دی د دین په لاره روان یم، نودا خوشالي دده له پاره بشارت دی چې په هغه وخت کې به هم الله تعالیٰ ﷻ په ده باندې داسې خوشالي راولي . لکه د زنکدن په وخت کې به ده ته ملاتکې زیرې ورکوي چې له آینده واقعاتو ته مه وېرېږه او نه په پاتې شوي اهل اوعیال خفه کېږه ستاسې د هرڅه سرپرستي به مونږ کوو. او بیا چې کله له قبر څخه راپورته شې هلته به هم ملاتکې ورته زیرې ورکوي.

دوهم: که یوځوک لمونځ کوي نو د لمانځه له پاره شرط داده چې خای به پاک وي، جامه به پاکه وي، بدن به یې پاک وي، اوس نو باید سوچ وکړي چې په کوم خای درېږم هغه باید پاک وي، زما جامې هم بأید پاکې وي، بدن مې هم باید پاک وي، نو اصلِ شی خو زړه ده هغه خو باید له دغو ټولو شیانو نه مخکې له هرڅه نه پاک وي. مثلاً له شرک نه، له سُمعت او ریا کارۍ څخه به یې پاکوم اوپه زړه کې به یواځې له الله تعالیٰ ﷻ سره تعلق جوړوم چې : ای

خدایه پاکه ! بل مې هېڅ نه دي په کار، د هيچا له پاره دا کار او عبادت نه کوم، يواځې ستا د رضا او خوشالتيا له پاره کوم.

په لمانځه کې د عورت پټول هم يو شرط دی، په دې باره کې سړی بايد دا سوچ وکړي چې لکه څرنگه چې په دې جامه زما عورت اوډ بدن نور عيبونه پټ دي، په دې جامه کې زما عورت دخلکو له سترگو څخه پټ دی. او له الله تعالی ﷻ څخه نه په جامه، نه په توره شپه اونه هم په کوم بل ځای کې پټېدلی شم، که زه دهغه له گناهونو او نافرمانيو څخه ځان پټوم نو دهغې له پاره پرده يواځې او يواځې توبه ده. هغه ندامت ده، هغه حيا ده، او هغه به الهي خوف وي. نو چې له چا سره دا سوچ پيدا شو چې په دغه جامه زما عيبونه له خلکو څخه پټ شو، خدای پاک ﷻ زه عزتمن کړم، نو بايد چې زما عيبونه هم له خدای پاک ﷻ څخه پټ وي، اود الله تعالی ﷻ نه د عيبونو يواځينی لاره حيا ده، وېره ده، او همدارنگه په تېرو بدو عملونو ندامت او استغفار ده او له توبې ايستلو سره انسان بېرته له گناهونو څخه پاک شي، څکه حضرت نبي کريم ﷺ فرمايي: (التائب من الذنب كمن لا ذنب له) نو تول عيبونه په پښېمانتيا سره ، په توبه سره، په حيا سره پټ شول.

بل شرط په لمانځه کې (استقبال القبلة) دی يعنې قبلې ته مخامخ درېدل. دلته به لمونځ کوونکی له ځان سره دا سوچ کوي چې: ظاهره بدن مې د قبلې په لوري ده، نو زړه به مې د قبلې د څښتن (الله تعالی ﷻ) په لوري وي. لکه څرنگه چې انسان په دې عقيده دی چې که مې مخ له قبلې نه بل لوري ته وي نو په دې لمانځه کې هېڅ

ته راځي نو خان به خجالت ګني، خان به په دار کې ګني. چې هغه مالک به له ماسره اوس څه کوي نو حیابه ورته دربېږي چې ما دد دخومره نعمتونو ناشکري کړې ده ؟ او دهﷻ له ماسره څومره ښه کړي دي ؟ پیدا یې کړم، خوراک څښاک راکوي، لباس اوجامه راکوي، دده ﷻ په ملک کې اوسېږم ، دده نفقه خورم، او بیا له دې ټولو سره دده ﷻ له اوامرو څخه تښتم او په بله خوا منډې وهم.

نو کله چې له یو مسلمان سره د عبادت کولو په وخت کې دغه فکر ملګری شي نو بیا به یې خامخا په عبادت کې حضور برابرېږي اوپه دغه نېک عمل به الله تعالیﷻ ورته اجر هم ورکوي او دده عبادت به دنورو خلکو له عبادت سره فرق هم لري.

حضرت نبي کریمﷺ فرمایي: تاسې زما په صحابهٔ کرامو؆ پسې ستغې سپورې او بد رد مه وایئ؛ که تاسې د اُحُد د غره په اندازه صدقه وکړئ زما د صحابهٔ کرامو؆ د یو پاو یا نیم پاو له صدقې سره په اجر کې نه برابرېږي، دا ځکه چې دهغوی مبارکانو صدقې او خیراتونه په خپلو شرائطو برابر او خاص د خدای تعالیﷻ د رضا له پاره وو.

د قرآن کریم د آیاتونو د شان نزول په باره کې بار بار دا خبره راځي چې حضرت نبي کریمﷺ ته به صحابي راغی چې فلانکی صغیره ګناه راڅخه شوېده اوپه هغه ګناه به یې پښېمانتیا او عُجز ښکاره کاوه، مغفرت به یې غوښته اودا به یې ویل چې: زه تښتېدلی وم، د خدای پاکﷻ ناشکري مې کړې ده ، زر ماته سزا راکړئ، هسې نه

چې دغه سزا مې د آخرت ورځې ته پاتې شي، نو ددې له وجې نه چې په صحابهٔ کرامو ﷺ کې په دې اندازه للهيت او خشيت من الله وو نو ځکه خو الله تعالیٰ ﷻ ورته دومره لوړې درجې هم ورکړې دي.

په کتابونو کې راځي چې: ﴿حسنات الابرار سيئات المقربين﴾ که له انبياء کرامو عليهم السلام څخه خلاف اولی کار شوی وي په هغې سره هم الله تعالیٰ ﷻ دوی ته تنبيه ورکړې وي. سره له دې چې دواړه کارونه به روا وو خو دا چې دوی به هغه بهتر پرېښی و بيا به هم ورته عتاب متوجه وو.

د مکروهاتو په صادرېدلو اولياء الله وو څومره د ېر ژړلي دي؟ په اجتهادي سهوو باندې انبياء کرامو عليهم السلام څومره د ېرې ژړاوې کړې دي؟

نو لنډه دا چې کله په عبادت کې للهيت راشي نو مسلمان به اهل الله ګرځي او کله چې الله تعالیٰ ﷻ يو څوک د خپل خان لور ته راوبولي، کومه مرتبه او عزت چې هغه ﷻ ورته ورکړي بيا يې نه بل څوک ورکولای شي اونه يې بل څوک ترې اخيستلای شي. څومره چې يو څوک خدای تعالیٰ ﷻ ته ورنژدې کېږي هغومره به دی ورڅخه ډارېږي. الله تعالیٰ ﷻ په قرآن کريم کې فرمايي: ﴿ إِنَّمَا يَخْشَى ٱللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ ٱلْعُلَمَـٰٓؤُا۟ ﴾ تاسې نظر وکړئ څومره چې کومه دله الله تعالیٰ ﷻ ته ورنژدې ده په هماغه اندازه يې له الله تعالیٰ ﷻ څخه وېره هم زياته وي. په اول نمبر کې پيغمبران عليهم السلام،

بيا صحابهٔ کرام ، بيا تابعين کرام او اولياء عظام ، نو دا بزرگان چي څومره له الله تعالی څخه داريږي نو عام خلک له الله تعالی څخه دومره نه داريږي، هغوی بزرګان څکه زيات ويريږي چي هغوی ته د الله تعالی معرفت حاصل دی او خان ورته ناقص او خجالت ښکاري.

د حضرت علي د لمانځه په وخت کې څه حال و ؟

حضرت علي به چي کله اودس کاوه نو رنګ به يې تک زيړ شو او ټول بدن به يې ريږدېده ، چا ورڅخه پوښتنه وکړه چي: يا اميرالمؤمنين! ته چي کله اودس کوې نو ستاسي کيفيت بدل شي، په رنګ کې مو تغير راشي او ټول بدن مو هم ريږدي. ددې څه وجه ده ؟ نو حضرت علي ورته په خواب کې وويل چي: ته په دې نه يې خبر چي کله زه اودس وکړم نو زه د چا په حضور کې دريږم ؟ زه له چاسره غږيږم ؟

نو که څوک له خان سره فکر وکړي چي زه په لمانځه کې چاته ولاړ يم؟ زه تلاوت د چا په حضور کې کوم ؟ زه د الله تعالی په حضور کې تلاوت کوم او هغه راته غوږ نيولی دی، هغه ماته متوجه دی او زما امتحان اخلي ، زه دده کلام ورته تېروم او دهغه راته پام دی، نو په دې سره بيا انسان داسي مقام ته رسيږي چي داسي احساسوي لکه الله تعالی چي په خپله تلاوت کوي او ده ورته غوږ نيولی

وي، اګر که دی دغه تلاوت له بل کوم انسان څخه اوري خو دی به داسې احساسوي لکه چې له الله تعالیٰ ﷻ څخه يې چې اوري.

الله تعالیٰ ﷻ خو مونږ ته فرمايي چې: ﴿ فَأَقِيمُوا ٱلصَّلَوٰةَ ﴾ (لمونځونه وکړئ) ﴿ وَءَاتُوا ٱلزَّكَوٰةَ ﴾ (زکاتونه ورکړئ) ﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ٱذۡكُرُوا ٱللَّهَ ذِكۡرًا كَثِيرًا ﴾ (الله ډېر ډېر يادوئ) په دې اوامرو کې به البته فائده زمونږ له پاره وي څکه يې الله تعالیٰ ﷻ بار بار راته د کولو امر کوي.

اوکه يو چاته الله تعالیٰ ﷻ مُشاهده نصيب کړي بيا يې داسې مقام په برخه شي لکه خدای تعالیٰ ﷻ چې په خپلو سترګو وينې. لکه په حديث شريف کې راځي: (ان تعبدالله کانك تراه فان لم تکن تراه فانه يراک) معنا داچې د خدای تعالیٰ ﷻ داسې عبادت کوه ګواکې چې ته يې وينې، اګر که ته يې نه وينې خو هغه دې وينې.

کوم خلک چې الله تعالیٰ ﷻ ته ډېر نژدې کېږي دهغوی له پاره له ټولو نه مخکې احتياط شرط دی، ځان به له مکروهاتو، مشتبهاتو نه ساتي، له غلطو مجلسونو، اشتباهي خوراکونو، له غلط محيط او ماحول نه به ځان ساتي اوهمداراز به له غلط ملګري نه هم ځان ساتي. څکه چې د خدای تعالیٰ ﷻ له نژدې دوستانو څخه که معمولي سهوه هم کېږي بيا په هغه عمل هم تنبېه ورکول کېږي، بيا يې الله تعالیٰ ﷻ له تکليفونو سره مخامخ کوي، څکه لکه څرنګه چې برخه زياته او انعام يې ډېر دی بيا يې سزا هم دغسې زياته ده.

طالب، عالم او صوفي به د عوامو په نسبت زيات احتياط کوي، ځکه دی تر نورو انسانانو الله تعالیﷻ ته ورنژدې دی، نو چې بدله زياته غواړي نو اطاعت به يې هم زيات وي د اولياء کرامو حتی الوسع دا حکم دی چې په عمل کې به عزيمت کوي، په رخصت به عمل نه کوي، سره له دې چې رخصت په شريعت کې جائز عمل دہ، خو بيا به هم په عزيمت عمل کوي ځکه چې ددوی مقام اوچت دی۔

نو غرض داده چې د عبادت په وخت کې بايد خپل حضور برابر کړو، بيا به زمونږ دغه لږ کېناستل، دوه رکعته نفل، لږ تلاوت دا به ډېر غټ اجر لري.

يو سړی يوه روپۍ صدقه کړي نو الله تعالیﷻ ورته يو په لس بدله ورکوي، بل يوه روپۍ صدقه کړي هغه ته يو په اووه سوه بدله ورکوي، بل يوه روپۍ صدقه کړي يو په اووه لکه بدله ورکوي، بل يوه روپۍ صدقه کړي يو په کروړونو الله تعالی بدله ورکوي . اوس صدقه يوه روپۍ ده خو بدله او اجر يې مختلف ده، په ثوابونو کې يې فرق ده. دا ځکه چې د نيت د حضور په برابرېدلو کې فرق ده، څومره چې اخلاص زياتيږي هغومره انعام هم ورسره زياتيږي، نو بيا ددغو خلکو سزا هم دغسې ده، عذاب يې هم دغسې زياتيږي.

په يوه روايت کې راځي چې: که يو عام سړی ګناه وکړي نو يو په يو به ورځخه بدله اخيستل کيږي، خو که دغه ګناه يو عالم وکړي يو په اويا به يې سزا وي، ځکه ددوی مقام جګ ده، ددوی انعامات

زيات دي، نو چې انعامات يې زيات دي بيا به انتقام ته هم متوجه کېږي.

اوس که مونږ متوجه شو چې په لمانځه ، تلاوت او نورو عبادتونو کې مو حضور ولې نه برابرېږي ؟ وجه يې داده چې: د اسبابو لحاظ مو نه دی کړی، دا د حضور د برابرېدلو اسباب څه شی دي ؟ نو کله چې د حضور اسباب وکتل شي او هغه علاج وکړل شي نو بيا امید شته چې الله تعالیﷻ به کار وکړي، لکه څرنګه چې ظاهري بدن مريض شي دهغه له پاره الله تعالیﷻ معالجه مقرر کړې ده ، ډاکټران وي، مريض بار بار ور روان وي چې کېدای شي له دغې نسخې سره روغ شم نو چې کوشش وکړي خدای پاک ورته شفا ورکړي.

نو ددغو روحاني مرضونو له پاره هم که يو څوک کوشش وکړي دغه اسباب ولټوي علاج يې وکړي بيا خدای پاک مهربانه ده چې کارونه يې ورته جوړ کړي.

وآخر دعوانا ان الحمدلله رب العلمين

وصلى الله تعالى على خير خلقه سيدنا وسندنا وشفيعنا ومولانا محمد وعلى آله واصحابه واتباعه واهل بيته اجمعين

(۲۳) مجلس

د روژې د میاشتې اهمیت

د روژې په میاشت کې له ټولو نه مخکې مسلمان باید دې ته متوجه وي چې کوم فضیلت خدای پاک ﷻ په دې میاشت اووددې میاشتې په وختونو کې ایښی دی هغه فضیلت د نور کال په ټولو میاشتو او وختونو کې نشته، د خدای تعالی ﷻ رضا او زیات ثوابونه چې کوم په دې میاشت کې لاس ته راځي په نورو کې یې نه شي ترلاسه کولای.

په یوه حدیث شریف کې له حضرت نبي کریم ﷺ څخه روایت شوی دی چې ددې میاشتې بهتري په نورو میاشتو داسې ده لکه د خدای تعالی ﷻ بهتري په نورو مخلوقاتو. اود خدای تعالی ﷻ او مخلوق ترمنځ انسان څه نسبت نه شي کولای چې دخدای پاک ﷻ په مخلوق څومره بهتري ده ؟ نو همداسې ددغې میاشتې بهتري په نورو میاشتو باندې ثابته ده.

د هر وخت له پاره دا قانون ده چې : کوم وخت محترم وي، کوم ځای محترم وي او کوم خلک چې خدای تعالی ﷻ ته محترم وي نو دهغه وخت، دهغو خلکو اود هغه ځای فائده اوګټه به هم هغو خلکو ته

رسيږي څوک يې چې دهر احترام کوي. دغه د روژې مبارکه مياشت څومره محبوبه او محترم مياشت ده، خو که څوک ددغې مياشتې عزت او قدر ونه کړي نو دغومره ددغه شخص له پاره زجر او سزا هم زياته ده.

په تفاسيرو کې ليکل شوي دي چې: که يو څوک په حرم شريف کې يواځې د ظلم اراده وکړي او ظلم يې لا نه وي کړی نو الله تعالیٰ ﷻ فرمايي چې زه به ددغې ارادې سزا هم ورکوم. نو مفسرين کرام فرمايي چې: که په عامو ځايونو کې يو څوک د کومې ګناه اراده وکړي نو يواځې په اراده کولو سره الله تعالیٰ ﷻ ورته سزا نه ورکوي ترڅو يې چې هغه بد عمل نه وي کړی، خو په حرم شريف کې يواځې د ارادې په کولو سره هم سزا ورکوي، ځکه چې حرم شريف عندالله محترم دی.نو چې ځای محترم شو احترام يې هم دغومره ضروري دی.

نو روژه په ټولو مياشتو کې بهتره مياشت ده، ځکه ددې مياشتې نسبت الله تعالیٰ ﷻ خپل ذات طرف ته کړی دی، خو ددې بهترې ثواب به مونږ ته هلته رارسيږي چې مونږ ددې مياشتې حرمت وپېژنو، احترام يې وکړو او احترام يې دادی چې په دې مياشت کې عبادت زيات وکړو او د عبادت معيار ته زياته پاملرنه او توجه وکړو. لکه څرنګه چې د درود شريف په باب کې راځي چې که يو مسلمان په حضرت نبي کريم ﷺ باندې درود وايي نو له ځان سره داسې تصور کوي چې زما دغه درود حضرت نبي کريم ﷺ ته د الله تعالیٰ ﷻ له طرفه د ملائکو په ذريعه رسيږي او له دې سره دا تصور

هم وکړي چې که زه يو خل درود وايم نو په مقابل کې به يې الله تعالیٰ ﷻ په ما باندې لس خله درود وايي. او د جُمعې په شپه او ورځ د يوه درود په مقابل کې الله تعالیٰ ﷻ او ملائکې په انسان باندې اويا خله درود وايي. او دا تصور چې څوک په هره لطيفه وايي نو په هغو لطائفو ددغه درود اثر پيدا کيږي. بې له وظيفو نه درود ويل او له وظيفو سره دورد ويل په دې کې هم فرق ده.

نو کله چې په داسې حضور سره يو څوک عبادت کوي، نو له عبادت سره يې مينه او شوق زياتيږي، له عمل سره يې اخلاص او محبت زياتيږي، ددغه عمل قدر او ارزښت ورته معلوميږي ، نو څومره چې دده په ذهن کې دهغه عمل ارزښت زياتيږي همدومره به الله تعالیٰ ﷻ ددغه شخص په دې عمل باندې اثرات مرتب کوي. څکه چې له عمل سره اخلاص ملګرى شو.

لنډه داچې که له ځان سره فکر وکړو چې دا هغه مبارکه مياشت ده چې په ټولو مياشتو کې الله تعالیٰ ﷻ د ځان له پاره منتخب کړې ده. په دې مياشت کې د نفلي عبادت ثواب د فرضي عبادت له ثواب سره برابر دى. او يو فرض د اوياوو فرضونو ثواب لري، د مسلمان له پاره د دوزخ له اوره د خلاصون يوه وسيله اوذريعه ګرځي. نو که طالب ده، که ملا ده، که حاجي وي ، که صوفي وي، که نر وي او که ښځه بايد تر نورو وختونو په دې مياشت کې اوددې مياشتې په عبادت کې ډېر اخلاص وکړي. له خپلې وسې سره خيراتونه او صدقې وکړي. په دې خبره پوه شئ چې په دې مياشت کې څومره خير او ثواب لاس ته راځي بل وخت بيا نه راځي. تردې پورې چې په

دې میاشت کې دې له مزدورانو سره هم له نرمي او شفقت څخه کار اخلي ، کم کار دې ورباندې کوي، له خپل نوکر سره دې هم له مهرباني کار واخلي. ځکه هغوی هم د الله تعالی ﷻ عبادت کولو ته ضرورت لري. اودا خو معلومه نه ده چې د خدای تعالی ﷻ دوستان به د چا په جامه کې وي، د طالبانو په جامه کې به وي او که د ملنګانو په جامه کې ؟ نو اصلِ مطلب داچې له هر مسلمان سره به په دې میاشت کې نرمي کوي. ځکه چې د الله تعالی ﷻ د دوستانو معلومات نه کېږي، کله به د طالب په جامه کې وي، کله به د ملنګانو په جامه کې وي. که یو څوک د ملنګ یا لیوني په جامه کې وي خلکو ته يې ارزښت نه معلومېږي خو هغه په حقیقت کې د الله تعالی ﷻ په نزد د ډېر معتبر انسان وي.

حضرت ضیاء المشائخ قدس الله سره په حضرت مجدد صاحب قدس الله سره څوموره ګران و؟

جُناب حضرت ضیاء المشائخ (قدس الله سره) واقعه بیانوله چې: یو وخت زه او زما یو ملګری له کور څخه د تفریح په نیت راووتلو ، زمونږ په علاقه (شور بازار) کې یو مجذوب د بابا خال محمد رحمة الله علیه په نامه اوسېده، جامې به يې نه اغوستې، لوڅ به ګرځېده، ماته خپل ملګري وویل چې: دې مجذوب ته ګوره چې د شریعت خلاف عمل کوي، د عورت پټول فرض دي او دی لوڅ لېر

کرخي، ما هم د ملګري خبره تائيد کړه چې ربنتيا وايي دا خو د شريعت خلاف عمل ده.

نو حضرت صاحب مبارک وايي چې: د شپې مې خوب ليده چې د جناب حضرت مجدد صاحب قدس سره زيارت ته ورغلم او له هغه سره دهغه چپ طرف ته دده مبارک دوه زامن شاه محمد سعيد او خواجه محمد معصوم قدس سرهما ناست دي، زه ورغلم اود حضرت مجدد صاحب ښي طرف ته کښناستم او ډېره مينه يې راسره وکړه، په همدې وخت کې مې ليدل چې يو سړی د افغانستان د جنرالانو په ډېر ښائسته لباس کې راغی، ما چې په خير خير ورته وکتل نو داسړی (بابا خال محمد) و، جناب مجدد صاحب قدس سره ته يې سلام واچاوه ، له احوال او پوښتنې څخه وروسته حضرت مجدد صاحب ورته وويل چې: خيريت خو به وي ؟ څنګه راغلی يې ؟ نو (بابا خال محمد) ورته وويل چې: خيريت ده، نور هيڅ خبره نشته، زما طرف ته يې اشاره وکړه چې ستا دغه لمسيان مې بې خايه خوروي، نو حضرت مجدد صاحب زه په غېږ کې ورڅملولم او زما غوږ يې تاو کړ، دومره يې تاو کړ چې غوږ مې درد وکړ او چې کله په همدغه وخت کې د غوږ د درد له وجې راويښ شوم نو غوږ مې ګرم هم و او درد يې هم کاوه، په همدغه وخت کې جناب والد صاحب حضرت نورالمشائخ مبارک هم راباندې غږ وکړ چې: ابراهيم جانه ! ما ورته وويل : بلې قربان ! نو والد صاحب راته په خواب کې وويل چې: بيا څوک بې خايه مه خوروه!.

ولته دا خبره واضح کول هم ضروري دي چې: د حضرت نور المشائخ قدس سره د تهجد لمانځه د اوداسه له پاره اوبه حضرت ضیاء المشائخ قدس سره تیارولې ، هغه مبارک به چې غږ وکړ چې ، ابراهیم جان ، نو ده به سمدستي ورته اوبه وروړي . نو حضرت صاحب مبارک وایي چې کله ما دغه خوب لیده نو دا د مشر حضرت صاحب د تهجد د لمانځه وخت و ، نو ما د خپل معمول له مخې دا فکر کاوه چې دی مبارک به اوبه غواړي ، خو خبره بله وه. فاعتبروا یا اولی الابصار. له دې خوب څخه د حضرت ضیاء المشائخ صاحب قدس سره د ولایت او ګرانښت درجه په حضرت مجدد صاحب قدس سره معلومیږي.

نو راځو اصلِ خبرې ته چې: یو څوک به د خلکو په نظر لیونی وي، لوڅ لغړ به وي خو د الله تعالیٰﷻ په نزد یې درجه او عزت څومره زیات دی.

له عاجزو خلکو سره پام کوئ !

حضرت انوارالمشائخ (دارغندی مرحوم خلیفه صاحب) قصه کوله چې: مونږ په شیلګر کې اوسېدو ، یو غریب طالب و ، طالبانو به توکې وربانديې کولې . بله ورځ استاد راغی او ویې ویل چې: ما حضرت نبي کریمﷺ په خوب ولیده او راته یې ویل چې: دا زما طالب ده ګوره ! چې خفه یې نه کړې. کله کله به طالبانو کې یو

عاجز مسکین طالب وي، نو ډېر احتیاط ورسره په کار دی. کله په عامو مسلمانانو کې یو فقیر سړی وي، له ده سره هم باید احتیاط وشي.

نو خبره مو د روژې مبارکې کوله . چې په روژه کې باید له نورو وختونو سره. ډېر زیات اخلاص او کوشش وکړي، ډېر احتیاط وکړي، دا معلومه نه ده چې په راروانه روژه کې به څوک وي او څوک به نه وي ؟ډېر داسې ملګري و چې تېر کال له مونږ سره په ترجمه کې موجود وو، خو اوس هغه دی هغوی شهیدان شوي ، نو را روان کال ته بیا خدای عالم ده چې په روژه کې به څه پېښیږي ؟ دا د ذکر او درس حلقه به بیا زمونږ په لاس کې وي او کنه ؟ د روژې دغه فضائل به مونږ بیانولای شو او کنه ؟ ورځ نه ، بلکې یو ساعت او لحظه چې هم یو چاته فراغت پیدا کېږي باید سړی الله تعالی ﷻ ته متوجه شي. حضرت نبي کریم ﷺ فرمایي چې: فراغت غنیمت وګڼه ؟

اوس خو یې راته قدر نه معلومیږي، د ژوند قیمت راته نه معلومیږي خو که خدای مه کړه په ابتلاء کې واقع شو بیا ددې نعمت قدر راته معلومیږي .

زمونږ ډېر داسې مشائخ کرام اوس هم شته چې په داسې خایونو کې اوسیږي چې هلته ورته د ختم کولو له پاره څوک نه پیدا کېږي، په خوشالي او اطمینان سره په یوځای کې مجلس او مجمع نه شي جوړولای. نو ددې میاشتې د هر ساعت او هرې دقیقې قدر وکړئ

چې راځخه ضائع نه شي، دې ته باید متوجه شو چې زه کوم نیک عمل وکړم، زه باید صلوة تسبیح وکړم چې په دې سره الله تعالی ﷻ لس قسمه ګناهونه معافوي، هره ورځ یې باید وکړم، که هره ورځ نه وي باید په جُمعه کې خو یې یوځل وکړم.

په حدیث شریف کې راځي حضرت نبي کریم ﷺ حضرت عباس ؓ ته فرمایي چې: هره ورځ صلوة تسبیح کوه، که نه په هره جُمعه کې یې کوه، کنه په کال کې یې یوځل کوه او که دومره هم نه شي کولای نو په ټول عُمر کې یې یو ځل خامخا وکړه. همداسې د تهجد لمانځه له پاره په ټول کال کې نه شو جګېدلای، نو په روژه کې خو هسې هم د پېشمنې له پاره پورته کېږو، نو له دې موقع نه باید ګټه پورته کړو، فی الحال اودس وکړو او تهجد ادا کړو، په دې میاشت کې د تلاوت موقع هم وي، باید تلاوتونه هم وکړو، ذکرونه وکړو، لطائف تازه وساتو، د نفي او اثبات په وظائفو کې کوشش وکړو، همدا موقع ده، په دې میاشت کې چې څومره مزدوري کېږي بل وخت دا موقع بیا نه وي.

نو غرض داده چې که مونږ او تاسې دغه وخت ته متوجه شو، قدر یې وکړو، قیمت یې راته معلوم شي نو بیابه یې مونږ ته ګټه رارسیږي، اوکه داسې نه وي نو بیا دغه میاشت خو په کفارو هم راځي، په فساقو او فجارو هم تیریږي، په بد عمله خلکو هم تیریږي، خو هغوی ته یې هېڅ فائده نشته، بلکې دخدای پاک ﷻ له غضب او قهر سره مخامخ کېږي. دا دخدای تعالی ﷻ میاشت ده، د جنتونو دروازې په دې میاشت کې خلاصې اود دوزخونو بندې وي،

نو له دي موقع نه ګټه واخلئ. دحضرت نبي کريمﷺ دا معمول و چي د روژې مياشت به راننوتې شوه نو له مخکې نه به يې صحابۀ کرامؓ خبر کړل چي ګورئ ! د خير او برکت مياشت راروانه ده، حضرت نبي کريمﷺ به په دي مياشت کي ډېر خوشاله و اوداً به يې ويل چي : خدايه ! ددې مياشتي ټول فضيلتونه مو نصيب کړې. نو چي حضرت نبي کريمﷺ يې احترام او قدر کاوه، صحابۀ کرامؓ يې عزت کاوه نو په مونږ هم لازم ده چي ددې مياشتي هغسې احترام او قدر وکړو لکه څرنګه چي په احاديثو کي يې بيان شوی دی. او وخت په غفلت او بې پروايي او په عبثياتو کي تېر نه کړو، ځکه دا وخت ډېر قيمتي وخت دی، بيا به يې ارمان کوو خو په لاس به څه نه راځي، نو مخکې له دې چي ارمان وکړو بايد خپلو اعمالو او کردار ته متوجه شو ، بيابه الله تعالیﷻ هم راسره کومک کوي.

الله تعالیﷻ دې مونږ او تاسې ټولو ته په دې وعظ او نصيحت د عمل کولو توفيق راپه برخه کړي. آمين.

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمين

وصلى الله تعالى على خير خلقه سيدنا وسندنا وشفيعنا ومولانا محمد وعلى آله واصحابه واتباعه واهل بيته اجمعين

(۲٤) مجلس

د فقهې او تصوف په اصطلاح کې د عبادت صحت او عدم صحت

په کوم لمونځ او عبادت کې چې حضور برابر نه وي د صوفیاء کرامو په نزد هغه عبادت او لمونځ صحیح نه دی. اصلاً دلته دوه مسلکونه دي: یو د فقهاوو مسلک دی او بل د تصوف.

د فقهې علماء له ظاهر څخه بحث کوي، په ظاهره چې د لمانځه شرائط، ارکان او واجبات په صحیح طریقه ادا شي، حرام، مکروهات او مفسدات چې په لمانځه کې نه وي نو فقهاء دا فتوی ورکوي چې دا لمونځ صحیح دی، معنا دصحت يې داده چې ددې لمونځ کوونکي ذمه فارغه شوه او بیا ددغه لمانځه اعاده وربانديې نشته. یو څوک روژه ونیسي، له دغو دریو اعمالو خوراک، څښاک او جماع نه خان وساتي نو فقهه وايي چې روژه يې صحيح ده، ذمه يې فارغه ده، دوهم وار روژه نیول وربانديې نشته.

هر عمل چې د شریعت په ظاهرۍ چوکاټ کې برابر شو نو فقهه (شریعت) ددې فتوی ورکوي چې ددې سرې عبادت صحیح دی.

خو د صوفيانو کرامو په اصطلاح کې د صحت معنا (مقبوليت) ده، لمونځ، زکات، جهاد او حج دا به هلته صحيح وي چې مقبول وي، دا کار حضور غواړي اوله حضور سره د نيت اصلاح هم غواړي، ريا به پکې نه وي، سړي ته به ځان غټې نه ښکاري، سُمْعَتْ به يې مطلب نه وي، يواځې او يواځې به يې د الله تعالىﷻ رضا حاصلول مطلب وي. نو صوفياء کرام وايي چې کله حضور برابر شو، ظاهري شرائط زائد شيان دي، نو کله چې عبادت مقبوليت پيدا کړ نو بيا دغه عبادت صحي شو، فرض او واجبات ټول شرائط دي، خو چې نيت نه و صيحح نو د فقهې په اصطلاح کې هم ويل کيږي چې لمونځ يې صحيح نه ده، ځکه چې د خداى پاکﷻ په نزد قبول نه ده، نوددغه سړي درجه په دې عبادتْ سره نه پورته کيږي.

روژه که د الله تعالىﷻ د رضا له پاره نه وه نو هغه هم صحيح نه ده، په ظاهره خو يې ذمه فارغه شوه، خو خداى پاکﷻ ته ورباندې نژدې کيږي نه صوفياء کرام چې دا خبره کوي هغوى ته الله تعالىﷻ باطني فراست ورکړى دى، نو دوى د عباداتو په هغه پټ راز باندې پوهيږي، چې په معنوي لحاظ په دې کې ګټه ده يا تاوان ده، په ظاهره به يو شى خوږ وي خو په باطن کې به يې بل شى وي چې هغه به د انسان له پاره تاوان وي، نو صوفياء کرام هغو پټو معنوي نقصاناتو ته ګوري.

علم ظاهر او باطن لازم او ملزوم دي

د یو بزرگ په واقعه کې راغلي چې: لمونځ یې وکړ، نو چې خپل لمانځه ته متوجه شو نو دا خپل لمونځ ورته ډېر بښائسته ښکاره شو [هر عبادت، جومات، کعبه شریفه، انبیاء علیهم السلام خپل حقیقت لري] نو لمونځ یې ډېر ښائسته و، خو د لمانځه سترګې یې ړندې دي، دا بزرګ حیران شو چې لمونځ خو مې ډېر ښه په حضور ادا کړ، فرائض او واجبات یې هم ټول برابر و نو دا لمونځ ولې ړوند ده ؟ نو خپل مُرشد ته ورغی او ورته یې وویل چې: ما خو ډېر ښه لمونځ وکړ نو چې ورته متوجه شوم [دې ته کشف الحقائق وایي] نو خپل لمونځ مې ړوند ولیده. نو مرشد یې ورته وویل : چې کېدای شي تا به په لمانځه کې سترګې پټې نیولي وي . ده ورته وویل چې: سترګې خو مې ددې له پاره پټې نیولې وې چې حضور مې ښه برابر شي، نو مرشد یې ورته وویل چې: له علم ظاهر څخه دې مخالفت کړی دی، نو ظاهري فیصله خو د علم ظاهر داده چې په لمانځه کې د سترګو پټول مکروه دي.

اوس نو ددې نه دا معلومېږي چې د صوفیاء کرامو داحقیقت چې مخ په وړاندې ځي نو د شریعت ظاهري لحاظ به پکې وي، هغه به په ځای وي، نو که د شریعت لحاظ څوک ونه کړي، فرائض، واجبات او سُنن په ځای نه کړي که لمونځ ده ، که روژه ده او که بل

هر عمل ده نو د صوفیاء کرامو په نزد هم صحیح نه ده، داسې نه ده چې ظاهري که هرڅه ګډوډ وي خو چې نیت صحیح وي نو کار به جوړ وي.

د ایمان او احسان د مبارک حدیث په تشریح کې حضرت شاه انورشاه کشمیري رحمة الله علیه لیکي چې: د احسان مطلب داده چې علم ظاهر او باطن یو د بل له پاره لاز شي، داسې ربط پیدا شي چې د ظاهري اندامونو نښانه په زړه کې موجوده شي اود زړه نښانه په اندامونو کې جوت (ښکاره) شي. ظاهره صورت په شریعت داسې برابر کړي چې دهغه له وجې په زړه کې اثر پیدا شي اوپه زړه کې دومره حضور برابر کړي چې په ظاهره بدن یې اثرات ښکاره شي، په انسان کې تواضع او عاجزي پیدا شي، د خدای پاک ﷻ د ویرې علامې پیدا شي. نو علم ظاهر او باطن یو له بل سره تړلي دي، څوک وایي چې دا خاتنه صحیح ده، څوک بل طرف ته صحیح ګڼي، خو صحت هلته پیدا کېږي چې دواړه کامل شي.

له دې امله حضرت امام مالک (رحمه الله) وایي چې: که څوک په ظاهره شریعت ځان برابروي او دمعنویت څه لحاظ نه ساتي نودا شخص فاسق ده اوکه د باطن لحاظ ساتي اود ظاهر څخه بې پروا وي نو په دې سره کله انسان زندیقیت ته ورسیږي. او چې کله یې دواړه سره یوځای کړل نو دا شخص به بیا حقیقت ته رسیږي.

دده مبارک دا مقوله ده چې: وایي:

(من تفقه ولم يتصوف فقد تفسق .ومن تصوف ولم يتفقه فقد تزندق ومن جمع بينهما فقد تحقق) يعني څوک که يواځې ظاهري علم کوي او تصوف نه کوي [څکه په تصوف سره اصلاح د نيت راځي د احسان او اخلاص پيدا کولو معنا ده] نو بيا دا شخص فاسق ده. او څوک چې يواځې صوفيتوب کوي اود ظاهره شريعت لحاظ ورسره نه وي دا کار کله کله سړی کفر ته ورنژدې کوي. د ظاهري شريعت معلومات ورته نه وي، په حلالو د حرامو اوپه حرامو د حلالو فتوی ورکوي. او څوک چې دواړه (علم ظاهر او باطن) سره يوځای کړي نودا شخص به حقيقت ته رسيږي.

کوم لمونځ صحيح ده ؟

اوس نود علم ظاهر او علم باطن په اصطلاح هغه لمونځ صحيح کېږي چې ظاهري شرائط، فرائض، واجبات، سنن او مستحبات يې په ځای او له حرامو، مکروهاتو او مفسداتو څخه خالي او نيت يې پکې برابر وي. نو اوس چې ظاهر هم برابر شو او زړه هم په نيت سره برابر شو نو اوس د دواړو ډلو په اصطلاحاتو سره دغه لمانځه ته صحيح ويل کېږي.

هداسې روژه که ظاهري اندامونه کنټرول شي، له خوراک، څښاک او نورو نواهييو څخه ځان وساتل شي او ورسره نيت هم برابر وي نود شريعت او تصوف په دواړو اصطلاحاتو کې دا روژه

صحیح ده یعنې هم د انسان ذمه فارغه شوه اوهم یې درجه ورباندې لوړیږي.

یو مسلمان دخپل مال حساب وکړي اود هغه مال زکات په شرعي طریقه ادا کړي، معنا داچې خپلو مستحقو کسانو ته یې ورکړي، مثلاً هغه غریب، مسلمان، ته یې ورکړي، خپل پلار، زوی، لمسي او همدارنګه مالداره ته یې ورنه کړي او له دې سره سره یې نیت هم صحي وي چې مطلب یې د الله تعالیٰ ﷻ رضا وي، دا وایي چې دا په ماباندې د الله تعالیٰ ﷻ له طرفه یو حق ده، نو دفقهې په اصطلاح هم دا زکات صحیح کېږي، ذمه یې فارغه ده اود اهل تصوف په اصطلاح هم صحیح ده، ځکه خدای پاک ﷻ یې قبلوي او درجې یې ورته لوړوي.

نو غرض داچې څوک دې دا تفرقه نه محسوسوي چې علم ظاهر یا علم شریعت ځان ته شی ده او تصوف یعنې علم باطن ځان ته شی ده.

حضرت شیخ عبدالحق محدث دهلوي رحمه الله فرمایي چې: علم ظاهر او باطن د پوست او مغز حیثیت لري.

د بدن ظاهره څرمن ده، په منځ کې یې هډوکي دي ماغزه دي، نو دا شریعت هلته کامل کېږي چې ظاهره څرمن یې هم صحیح وه او باطن او مغز یې هم صحیح وي نو په دغه انسان بیا د ډاکټرانو له خوا د روغ جوړ حکم کېږي، کله د انسان ظاهره شکل او څرمن روغ وي خو په زړه یا دماغو کې تکلیف لري، لکه لېونیان چې په ظاهره

بنه رګ روغ وي،بنه ښکلي رنګونه لري. خو څرنګه چي په ده کي معنوي او پټ نقصان ده، خکه ورته مريض ويل کېږي. که همداسي ظاهره څرمن خرابه شي که زړه يې روغ وي خو بيا هم ډاکټران يې روغ نه بولي. نو دشريعت او طريقت معنا د پوست او مغز ده، ظاهر برابرول او نيت برابرول.

بالفاظ ديګر د ټول تصوف او طريقت خلاصه داده چي انسان بايد په خان اوبه خپل هر عمل کي اخلاص پيدا کړي، بې له اخلاصه عمل خداى پاک ﷻ نه قبلوي، ﴿ وَمَآ أُمِرُوٓا۟ إِلَّا لِيَعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ ﴾ خلکو ته امر نه دى شوى مګر په دې چي د خداى پاک عبادت به کوي په داسي حال کي چي اخلاص به پکې وي. که اخلاص نه وي نو کوم قدر او قيمت يې نشته.

د رياکارانو انجام

په حديث شريف کي دي چي: د دوزخ اور په دريو طبقو باندي بليږي:

اول : ريا کار عالم.

دوهم : ريا کار سخي.

دريم : رياکار شهيد.

شهيد به الله تعالىﷻ راوغواړي او ورته به وايي چې په تا مې په دنيا کې څومره نعمتونه لورولي و؟ تا دهغو نعمتونو څه شکرانه ادا کړه ؟ دی به ورته په خواب کې وايي چې: زه ستا د دين د ساتنې له پاره وجنګېدم تردې پورې چې خپل ځان مې هم قربان کړ. خدای پاکﷻ به ورته وايي چې: (کَذَبْتَ) دروغ دې وويل. ته ددې له پاره جنګېدلې چې خلک دې باتور وګڼي چې فلانکی څومره تکړه او ښه مجاهد دی، څه ښه جنګ جګړه کوي، په جنګ کې دې زما رضا نه بلکې خپل عزت او نوم مقصد و، هغه تاته په دنيا کې ويل شوي دي. نو الله تعالىﷻ به ملائکو ته وايي چې: دوزخ ته يې کش کړئ!

دوهم هغه عالم چې د ښودنې او رياکارۍ اوياد نورو دنيوي مقاصدو له پاره يې علم حاصل کړی وي اود الله تعالىﷻ رضا يې شاته غورځولې وي. د قيامت په ورځ به په هغه لوی دربار کې دی هم حاضر کړل شي او ورته به وويل شي چې: په تا خو مې هم ډېر احسانات کړي وو، تا يې څه شکرانه ادا کړې ؟ دغه دنيا پرسته او رياکار عالم به د الله تعالىﷻ په خواب کې وايي چې: ما ستا دين زده کړی و او خپل ټول ژوند مې ددې دين د خدمت له پاره وقف کړی و، خلکو ته مې ستا دغه دين ورساوه. الله تعالىﷻ به ورته په خواب کې وايي چې: (کَذَبْتَ) دروغ دې وويل. تا دين ددې له پاره حاصلاوه او زده کاوه ترڅو دې خلک ښه عالم وبولي او عزت مې وکړي، خلک شُکرانې راکړي، پيسې راکړي، تا غوښتل چې په دې علم سره خلک د ځان تابع کړې. ستا هغه ټول مقاصد په دنيا کې حاصل شوي دي، تاته په دنيا کې خلکو ښه عالم ويلی . دلته دې له

ماسره کومه بدله نه ده پاتې. ملائکو ته به وویل شي چې دی هم دوزخ ته داخل کړئ!.

دریم به هغه سخي راوغوښتل شي چې شپه ورځ به یې صدقې او خیراتونه زکاتونه ورکول، له طالبانو، مجاهدینو او نورو مجبوره کسانو سره به یې مرستې کولې. نو الله تعالی ﷻ به ورځخه پوښتنه وکړي چې: تاته خو مې ډېره دنیا، جایداد او مال دولت درکړی و، تا ددغو نعمتونو په مقابل کې زما څه شکرانه ادا کړه ؟ دی به د الله تعالی ﷻ ددې پوښتنې په ځواب کې وایي چې: ستا د دین په هره شعبه کې ما خپل مال مصرف کړی ، یواځې ستا د رضا له پاره مې ستا له مسکینانو بندګانو سره کومکونه کول. الله تعالی ﷻ به ورته وایي : (كَذَبْتَ) دروغ دې وویل. ددې له پاره دې خیراتونه کول چې خلک دې مهمان نوازه وبولي ، او خلک ووایي چې څه ښه سړی دی د خلکو خدمتونه کوي، له خلکو سره کومکونه کوي. نو تاته دا هرڅه په دنیا کې ویل شوي . ملائکو ته به ا مر وشي چې دوزخ ته یې پرمخې ور واچوئ!.

اوس نو که موږ له خانه سره فکر وکړو چې بهترینې لارې همدا درې لارې دي چې سړی یا ښه عالم وي، یا مجاهد وي اویاهم ښه سخي وي، خو چې په دې هر یوه کې اخلاص نه وي، خدای پرستي نه وي، باطن برابر نه وي، نو هېڅ فایده پکې نشته. نو ترټولو مُهم او ضروري شی د ځان اصلاح ده، د باطن برابرول دي، هرڅومره چې اعمال وګورې خبره یې بېرته نیت ته راګرځي. (انما الاعمال بالنیات). د ټولو اعمالو دارومدار په نیت سره ده. که نیت اصلاح و

نو عمل به هم مقبول وي. که ظاهري څه نقصانات و بيايې هم برداشت کېدلای شي خو که باطني خُبث او نقصانات پکې وي بيا هغه عمل کوم اعتبار نه لري، اونه هم دخلاصون ذريعه گرځېدلای شي. څکه که لږ ريا هم پکې پيدا شي نو شرک گڼل کېږي او بيا به يې خدای پاک نه قبلوي او الله تعالیٰ به ورته په خواب کې وايي چې: د چا له پاره چې دي دا عمل کړی نو ورشه له هغه څخه يې ثواب او اجر غواړه او له ماسره يې ثواب نشته.

ديوه لمانځه په جمعه نه کولو خدای پاک ﷻ له رضا محروم کيدل

-

حضرت حسن بصري «رحمة الله عليه» په حضرت حبيب عجمي «قدس سره» پسې د مابنام لمونځ کوي، کله چې حبيب عجمي «رحمه الله» قرائت شروع کړ نو دی خو عجمي و د تلاوت حروف يې سم نه شو ادا کولای. نو د «الحمد» په ځای يې «الهمد» وويل. حضرت حسن بصري «رحمه الله» جيد عالم اود حبيب عجمي استاد و، نو حسن بصري صاحب سلام وگرځاوه او ځان ته يې په لمانځه شروع وکړه. حضرت حسن بصري «رحمه الله» د شپې الله تعالیٰ ﷻ په خوب کې ويني او له خدای پاک ﷻ نه پوښتنه کوي چې ای خدايه! ته په کوم عمل ډېر خوشحالېږې؟ چې زه هغه عمل وکړم او نه راڅخه راضي شې. نو الله تعالیٰ ﷻ په خواب کې ورته وويل چې:

زما رضا خو تاته د مانبام په لمانځه کې په لاس درغلې وه خو تا پرېښودله. یعنې که په حبیب عجمي پسې دې لمونځ کړی وای نو زه راضي وم. دی په خواب کې ورته وایي چې: خدایه! هغه خو عجمي ده، حروف یې صحي نه شو ادا کولای، نو ځکه مې لمونځ پسې ونه کړ. الله تعالیٰ ﷻ ورته وویل چې: که عجمي هم ده خو حبیب ده. زما د دوستانو له جُملې څخه ده. نو چې سړی حبیب شي، دوست شي نو د هر کم شی یې هم قبلیږي.

نو مطلب داچې اصلي کار نیت جوړوي. نو چې یوڅوک د چا دوست شي نو هغه دوست بیا ورته له ډېرو نقصاناتو تیریږي. او که یو وار خدای مه کړه دښمني جوړه شوه نو بیا کم کم شي ته هم ګوري. چې دا دې ولې کړي دي.

د یوچا خپل اولاد وي مور او پلار ورته له ډېرو نافرمانیو څخه ورتیریږي، ځکه چې دوست یې ده، دا خپل اولاد ورته ګران وي، تردې پورې چې یو سړي جرم کړی وي نو د وخت بادشاه ته د هغه یو خاص دوست وسیله ګرځوي اود سفارش له پاره یې ورته بیایي چې له ما جُرم شوی دی ته راسره ولاړ شه نو بادشاه یا والي یا ولسوال هغه مُجرم ددغه دوست په وجه معاف کړي چې فلانکی ورسره راغلی ده.نو چې یو څوک یو وار د خدای تعالیٰ ﷻ حبیب شي، ددهٔ ﷻ له دوستانو څخه حساب شي نودده له وجې نور هم معاف کوي.

نوپه طریقت کې مقصد په هر عمل کې اخلاص پیدا کول دي، یو څوک که دخدای تعالیٰ ﷻ دوست کېږي نو دا کار په اخلاص سره لاس ته راځي، که اخلاص نه وي، نیت صفا نه وي نو یواځې په اعمالو سره یو څوک د خدای تعالیٰ ﷻ دوستي نه شي ترلاسه کولای. بیابه ورسره محاسبه کېږي.

حضرت نبي کریم ﷺ د محبوبینو له جُملې څخه ده

حضرت نبي کریم ﷺ د محبوبینو له جُملې څخه ده،دده ﷺ په برکت هغه آفتونه او مصیبتونه او عذابونه چې په مخکنیو قومونو په اجتماعي شکل راتلل هغه آفات او مصیبتونه اوس نشته. څکه قرآن کریم په دې ګواه دی چې په پخوانیو قومونو کې به سرکشي زیاته شوه، د وخت د پیغمبر سره به یې مقابله شروع کړه نو الله تعالیٰ ﷻ به عام مصیبت او عذاب وربانديې راوست او په اجتماعي طور سره به یې هلاک کړل، خو دحضرت نبي کریم ﷺ امتیان ، که هغه د اجابت امتي وي او که د دعوت امتي وي، حتی د کفارو له پاره هم رحمت ده، هغوی هم نه تباه کېږي. مسلمانان چې فاسقان وي هغه هم دخپلو بدبختیو او ګناهونو په سبب په اجتماعي طور نه هلاکېږي. تاسې ته به معلومه وي چې په مخکینیو قومونو کې به په یوه ګناه سره قومونه نیست ونابود شول، په څمکه به یې تنه ابستل. اود حضرت نبي کریم ﷺ په امت کې هغه ګناهونه په

مسلمانانو کې تولې موجودې دي خو بيا يې هم الله تعالیٰ ﷻ نه تباه کوي. ولې ؟ ځکه چې دا د حبيب أمت ده.

د حضرت نبي کريم ﷺ قاصد خدای پاک ﷻ ته تر بل هر وار ډېر ورنږدې شو

يو وخت په کومه مسئله کې يو صحابي ﷺ له حضرت نبي کريم ﷺ څخه پوښتنه کوله، حضرت نبي کريم ﷺ له حضرت جبرئيل ﷺ څخه پوښتنه وکړه، حضرت جبرئيل ﷺ ورته وويل چې ماته هم په دې باره کې څه معلومات نشته، زه به يې له الله تعالیٰ ﷻ څخه پوښتنه وکړم، نو کله چې د الله تعالیٰ ﷻ له حضور څخه بېرته راغی نو حضرت نبي کريم ﷺ ته وايي چې: زه الله تعالیٰ ﷻ ته دومره زيات ورنږدې شوم چې بل هيڅ وخت دومره زيات نه وم ورنږدې شوی. دا ځکه خدای پاک ﷻ خان ته نږدې کړ چې حضرت جبرئيل ﷺ يې د حبيب قاصد و. د حضرت نبي کريم ﷺ قاصد و. نو څوک چې يو وار حبيب شو نو له ده سره بيا دده خپلوان هم خلاص دي.

په آيت شريف کې راځي: که يوڅوک دخدای پاک ﷻ له دوستانو څخه وي او اولاد يې هغه رتبه نه لري، خو بياهم الله تعالیٰ ﷻ يې له هغې رتبې سره يوځای کوي. خدای پاک ﷻ خپل دوست نه خفه کوي او دوستي په هغه ځای کې معلومېږي چې په يو چا سختي اوتنګي

راشي. ښتنانه هم وايي چې دوست سړي ته په تنګۍ کې په بند ورځي، داچې ژوند آرام وي، تکاليف، عبادات او احکام نه وي بيا خو هرڅوک وايي چې زه هم مسلمان يم. په عباداتو کې به سړي تکليفونه تېروي، په آفاتو او بلياتو به صبر کوي، ترڅو ستا هغه صداقت و ازمويل شي چې ته په دې خپله خبره کې په رښتيا سره رښتونی يې نو چې رښتينولي دې ثابته شوه نو بياستا په برکت سره دنورو خلکو کار هم جوړيږي. نو الله تعالیٰﷻ دې په مونږ او تاسو کې واقعي اخلاص پيدا کړي.

د انسان د اصلاح بهترينه طريقه طريقهٔ محمديه ده. چې دا کتاب ده چې په هغه کې د حضرت نبي کريم ﷺ اخلاق او عادات اودانسان باطني امراض اودهغه د علاج لار مکمل بيان شوې ده. که مونږ او تاسي سوچ وکړو چې انسان ماته څه راکولای شي. که يو څوک مي مولوي صاحب، خليفه صاحب، حاجي صاحب وبولي، که دی راته ځپلی برابرې کړي، نو دا کار په آخرت کې ماته څه ګټه رارسولای شي ؟ له کوم عذاب څخه مي خلاصولای شي. نو په دې سوچ سره چې ترڅو په خپله په ځان کې اخلاص پيدا نه کړم اود خدای تعالیٰﷻ رضا په خپله حاصله نه کړم نو ددې خلکو به آخرت کې هيڅ ګټه نه رارسيږي نو په خپله به په انسان کې اصلاح راشي او د الله تعالیٰﷻ طرف ته به متوجه شي.

که تاسي د صوفياء کرامو او نورو اولياء الله وو واقعات وګورئ نو په هغې کې دا معلومه ده چې انسان هغه وخت کمال ته رسيږي چې که دده عيبونه بيانوي اويا دده صفت کوي دا دواړه په ده باندې يو

شان وي، كه څوک يې صفت كوي اوكه غيبت يې كوي ده ته كوم فرق نه وركوي. خكه دا د دين كار خو څوک دكوم بل چا له پاره نه كوي بلكې د الله تعالىﷻ د رضا اود خپل خان د گټي له پاره يې كوي.

د يو ولي په واقعه كې راخي چې: كله يې دى مبارک په قبر كې كېښود نو دسوال او خواب له پاره ورته ملائكې (نكير او منكر) راغلې نو هغوى ورڅخه پوښتنه وكړه چې: (من ربکَ) رب دې څوک ده ؟ ده ورته وويل چې: زما نه پوښتنه مه كوئ. خداى تعالىﷻ ته ورشئ چې هغه ما څه بولي ؟ چې ما په بندگي مني اوكه نه ؟ كه زه هرڅومره ووايم چې زه د خداى بنده يم خو كه العياذ بالله خداى پاک مې بندگي ونه مني نو بيابه ددې بندگي فائده څه وي ؟

نو لنډه داچې انسان هغه وخت لوړو مقاماتو ته رسيږي چې د خلكو صفت او غيبت په ده هيڅ اثر ونه كړي، خان هيڅ وگڼي، عدم يې وگڼي. حتى حضرت مجدد صاحب قدس سره فرمايي چې: خان له كافر څخه بهتر گڼل هم دكمال ننبه نه ده، نو كله چې په عُجز قائله شوې نو بيابه ترقي في المقامات راخي.

افتادگی آموز اگر طالب فیضی   هرگز نخورد آب زمینی که بلند است

شاعر وايي چې: كه فيض، خير او بركت غواړې نو عاجزي كوه، خكه كومه ځمكه چې په نوره ځمكه باندې پورته او لوړه وي هغې ته هيڅكله اوبه نه ورځي. نو كه ته هم غرور او تكبر كوې نو تاته به

هم هېڅکله فیض در ونه رسیږي. نو که د الله تعالیٰ ﷻ قُرب او رضا غواړئ نو له عُجز او انکسار څخه کار واخلئ.

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمين.

و صلى الله تعالى على خير خلقه سيدنا و سندنا و شفيعنا و مولانا محمد و على آله و اصحابه و اتباعه و اهل بيته اجمعين.

الله الله الله

(۲۵) مجلس

د صالحانو او ذکر بیان

نحمده ونصلي علی رسوله الکریم

امابعد: قال الله تعالی فی کتابه الکریم ﴿ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا ۖ يَـٰجِبَالُ أَوِّبِى مَعَهُۥ وَٱلطَّيْرَ ﴾

حضرت داؤد ﷺ د الله تعالی ﷻ یو برگزیده او نازولی پیغمبر و، نو حضرت داؤد ﷺ له الله تعالی ﷻ څخه دا غوښتنه وکړه چې که په بوخای کې ستا د ذکر مجلس وي او زه له هغې څخه په غفلت کې تېرېږم نو خدایه زما پښې ماتې کړې. په دې وخت کې دا د پښو ماتېدل زما له پاره یو نعمت دی، ځکه د غفلت په حالت کې زه تباه کېږم، ایمان او عقیده مې خرابیږي.

حضرت نبي کریم ﷺ فرمايي چې: کله تاسې د جنت په باغیچو تېرېږئ نو پکې څرېږئ ! صحابهٔ کرامو ﷺ ورڅخه پوښتنه وکړه چې: د جنت باغیچې څه شی دي ؟ ده ﷺ ورته وویل چې: د ذکر حلقې دي. یا د حدیث مبارک الفاظ داسې دي چې: کله په باغیچو د جنت

تبريږئ نو چې څومره زيات پکې خرېدلی شئ وخرېږئ! نو دغه د ذکر مجالس دا د جنت باغونه دي. هغه برکات او خوشحالي چې په جنت کې پيدا کېږي ددې مجلس ذکر له وجې پيدا کېږي، نو دلته چې په دې مجالسو کې څومره زيات وخت مصرف کړل شي هلته به يې په جنت کې مقام او مرتبه هم دومره اوچته وي. حضرت نبي کريمﷺ فرمايي چې: که يوڅوک دوه زره مجلسونه بې باکه وکړي اود ذکر په يوه مجلس کې شريک شي نودغه يو مجلس به ددې ټولو بېهوده مجلسونو کفاره ګرځي.

حضرت ثابت بناني قدس سره وايي: کله چې الله تعالیﷻ ما يادوي، نو زه پوهېږم. خلک حيران شول چې دا څه وايي؟ نو پوښتنه يې ورڅخه وکړه چې ته خو پيغمبر نه يې چې تاته وحيې وشي او ته وربانديې پوه شي چې اوس تا خدای پاکﷻ يادوي. دی په ځواب کې ورته وايي چې: زه کله خدای پاکﷻ يادوم نو زه پوه شم چې خدای پاکﷻ ما يادوي، ځکه الله تعالیﷻ وعده کړې ده چې:﴿ فَاذْكُرُونِيٓ أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُواْ لِي ﴾ تاسې ما يادوئ زه به تاسې يادوم. نو دخدای پاکﷻ په وعدو کې خو دروغ نشته. مونږ الله تعالیﷻ په ژبه، زړه او نورو اندامونو يادوو او الله تعالیﷻ چې مونږ يادوي نو په رحمت سره مو يادوي، د الله تعالیﷻ خصوصي رحمت هغه ځای ته متوجه کېږي. حتی د حضرت نبي کريمﷺ په مبارک حديث کې راځي چې: د ذاکرينو په مجلس کې ټولو ته په آخر کې د مغفرت اعلان کېږي، چې تاسې څومره سوالونه او

غوښتنې کړي دي هغه ټول قبول دي، که مو د جهنم له اوره پناه غوښتې وي هم له هغې څخه خلاص یاست.

تنبيه

ذکر باید يواځې په دې کې منحصر نه کړی شي چې يواځې (سبحان الله) یا (الله الله) ویل ذکر ده، بلکې درس او تدریس، د قرآن کریم ترجمه او تفسیر دا ټول په ذکر کې شامل دي، څکه دلته هم د الله تعالیﷻ صفات بیانیږي، دهغهﷺ د کلام تشریح کیږي، څومره چې دېر وخت پکې تیریږي همدومره دېر رحمت به دغه ځای ته متوجه وي. همدارنګه په مدارسو کې وخت تیرول، سبقونه ویل، مطالعه او تکرار کول، له استاد څخه کتاب اوریدل دا ټول د ذکر مجلسونه دي خو په دې شرط چې که مونږ ته يې قیمت معلوم شي.

يو سالک وايي:

یک ساعت صحبتی با اولیاء — بهتر از صد سال طاعت بی ریا

له اولیاوو الله سره لږ څه وخت تیرول دا له سل کلن بې ریا طاعت څخه بهتر دی، خو حضرت مولانا اشرف علي تهانوي رحمة الله تعالی علیه ورسره یو شرط اینبی دی او هغه دا چې په دې مبارکانو باندې د جذب یو حالت راځي، یا یو حال د توجه الی الله موجود شي نو په هغه ساعت کې که ته هم ورسره شریک شوې نو ستا د

سلو کلونو له عبادت نه هغه يو ساعت بهتر ده. نو له دي وجې بايد مونږ اوتاسې دهغوی په مجلسونو کې شرکت وکړو، دهغوی په مجلسونو کې په ادب سره حاضرشو، دهغوی خدمت په ځان لازم وګڼو، هغوی ته په ښه عقيده نظر وکړو، دهغوی عظمت په زړه کې وساتو، کېدای شي چې الله تعالی ﷻ مو له هغه يو ساعت سره کله مخامخ کړي، نو د دنيا او آخرت کارونه به مو په داسې طريقه برابر او جوړ شي چې مونږ به يې سوچ هم نه وي کړی.

مونږ چې د خپلو بزرګانو د ذکر په مجلسونو کې وخت تېر کړی نو په هر مجلس کې پوره پوره اثر نه وي، دومره في نفسه اثر خو خامخا وي، خو که کله مو پام کړی وي په ښينو ختمونو کې د يو چا ژړا ښبخي نه دربرې او کله بيا په ښينو ختمونو کې هيڅ هم نه وي، ددې هرڅه خپل وخت او حالت وي، کله کله د يو شوم او بدبخت د شرکت له وجې په هغه ټول مجلس د الله تعالی ﷻ رحمت بند وي، ځکه هغه له اولياء الله وو سره قلباً تعلق نه لري، نو ځکه په هغه مجلس کې اثر نه وي او فيض ټول بند شي.

د يو شوم له لاسه د روم ټول ښار وسوزېده

په کتابونو کې ليکي: از دست يک شوم سوخت تمام شهر روم. د يوه شوم او بدبخت له وجې د روم ټول ښار وسوځېده، کله د ښينو بدبختو له وجې په ټولو خلکو عام عذاب راشي اود وچو له تپه

لامده هم وسوځي. څکه قرآن کريم په دې خبره شاهد دی. او وايي چې: له دې ودار شئ چې که بيا د خدای عذاب راغی نو هغه به بواځې ظالمان نه هلاکوي بلکې ټول به رانيسي.

په يوه علاقه کې به ښه متقي او خدای پرسته عالم او ښه سړي وي، خو په دې محله او علاقه کې به داسې ګناهونه کېږي چې دهغو له وجې به الله تعالی ﷻ بارانونه بندوي، ټول به دعاګانې کوي او هيڅ به نه قبليږي، نو کله داسې د قبض حالات مشائخو ته هم پيدا کېږي.

لنډه داچې په اکثرو مجالسو کې يو څوک شرکت کوي نو کېدای شي کله په داسې يو مجلس ور برابر شي چې يوساعت به يې د سلو کلونو له بې رياعبادت څخه زيات اجر او خوشحالي لري. (جذبة من جذبات الحق يوازی عمل الثقلين) د حق له جذبو نه يوه جذبه د ټولو انسانانو اوپېريانو له عبادت او اعمالو سره برابره ده. نو که په داسې حالت کې يوڅوک دغسې يو ځای ته برابر شي نو په يوه مجلس کې به يې کار جوړ شي. کله کله داسې هم پېښنه وي چې په يوه مجلس کې ديوه سړي د ډېرو وظيفو کار خلاص شي، کله په يوه ختم کې داسې پېښنه وي چې څومره شريکان ناست وي د يوې يوې لطيفې کار د ټولو خلاص شي ، کله په يوه مجلس کې د شيخ او مرشد په يوه توجه سره د ولايت ټول مقامات پوره شي، نو حالات له حالاتو سره فرق لري.

ددې له پاره مفسرین کرام وجه دا بیانوي چې: لمر په څلورم آسمان کې ده، دغه لمر ځمکې ته رارسیږي، د باندې خلک هم ورته ګرځي، رڼا یې تولو موجوداتو ته رسیږي، خو کله کله چې دغه لمرته یوه شیشه مخامخ شي اوبیا دا شیشه مالوچو (پنبه) ته برابره شي، د شیشې ورانګه پرې ولویږي نو هغه مالوچ اور اخلي، سره له دې چې لمر په خپله په مالوچو لګیږي خو د لمر د رڼا له وجې اور نه اخلي ، خو کله چې د شیشې هغه ورانګه چې له لمر څخه یې اخیستې ده هغه ورته برابره شي نو بیا دا پونبه اور اخلي نو د الله تعالیٰ ﷻ رحمت هم عام ده، خو هر سړی د خپل استعداد موافق برداشت لري. کله کله یو څوک د یو ولي شیشې ته برابر شي (څکه دوی ته د محبوبیت صرفه مقام حاصل ده) نو چې هغه تجلیات ذاتي د الله تعالیٰ ﷻ راشي او په هغه حالت کې ته هم ورته مخامخ شوې نو تول کارونه به دې په یوه وار سره خلاص شي. دا خبره د تفسیر ده. د قیل او قال خبره نه ده. او عقل یې هم مني. لمر شته خو مالوچ اور نه اخلي، خو چې شیشه ورته مخامخ شوه او د شعاعو انعکاس وشي نو دلته مناسبت پیدا شي، قرب موجود شي، نو دهغه قُرب له وجې نه تاثیر هم زیات شو. د الله تعالیٰ ﷻ او بندګانو ترمنځ مراحل دي، مونږ کمزوري یو، الله تعالیٰ ﷻ انسانانو ته پیغمبران راولیږل نو کفارو به اعتراض کاوه چې مونږ ته ملائکې ولې نه راځي ، خدای پاک ﷻ ورته ویل چې: تاسي دملائکو ملکوتي صفات نه شئ برداشت کولای، ستاسي اود ملائکو ترمنځ مناسبت نشته، تاسي سره یواځې دخپلو همجنسو (انسانانو)

مناسبت ده نو څکه پیغمبر هم درته ستاسي له ډلي انسان درلېږو. نوڅو تاسي يې برداشت وکړای شئ!.

صحابهٔ کرامو ﷺ د حضرت نبي کريم ﷺ سره دملاقات په وخت کې نه بې هوښه کېدل، خو که په شاته طبقاتو کې يوچاته د حضرت نبي کريم ﷺ رابطه پيدا شي نو بيايې برداشت نه شي کولای. همدارنګه د لويو لويو اولياوو الله وو سره خلکو کلونه کلونه تېر کړي دي خو هغوی به له خپل حال څخه نه وتل، خو که نن يو چاته په ختم کې ديو شيخ رابطه برابره شي نو بيا له حال څخه وخي ، له خولې يې چيغې وخي او برداشت يې نه شي کولای.

نو دلته مناسبت موجود ده، فيض زياتيږي، هغه هم انسان ده، دی هم انسان دی، د انسانيت له وجې اکتساب کولای شي، له دې وجې چې زيات فيض ورته انتقاليږي نو څکه يې اثر هم ډېر وي.

قرآن کريم د الله تعالی ﷻ کلام دی، ټولې دنيا ته يو شان راغلی، پيغمبر ﷺ ټولې دنيا ته مبعوث دی، خو په خلکو کې فرق دی، په استعدادونو کې فرق دی. مثلاً يو استاد په سلګونو شاګردانو ته سبق وايي ، په دغو ټولو طالبانو کې د دوه کسانو استعداد هم سره برابر نه وي، يو ملګری ټول سبق زده کړي، بل نيم زده کړي، بل دريمه حصه زده کړي، دا څکه چې په استعدادونو کې فرق ده.

د بایزید بسطامي رحمه الله په لیدلو یې خپل روح له لاسه ورکړه

یو شیخ خپل مُرید ته وایي چې درځئ د بایزید بسطامي صاحب ملاقات ته ولاړ شو، نو مرید ورته وویل چې یوڅوک د الله تعالیٰ ﷻ انوار، تجلیات او فیوضات په خپله ویني نوهغه ته د بایزید بسطامي د لیدلو څه ضرورت دی؟ نو مُرشد یې ورته وویل چې: دلته یې د خپل استعداد موافق ویني او هلته به یې د بایزید بسطامي د استعدادموافق ویني. نو کله چې د حضرت بایزید بسطامي کورته ورغلل اودهغه پوښتنه یې وکړه چې بایزید بسطامي صاحب چیرته دی، نو متعلقینو ورته وویل چې: هغه اوبه راوړي. دوی یې مخې ته ور ووتل، له هغې خوا نه یو ملنګ د اوبو یو لوښی رااخیستی او را روان دی، کله چې دغه مرشد بایزید بسطامي صاحب ولید نو خپل مرید ته یې وویل چې: دا بایزید بسطامي دی، کله چې مرید ورته وکتل نو له دې سره سم یې له خولې څخه بې اختیاره چیغې ووتلې، پورته کېده اوبه څمکه لګېده او روح یې قبض شو. نو ددې مُرید مرشد له بایزید بسطامي څخه پوښتنه وکړه چې دا څه کیفیت او پېښه وه؟ ده مبارک ورته وویل چې: ده د ذاتي تجلیاتو یو قسم د ما تر لیدلو پورې ترلې وو، کله چې یې په ماباندې سترګې ولګېدې نو هغه انوار

ورخلاص شول، برداشت یې نه درلود نو خکه یې روح قبض شو. نو دادی نه حضرت بایزید بسطامي بې حاله شوی .نه ددغه مرید مرشد بې حاله شوی. خو د مرید یې دغه برداشت و.

نو غرض داچې په نېکو مجلسونو کې څومره د پر اشتراک کېږي نو په هغې کې گټه داده چې کله کله سړی د خیرات په مجلس برابر شي، د وېش په مجلس برابر شي، نو هلته یې بیا په یوه چیغه د دُنیا او آخرت کارونه برابر شي. دغه مجلس بیا د ډېرو مجلسونو له پاره کفاره گرځي. دا صحبت بیا د سلو کلونو بې ریا عبادت څخه بهتره دی. انسان په خپلو شخصي ریاضتونو هغه ځای ته نه رسیږي لکه څنگه چې په یوه مجلس سره کله کله رسیږي. نو له دې وجې نه باید هر وخت له اهلِ خیر سره زمونږ ناسته پاسته وي. حضرت مجدد صاحب دا خبره کوي چې: له اولیاؤالله سره باید د زړه له اخلاصه تعلق وي، خصوصاً له خپل مرشد سره باید زیاته علاقه وساتل شي..

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمین

وصلی الله تعالی علی خیر خلقه سیدنا وسندنا وشفیعنا ومولانا محمد وعلی آله واصحابه واتباعه واهل بیته اجمعین

(۲٦) مجلس

د وخت ارزښت اود خدای پاکﷻ نه د داراسباب، یاد آخرت طرف ته متوجه کېدل

حضرت بایزید بسطامي قدس سره خپلي مور مبارکې په سبق ویلو پسې ولېږه، په یوه مدرسه کې یې واړول اود قرآن کریم په تلاوت یې شروع وکړه، کله چې دغه آیت ته ورسېده ﴿ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ ﴾ یعنې دخدای پاک حُکم ده چې تاسې زما شکر اود مور اوپلار شکر اداکوئ. نو په ده مبارک باندې دغه آیت ډېر زیات اثر وکړ، له دې وروسته یې له اُستاد څخه اجازه واخیسته او کور ته راغی او خپلې مور ته وایې چې مورې! نن مې په قرآن عظیم الشان کې یو آیت ووایه، په دې آیت کې الله تعالیﷻ حکم کړی دی چې تاسې زما او دمور او پلار شکر ادا کړئ. نو زه خو ډېر عاجز یم، د دواړو کماحقه خدمت نه شم کولای، داسې نه شم کولای چې د خدای تعالیﷻ پوره معرفت هم حاصل کړم او د مور او پلار خدمت هم وکړم. نو یا مې د خدای پاکﷻ ته وقف کړه چې زه ددین زده کړم او دیﷻ وپېژنم. اویا مې له خدای تعالیﷻ نه داسې وغواړه چې تاته مې هِبه کړي چې یواځې ستا خدمت کوم. نو مور مبارکه یې

ورته وايي چې: زوی جانه ته مې يواځې د خدای د دین خدمت ته وقف کړی، ما خپل حق درته ببنلی، زه خپل خدمت درڅخه نه غوارم. نو حضرت بایزید بسطامي قدس سره له بسطام څخه د شام په طرف روان شو، ازمسلسل دېرش کاله يې په سفر کې تېر کړل، په دغو (۳۰) کلونو کې يې دخدای ﷻ دین زده کړ، له طالبي څخه مُلايي ته ورسېد او تردې حده يې تقوی او خدای پرستي زیاته شوه چې ټوله شپه به یې په عبادت تېروله اود ورځې به یې خپل سبقونه ویل.

له خدای پاک ﷻ څخه دومره زیات دارېده چې یوه شپه یې دومره ډېر وژړل چې آخر مُریدان ورته راغلل او ورته وایي چې په تا خو الله تعالی ﷻ ډېر احسان کړی دی، ډېر لوی مقام يې درکړی نو دومره زيات ولې ژاړې ؟ نو دی مبارک ورته وايي چې له دې وجې ژاړم چې: که له مانه یو داسې عمل شوی وي چې زه وربانديې خبر نه یم او په هغه باندې الله تعالی ﷻ ناراضه وي نو زه به خدای پاک ﷻ ته څه جواب ورکوم ؟

د حضرت بایزید بسطامي او سپي ترمنځ محاوره

حضرت بایزید بسطامي رحمه الله په یوه کوڅه کې روان ده، دده له خوا سره یو سپی تېر شو، ده مبارک خپلې جامې ورڅخه راټولې کړې، له دې سره الله تعالی ﷻ ورته سپی گویا کړ. سپي ورته وویل

چې: يا شيخ که چېرته زه وچ يم نو له وچ سپي سره په لګېدو سره جامې نه مرداريږي. اوکه زه لوند يم نو که له لانده سپي سره دې جامې ولګېږي بيا هم په درې خله مينځلو سره جامې پاکېږي. خو که په تا کې عُجب او تکبر پيدا شي نو که د اوو سمندرونو اوبه په خپل ځان تويې کړې بياهم نه پاکېږې . نو حضرت بايزيد بسطامي رحمه الله دې خبرې ته حيران شو او بيا يې سپي ته وويل چې: په تا کې ظاهري نجاست ده، ظاهره بدن دې نجس ده، په ما کې باطني نجاست ده، په انسان کې چې بده عقيده او بداخلاق پيدا شي نو باطني خبث او نجاست پکې پيدا کېږي، نو په تاکې ظاهري او په ما کې باطني نجاست دی ، نو راځه چې دواړه سره ملګرتيا شروع کړو، دواړه به يو ځای وخت تېروو، او يو له بل څخه به عبرت اخلو. سپي ورته په خواب کې وويل چې: زما او ستا په منځ کې دوستي نه شي کېدلای، ته زما د دوستي لائق نه يې ، ځکه زه چې په هرځای کې له خلکو سره مخامخ شم نو خلک مې په تيږو او لوټو ولي ، ما له ځانه چغې کوي. او ته چې کوم مجلس ته ورشې نو ټول خلک درته په احترام ولاړ وي چې شيخ المسلمين راغی.خو ليکن زمانه په ورځ د قيامت پوښتنه نشته او له تا نه ددغه هر څه دقيامت په ورځ پوښتنه کيږي نو زما اوستا ترمنځ جوړه نشي راتلای حضرت بايزيد بسطامي صاحب په ژړا شو چې زه د سپي د ملګر تيا لائق هم نه يم دغه پو ښتنه نشته او زما نه پوښتنه شته ځکه له ما سره ملګر تيا نه کوي، نو زه به د الله تعالیﷻ د دوستي اود جناب حضرت محمدرسول اللهﷺ د دوستي لايق څرنګه وګرځم.

د حضرت خواجه عبدالخالق غجدواني قُدس سره خپلو مريدانو ته بهترين نصيحت

حضرت خواجه عبدالخالق غجدواني قدس سره خپلو زامنو ته نصيحت کوي او ورته فرمايي چې: زامنو ! شپه ورځ د خدای تعالیٰﷻ بندګي کوئ ! کوم نعمتونه چې تاسې ته الله تعالیٰﷻ درکړي دي د هغو شکر ادا کوئ ! يوه لحظه هم له خدايه مه غافله کېږئ اله خوانو ښځو، مالدارو خلکو او مبتدعينو سره ناسته پاسته مه کوئ ځکه چې دا خلک به مو په دين کې درته نقصان پيدا کړي، دا ستاسې د دين غله دي. که تاسې فکر وکړئ نو څوک چې له چاسره زياته رابطه او علاقه ساتي نو دهماغو خلکو اخلاق او عادت به پکې خای نيسي اودهغوی اعمال به پکې اثر پيدا کوي. نو حضرت غجدواني رحمه الله زامنو ته وايي چې: له دوی سره ناسته پاسته مه کوئ ځکه بې ديني او بداخلاقي به مو په برخه شي.

د وخت ارزښت

حضرت عمرو بن عبدالله ﷺ به يواځې پنځه وخته لمانځه او د جنازې لمانځه ته له کوره راوت ، نور وخت به يې دننه په کور کې تېراوه. چاورځخه پوښتنه وکړه چې: د باندې ولې نه راوځې ؟ ده

ورته وویل چې: ټول خلک غله دي، د سړي وخت ضائع کوي، په ټولو شیانو کې وخت قیمتي دی، کوم کور ته چې غل ورځي نو په هغه کور کې ترټولو قیمتي شی ګوري او ورسره یې وړي، نو عمر د انسان ترټولو شیانو قیمتي سرمایه ده، څکه په کروړونو روپۍ څوک مصرف کړي نو تېرې پنځه دقیقې نه شي راګرځولای. نو خلک ټول غله دي، وخت ضائع کوي نو څکه ورته نه راوځم.

دصحابهٔ کرامو له خدای پاک ﷻ نه د وېرې یوڅو نمونې

حضرت حنظله ﷺ له خپل کور څخه راووت، حضرت ابوبکر صدیق ﷺ ورته وایي چې: حنظله! څه حال ده؟ دی مبارک ورته په خواب کې وایي چې: زه خو منافق شوی یم، هغه ورته وویل چې: ولې؟ ده ورته وویل: کله چې مونږ له حضرت رسول الله ﷺ سره په مجلس کې ناست یو، نو هغه ﷺ چې مونږ ته کوم نصیحت او وعظ کوي نو دومره مو یقین ورباندې راشي لکه جنت او جهنم چې په سترګو وینو، لکه خدای تعالی ﷻ چې بالمشاهده راته ښکاري. خو کله چې دده ﷺ له مجلس څخه راووځو نو له خپلو مېرمنو او اولادونو سره اوله نورو خلکو سره په دنیاوي معاملاتو کې مصروف شو. نودا خو منافقت ده.

حضرت ابوبکرصدیق ﷺ ورته وویل: چې داکار خو په مونږ کې هم شته. دواړه یوځای حضرت نبي کریم ﷺ ته ورغلل او خپل مشکل

بې ورته وړاندې کړ حضرت حنظله حضرت نبي کريمﷺ ته وايي: چې حنظله خو منافق شوی. حضرت نبي کريمﷺ ورته وايي چې: ولې؟ دی ﷺ ورته وايي چې کله له تاسره په مجلس کې ناست يو نو حضور مو درجه د کمال کې وي، لکه جنت، جهنم او د الله تعالىﷻ ذات چې په خپلو سترګو وينو. خو چې کله ستا له مجلس څخه جدا شو نو بيا هرڅه راڅخه هېر وي.

حضرت نبي کريمﷺ ورته وايي چې: ای حنظله! که تاسې همېشه په دغه حال باندې پاتې وای لکه زما سره چې ياست اويا د ذکر په حلقه کې ياست نو بيا به ملائکو له تاسې سره ستاسې په فرشونو، بسترو، لارو او کوڅو کې په لاس سترې مشې کوله. خو (ساعةً و ساعةً) يو حال کله کله داسې وي چې د انسان له الله تعالىﷻ سره دومره علاقه پيدا شي، آخرت يې زړه ته دومره نژدې شي لکه په سترګو چې يېويني، خو کله کله بياداسې حال وي چې د اولاد، مېرمنې او د خان د خدمت وخت وي، په دې سره الله تعالىﷻ څوک نه نيسي.

که د مشائخو کرامو زندګي ته متوجه شو نو دهغوی خوف ډېر زيات دی، بل طرف ته د دين فيصلې ته که څوک وګوري چې په ژوند کې خو کله کله بايد په سرې داسې کيفيت راشي چې د دنيا هرڅه يې هېر شي او يواځې آخرت ته متوجه شي. يو وار چې په يقين سره د چا زړه ته ولوېږي چې زه مې کېږم بيابه په ټول ژوند ګناه ونه کړي، خو دغه قيمتي ساعت مونږته په لاس نه راځي. د حضرت نبي کريمﷺ د حديث مبارک له مضمون څخه دا معلومېږي چې دا

ساعت زياتره د مشائخو كرامو په مجلسونو اود ذكر په حلقو كي وي. نو د مشائخو كرامو په صُحبت اود ذِكر په حلقه كي الله تعالى ﷻ كله كله انسان ته داسي حال پيدا كوي چي (زُهد عن الدنيا) يي په برخه شي يعني له دنيا بېزاره او يواځي يي آخرت ته مخه شي. له دي وجي په كار ده چي وخت په غفلت كي تېر نه شي، په داسي محيط كي تېر نه شي چي هغه خلک له الله تعالى ﷻ څخه غافله وي.

حضرت عبدالخالق غجدواني رحمه الله به دا نصيحت هم كاوه چي: د جاهلو صوفيانو له مجلس او ناستي پاستي نه هم ځان ساتئ ! هغوی به مو ټول استعداد ختم كړي، ځكه دوی له ځانه صوفيتوب كوي او له دين څخه ناخبره دي. نو چي څومره مو له وسه پوره وي له نيكانو خلكو سره په مجلس كيَ شركت كوئ ، د هغوی له ښو نصيحتونو څخه ګټه واخلئ، كله كله ډېره ښه موقعه انسان ته په لاس ورځي او چي دغسي اثر پيدا شي نو ټول كارونه به يي برابر وي.

يو مولوي صاحب قصه كوله چي: ما دا تجربه كړي چي: پخوا به كله د يوه استاد په مجلس كي كېناستم نو كله به يي په ما باندي نيم ساعت اثر و او كله يو ساعت. مطلب داچي آخرت ته به متوجه شوم اود دنيا ټول خواهشات به مي له ذهن څخه ووتل. د مشائخو كرامو د مجلسونو هم ما تجربه كړي چي : كله به زه ددوی مجلس ته ورغلم نو كم از كم به تر دريو ورځو پوري په ما باندي دا ښه اثر و. كه نه يوه جُمعه يا لس شپي خو به داسي اثر و چي د دنيا له

هرشي خخه به مې زړه موړ و او ټوله توجه به مې یواځې د الله تعالی ﷻ رضا اود آخرت په طرف وه.

نو چې په یوه مجلس کې یوه شپه ، درې شپې ، یوه جمعه د آخرت طرف ته توجه پیدا کېږي نو بیا خو د انسان شوق نور هم زیاتیږي او دغه صحبتونه اوپه هغو کې اشتراک نور هم زیاتیږي او په انسان کې الله تعالی ﷻ د اصلاح ماده پیدا کوي اود اصلاح توفیق یې په برخه کېږي. انشاء الله تعالی.

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمين

وصلى الله تعالى على خير خلقه سيدنا وسندنا وشفيعنا ومولانا محمد وعلى آله واصحابه واتباعه واهل بيته اجمعين

(۲۷) مجلس

د حضرت شاه نقشبند (قدس سره) مناقب او د علم تصوف اصطلاحات

حضرت شاه نقشبند قدس سره چې دا طريقه ده ته منسوبه ده او مسمی کيږي په طريقه نقشبنديه سره . مخکې تر پيدا نبنت دده حضرت محمد بابا سماسي قدس الله او حضرت امير کلال بخاري قدس الله سره دادواړه په لاره تيريږي دحضرت شاه نقشبند صاحب په کلي چې ورځي نو حضرت بابايي سماسي چې دحضرت امير کلال بخاري پير ده هغه امير کلال صاحب ته وايي چې ددغه کلي نه ديو ولي بوی راځي دلته يو داسې څوک پيدا کيږي چې خداوند متعال به ډير غټ خد مت ددين ورنه واخلي مخکې دده تر پيدا انبنت دا خبره کوي .

اوبيا يو وخت کې پرې راځي او ورته فر ما يي چې هغه خوش بويي دولي چې مخکې پته وه اوس راښکاره شوې ده خو حضرت بابا يي سماسي خپل خليفه حضرت امير کلال چې دشاه نقشبند صاحب پير ده دغه ته وايي چې دا يو بچی چې نوی پيدا شوی ددغه په تر بيه کې به دومره کوشش کوې لکه څومره چې ما دتا په تر بيه کې

کوشش کړی ده او دته به خاص توجه کوي ده دادب او اخلاقو به ډېر خیال ساتي.

بيا چې کله حضرت شاه نقشبند قدس سره څه لو يېږي او وخت دذکر او بیعت ته رسېږي دحضرت امیر کلال بخاري قدس الله سره نه يې بیعت وکړچې بنا بر ظاهر ددغه علم باطني استاذ دده حضرت امیر کلال بخاري ، خو په اویسیت باندې ده د فیض استفاضه له عبدالخالق غجدوانی قدس الله سره څخه کوله. دی د اویسیي له قبیلې څخه و.

د تصوف په اصطلاح کې اویسیان یوه داسې خاصه طایفه ده چې مخکې له مخکې له یوه قبر یا یوه پیر سره دده دروح تعلق وي، دغه د روح نه يې د فیض اکتساب کړی و، کله داسې وي چې بنا بر ظاهر هېڅ پیر ونه لري خو دی د اولیاوو الله وو له جملې څخه وي، خکه ده روح د فیض اکتساب دغه د روح نه کړی وي، دې ته اویسیه ویل کېږي.

د حضرت شاه نقشبند قدس سره له خپل مرشد سره مقام او مرتبه

دغه شاه نقشبند قدس الله سره به چې کله د حضرت امیر کلال بخاری قدس الله سره مجلس ته حاضر شو نو په تولو مریدانو کې به ده مبارک شاه نقشبند قدس سره ته ډېر التفات او توجه کوله، دده

رعایت یې ډېر کاوه، له شاه نقشبند مبارک نه مخکې په دغه طریقه کې دوه قسمه معمولات و، جهري ذکر به هم کېده او خُفیه ذکر به هم کېده، خو د حضرت عبدالخالق غجدوانی قدس الله سره نه چې حضرت شاه نقشبند په اویسه طریقه باندې د فیض اکتساب وکړ نو دهغه عادت ذکر خفي و، کله چې به د ذکر حلقه جوړه شوه، نو خفي ذکر به کېده، د حضرت امیر کلال بخاری قدس الله سره په مجلس کې به شاه نقشبند مبارک ناست و ذکر به یې ورسره کاوه، نو کله به چې جهري ذکر شروع شو نو دی به له دغه مجلس څخه پورته شو. نو مریدانو خو طبعاً چې یو پیر له مُرید سره زیاته علاقه لري، یا یو استاد له کوم خپل شاګرد سره ډېره علاقه لري، یا پلار له کوم زوی سره ډېر تعلق وي نو په هغو نورو مریدانو، شاګردانو او زامنو بد اثر کوي.

نو په مریدانو باندې به دا خبره ډېره درنده وه چې دئ ولې له مجلس څخه پورته کېږي، سره له دې چې دی نوی مرید هم دی او حضرت امیر کلال بخاری دومره زیاته توجه هم ورته کوي، نو مریدانو ته د اعتراض ځای پیدا شو. نو حضرت امیر کلال بخاری رحمه الله ته یې وویل چې: حضرت ! تاسې له نورو ټولو مریدانو دده ډېر رعایت کوئ ! خو دی بیا هم له تاسې څخه مخالفت کوي. ته چې کله جهري ذکر شروع کړې نو دی ستا له مجلس څخه وځي. حضرت امیر کلال بخاری قدس الله سره دوی ته هېڅ هم ونه ویل . خو یو وخت تقریباً پنځه سوه کسان په یوه مجلس کې ناست وو، بیا حضرت امیر کلال بخاري قدس سره ددوی د پوهولو له پاره

ورته وويل: ستاسي په زړه کې دا خبره راګرځي چي: له شاه نقشبند سره زما دومره زيات تعلق ولې ده ؟ ، سره له دې چي هغه په خپنو حلقو کې مخالفت هم کوي، نو حضرت امير کلال د خبرو په منځ کې ورته وايي چي: دمخلوق نظر د خالق د نظر تابع وي، يعني اولياء الله د الله تعالیٰ ﷻ مخلوق دی نو په يوڅاچې د خالق نظر وي نو دمخلوق نظر هم هغه طرف ته وراوړي. په حديث شريف کې صراحة راځي: چي: زه د کامل ولي سترګې شم دی په ما باندې ليدل کوي . نو د ولي نظر تابع د الهي نظر وي. نو تاسې په ما باندې په دې باره کې کوم اعتراض مه کوئ؛ ما معذور وګنئ! په شاه نقشبند چي د الله تعالیٰ ﷻ څومره نظر ده په دې مجلس کې په هيڅا باندې دومره نشته. نو ځکه زه هم زياته توجه ورته کوم، ځکه چي زما نظر د الله تعالیٰ ﷻ د نظر تابع ده.

د حضرت شاه نقشبند قدس سره له خپل مُرشد سره ادب

په خپله حضرت شاه نقشبند مبارک له حضرت امير کلال بخاري قدس الله سره څومره زيات ادب کاوه؟ يوه ورځ شاه نقشبند مبارک په دبنته کې روان و، نو حضرت خضر ﷺ په مخه ورغی او خضر ﷺ په آس سپور و، د يوه کوچي په شکل کې يې خان ورته ښکاره کړ، لکړه په لاس لکه تُرکي، ځکه په بخارا کې تُرکيان زيات اوسيږي. شاه نقشبند مبارک فرمايي چي: په لرګي يې چوخ کړم او په تُرکي ژبه يې راته وويل: زما آسونه ورک دي، تا خو به ليدلي نه

وي ؟ما ورته هيڅ ونه ويل. دغسي څو واري په مخه راغی. آخر مي ورته وويل چي: زه دي پيژنم چي ته خضرﷺ يي. دی فرمايي چي دی راپسي او زه ورځخه مخکي يم ، نو راته وايي چي کله مي پيژني نو بيا خو يوځه آرام آرام خه چي زه او ته خو يوځه مجلس او صحبت سره وکړو. . دی وايي چي: ما هيڅ التفات ورته نه کاوه. کله چي د امير کلال بخاري قدس سره مجلس ته ورسېدم نو هغه ته چي الله تعالیﷻ فراست باطني ورکړی وو راته يي وويل چي: دحضرت خضرﷺ سره دي په لاره وليدل ؟ ما ورته وويل چي: هو ! صيب. ده راته وويل چي:تا خو ورته څه التفات نه کاوه ، دده ډېر خواهش و چي له تاسره مجلس او صحبت وکړي خو تا ورته ډېر التفات نه کاوه. نو حضرت شاه نقشبند مبارک خپل مرشد ته په خواب کي وويل چي: زه دخپل کور نه ستاسي د ليدلو په اراده راوتلی وم، نو هغه توجه او التفات چي له کوره د راوتلو په وخت مي ستاسي سره وه دهغي په مقابل کي حضرت خضرﷺ هم هيڅ ده.

نو د هر سړي به په خپل شيخ کامل اعتماد وي، داسي کامل لکه د شاه نقشبند مبارک. په حضرت خضرﷺ پسي دخلکو زړونه چوي چي کاشکي مي يو وار ليدلی وای، دعا مو ورنه غوښتي وای ، خو حضرت شاه نقشبند داسي نه چي له حضرت خضرﷺ سره مخالفت لري، بلکي په خپل پير يي دومره زيات اعتماد دی چي زه له خپل کور څخه د خپل پير او مرشد په توجه راوتلی يم خو چي حضرت خضرﷺ هرڅومره راته مخکي مخکي شي خو زه به ورته هيڅ التفات نه کوم.

حضرت شاه نقشبند قدس سره ته د خپل مرشد له خوا د بل کامل مُرشد د پیدا کولو امر

بیا دهمدې کامل ادب ثمره وه چې ده له خپل مرشد سره درلود. نو یو وخت یې خپل مرشد حضرت امیر کلال بخاري قدس سره راغواړي او ورته وایي: زه چې ستا هغه باطني استعداد او همت ته ګورم نو هغه بې انتها او فوق العادة استعداد دی، له ماسره چې ستا څومره کار ترلې و د خپل پیر په فرموده. ما هغه ټول پای ته رسولی دی، خو ستا د خواهشاتو مُرغه نور پرواز هم غواړي. نو ته ولاړ شه او له مانه چې څوک پورته په لاس درغلل له هغه سره تعلق جوړ کړه. نو دی وایي چې: د شپې مې خوب لیده چې یو تُرکی درویش او ملنګ چې په تُرکي ژبه غږیږي، هغه په خوب کې راته څه خبرې وکړې. نو زما د زړه تعلق ورسره جوړشو. بیا ډېر وخت وروسته ګرځېدم چې یو وخت په لاره کې په مخه راغی او یواځې مې پوښتنه ورسره وکړه او د ځای معلومات مې ورڅخه وکړل، نورمجلس مې ورسره ونه کړ. وروسته زه خبر شوم چې هغه تُرکی درویش په خپل مُلک کې د بادشاهي مقام ته ورسېد، زه ورغلم، هلته دی سره له دې چې بادشاه و خو بیا یې هم خدای تعالیٰ ﷻ ته دومره توجه وه چې هغه په نوروخلکو کې نه وه، نو په بادشاهي کې هم نفلونوته پورته کېدو. او ما دورځې د نوکر په شکل په دروازه کې وخت تېراوه. ځکه چې دی مې شیخ و اود فیض اکتساب مې

ورځخه کاږه اوپه شپه کې به مو بيا مقامات طي کول. ټول وخت مو په همدې طريقه تېراوه، چې قصه لنډه کړو.

شاه نقشبند قدس سره په آخر کې وايي چې: ماته چې څومره په دغه طريقت کې معلومه شوه ، نو خدای پاک ﷻ ته درسېدو نژدې لاره داده چې سړی خپل اختيار ترک کړي اوخپلو ټولو اعمالو ته د قصور په نظر وګوري، د خدای پاک ﷻ د دين او د حضرت رسول الله ﷺ د ارشاداتو په مقابل کې به خپل اختيار ته هيڅ اعتبار نه ورکوي او هلته کمال ته زر رسيږي چې دخپلو اعمالو کمزوري او تقصير ورته ښکاره شي چې ما دخدای پاک ﷻ له شان سره موافق عمل نه دی کړی ، څکه حضرت رسول الله ﷺ هم فرمايي : ﴿ لا أحصی ثناءً عليك انت كما اثنيت على نفسك ﴾ ای ربه ! ستا د شان سره لائق عبادت زه نه شم کولای.

حضرت امام ابوحنيفه رحمه الله په کعبه شريفه کې دوه رکعته لمونځ کوي، ټول قرآن کريم پکې تلاوت کوي ، بيا هم په کعبه شريفه کې خپل تقصير وړاندې کوي او فرمايي: ﴿ الهي ما عرفناك حق معرفتك و ما عبدناک حق عبادتك ﴾. ای خدايه پاکه ! ښه دې پېژنو چې ته مو خالق يې ، ته مو رازق يې خو ستا له شان سره لائق عبادت مونږ نه دی کړی.

څومره غټ غټ ائمۀ کرام چې تېر شوي دي، د هر يو چې له الله تعالى ﷻ سره څومره قرب په برخه شوی دی نو همدومره خپل ځان کم ورته ښکاري، څومره چې خدای پاک ﷻ ته محبوب کېږي، له

الله تعالی ﷺ سره یې رتبه پورته کیږي نو دغومره دی له خپل ځان نه برکناره کیږي ، خپل ځان ورته هیڅ هم نه ښکاري.

حضرت نبي کریم ﷺ به هم په دعا کې دا ویل چې: ﴿ اللهم اجعلنی فی عینی صغیراً و فی اعین الناس کبیراً ﴾ خدایه پاکه ! ما ته خپل ځان په خپلو سترګو کې ورکوټی راښکاره کړې او دنورو خلکو په سترګو کې مې عزتمن ولرې.

نو الله تعالی ﷺ ته د رسېدو ښه او لنډه لاره داده چې په هرځای کې به خپله اراده پرېږدي او له دې سره سره به خپل تقصیر ته هم متوجه یې.

حضرت بایزید بسطامی قدس سره الله تعالی ﷺ په خوب ولید . دی ورته وایي : ای خدایه پاکه ! تاته د رسېدو ترټولو آسانه او نږدې لاره کومه یوه ده ؟ نو الله تعالی ﷺ ورته په خواب کې وویل چې: خپل نفس پرېږده نو زما او ستا په منځ کې بل حاجب (پرده) نشته.

نو چې یوڅوک داسې فکر وکړي چې په یو چا باندې نعمتونه ولوروول شي نو فی الحال یې ځان ته پام شي چې زه خو ښه ملا یم، زه ښه مجاهد او صوفي یم. نو دغه نسبت د (زه ښه یم) چې ځان ته وشي نو ځان ورته غټ ښکاره شو نو نور مقامات یې ختمیږي، مخې ته نور حرکت نه شي کولای ، خدای پاک ﷺ ته د رسېدو لاره بندګي، عاجزي او فقیري ده. په لیلة المعراج کې د الله تعالی ﷺ بهترین صفت چې خپل خوږ پیغمبر ورباندې یادوي هغه د (عبدیت) صفت ده. الله تعالی ﷺ فرمایي: ﴿ سُبْحَٰنَ ٱلَّذِىٓ أَسْرَىٰ

بِعَبْدِهٖ ﴾ هغه ذات لره پاکي ده چې خپل بنده یې بوت. نو په دې ځای کې مفسرین کرام فرمایي چې: د حضرت نبي کریمﷺ خو ډېر نومونه او صفات دي، په صفاتو کې یې الله تعالیٰﷻ په دې خاص ملاقات کې چې هغه د ﴿ قاب قوسین ﴾ مقام و په هغه کې یې دعبدیت مقام ذکر کړ ، خدای پاکﷻ ته دمخلوق تر بندګي بل صفت مختار نه دی، عاجزي صفت مختار ده. ﴿ إِيَّاكَ نَعْبُدُ ﴾ غایت عاجزي تاته کوو، تاته تندی په ځمکه ږدو. نو الله تعالیٰﷻ ته درسجدو ښه لاره عاجزي ده اوچې سړی ته ځان غټ ښکاره شو نو بیا د عاجزي معنا ختمه شوه، بیا د الله تعالیٰﷻ له لوري د رحمت دروازې محدودې شي.

د تصوف یو څه اصطلاحات

هوش در دم: هر انسان باید په هره نَفَس کې نظر وکړي چې یوه ساه هم باسي باید په غفلت کې تېره نه شي، ځکه دا د الله تعالیٰﷻ نعمت ده اود هغه د نعمت شُکرانه واجب ده..

نظر بر قدم: ظاهري معنا خو یې داده چې کله په لاره روان وي نو یو او بل طرف ته به نه ګوري، خو د تصوف په اصطلاح کې یې معنا داده چې : هر قدم په ځمکه ږدي داهم دخدای پاکﷻ یو نعمت ده چې په تا یې کړی دی، دومره ژوند یې درکړ باید چې دا په غفلت کې تېر نه شي.

خلوت در انجمن: دا معنا چې په عام مجلس کې ناست يې خو په زړه کې دې اشنايي او تعلق له الله تعالیٰ ﷻ سره وي، ظاهره به په دنیا او ددنیا په کارونو کې مصروف يې، له خلکو سره به په مجلس کې يې خو هلته دې زړه له الله تعالیٰ ﷻ سره وي. ﴿ رِجَالٌ لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ ﴾ د الله تعالیٰ ﷻ مقرب بندګان هغه دي چې بيعه او تجارت يې د الله تعالیٰ ﷻ له ذکر نه نه غافله کوي.

حضرت مجدد قدس الله سره العظیم فرمايي:

در درون آشنا شو و از بیرون بیگانه شو   این چنین زیبا روش کم می بود اندر جهان

په زړه کې له الله تعالیٰ ﷻ سره آشنا شه، په خدای پاک ﷻ عاشق شه او په ظاهره باندې چټ ګرځه چې خلک د صوفي ګمان هم درباندې ونه کړي، داسې ګرځه لکه پردی او نا آشنا، چې خلک د هر اعتماد درباندې ونه کړي.

سفر در وطن:

سفر در وطن دې ته وايي چې په خپل بدن کې د عالم امر او عالم خلق په تصفيه او تزکيه کې کوشش وکړي او له ذميمه اخلاقو څخه حميده اخلاقو ته انتقال وکړي.

ياد کرد:

یاد کرد دې ته وايي چې: کله حضور وي او کله بې حضوري.

یاد داشت:

یاد داشت دې ته وايي چې: حضور دائمي وي. یعني په یاد کرد کې حضور په تکلیف سره پیدا کېږي او په یاد داشت کې حضور د ذاکر صفتِ راسخه وګرځي.

وقوفِ زماني:

وقوف زماني دې ته وايي چې: صوفي همیشه له خپلو احوالو څخه خبر اوآګاه وي. چې آیا دده دا حال موجِب د شُکر ده او که موجب د معذرت ده. حضرت یعقوب چرخي قدس الله سره وايي چې: ماته حضرت شاه نقشبند قدس الله سره د بسط په وخت کې دشکر اېستلو حکم کاوه اود قبض په حالت کې یې د استغفار کولو حُکم کاوه.

وقوفِ عددي:

دې ته وايي چې: ذاکر د نفی او اثبات په وخت کې د عدد یعني شمېر رعایت کوي او ساه په طاق باسي. یعني چې درې، پنځه آن تر یو ویشتو پورې.

وقوف قلبي:

دې ته وايي چې: ذاكر خپل زړه ته متوجه وي. كوم چې تر چپ تي درې ګوتې لاندې ده او همېشه يې په ذكر مشغول ساتي. او غفلت ته يې نه پرېږدي.

انسان چې ډېر خطا كېږي د خواهشاتو له امله تباه كېږي او ډېر خلك په ځان خبر هم نه وي او تباه برباد شوي وي، داخپل نفس چې په صاحب صاحب ويلو ډېر قوي كړې چې څوك ورته پورته كېږي احترام يې كوي نو ده ته خپل ځان ډېر لوی ښكاره شي او معلومات ورته نه كېږي چې په باطن مې څه وشول.

سالك فرمايي:

میان عاشق و معشوق رمزیست   کرام الکاتبین راهم خبر نیست

دعاشق او معشوقي ترمنځ داسې راز او نياز او داسې اشارات دي چې ملائكې سره له دې چې له انسان سره ناستې وي، ليكل كوي خو بيا هم په دې اشاراتو نه پوهېږي.

دا ذكر خفي چې ډېر فضيلت لري وجه يې همدا ده چې هغه ملائكې هم په انسان علم نه لري، دقيامت په ورځ چې سوال او ځواب خلاص شي، بيا له ملائكو څخه الله تعالى ﷻ پوښتنه كوي چې ددې انسان څومره اعمال و ؟ تاسې ټول راوړل ؟ ملائكې ورته وايي چې: هو اڅه چې يې كړي دي هغه ټول مو راوړي دي نور هېڅ نه دي

پاتې. نو الله تعالی ﷻ فرمايي چې: دده له ماسره يوداسې عمل ده چې زما نه سوا بل څوک ورباندې خبر نه دي. دا هغه د ذکر خفي دفتر ده. هلته الله تعالی ﷻ له خان سره ساتلی وي. بيايې وراندې کړي. این چنین زیبا روش کم می بود اندر جهان.

ددغسې ښائسته کردار خلک په دنيا کې ډېر کم دي. چې په ظاهره چټ اوپه باطن کې اشنا اود خدای پاک ﷻ سره يې مينه وي خو بيا يې هم خلک له هيڅ نه خبر نه وي.

په يو نيک شخص د الله پاک ﷻ امتحان

يو شخص په خلکو کې ډېر محبوب و، بل يو سړی په تجارت پسې روان و ، نو خپله لور يې راوستله اودغه سړي ته يې وويل چې: زما په کور کې بل څوک نشته، يواځې دغه پيغله لور مې ده ، په بل چا اعتماد نه لرم، ته ډېر غټ پير او بزرګ يې، زما دا لور زما تر راتلو پورې به له تاسره وي او پام به ورباندې کوې.

کله چې دغه تاجر په سفر روان شو ، نو دلته شيطان هم خپل کوشش شروع کړ، چې دا نيک شخص له دې پيغلې سره په بدعملي اخته کړي ، پير به هم ډېر زيات احتياط کاوه، خان يې ساته ، يو وخت دغه پيغله ويده ده ، شيطان يې مخ ورباندې لوڅ کړ اوددغه نيک انسان سترګې پرې ولګيدې ، بل وخت کې ويده

د شیطان یې خېته ورباندې لوڅه کړه بیا ددې بزرګ سترګې ورباندې ولګېدې. نو طبعاً په دغه بزرګ هغه بشري صفات غالب شول او له الله تعالی ﷻ سره یې دتعلق سلسله کمزورې شوه، خکه په فتنه کې یې ځان واقع کړ. لکه چې حضرت نبي کریم ﷺ فرمایي: چې که د یو چا څراګاه ته دې مېږې ورننژدې کړې آخر به درځخه پکې ورګډې شي. خدای پاک ﷻ فرمایي:﴿ وَلَا تَقْرَبُوا ٱلزِّنَىٰٓ ﴾ نو هلته تعلق جوړ شو، آخر دغه بزرګ په بدلمني او بدعملي ګرفتار شو.

بیا څه وخت وروسته خپل پیر او مرشد ته ورځي چې زه خو تباه شوم، له ما څخه کبیره ګناه وشوه، ددې به علاج څه وي؟ هغه ورته وایي چې: ته فلانکي کلي ته ولاړ شه، په هغه ځای کې یو بزرګ ده، ددې مرض علاج به درته وښیي. دی هغه علاقې ته ولاړ اودهغه سړي پوښتنه یې وکړه، نو هر چا ورباندې بد وویل چې: ته دومره ښه صوفي سړی یې. دا خو د رنډیو او بدکارو کلی ده، د بدعملو خلکو کلی ده، هغه سړی چې ته یې پوښتنه کوې یو لوی فاسق ده، هلکان او جینکی ساتي او شراب څښي، ته ولې دهغه پوښتنه کوې؟

دی بېرته راوګرځېده، یوڅه ځای راغی، بېرته ور وګرځېده او له ځان سره یې وویل چې: یوځل خو یې خامخا وینم چې څرنګه سړی ده؟ خلکو که هرڅه ورته ویل دی بیا هم هغه کور ته ورغی. کور ته چې کله ورننوت نو له ده سره یې ولیدل، ورسره کېناست، دده په

یوه څنګ کې ښایسته هلک او په بل څنګ کې یې ښایسته نجلۍ ناسته دی، او ورسره شراب هم ایښې دي. نو ده وویل چې: خلکو خو رښتیا ویل چې: دی دا کارونه کوي.

خو کله چې خبرې شروع شوې نو په خبرو کې یې دومره زیات اثر و چې دی یې بېخي ناقراره کړ، نو آخر ورته عرض کوي چې: کله تاته الله تعالیٰ ﷻ دومره غټ مقام هم درکړی ده نو داسې کارونه ولې کوې ؟ چې یو طرف ته دې هلک او بل طرف ته دې نجلۍ کښېنولې او هلته درته د شرابو بوتل ایښی دی. نو دغه بزرګ ورته وویل چې: دا هلک مې زوی ده اودا نجلۍ مې مېنځه ده اوپه دغو بوتلونو کې سرکه ده او دا درې واړه روا (جائز) دي. دی ورته وايي چې: خلک خو په تا دا ګمان کوي چې دی هلکان او نجونې ساتي او شراب څښي. دی ورته وايي چې: دا مې ددې له پاره داسې کړي چې خلک خپلې لورګانې ماته پرې نه ږدي (اشاره یې ده ته وه) . دا ددې له پاره کوم چې خلک مې په بزرګۍ خطا نه شي او پر ما اعتماد ونه کړي. خپلې لورګانې راته پرې نه ږدي هسې نه چې زه په زنا کې ورسره واقع شم.

غټو مشائخو کرامو ټولو داسې کړي چې: شهرت یې د هر شوی نو بیا یې په یوه داسې رخصت عمل کړی چې د خلکو توجه ورڅخه واوړي، اوهغه شهرت ختم شي.

حضرت انوارالمشائخ مرحوم خلیفه صاحب به ویل چې: [شُهرت آفت ده].

دا زمونږ په طريقه کې چهلې دېرې نشته، ځکه په دغو چهلو کې شهرت پيدا کېږي، او شهرت آفت ده، سړی تباه کېږي، کله چې يو شخص ته ګوته ونيول شوه چې دا فلانکی صاحب ده او خلک زيات اعتماد ورباندې وکړي، دی په ځان خبر هم نه وي خو نفس يې دومره غټ شوی وي چې بيا يې کنټرول مشکل وي.

نو(خلوت در انجمن) معنا داچې په مجلس کې دعامو خلکو سره په الفت محبت کې وخت تېروي خو په زړه کې يې تعلق له الله تعالیٰ ﷻ سره وي او هغه تعلق ابدي تعلق وي.

وقوف قلبي: دا معنا چې انسان بايد په خپل زړه باندې علم ولري چې زما زړه غافله ده که له الله تعالیٰ ﷻ سره آشنا ده. اولياؤالله چې د خپل زړه حالات بيانوي . ځوک وايي چې: زه د زړه يو ساعت لحاظ کولای شم ، ځوک وايي چې زه يې نيم ساعت کرای شم ، هغه دا معنا چې زړه دومره په کنټرول کې ده چې هلته وسوسه هم بالکل مداخله نه شي کولای.

د يو ساعت، يو سکنډ له پاره هلته شيطان مداخله نه شي کولای. نوداچې په سړي کې دا مقامات پيدا شي چې ساه يې په غفلت نه وځي ، قدم په غفلت نه پورته کوي اوپه يوه مجلس کې هم دخدای پاک ﷻ له ذکر څخه نه غافلېږي، که د دنيا په هره جائزه معامله کې لګيا وي، خو زړه يې له الله تعالیٰ ﷻ سره وي. لکه چې الله تعالیٰ ﷻ فرمايي:(فَإِذَا قَضَيْتُمُ ٱلصَّلَوٰةَ فَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ قِيَٰمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ

جُنُوبِکُمْ ﴾ یعني لمونځ مو چې وکړ نو په ولاړي، ناستي او پرهوتا په تولو وختونو کې ذکر کوئ. مفسرین کرام لیکي: دلته د الله تعالیٰﷻ مقصود او غوښتنه د ذکر دوام ده، چې هر وخت به الله تعالیٰﷻ یادوئ؛ همیش یادول خو دا معنا نه چې په ژبه باندې به الله الله، سبحان الله سبحان الله یا الحمد لله وایې. بلکې معنا دا چې زړه به دې یو آن او لحظه هم له الله تعالیٰﷻ نه غافل نه وي.

بیا چې دا آن موجود شو نو شاه نقشبند قدس سره فرمایي چې: چا رب تعالیٰﷻ وپېژانده معرفت قلبي ورته پیدا شو نو ﴿ لایخفی علیه شئ ﴾ بیا یو شی هم ورځخه نه پټیږي. دغه کشف چې اولیاوالله ته کېږي دا ځکه چې الله تعالیٰﷻ په خپله فرمایي چې: زه بیا د خپل خاص بنده سترګې شم په ما باندې لیدل کوي ، نوبیادغه انسان په دنیاوي اسبابو او عیشونو نه خطا کېږي ، هغه بیا عشق ده، او عشق بیا یو اور ده، چې له محبوب نه ماسوا نور هرځه سوځوي.

دچاپه زړه کې چې الهي سوز او عشق پیدا شو بیا نه ښځه او نه هم اولاد، نه اقارب اونه بل څه په نظر ورځي بلکې یواځې اویواځې الله تعالیٰﷻ اوحضرت نبي کریمﷺ یې محبوب شي. بیا هغه زړه د الهي نور مظهر وګرځي.

نو دې ته لږ سوچ په کار ده چې د زړه شیشه پاکه شي. کله چې د زړه شیشه پاکه شي نو بیا یې رڼا هم دغومره زیاته وي.

د لمر شعاعو ته چې ورکوکې شیشه ونیسې نو په دېوال باندې ورکوکې ورانګه غورځوي، خو که غته شیشه وي او خیرنه وي ، مطلب داچې د استعداد خبره ده، که هرڅومره غټ وي خو چې شیشه یې صفا نه وي نو د لمر هغه رڼا نه شي منعکس کولای، خو چې شیشه غته وي او د صفایې کوشش هم ورسره کېږي نو چې څومره صفایي زیاتیږي همدومره یې رڼا هم زیاتیږي ، اوهلته یې نور خلکو ته هم فائده رسېدل شروع شي. بیا د خدای پاک ﷻ د انوارو شعاع ددې انسان له سینې نه د بل انسان سینې ته ورځي.

ایا په جذب اودس ماتیږي اوکنه ؟

د جذب متعلق بیان مخکې تېر شو . اوس به دا خبره واضحه کړو چې په جذب سره اودس ماتیږي که نه ؟

دا جذب چې چاته پیدا کېږي دا یو داسې کیفیت ده چې د انسان حواس کار نه پرېږدي ، داسې نه وي لکه ویده اویا بې هوښه چې په ځان باندې نه پوهېږي. په ځان ښه پوهېږي خو ځان اداره کولای نه شي.

حضرت مولانا شیرعلي شاه مدني صاحب قیصه کوله چې: زۀ د طالبانو د تحریک په وخت کې دافغانستان هرات ولایت ته تللی وم. هلته د (خواجه غلطان ولي) په نامه یو زیارت دی، چې دېرو علماوو او طالبانو تجربه هم ورباندې کړې. عام خلک داسې وایې

چې داسې يو لوړ ځاى ده، چې يو اړخ دې ځان واراوه نو په دوهم اړخ کې بيا ځان نه شې اداره کولاى، د غونډۍ تر بېخه پورې چې رغبتي نه يې نو ځان نه شې تم کولاى. ښه په ځان پوهېږي ، وينې يې. نو په جذب کې هم دغسې يو کيفيت وي. د سرې عقل په ځاى وي ، سترګې او وجود يې کار کوي نو لنډه داچې د جذب په حالت کې عقل او هوش پوره کار کوي يواځې د ځان د کنټرول خبره ده، نو په جذب سره اودس نه ماتيږي.

فيض الله خليفه صاحب ويل چې: په ما باندې به د حضرت صاحب مبارک په مجلس کې ډېر جذب راتلو، نو يو وخت کې يو عالم راته وويل چې: تاته څه کيفيت پېښيږي ؟ چې داسې پورته پورته غورځې؟ ما ورته وويل چې: نور خو نه پوهېږم خو کله چې ذکر شروع شي، نو زما د زړه د برابرې نه نيولې آن تر زنې پورې په دې منځ کې د نور يوه شيشه راشي، داشيشه مې پورته کوي او په خمکه مې ولي. ښه په ځان پوهېږم، خو ځان نه شم تم کولاى. نو په دې سره اودس نه ماتيږي. دې ته متوجه شئ اعتراض او اشتباه دې څوک ځان ته نه پيدا کوي اونه دې په بل چا باندې رد کوي.

دا د هرچا خپلې برخې دي، داچې څوک څه کوي او څه ويني؟ د دې ليدلو حال خو هرچاته څوک نه شي ويلاى. دا خو پټ اسرار دي.

منصور حلاج حال ووايه ، آخر په دار وخړول شو. هر چاته حال ويل ناروا دي. يواځې به خپل مرشد او يا مرشد خپلو خصوصي مريدانو ته به حالات بيانوي، چې هغه ښه معتقد خلک وي.

منصور حلاج چې کله په دار وځړول شو، نو یو سړي ټوله شپه په ژړا او غم کې تېره کړه چې: ای خدایه ! دا منصور خو ستا دوست او ولي و، ستا مقرب بنده و او تا ورته داسې سزا ورکړه چې په دار وځړول شو. نو همدا سړی بیا خوب ویني چې الله تعالیٰ ﷻ همدغه شخص ته وایي: منصور ته ما خپل راز ویلی و او ده هغه راز پټ ونه ساته، ځکه مې دا سزا ورکړه. د بادشاه راز چې څوک پټ نه شي ساتلی دهغه به همدا سزا وي.

حضرت شاه نقشبند قدس الله سره هم وایي: دوه خله په ما باندې هم داسې مقام راغلی چې نژدې وه زه هم د منصور حلاج غوندې دعوه وکړم چې: (انا الحق) خو زمونږ په علاقه کې د پانسي (دار) دوه خایونه و، نو هلته به ورغلم او خپل نفس ته به مې ویل چې: که دا دعوه دې وکړه نو ستا به هم دغه سزا وي. ته به هم د منصور په شان په دار وځړول شې. خو ۱ الله تعالیٰ ﷻ رحم او کرم اود حضرت خواجه عبدالخالق غجدواني قدس سره فیوضات راباندې راغلل اوله دې مقام څخه بې واړولم.

شاه نقشبند مبارک قسم کوي چې کله منصور حلاج په دار کېده که هلته دخواجه عبدالخالق غجدواني یو خلیفه هم موجود وای نو منصور به چا نه وای په دار کړی او دی به یې له دغه مقام څخه اړولی وای.

نو دا مقامات او اسرار چې چاته په نصیب کېږي نو هرچاته خو یې څوک نه شي بیانولای، نو اعتراضونه دې څوک نه کوي. (المرء

يقيس على نفسه) هر سړی په خپل خان قياس کوي چې زه خو دا شی نه وینم نو دا شی نشته. دا په سلګونو کتابونه العیاذبالله په دروا‌غو نه دي جوړ شوي. زه به یې نه وینم، نو زما د نه لیدلو له وجې خو د هغه شي نیستي لازمه نه شوه. دا د باطن شیشې دي، صفايي غواړي، د چا چې څومره استعداد وي دغومره شی ورته معلوميږي ، نو اعتراضونه باید په دې رابطه ونه کړل شي. دا ټولې خبرې ثبوت لري.

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمين

وصلى الله تعالى على خير خلقه سيدنا وسندنا وشفيعنا ومولانا محمد وعلى آله واصحابه واتباعه واهل بيته اجمعين

الله الله الله

(۲۸) مجلس

دحضرت امام اعظم ابوحنيفه (رحمة الله عليه) مناقب

يو خليفه صاحب ماته قيصه کوله، ده له بل خليفه صاحب نه حکايت کاوه چې په يوه کور کې په يوه ځای کې کېناستم نو گورم چې په تاخچه کې څه انوار پورته کېږي، نو فی الحال ورپورته شوم چې يو زوړ کتاب ده، کله چې مې راواخيست نو هغه د امام رباني صاحب قدس سره مکتوبات شريف ده، زوړ کتاب و، خو دکور څښتن ته يې قدر معلوم نه و، نه يې پېژانده. د کور څښتن ويل چې دلته کوم مُلا ايښې ده، خو هغه خليفه صاحب د فراست څښتن و، هغه ته معلومات وشو.

نو د هرچا دکتاب چې څوک مطالعه کوي نو له هغه سره يې تعلق او محبت پيدا کېږي او څومره چې تعلق او محبت پيدا کېږي دغومره دهغه انسان طرف ته فيوضات پيدا کېږي.

د امام اعظم ابوحنيفه (رحمة الله عليه) احوال

د يو چا په باب علمي معلومات چې سړی پيدا کړي نودا ډېر ضرورې شی ده، بيا خاصکر د طالبانو له پاره. موږ د مذهب په

سلسله کې د امام صاحب پیروان یو ، خو که دهمدغه امام صاحب د علمي خدمتونو او نورو کراماتو او علمي مقام په باره کې څوک رانه پوښتنه وکړي نو مونږ طالبانو ته بیا په دې باره کې هېڅ معلومات نه وي. همدارنګه مونږ د نقشبندیې طریقې پیروان یو، خو که له مونږ څخه یو څوک د شاه.نقشبند، یا امام مجدد الف ثاني (قدس الله سرهم) په باره کې پوښتنه وکړي، دهغوی معلومات له مونږ څخه وغواړي، یا د حضراتو مبارکانو په باره کې معلومات وغواړي نو مونږ یې په خواب کې هېڅ هم نه لرو.

خبره چې مستنده ګرځي دا هلته چې له مونږ سره علمي معلومات هم وي، له دې سره شوق هم زیاتیږي. حضرت امام اعظم ابوحنیفه رحمه الله تعالی چې مونږ یې په مذهب یو؛ په (۸۰) هجري کال کې پیدا شوی اوپه (۱۵۰) یا (۱۵۱) یا (۱۵۲) هجري کې وفات شوی. مشهور قول داده چې په (۱۵۰) هجري کې وفات شوی دی. دی په خیرالقرون کې د تابعینو په مقام کې دی. په یو روایت کې راځي چې څلور صحابهٔ کرامﷺ یې لیدلي او بل روایت کې راځي چې اته صحابهٔ کرامﷺ یې لیدلي دي. دامام صاحب لمسی دده په باب کې وایي چې: کله امام صاحب پیدا شو نو خپل پلار حضرت ثابت رحمه الله حضرت عليﷺ ته وروړ او حضرت عليﷺ هم دده او هم دغه ماشوم [امام صاحب] ته دخیر او برکت دعا وکړه، نو دهغې بابرکتې دعا اثر دی چې الله تعالیﷻ دده په اولاده کې دا د علم سلسله جاري کړه.

حضرت امام صاحب په فقهه کې دومره ژور معلومات لري چې دده په باره کې حضرت امام شافعي رحمه الله فرمايي: (الناس عيال ابی حنيفة فی الفقه) په فقهه کې ټول خلک د امام صاحب عيال دي.

امام شافعي (رحمه الله) به دامام صاحب په زيارت کې خپل مذهب پريښود

حضرت امام شافعي د امام صاحب د وفات په کال پيدا شوی. د امام شافعي رحمه الله مسلک داده چې د سهار په لمانځه کې دعاء قنوت وايي او چې رکوع ته ځي په همدغه وخت کې لاسونه پورته کوي او چې کله له رکوع نه راپورته کيږي نو هم لاسونه پورته کوي، خوبووخت همدا امام شافعي رحمه الله د امام صاحب زيارت ته راغی، نوچې د سهار لمونځ يې کاوه نو نه يې دعاء قنوت د سهار په لمانځه کې وويله اونه يې په رکوع کې غوړونو ته لاسونه پورته کړل. نو چا ورځخه پوښتنه وکړه چې داسې دې ولې وکړل ؟ چې خپل مذهب دې پرېښود. دی په ځواب کې ورته وايي چې: ددې قبر له ځښتن ځخه حيا راځي، ددې قبر ځښتن يو جليل القدر انسان ده، دا به له ده سره بې ادبي وي چې ده په حضور کې دده د مذهب مخالف عمل ځوک وکړي. سره له دې چې امام شافعي رحمه الله د مستقل مذهب مؤسس او ځښتن ده خو دحضرت سيدنا امام اعظم صاحب سره دومره عقيدت او احترام لري چې کله يې علاقې ته

راغی نو خپل مذهب يې ورته پرېښود اود امام صاحب په مذهب يې عمل وکړ.

له دې ځای نه سړي ته ډېر ښه معلومات په لاس ورځي. يو داچې زيارت ته تګ ثابت شو څکه ټول ائمهٔ کرام زيارتونو ته تلل، له دې سره سره د قبر آداب هم ثابت شول څکه امام شافعي رحمه الله دومره ادب ورسره کوي، سره له دې چې بالذات شاګرد يې هم نه دی، بلکې بالواسطه يې شاګرد دی، دی د حضرت امام محمد صاحب شاګرد دی، نو امام شافعي صاحب دومره ادب کوي چې د امام صاحب له قبر سره يې دخپل مذهب معمولات پرېښودل اود امام صاحب په مذهب يې عمل وکړ.

واخرنا دعوانا ان الحمد لله رب العالمين

وصلى الله تعالى على خير خلقه سيدنا محمد وعلى آله واصحابه اجمعين

(۲۹) مجلس

د حضرت رسول الله ﷺ سره محبت کول

قال رسول الله ﷺ لايؤمن احدکم حتی اکون احب اليه من والده وولده والناس اجمعين.

حضرت رسول الله ﷺ فرمايي چې له تاسو نه څوک کامل مؤمن نه شي ګرځيدلی چې ترڅوزه ده ته ترخپل مور اوپلار اوترټولو خلکونه يم محبوب شوی ،نه يم ګران شوی.

اوس له حضرت نبي کريم ﷺ سره دامحبت چې ترخپلو مورا وپلار اوترټولو خلکو به زيات محبوب وي داکوم قسم محبت دی؟

عام کتابونه ليکي: چې طبعي محبت چې دانسان په وس کې نشته، دخپل خان دخپل اولاد يادمور اوپلار سره طبعي محبت دی. له رسول اللهﷺ سره طبعي محبت نه ده مراد. ځکه داسې خود هرکم خلک پيداکيږي چې ده ته تر خپل ځان مور اوپلار اواولاد ترټولو خلکو رسول الله ﷺ ګران وي نومراد ورنه محبت عقلي اوايماني دی.

یعني دامحبت دامعنا چي دسړي به دحضرت رسول الله ﷺ سره دومره مینه وي چي ترخپلو خواهشاتو اودخپل موړ اوپلار ترخواهشاتو دخپل اولاد ترخواهشاتو ، د ملګرو او حکومت بلکې دهرچاله خواهشاتو اوارزوګانو به، ده ته دحضرت نبي کریم ﷺ امر قدرمنه وي، حتی دسړي خپل نفس غواړي چي بدکاري وکړي خودحضرت نبي کریم ﷺ امر داده چي نه به یې کوي،داسړی به کامل مؤمن هلته وي چي خپل خواهش پریږدي اودحضرت نبي کریم ﷺ په امر باندي عمل وکړي.

دسړي موراوپلار ،دسړي نه یوڅه غواړي اودحضرت نبي کریم ﷺ حکم بل څه وي نوداسړی به هلته دکامل ایمان څښتن کیږي چي دخپل موراوپلار اوخپل اولاد خبره،دخپلي ښځي خبره،دحکومت اوملګري خبره ټولي یې شاته وغورځولي،خو په امر دحضرت نبي کریم ﷺ باندي یې عمل وکړدادانسان په وس کي شته ،اختیاري دی.

نو انسان هلته کامل مؤمن ګرځي چي دی د حضرت نبي کریم ﷺ اوامر اونواهي ،هغه ته ترخپل خان،مور اوپلار ټولونه مخکي کړي ،له دي وجي نه دغه انسان چي دنفس مقابله کوي دمور اوپلار اواولاد مقابله کوي،پده به قسم قسم دخواهشاتوپه تقاضا ،تکلیفونه راځي خوچي په چاکي کمال دایمان ۇ نوداټول تکلیفونه ورته اسانه کیږي ،هغه بیا برداشت کولای شي، داوداسه په کولو کي،دلمانځه په کولوکي ، دروژي په نیولو کي ،دحج په کولوکي، دجهاد په کولوکي الغرض په ټولو کي انسان ته تکلیفونه وي،

خوچې چاحضرت نبي کريم ﷺ سره مينه پيداشوه، نوداتکليفونه ټول ورته اسانه کيږي، بياپه طاعت اوعبادت باندې خونداخلي، حتى چې دصحابه کرامو په وخت کې داسې پيښنه وه ،بلکې په اوس وخت کې هم خلک شته چې ديوانسان پلار خدانخواسته په کفرکې وي اودشريعت حکم جهاد ورته متوجې شو،چې ته به جهادورسره کوې،نوداانسان به هلته کامل مؤمن وي چې دخپل پلار اواولاد هيڅ پروا ونلري اوجنګ اوجهاد اخيروژلوته يې تيارشي، خود حضرت نبي کريم ﷺ حکم نه ماتوي.

حتى خپل خان قرباني ته تيارکړي،سخت تکليفونه خوهلته چې دشريعت حکم ده،له خپل خان څخه ورته دحضرت نبي کريم ﷺ حکم محبوب دی، دهغه ارزو ورته ګرانه شي، نودخپل خان څخه تيرشي اومرګ قبول کړي ،خودهغه حکم نه ماتوي ،دخدای پاک ﷻ حکم نه ماتوي، دغه مرتبه دکمال دايمان دی.

دصحابه کرامو دغه محبت اتم ؤ څکه ددوی اطاعت هم ډېرؤ ،ولې چې ترټولوخلکو نه ددوی محبت زيات ؤ ،ددوی معرفت اتم ؤ ،دوی چې رسول الله ﷺ په کوم معرفت پيژانده، نوروخلک چې دصحابه کرامونه چې راشاته دي هغوی ته داسې معرفت نه وحاصل،ددوی علم د حضرت نبي کريم ﷺ په حال باندې علم شهودي ؤپه سترګويې حالات ليدل،دحضرت رسول الله ﷺ معجزې يې ليدلې، دنزول حالات يې ليدل،نوددوی معرفت زيات ؤ حضرت رسول الله ﷺ هستي اوغټ توب يې دی ډېرپيژانده،څکه ددوی دحضرت رسول الله ﷺ سره دغومره ډېره مينه وه.

حضرت عمر ﷺ رسول الله ﷺ ته وايي ماته ترټولوله پلار اواولاد اونوروټولوخلکونه ګران يې، (الامن نفسي) مګرله خپل ځان څخه نه يې راګران.

حضرت رسول الله ﷺ ورته وويل چې والله که ته ترهغه پورې کامل مؤمن شې چې ترخوله ځان څخه زه نه يم درته ګران شوی.
حضرت عمرﷺ ورته وايي چې يو وار داسې خبره وې نووالله اوس ماته ترخپل ځان هم ګران يې.

خکه دوی د حضرت نبي کريم ﷺ عظمت دېرپيژانده، له دغې وجې نه چې دخدای پاک ﷻ له طرف نه دآدب حکمونه صحابه کراموته نازل شول چې تاسې دحضرت نبي کريم ﷺ په حضور کې په زوره زوره غږيدا مه کوئ،په ټولو صحابه کراموکې درسول اللهﷺ قدراوعزت حضرت ابوبکر صديق ﷺ اوحضرت عمر فاروق ﷺ دېرپيژانده، دوی به ددغه آيت نه وروسته دحضرت نبي کريم ﷺ په مجلس کې داسې په آدب غږيدل لکه يوڅوک چې چاته پټه خبرکوي،حتی دوهم وارې به ورته وويل شول چې څه وايې؛د رسول الله ﷺ هم له دوی سره بې اندازې محبت اومينه وه،يوځل رسول الله ﷺ په مسجد کې روان ؛نوحضرت ابوبکر صديق ﷺ ته يې يولاس په لاس کې ورکړی اوحضرت عمرفاروق ﷺ ته يې بل لاس په لاس کې ورکړی اوورته وايي چې : مونږبه دقبرنه هم يوځای راپورته کيږو اودحشرپه ميدان به هم يوځای ګرځو؛خوسره له دومره نزديکت اوشفقت سره بياهم دومره چې دوی داريدل ،نورصحابه کرام د دوی په شان نه داريدل.

دحضرت ذواليدين ﷺ مشهور حديث دی ،يووخت حضرت نبي كريم ﷺ په څلورركعتيزلمانځه كې سهوه شواودوه ركعته لمونځ يې وكړ، دحضرت ابوبكر صديق ﷺ اوحضرت عمر فاروق ﷺ په شمول ډېر نورصحابه كرامو هم موجود ول ،حضرت ذواليدين ﷺ راغی حضرت رسول الله ﷺ ته وايي يارسول الله ! لمونځ لنډ شو اوكه له ناهيرشو؟

حضرت رسول الله ﷺ ورته وايي چې يوهم نه دی شوی. دی ورته وايي چې نه صاحب ! څه خو شوي،لمونځ دې كم وكړ،رسول الله ﷺ له نوروصحابه كرامو ﷺ څخه يې پوښتنه وكړه چې همداسې لكه چې ذواليدين ﷺ چې وايي ؟ نوروصحابه كرامو ﷺ ورته وويل هو! لمونځ دوه ركعته شو.

نورسول الله ﷺ دوه ركعته نور وريسې وكړ.

دلته محدثين كرام ليكي چې په دغوخلكوكې حضرت ابوبكر اوحضرت عمرفاروق رضی الله تعالی عنهما موجود ؤ اوبه دې غلطي باندې پوه هم شول چې لمونځ دوه ركعته وشو؛خودوی څه ونه ويل،دا ولې؟

جواب داكوي چې ددوی دواړو له حضرت نبي كريم ﷺ سره بې انتهازيات محبت ؤ دهغه هيبت يې په زړه كې موجودؤ ؛نودوی دې جرئت نه شوای كولای چې دوی په دې هكله له رسول الله ﷺ سره خبرې وكړي.

نوخومره چې څوک ډېر پيژني همدومره دده په زړه كې دهغه محبت زيات پيدا كيږي، همدومره دهغه نه خوف اوويره پيدا كيږي.

لکه چې علماء کرامو ته دالله تعالی ﷻ معرفت زيات حاصل دی
څکه دوی له خدای پاک ﷻ نه د بر زيات ويريږي.
دصحابه کرامو چې له رسول الله ﷺ سره مينه د هرتامه وه،وجه
داوه چې دی يې د هر بنه پيژانده.
نوهلته کمال ته رسيږي چې کله دده له حضرت رسول الله ﷺ
سره له هرچانه محبت زيات شي.
دمحبت بحث د برزيات دراز دی زه به يې دلته يوڅه په اختصار
سره راوړم.

دمحبت علامات

نودمحبت علامه دادی چې څوک وايي زما له حضرت رسول الله ﷺ سره محبت دی، په دې دعوه کې به دی هلته رښتونی وي چې دی دحضرت رسول الله ﷺ په سنتو باندې ځان برابرکړي، که څوک له رسول الله ﷺ سره دمحبت دعوه لري اوپه سنتويې عمل نه کوي،په سنتويې ځان نه برابروي؛نودی په دې دعوه کې درواغجن دی، څکه چاته چې څوک خوندورکوي ؛نودهغه جامه اولباس هم خوندورکوي، دهغه عادات اوخويونه هم خوندورکوي اوداتول په تمامه معناپه ځان کې راولي.
لکه څوک چې د م ته کيني نوورته وايي چې ماته انګريزي وينته راجورکړه،څوک وايي ماته تبليغي وينته راجوړ کړه، داولې وايي څکه چې ده ته دهغوی لباس اوعادات خوند ورکوي ؛

نودچاچې له چاسره مینه وي ،کوشش کوي چې دهغه خوی ،عادات اواخلاق په ځان کې راولي.
دخدای پاک ﷻ سره دمحبت علامه داده چې دسړي دقران عظیم الشان سره ډېره مینه وي، اوکه دحضرت رسول الله ﷺ سره محبت وي ؛نودحضرت رسول الله ﷺ له سنتوسره یې محبت وي.
هرولي چې دولایت مقام ته رسیږي نوهغه دحضرت رسول الله ﷺ په متابعت باندې رسیږي ، چې څومره ډېرمتابعت ؤ همدومره دهغه ولي مقام لوړیږي.
حضرت مجددالف ثاني شیخ احمد سرهندي قدس الله سره ،چې په طریقت کې یولوی عظیم الشان شخصیت تېرشوی دی ،دده نه څوک پوښتنه کوي چې دادومره غټ منصب خداوندمتعال په څه درکړ؟
دی ورته وایې چې دحضرت رسول الله ﷺ په متابعت .
دی مبارک وایې چې یووخت کې زه په خای کې په چپ اړخ څملاستم؛نوپه ماباندې چې کوم فیوضات راتلل ،هغه بندشول، زه پوه شوم چې مادسنتوخلاف عمل وکړ؛خوداسې هم نه چې په خای کې په ښي اړخ واوړم،ماویل چې بې ادبي دې وکړه، بیرته ولاړ شوم اوبیا کیناستم اوبیا په ښي اړخ باندې څملاستم ،چې دسنتو متابعت په کامله توګه راشي؛نودخداوندمتعال له خواداسې فیوضات راباندې راخلاص شول چې ډېروخت مې نه وو لیدلي.
کتابونه لیکي چې یوواړه سنت ،لکه دبیت الخَلا ته دننوتلو په وخت کې چپه پښه مخته کړې اود راوتلو په وخت کې ښي پښه

رامخته کړي ،ددغې وا ړه سنت ژوندي کول تریولوی حسنه بدعت نه،لکه مدرسه جوړول، هم ډېر زیات ثواب لري.

سره له دې چې مدرسه حسنه بدعت دی ،خومره غټ کارونه پکې کیږي خودغه سنت چې دخلکو ترپامه یوعادي شی ورځي ،ددغه ثواب ورباندې ډېر زیات دی.

په حدیث شریف کې راغلي چې دیوه سنت ژوندي کول،په وخت دفساد دامت کې دسلو شهیدانو اجر لري، ځکه دین په سنتو ژوندی دی، دین دحضرت رسول الله ﷺ په سنتو ژوندی دی ،که سړی بزرګي کوي اودشریعت موافق نه وي، نوکله دهغه اخري خاتمه خرابه شي اوکافر اوزندیق شي.

نوموږ اوتاسو که داغواړو چې په دیني امورو کې دې زمونږ ترقي وشي،دخدای پاک ﷻ اوحضرت رسول الله ﷺ سره مودې نږدیکت پیداشي ؛نوباید داکوشش وکړو چې دشریعت په چوکاټ کې باید خان برابر کړو اوامرپه ځای کول ،دګناهونوڅخه ځان ساتل،ځان په سنتوبرابرول.

نوچې دحضرت رسول الله ﷺ سره څوک مینه لزي نوچې په خوب کې یې لیدلی وي هغه ډېره دې وربه زړه کوي،که یې نوې لیدلی اوحج ته تللی وي نو دروضې مطهرې ډېره دې وربه زړه کوي، که نوې نودرود شریف دې په داسې اخلاص سره وای چې لکه د حضرت نبي کریم ﷺ په حضور کې مخامخ چې ناست وي اوهغه یې په سترګو وینې،کله چې دسړي دومره ادب اوعقیده پیداشوه، دسنتو اوشریعت پابندشو ،شوق اواخلاص پیداشو؛نوبیا خداوند

متعال په یوه واره عمل سره انسان ته دومره درجې ورجیگه وي چې
بل یې په کلنوکلنو کوي دهغه دومره درجې نه جگیږي، یوسړی به
په کالوکالو لگیاوي دهغه عبادت به یې ثواب وي لکن رتبه به یې
نه جگیږي، یعنې قرب به نه ورته پیداکیږي اویوڅوک چې یو واري
داخلاص ماده پکې موجوده شوه،سینه صفا شوه،محبت موجود
شو، دهغه بیا داسې رتبې جگیږي لکه ددنیا دصاحب منصبانو چې
رتبې جگیږي، هغه بیا په واره عمل خداوند متعال ته دومره نزدې
کیږي چې نور خلک په ډیرعملونو دې مرتبې ته نه رسیږي ، لکه
داحدیث موباریار ذکر کړی دی چې حضرت رسول الله ﷺ وایې چې
په‌صحابه کرامو پسې بدمه وایې ،که تاسو دغره په اندازه زر چنده
صدقې وکړې ،دهغوی دیوپاؤ یانیم پاؤ صدقې ته هم نه رسیږي.
خکه په هغوکې اخلاص ،صداقت اومحبت موجودؤ،کاریې
ربنتونی ؤ ددوی دحضرت رسول الله ﷺ سره بې انتهازیات محبت
ؤ،حضرت صدیق اکبر ﷺ ټول جایداد په حضرت رسول الله ﷺ باندې
قربان کړې، حتی دومره دصحابه کرامو ورسره محبت ؤ چې کله به
دده له مجلس نه جدا شول نوگوښې به خوراک اوڅښاک خوند نه
ورکاوه، منډې به یې وهلې اوحضرت رسول الله ﷺ مجلس ته به
یې خان رساوه.
حتی صحابې مبارک دکفاروپه لاس کې بندې ده ،دپانسۍ
حالت ده ،کفار ورته وایې چې تاته دا محبوبه ده چې ته خلاص وای
اوبه خپل کورکې وای اورسول الله ﷺ مودتاپه خای نیولی وای او
پانسۍ کړی موِوای؟ پدغه به ته راضې وي؟ دی ورته وایې چې

داخوځه کوئ چې زماپه خای دې هغه پانسې وای،والله چې دې هلته په کورکې وې دده په پښه کې اغزی ولاړ شي هم که ماته دامحبوبه وي.

سبحان الله ! رسول الله ﷺ څومره په دوی ګران ؤ .

دده دوفات نه وروسته چې دی ددنیا نه انتقال شو چې داغړ په توله علاقه خپورشو چې رسول الله ﷺ ددنیانه رحلت وکړ، حضرت عمرفاروق ﷺ غوندې شخص چې څومره غټ علم اوقوي استعداد خداوندمتعال ورکړی ؤ خودومره محبت یې اتم ؤ چې دهغه حواس کارپرینبود ،توره یې راوستله چې که چا داغږ وکړچې رسول الله ﷺ وفات شو، زه به سر ورنه کاټ کړم.

دېر صحابه کرام په نفس غږ اوریدلو لیونیان شول، عقلونوبه یې کارپرینبود ،حضرت عبدالله بن زید ﷺ په باغ کې ؤ چې خبر شو چې حضرت رسول الله ﷺ وفات شو؛نوهلته خدای پاک ﷺ ته دعاکوي چې ای خدایه ! چې زما دسترګو سړ والی خودحضرت نبي کریم ﷺ په دیدار کې ؤ اوس چې هغه ولاړ ؛نوري مې سترګې ړندې کړې چې په نورچامې سترګې ونه لګیږي . په هغه خای یې خدای دعاقبوله کړه اوسترګې یې ړندې شوې.

په احد کې چې کله جنګ شروع شو یوصحابي مبارک درسول الله ﷺ مخې ته ودریده اوخان یې ډال کړترڅویه رسول الله ﷺ باندې دغښې،توري یا نیزې وار ونه لګیږي ،نوداصحابي مبارک (۷۳)خایه زخمي شو.

ديوي ښځي په احدکي دخپلي کورني پلار، ميړه اوورور دري واړه شهيدان شوي دي ،خوچې کله دامخته راغې اورسول الله ﷺ نه ئې نواول له هرڅه نه درسول الله پوښتنه کوي چې رسول الله ﷺ څنګه دی؟ چاورته وويل چې دتاپلار، ميړه او ورور شهيدان شوي دي دا ورته وايي چې هرغم وروسته له رسول الله ﷺ نه ماته اسانه دی.

دېته واقعي عشق وايي ،چې خپل ځان يې مرګ ته ورکاوه ،دخپل اولاد مرګ ته تيارو ؛خودي ته نه ؤ تيار چې دحضرت رسول الله ﷺ په پښه کې دې يو ازغی قدر ولاړ شي، دامحبت چې ددوی دومره ډېرؤ وجه داوه چې دوی دحضرت رسول الله ﷺ عظمت پېژانده ؛نوهيبت يې په زړه کې ؤ،محبت اوعشق يې په زړه کې ؤ.

دازمونږ طريقت هم،داهم طريقت دصحبت دی ،ډېره ترقي چې په دې کې په مخ باندې راځي هغه په دې باندې چې دخپلو مشائخو سره داسې اخلاص موجود شي لکه دصحابه کرامو چې له رسول الله ﷺ سره موجود ؤ.

داچې سړی په حضرت رسول الله ﷺ باندې عاشق کيږي،دهغه له پاره اول شرط داده چې سړی به په خپل شيخ باندې عاشق کيږي ،چې دې ته په اصطلاح دتصوف کې فنافی الشيخ ويل کيږي، دفنافی الشيخ دامعنا ده چې دهغه خپل شيخ احوال ،حرکات اوسکنات به ده ته ترهرڅه شي محبوب وي ،کوشش به کوي چې دهغه په نقش قدم باندې ځان برابر کړي.

نود خپل شیخ سره محبت دځه وجې نه ده ،دده دشخصیت له وجه دی؟ نه دده دشخصیت له وجې خونه دی، بلکې ددې وجې نه دی چې شیخ دحضرت نبي کریم ﷺ وارث دی ،اوس چې له خپل شیخ سره ددین په خاطرمینه پیداشوه، دابه واقع کې دحضرت رسول الله ﷺ سره مینه ده؛نوخدای پاک ﷻ دهغه دهدایت لارې اسانه کوي، بیا دحضرت رسول الله ﷺ سره مینه اوعشق پیداکوي اودحضرت رسول الله ﷺ سره عشق دځه وجې نه وي؟ !!

ددې وجې نه ده چې دی دخدای پاک ﷻ له طرف نه مونږ ته پیغمبر ده ؛نودهغه دعشق په واسطه بیا دخدای پاک ﷻ دعشق لارپیداکوي؛نوفنا فی الشیخ مقدمه دفنافی الرسول ده اوفنا فی الرسول مقدمه دفنا فی الله لپاره. ؛

سلطان محمود غزنوي او حضرت ابوالحسن خرقاني

حضرت سلطان محمود غزنوي صاحب روان دی دوخت یوجید عالم ابوالحسن خرقاني قدس الله سره ته څوک ورلیږي چې ورشه ! چې امیرالمومنین دې غواړي ،دوخت بادشاه دې غواړي.

ده ورته وویل چې زما اودهغه څه دي؟ زه یو ملنګ یم اوهغه بادشاه دی. بیا دباشاه قاصد ورته وایي چې: ﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِي ٱلۡأَمۡرِ مِنكُمۡ﴾چې دخدای پاک ﷻ اطاعت وکړئ، دهغه درسول اطاعت وکړئ، دخپلو امیرانو اطاعت وکړئ.

ابوالحسن خرقاني قدس الله سره ورته وايي چې زه داطيعوا الله نه اطيعوالرسول ته هم نه يم ورخلاص.

چې يو وار محبت دالله تعالى ﷻ سره پيداشو بيا رسول هم له مابين څخه وزي، دپيغمبر سره محبت دڅۀ په خاطرده؟ خودالله تعالى ﷻ ددين په خاطر ده ،دغه ټول دمابين نه وزي. يعني ددوى سره عشق ددوى دخان په خاطر شي، بيا صرف په دغه خاطر شي چې دى دخداى پاک ﷻ دوست ده،نوالحب فى الله په خاطر محبت ورسره کيږي، چې هغه دايمان دکمال مرتبه ده.

نوکوشش دې سړى داکوي چې د سنتو باندې خان تابع کړي ،دشريعت خان پابند کړي، مونږ دطريقت اول شرط داده چې سړى به په شريعت خان برابر وي.

چې يو وار خان په شريعت برابر شو ،اخلاق اوعادات په شريعت برابر شو،بيا به دخداى پاک ﷻ په عمل کې ترقي راولي. بيا خداى پاک ﷻ وايي﴿ وَالَّذِينَ جَٰهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ﴾ چې څوک زماددين په لارکې کوشش کوي زه بيا دخپل خان ددیدار لارې ورته خلاصوم،زما په طرف په اسانه طريقه راتلاى شي، که اطاعت نوي،محبت نشي پيداکيداى چې محبت نشو پيدا ،فنا نشي راتلاى ارچې فنا رانغله بيا به سړى نااميده پاته کيږي.

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمين
وصلى الله تعالى على خير خلقه سيدنا وسندنا وشفيعنا ومولانا محمد وعلى آله واصحابه واتباعه واهل بيته اجمعين

(۳۰) مجلس

د نیاوي اوابدي ژوندون

حضرت رسول الله ﷺ صحابه کرامو ته دگناهونو په متعلق کې داسې وفرمایل چې تاسې خان وساتئ: دمهلکاتونه.

دحضرت رسول الله ﷺ ددې الفاظو مبارکونه داسې معلومېږي چې انسان ته دگناهونوپه سبب هلاکت اوتباهي پیداکیږي.

دنیکو اعمالو په سبب باندې انسان ته حیات اوژوندون پیداکیږي اودبدو اعمالو په واسطه باندې انسان ته مرگ اوهلاکت پیداکیږي.

یو دنیاوي ژوندون دی ،یوحقیقي ژوندون دی بل مقابل یودنیاوي هلاکت دی اوبل حقیقي هلاکت دی.

ددنیاوي ژوندون خودظاهري خلکوپه سوچ،علم اوفکر کې داده چې انسان چې خوراک اوچښاک کوي اودمرگ تروخته پورې داشپیته یا پنځوس کاله زندگي تیرو وي ،په ظاهره له بدن سره کار لري، دې ته ژوندون ویل کیږي.

حقیقي ژوندون داده چې سړی دخدای پاک ﷻ په دین باندې ژوندی شي،دهغه په برکت باندې چې کوم انسان ژوندی شو بیا په دې ظاهري مرگ چې سړی مرشي ،هغه نه مري،دشهداء په باب کې

خداوندمتعال ﷺ په قرانکريم کې خپله فيصله کوي چې هغه څوک چې دخدای پاک په دين باندې مرشي ،هغوی ته مړه مه وايئ هغوی ژوندي دي.

ظاهري خوکفن ورکوو ،غسل ورکوواوجنازه ورباندې کوو ،مال يې تقسيم وو، ښځه که ولري ،هغه بل څوک په نکاح کوي،اوس دمړو ټول احکام ورباندې جاري شول، خوخداوندمتعال ورته ژوندي ويلي دي،نوداکوم ژوندون دی؟

داهغه حقيقي ژوندون دی چې په هغه ژوندون چې دانسان نه روح وختله،هم دخدای پاک ﷺ دعبادت نه ،نه غافله کيږي،په برکې دجنت ترداخليدوپورې دخدای پاک ﷺ په عبادت باندې لګياوي، حتی په جنت کې به هم عبادت وي، اګر چې هلته عبادت نشته،انسان ورباندې مکلف ندی، پدغه عبادت به دوی خونداخلي، انبياء کرام،اولياء کرام اوشهداء ته خداوندمتعال حقيقي ژوندون ورپه نصيب کړی.

مرګ

۱- مرګ هم يوظاهري مرګ دی،چې دانسان نه روح وختله نومرشو.

۲ - يوحقيقي مرګ دی چې دابدي تباهي سره مخامخ شو،اګرکه هغوی(کفار) په دنيا کې ژوندکوي ،خوخدای پاک ﷺ هغوی ته په قرانکريم کې مړه ويلي دي.

﴿ تُخْرِجُ ٱلْحَيَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَيِّ ﴾

په دې آيت کريمه کې مفسرين يوتفسير داکوي چې مرې دژوندي نه پيداکوي، يعنې کافر له مسلمان څخه پيداکوي. پلارېې مسلمان زوی يې کافر، نواګرکه دوی خوراک اوڅښاک کوي، تګ راتګ کوي، خوبياهم خدای پاک ﷺ دلته کفارو ته مړي ويلي دي خکه چې ددين په حيثيت باندې مړه دي، حقيقي هلاکت يې نصيب شوی دی، چې په دنياکې هم سرې خوار، ذليله اوشرمنده وي اوپه اخرت کې هم وربانديې شرميږي.

نودګناؤ په باب کې حضرت رسول الله ﷺ دمهلکاتو لفظ ويلی دی، چې داسړی وربانديې خرابيږي، يارتبه وربانديې ختميږي اوياد هغه هلاکت اخروي عذاب سره سرې مخامخ کيږي.

دحضرت رسول الله ﷺ په زندګي کې يووخت بدبويي جګه شوه، حضرت نبي کريم ﷺ وويل چې دامنافقينو دمسلمانانو غيبت وکړ، دلته دمسلمانانو په غيبت باندې رسول الله ﷺ ته بدبويي ورسيده، لکه شی چې مردار شي اودهغه نه وروسته شی اوبدبويي وکړي، نوددګناؤ داسې بدبويي موجوده وي.

اګرکه محدثين کرام اعتراض کوي چې په يوه ځای کې په هغه وخت کې غيبت وشو، رسول الله ﷺ ته يې بدبويي ورسيده اونن سبا تول خلک په غيبتونوکې لګيا دي اوددې په بدبويي باندې خوخوک نه پوهيږي؟

نوجواب داکيږي چې نن سبا فضا توله خرابه شوې ده، هلته وخت بنۀ ؤ، خلک نيک ؤ چاګناوې نه کولې، که ګنا به ورنه وشوه، نوسمدستي به يې توبه استله، نوهوا اوفضا توله صفا وه

نوپه هغه به چې لږ بدبويي دګنا اثر موجود به شو دستي به تول وربانديږ پوهيدل، نن سبا خکه نه پريږ پوهيږي.
دنفوی اثر داده چې په ځاکې خداوندمتعال هغه حقیقي ژوندون پيداکړي وي چې ګناو ته ورنږدي شي ،نوزړه يي نه مني ،حتی دیوشي حلالتوب اوحراموالي له قرانکريم اوحديث څخه معلوم نوي،يوکاردي،تجارت دی يايوبل کاروبار خوکوي، خوچې سړی منفي وي که په هغه شي کې شک ؤ اوپه هغه شي کې حرمت ؤ تاته نده معلوم ،نودستي دې زړه بنديږي.
دحضرت رسول الله ﷺ نه څوک پوښتنه کوي دګناؤ علامه څه ده،سړی به ګناه په څه پيژني؟ نوحضرت رسول الله ﷺ ورته وویل چې: ﴿ دع مايريبك الى مالايريبك ﴾
چې دتاپه زړه کې يې شک درلوليږي چې داکاروکړم اوکه نه ؟ نوته پوه شه چې داګناه دی، داپه هغه ځای کې چې نه آيت شريف تا اوريدلی وي اونه حديث شريف اونه دفقهي حکم تااوريدلی وي، کله چې زړه صفا شو ،حقيقي ژوندون حاصل شو نودهغه حرمت او خباثت دستي ورته معلوميږي. بيا زړه په تردد کې شي زړه يې نه غواړي چې داکار وکړم، داحقيقي ژوندون چې راغی بيا سړی دګنا ؤاوهلاکت نه بچ کوي، اوپه حرامو باندې نه لګيا کيږي ،چې نفس دحرامو اوګناؤ ځای راته زړه دې دستي قبض کيږي اوحکم کوي چې داشی ناروا دی.
حضرت عبدالخالق غجدواني قدس الله سره خپلومريدانوته نصيحت کوي اوپه نصحيت کې ورته وايي چې مهم شی دابنيي چې

دګناهونوځان ساتي، حتی داورته وايي چې دهلکانو اومحرمو ښځواو ډېراغنیا دنیاداروله مجلسونوځخه ځانونه وساتي ،ځکه هلک چې ډېره يې نه وي،ښځه چې نامحرمه وي،غني چې ددغوسره دتا تعلق جوړ شي دادتا ددين غله دي،ديانت دي درخرابوي.

حضرت علي کرم الله وجهه فرمايي چې غلط نظريه زهروکړ غيشی دشيطان ده، چې انسان پرې ولي لګه دانن سبا چې يوقسم زهري ګولۍ دي چې سرى ورياندي ولګيږي بيا نه جوړيږي؛نوچې سرى په غلط نظرلګيا شو داجاسوس ده،نودستي د ګناومحبت زړه ته اچوي ،دستي زړه ته رسيږي.

نواصل عمده شی دادی چې سړی دګناهونوځان وساتي،هغه سړی تباکوي ،مرکوي، کله چې له ګناهونوځخه ځان وساتل شو نوبيا په کم عمل دومره فائدي مرتبې کيږي چې بل څوک يې په شواروزکې کوي اويوپاک سړی يې په يوه منټ کې کوي، دهغه دشواروز دعمل نه ددغه يووار چې سبحان الله ووايي ډېر ثواب لري.

داچې سړی دتقوا حالاتو ته وګوري،﴿ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ۝ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝ مَٰلِكِ يَوْمِ ٱلدِّينِ ۝ ﴾ پوري ټول دالله تعالى ﷻ صفات دي، حمد اوثنا ده ،هغه داسې چې:

الله تعالى پالونکی دټولو مخلوقاتودی، ټول خلک ده پيداکړي اوروزي ورکوي ،ترمرګ پورې يې تربيه کوي، خدای پاک ﷻ رحمن دی، چې غټ اووړه نعمتونه ددنياټول ورکوي، په خلکو باندي

رحیم دی چې ټول داخرت نعمتونه ورکوي، مالک یوم الدین) دی جزا دورځې څښتن دی، چې هلته سوال اوجواب ،عذاب اوثواب هرڅه دده په اختیارکې دي، هلته بیا دبل چا تصروف اوقدرت نشته، تردې خایه چې قرائت وویل شو نواوس خبره بذات دخدای پاک سره شروع شو، (اِیاک نعبد) ای خدایه پاکه ! خاص تاته عبادت کوم ،غږورته کوي،خطاب ورته کوي، مخامخ خطاب ورته کوي.

بیضاوي لیکي چې تفوادده حالات شروع کوي لکه مونږ اوتاسې نه چې مریدان وایې دسالکینویو ابتداي حالت ده، یوبې انتهایي حالت ده، په اول وخت کې به مرید ذکر کوي: الحمدلله) په اول وخت کې به مرید دخدای پاک ﷻ په مصنوعاتواونعمتونو کې سوچ اوفکر کوي، چې خدای پاک ﷻ په ماخومره ډیر انعامات کړي دي، داچې وشو چې هلته انسان همیش په ذکر باندې لګیا ؤ ،خدای پاک همیش ورته یادؤ، همیش دخدای پاک په احساناتو کې دده سوچ ؤ ،چې خدای پاک په ماخومره نعتونه کړي دي، اوهلته دقیامت دورځې سوچ ورسره پیداشې چې که زه هرڅه کوم هلته بیا له ماسره محاسبه کیږي، نوانسان کرارکرار کوشش شروع کړي ،بیا مقام دواصلون ته ورسیږي ،خدای پاک ﷻ ته رسیږي، مشاهده ورته پیداشي: (ایاک نعبد) بیا مخامخ دخدای پاک ﷻ سره خبرې شروع شي، هغه انتهامقام دمرید دی، دابې ابتدایې حالت دی ،په ابتدایې حالت کې به ذکر کوي ،په ابتدایې کې به مراقبې کوي، په ابتداکې به کوشش کوي، دګناهونونه به خان ساتي، ځکه (مالک یوم الدین) دی،هلته دعذاب ورځ راروانه دی، جهنم را روان دی،

سوال اوجواب راروان دی، کله چې په انسان کې ددې خبرو سوچ اوفکر پیداشوبیا کشف ورته پیداکیږي، مشاهده ورته کیږي. بیا هغه تجلیات اوانوارالهي په سترګو باندې ویني، بیا نو دخدای پاک ﷻ سره مخامخ خبره شروع شي.

﴿ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝ ﴾ مونږ روزانه له نفلوڅخه پرته په (۳۲) رکعتونوکې الحمدلله وایو، خوداکثرو معنا ته وریام هم نوي، په سوچ کې موهم نراځې چې دچاصفت کوو، چاته څه وایو، (ایاک نعبد) چاته نعره کوو؟ (وایاک نستعین) دچانه کومک غوارو؟

د ﴿ ٱهْدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ ۝ ﴾ دچانه دحقې لارې دهدایت غوښتنه کوو؟

داغفلت په مونږ کې ولې دی؟

څکه خو په ذکر باندې نه یو لګیا، اصل ذکر داده چې دانسان نه غفلت لرې شي، په هرحال کې یې خدای پاک ﷻ په یاد وي، نوکه لمونځ کوي، هم الله تعالی به دې یاد وي، په حضور به یې کوي، دریا لپاره به نه وي، ددنیا دبل غرض لپاره به نوي، بلکې دهیڅ لحاظ به پکې نوي، که علم کوي، که جهاد کوي، که روژه نیسي، که حج کوي، که زکات ورکوي، که صدقه ورکوي، که هرڅه نیک عمل کوي، دخدای درضا ماسوابل څه به نوي.

کله چې دانسان ذکر په دې طریقه شو چې غفلت ورنه لرې شو، بیا دخدای پاک ﷻ له طرف نه دافیض اوبرکت وریاندې کیږي چې درحمت دروازې وریاندې راخلاصیږي.

نو دذکر مقصد داده چې په انسان کې دادتقوا اواحسان اواخلاص حالات پیداشي، چې هره معامله یې دخدای پاک ﷻ درضا لپاره شي.
نو له ګناهونوڅخه به ځان ساتي، په نیک عمل کې به کوشش کوي، بیا خدای پاک ﷻ اثر مرتب کوي.
داچې مونږ دهر ملګري داسې وي چې دهروخت په وظیفوکې نیرکوي،اوپه اثریې نه پوهیږي ددغه بنیادي دوه غټې وجې دي:
۱ - داچې دمریدانو احوال مختلف دي،پدغه کې بایدڅوک بیا وسوسه ونه کړي،مونږ چې دتصوفو څومره کتابونه کتلي نوداليکي چې په انسانانوکې فرق شته،بعضې داسې مریدان وي چې وظیفې یې پای ته رسولي وي بیاهم په هیڅ نه پوهیږي، حتی دی به په خپله بزرګي لانه پوهیږي، خودده مشائخوته به خدای پاک ﷻ په ده علم ورکړي وي ،دده مقام به ورته معلوم وي، نوداچې دستاربندي ورته کوي،یا اجازه ورته کوي،نوڅه پکې وینې.
نوباید دامایوسي له چاسره پیدانه شي، چې زه په وظیفه نه پوهیږم،نونه یې کوم،کیدل شرط دي،پوهیدل شرط نه دي،که مونږ پوهیږو اوکه نه پوهیږو دخدای پاک ﷻ حکم ده :﴿ فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ ﴾ .
یا ﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ٱذْكُرُوا ٱللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۝ ﴾
نودخدای پاک ﷻ حکم دی ،ذکریه کوو.
۲ - بنیادي علت دموجوده وخت دطریقت دبندښت اورکاوټ لپاره داده چې زمونږ له ګناهونوڅخه ځان ساتنه نشته، یاموخبرې جیګې اوتیټې ،یاموعامال جګ اوتیټ دي یا نفقه تیته اوجیګه

وي، دنظرحفاظت نشته، دغوږوحفاظت نشته، دژبي حفاظت نشته، داندامونوحفاظت نشته، په عباداتوکې کوشش نشته، نو څرنګه به سری په وظايفوپوه شي.

ددنیاکمال چې یوسړی حاصله وي نوهلته يې حاصله ولی شي چې چا کوم شی اجاد کړی اودهغه دحاصلولو لپاره یې چې کوم قانون وضع کړی وي دهغه قانون په مطابق ولاړشي ،یوانجنیرده ،تیپ یارادیو جوړوي ته به دهغه شاګردي کوي، هغه پرزې به زده کوې بیا به يې عملي کوي بیا ته انجنیر کیدلی شي ، چې الله تعالی کوم قانون رالیږلی اورسول الله ﷺ کوم قانون مونږ ته بیان کړی ،ائمه کرامو يې کوم جزئیات مونږ ته بیان کړې ،نومونږ که وغواړوچې پدغه لاز کې ماهر شو الله تعالی ﷺته به ورسیږو ،پدغه قانون چې هغه قران حبل الله متین ده چې خدای پاک ﷺ ته به رسیږو چې پدغه باندې عمل کوو نودګناه نه به خان ساتو.

ددي خارجي مثال داده چې جاپان موټرجوړ کړی دی، ددغه موټر انجن ته به یو دتیلو پائپ ورغلی وي یوبه دابو پائپ ورغلی وي.

داوبو پائپ خپل کار کوي چې هغه ماشین سړه ول دي، دتیلو پائپ خپل کار کوي

اوس که دتیلوخای ته چاداوبو پائپ برابر کړ اوداوبو پائپ یې :تیلو خای ته برابر کړ ؛نوبیا موټرچلیږي؟

نوچې ددنیا په تخنیک کې انسان پرزه بدله کړه هغه چې کوم شی جوړکړی ده ،دده په قانون ونه چلاؤ نوموټربه خای ودریده.

دانسان وجودخدای پاک ﷻ جوړکړی داد بریه خفه کیږي، ځکه چې دالله تعالی بنیاد دی.

حضرت نبي کریم ﷺ فرمایي ﴿ الانسان بنیان رب ملعون من هدم بنیان الرب ﴾

بنده دالله تعالی بنیاد دی ،ادم علیه السلام يې پخپله بلاکیفه پیداکړی ده،په هغه انسان باندي لعنت دی چې دالله تعالی ﷻ بنیاد رنګوي ،ددغې وجې نه چې یوانسان چاپه ناحقه مړکړ لکه دټولې دنیا انسانان يې چې وژلې وي اوچې یوانسان يې دمرګ څخه خلاص کړ لکه چې دټولې دنیا انسانان يې چې ژوندي کړي وي، خدای پاک ﷻ بیادومره وریاندې خوشحالیږي. لکه په دې آیت کریمه کې فرمایي:

﴿ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا ﴾

اوس دغه پرزې چې خدای پاک ﷻ په انسان کې پیداکړې ددغې چې خپل چوکاټ بنودلې ده چې سترګې به څرنګه مستعملوي،ژبه به څرنګه استعمالوي، غوږونه به څرنګه مستعملوي، ټول اندامونه به څرنګه مستعملوي، چې دبنده مصنوع په هغه طریقه ونه چلوي،نوولاړ ختم شو. نودالله تعالی ﷻ مصنوع چې الله تعالی ﷻ جوړکړی ده هغه چې په هغه چوکاټ کې ونه چلوي؛نوهغه انسان به بیا څرنګه ترقي وکړي خوداترقي هلته راځي چې پدغه چوکاټ سری وچلیږي.

دخدای پاک ﷻ شکریه ویل کیږي دیته چې کوم اندامونه یې چې دکوم غرض لپاره پیدا دی،ته یې په هغه کې مستعمل کړه نودادې دخدای پاک ﷻ شکریه اداء کړئ ،خدای پاک ﷻ بیا درنه راضي کیږي.

اودادخدای پاک ﷻ وعده ده :﴿ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ﴾ که تاسې زما شکرانه وسته نوزه به نعمتونه نورهم در زیات کړم اوشکریه یې دغه ده چې کوم اندام یې دکوم غرض لپاره پیدا ده په هغه کې مستعمل کړی شي ،دنیایي دکوم غرض لپاره پیدا ده ،په هغه کې مستعمله کړئ ،اهل یې دخه لپاره پیدا ده په هغه کې یې مستعمل کړئ.

نوچې دده په چوکاټ شو نودخدای پاک ﷻ درسره وعده ده چې ترقي به درته راځي.

په مخکې غټوغټودرسي کتابونوکې لکه حسامي ،حاشیه شرح العقاید ، بیضاوي شریف ، مشکوة شریف،مرقات،اومسلم ثبوت کې تاسو وګورئ،داسې اولیاء کرام تیرشوي دي چې دابوبه سربه یې جای نمازونه وغوړول داوبو په سربه په لمانځه ولاړ اوډوبه ول به یې نه.

دشرح العقائد حاشیه رانقل کوي چې یوه به دزرو مریدانو سره په هوا کې الوتنه کوله ،داکرامت انسان ته الله تعالی ﷻ دخه لپاره ورکړی ؟

نویو شریعت ده چې کتابونو مونږ وایو اوبل طریقت ده چې دغه به مونږ په خان عملي کوو، بل حقیقت ده چې خدای پاک ﷻ په هغه

نتیجه مرتبه کوي، اوکشف درته پیداکیږي، مشاهده به درته پیداکیږي،بیا به کرامات درته پیداکیږي، خومطلوب زمونږ کرامات نه دي.

مطلوب زمونږ استقامت ده، خدای پاک ﷻ له مونږغوښتنه د استقامت کړی ده،حضرت رسول الله ﷺ زمونږ نه داستقامت غوښتنه کړې ده،چې خان په شریعت برابر کړه.

کرامت مونږ څۀ کوو ،که ورکوي يې اوکه يې نه ورکوي،دادخدای پاک ﷻ کار دی،داکرامت څۀ کوو چې سری په هواګرځي خدانخواسته اخره خاتمه يې خرابه وي، اصل لوی کرامت داده چې ایمان وساتل شي اوپه ایمان کې سری مړشي.

نودانسان دترقي دانسان دحقیقي ژوندون مانع مهلکات دی، ګناوې دي، ګناوې چې پیداشي په انسان کې حیات نه راځي،په انسان کې ترقي نه راځي، هغه کمپنۍ دانسان په مخ باندې نه ځي اوکه انسان په شریعت باندې خان برابرکړ دخدای پاک ﷻ وعده ده اومشاهده ده.

درسول الله ﷺ له بعثت نه مخکې دبرصحابه کرام ﷺ په کفراوشرک کې ؤ،بت پرستي يې کوله، په هغه وخت کې لاتق دلعنت ؤ،لاتق دغضب ؤ ،لاتق دعذاب ؤ؛خوچې کله يې کلمه وویله په اسلام مشرف شول نوبیا تقوا داره شول چې دهغوی خای ته هیڅوک نشي ورسیدلی،هغه انسانان ؤ چې تراسلام نه مخکې کافرورته ویل کیدل خوله اسلام نه وروسته بیادخدای پاک ﷻ دوستان شول.

حضرت عمر فاروق ﷺ حضرت رسول الله ﷺ ته مخامخ وايې چې له اسلام نه مخکې په ټولو انسانانوکې ترټولونه ته په مابد لګيدلې خوچې نن مې کلمه وويله په ټوله دنياکې ماته محبوب ته يې.

داحضرت عمر ﷺ هلته دجاهليت په وخت کې څه مقام ؤ بيا په اسلام کې ددغه تقوى په برکت خداى پاک ﷻ بيا داسې اثرېکې پيداکړ.

له حضرت عمر ﷺ سره سمندراو غرونه خبرې کوي

تاريخ ابن هشام دحضرت عمر ﷺ په باب کې ليکي چې ده دجهاد لپاره تيارى شروع کړ چې په ايران اوفارس باندې يې خمله کوله ،خلکو ته يې حکم وکړچې خانونه تيارکړئ ،کله چې دجهاد شپې رانږدې شوې درې شپې دى ورک شو،منافقينو اعتراضونه شروع کړل چې اميرالمؤمنين خلک جنګ ته راوبلل اودى په خپله پټ شو، درې ورځې وروسته چې راغى نو خلک يې راټول کړل خلک پوښتنې ورنه کوي،دى ورته وايې چې زه دلاړې دمعلوماتو لپاره تللى وم، «دعربو له علاقې نه درياب راتاوددى» وايې چې درياب ته ورغلم ،درياب ته مې وويل چې زمامجاهدين راروان دي اوپه تاباندې تيرېږي دفارس اوايران طرف ته روان دي ،ته به څه معامله ورسره کوې؟ ګوره چې غرق يې نه کړې، وايې چې اوبوراته وويل چې داخو څه کوې چې په کشتيوکې راځي که دټا عسکر په ماباندې راغلل مونږ به ټول ورته يخى شو چې پښې يې هم لندې نه شي. داد استبعاد ځاى نه دى، حسامي او شرح العقايد په بيان

ذکراماتو کې دا واقعه رانقل کړې ده چې رود نیل داعادت ؤ چې په هرکال کې به هغه معلوم وخت به دی دریده ترهغه به نه روانې ده چې ترځو یې یوپیغله بنه په ګینوجوره کړې جنګی ور وانه چوله

حضرت عمر ﷺ یوه وړه پرچه کې ورته ولیکل چې ای دریابه ، که دخدای پاک په امر روان یې ؛نوځه اوکه په خپل امر باندې روان یې نومه ځه.

هغه کاغذ یې چې ورواچاوه څوشپې ولاړ و بیا روان شو.

نوبیا وچې اوغروته ورغلم چې که زما عسکر اومجاهد درته راغلل نه به ځه ورسره کوی؟ دازما مجاهد چې ستړي نه شي،وایې غره راته وویل چې مونږ به هوار شو اودتامجاهد به ستړي نه شي.

په مدینه منوره کې یووخت ګرمه هوا راغله،حضرت عمر ﷺ ګوته ورته وښوروله چې ای هوا پدې مدینه کې دخدای نظام چلیږي،دلته عدل ده چې دلته مسلمانانو ته ضرر ورنکړې.

هوا ودریدله چې ترڅو دی ژوندی و په مدینه منوره باندې بیاګرمه هوا رانغله.

یووخت کې زلزله شوه زمکه یې په پښه ووهله چې ولې په تاباندې دخدای پاک ﷺ نظام نه دی جاري؟ چې ترڅو دی ژوندی وو په هغه زمکه باندې بیا زلزله رانغله.

دادومره کرامات،خدای پاک ﷺ په څه ورکړې ؤ؟ په دغه دین یې لاګرل ،له اسلام نه مخکې څۀ نوم؟ اودڅه شي مستحق ؤ ؟ چې بیا یې اسلام په خان عملي کړ په اسلام مشرف شو بیا خدای پاک ﷺ څومره عزت ورکړ.

داخو هغه کرامات دي چې په غټوکتابونوکې رانقل شوې دي نوربعضې دتاریخو کتابونه داسې شیان بیا نوې چې دبعضې خلکو زړونه نه لوېږي. هریو صحابي ته خدای پاک ﷻ همدغه کرامات ورکړې دي.

دحضرت ابوبکرصدیق رضی الله عنه کرامت

حضرت نبي کریم ﷺ وایې چې دامیلمانه دي،څوک داسې شته چې کورته یې بوځي اودوډۍ ورکړي ،مسکنان غریبان دي.
حضرت ابوبکر رضی الله عنه کورته راوستل ،دی بل چیرته میلمه و چې کورته ناوخته راغی دځپلې بي بي نه یې پوښتنه کوي چې میلمنو مړې وخوړه ؟ بي بي یې ورته ووېل چې نه .هغوویلې چې حضرت ابوبکر رضی الله عنه نوې راغلی ترهغه پورې مونږ ډوډۍ نه خورو.
حضرت ابوبکر رضی الله عنه سخت خفه شو چې دحضرت رسول الله ﷺ میلمانه دي،هغه ماته حکم کړی ؤ اومادډوی مړې دومره وځنډوله نوپه کورکې کم شی و هغه یې ورته تیار کړل .
نوچې دډوډۍ په خوراک یې شروع وکړه چې ګوله به یې پورته کوله هلته به نوره په کاسه کې راپیداکیدله ؛نوپه هغه لېږ ډوډۍ میلمانه هم ماړه شول اودکور خلک هم ماړه شول اوبل چاته یې هم ولېږله.
داچې څومره خلکوته خدای پاک ﷻ ددنیا اواخرت اعزاز نصیب کړی داپه دین باندې دعمل کوله په وجه ورنصیب شوی ،داپه تقوی

ورنصیب شوی، خوشریعت دواړه ارخه لري ،چې نیک عمل به کوي، دبدوکارونوڅخه به خان ساتي. بیا به داانسان ترقي کوي، بیا به خدای پاک ﷻ ته نږدې کیږي ،خدای پاک ﷻ به دغه انسان ته دغسې عزت ورکوي.

الحمدلله دازموږ اوتاسې دطالبي اواسلام اونیک عملي زندګي،په کوروړهاو روپیو نه پیداکیږي ؛خولکن که ددغې زندګي قدر موږ ونپیژنو ،لیږ ښه شو،دمجلس سره څه احتیاط وکړو ،د ماحول سره،دخوراکونوسره اودڅښاک سره ؛نوبیابه ددغوشیانو خوند حساً موږه درک کړو لکه سړی چې خوږشې وخوري په ژبه پوهیږي چې خوږه ده، نوپه قسم درته وایم چې بیا به ددغه عبادت خوند داسې درک کوو

په عبادت کې دحسي خوندمثال

یوه ورځ ماته یوملګري حال بیان کړ الحمدلله زموږ دموجوده وخت په طالبانومریدانوکې داسې خلک شته ،نورڅه نه بیانوم صرف داچې دی وایي چې دعبادت په وخت کې ماته دومره خوندپیداشي ،دلمانځه په حالت کې بیاخاص کر دسجدې په حالت کې دومره فیوضات راځي ،داسې خوند راته پیداشي چې ددېره خونده مې داسې حس کوم چې هډوکي مې مات شول،لکه هغه یوشی چې دېرخوږشي بیخي یې برداشت نشي کولای.

په عبادت کې دومره اندازه خوندورته پیداکیږي ،داددغه دین احترام دی.ددغه دین وجه ده، چې ددغه دین په برکت باندې خدای

پاک ﷺ په يوه انسان کې ددين مينه دومره اعزازاودومره ذوق پيداکوي ،دغه هغه ذوق حسي دە،زړه يې پرې خوږيږي ، اندامونه اوژبه يې پرې خوږيږي اودخونداخيستل هلته راځي چې سړی ځان کنترول کړي.

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمين
وصلى الله تعالى على خير خلقه سيدنا وسندنا وشفيعنا ومولانا
محمد وعلى آله واصحابه واتباعه واهل بيته اجمعين

(۳۱) مجلس

دشريعت خلاصه ، علم ، عمل اواخلاص دى

حضرت مجدد الف ثاني قدس الله سره العزيز فرمايي چې شريعت ضامن دسعادت ددنيااواخرت دى. يعني څوک چې په شريعت باندې عمل مختاره کړي خداوندمتعال ﷻ دغه انسان ته په دنياکې هم سعادت اونيک بختي پيداکوي اوپه اخرت کې هم سعادت اونيکبختي ورته په نصيب کوي.

لکن دى فرمايي چې شريعت دڅه شي نه عبارت دى چې سرى دهغه په سبب اوبرکت باندې په دنيااواخرت دواړوکې دسعادت څښتن ګرځي؛نوپه مکتوبات شريف کې ليکي چې شريعت عبارت له دريوشيانو څخه دى: علم ،عمل اواخلاص.

يواړه په دين باندې خان خبروي بيابه دهغه خپلې خبرې سره موافق په هغه به عمل کوي،اوبيا به په هغه عمل کې مخلص وي. هغه عمل به دې دخداى پاک ﷻ درضا لپاره وي ،دادرې صفات چې په چاکې جمعه شي چې علم ،عمل اواخلاص ده ددغوخلکو سره دخداوندمتعال ﷻ له طرف نه وعده ده،دحضرت رسول الله ﷺ په خوله مبارکه ددغو خلکو سره وعده ده چې خداوندمتعال ﷻ دغه مسلمان په دنياکې هم کامياب کوي اوپه اخرت کې هم ، دصحابه

کرامو ﷺ په باب کې باربار په قرانکریم کې اظهاردرضایت کوي (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ) خدای پاک ﷻ له دوی نه راضي شوی دی اودوی له خدای پاک ﷻ نه راضي دي.

اوس دا صحابه کرامو ﷺ ته چې دغه مقام خدای پاک ﷻ ورنصیب کړ داله څه وجې نه ؟

څکه دادرې سره شقه په دوی کې موجود و ،هرالهي حکم به چې نازلیده نودوی به کوشش کاوه . حضرت رسول الله ﷺ ته به یې ځان ور رساوه په هغه مسئله باندې به یې ځان خبراوه، اوبیابه یې هغه شی بې له عمله نه پریښود، حتی حضرت عمر ﷺ سورت البقر دقرانکریم په دونیم کاله کې خلاص کړی. څکه چې هرآیت به یې وویلې نومخکې به نورآیتونه نه ویلې ترڅوچې هغه به یې په ځان عملي کاوه.

نوعلم ؤ ددین په مسئلو یې ځان خبراوه اوبیا به یې سمدستي په هغه عمل کاوه، اوبه عمل کې به مخلص ؤ ،دومره اندازه هغوی دعلم اومعرفت سره شوق اوذوق درلود چې قران اوحدیث ددوی په صفتونو باندې ډک دی اودومره اخلاص پکې موجود دی چې اکثرو به کوم عمل وکړ خدای پاک ﷻ به دستي آیت نازل کړ چې زه پدغه عمل ددوی نه راضي یم.

حضرت علي ﷺ څلور دیناره یوبه شپه صدقه بل یې په روځ کې صدقه کړ یوبه پټه بل په ښکاره خدای پاک ﷻ دستي آیت نازل کړ (الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً) هغه خلک

چې په شپه کې صدقه کوي او په ورځ کې صدقه کوي په پټه صدقه کې،په ښکاره صدقه کوي ددغه خلکو لپاره اجر ده ،نه به په دغوخلکو په اخرت کې داروي اونه به دوی غمجن وي.

دهغه وخت څلور روپۍ. یې صدقه کړې خدای پاک ﷻ یې په قرانکریم کې دستې ذکروکړ که کمکی عمل ؤ هم دخدای پاکﷻ درضا لپاره.

حضرت ابوبکرصدیق ﷺ څلوېښت زره روپۍ. لس زره په شپه کې لس په ورځ کې ،لس زره پټې لس زره په ښکاره صدقه کړې خدای پاک پدغه آیت کې دده هم مدحه وکړه چې که به یې غټ کاروکړ هم چې دخدای پاک ﷻ درضا لپاره ؤ مقبول و ،که به چاکمکی عمل وکړ هم دخپل وس سره موافق دخدای پاک ﷻ درضا لپاره ؤ مقبول ؤ؛نوواجب تعالی ﷻ دخپلې رضا اظهاردوی ته کړی و.

حضرت رسول الله ﷺ دوی ته دجنت زیری ورکړی څکه چې ددین دري سره شعبې په دوی کې موجودې وې : علم ؤ،ددین په هره مسله باندې دوی خان پوه کاوه،حتی وعظ اونصیحت به وشو،رسول الله ﷺ به احکام بیان کړل بیا به چې بعضې صحابه کرام بړې پوه نه شونوهغه بل صحابي ته به ورنږدې شو چې حضرت رسول الله ﷺ څه وویل،دهغه نه به یې پوښتنه کوله اوخان به یې پرې پوه کاوه اوبیابه یې دستي عمل ورسره ملګری کاوه ،که به څه ناڅه له دوی نه نقصان پیښ شو دستې به حضرت رسول الله ﷺ ته راتلل ارتوبه به یې وایستله،معذرت به یې وغوښت چې له مانه یوداسې ناروا کار شوی ،اګرکه به هغه ګناه صغیره وه هم ؛خودومره دخدای

پاک ﷺ دار ورسره ملگري و ،مخلصين ؤ دستې به يې خان پيش کړ چې هرحد په ماباندې جاري کېږي جاري يې کړئ خوچې اخرت نه پاته نشي.

اخلاص ،عمل اوعلم ټول په دوی کې موجود و ،قرآن اوحديث ددوی له صفاتونه ډک دي.

نوحضرت مجدد صاحب وايي چې شريعت ددنيااواخرت ضامن دی ؛خوشريعت دغه درې سره جزه غواړي :علم،عمل اواخلاص.

په قرانکريم کې خدای پاک ﷻ مونږ ته دعلم حکم کوي :﴿ فَسْئَلُوٓا أَهْلَ ٱلذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ ﴾ بيا دعلم مقام ذکر کوي : ﴿ يَرْفَعِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنكُمْ وَٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ دَرَجَٰتٍ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ ﴾

خدای پاک مسلمانانو ته لوړې درجې ورکړې اوعلماء کرامو ته يې خصوصا بيا ډېرې لوړې درجې ورکړې دي.

حضرت ابن عباس ﷺ فرمايي : چې دعلماء کرامو په نورو خلکو باندې سل درجې جگې دي ،په جنت کې ديوې درجې تربلې درجې پورې دومره فاصله ده لکه له زمکې نه تراسمانه پورې. هم يې حکم ورته کړې چې علم زده کړئ اوهم يې مدحه کړې ده چې دعلماء کرامو بيا زماپه نزد باندې په اخرت کې دومره لوړمقام ده اودومره لوړ مقام ورکوم.

له علم نه وروسته الله پاک ﷻ له مونږ نه عمل غواړي : ﴿ وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ ﴾ لمونځ وکړئ. ﴿ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ ﴾ زکات ورکړئ. ﴿ كُتِبَ

عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ ﴾ په تاسو باندې ماروژه فرض کړې ده ، ﴿ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ﴾ په تاسو مې دبيت الله شريف حج فرض کړی ده .

په دغو ټولو کې دعمل غوښتنه ده ،علم هم رابانديې لازم ده اودعمل غوښتنه هم ده، په هرحکم کې خدای پاک زمونږ نه داغوښتنه کړې .

اوبيا دافرمايې چې :﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ ﴾ داانسانان نه دي مامور مګر په دې چې عبادت به کوي، خاص دخدای پاک درضا لپاره، دري سره په قران کريم کې ذکر دي.

بيا ددريو سره ثمره خدای پاک ﷻ ذکر کوي :﴿ وَنُودُوا أَن تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۞ ﴾ نن چې دجنت دغونعمتو ته ورسيدی دادهغه عمل په سبب چې هغه تاسې په دنياکې سترې پکې تيرکړې وې،تکليفونه موتيرکړي ؤ،دهغولويو تندو دهغو ساړه،دهغو مسکنتوثمره وه چې خدای پاک ﷻ وايې چې نن ماتاسې ته په جنت کې دامقام درکړی .

خودا يادساتئ چې که څومره علم وي چې اخلاص نه وي پکې هرڅومره علمونه وي چې اخلاص نه وي پکې ،دخدای پاک ﷻ په نيزباندې ديوې زرې په اندازه قدر نلري، چې دخدای پاک ﷻ رضا نوي ،خدای پاک ﷻ وايې : انا المغنى الشرکاء عن الشرک ﴾ دماسره چې څوک شرک کوي په عبادت کې دبل څه نيت کوي چې فلانکی

ماته بنه سري ووايي يامې صفت وکړي زه دداسې عمل نه بې پروا يم دداسې عمل ثواب زه نه ورکوم په قيامت کې حکم ورته وشي چې دچالپاره دې کړي ورشه دهغه نه يې ثواب وغواړه.

نوهرڅه چې وي اواخلاص نوي پکې که جهاد ده،که علم ده،که روژه ده، که لمونځ ده ،که زکات ده اوکه حج ده دخدای پاک په نزد ندي قبول اوچې اخلاص موجود شو بيا دغه انسان دغه خدای پاک ﷻ طرف ته نهايت زياته توجه پيداکيږي، بيادغه انسان ديته نه سوچ کيږي چې اودريږي څوک دې زما صفت وکړي، ياخلک زما غيبت ونکړي ،خان وساتي خلک دې زما احترام وکړي ددغو شيانو فکر بيانه ورسره پيداکيږي څکه ددوی عمل دخدای درضا لپاره وي ؛نوکه خلک يې صفت کړي اوکه غيبت کړي چې دخدای پاک ﷻ په نزد باندې دده عمل مقبول وي نودخلکوصفت څه گټه ورته کړي اودخلکو غيبت څه تاوان ورکوي.

ددغې وجې نه چې مخکښې اسلافو علماء ،مشائخ کرامو تاريخ چې سړې وګوري ،هر عالم ،هرپير ،هربزرگ دمخکې وخت چې شهرت به يې دهرشو نوبيا به يې قصدا يوداسې عمل وکر چې هغه شهرت مې ختم شي ،داسې نه چې زه دنفس په جال کې واقع نه شم اوبيا تبا شم.

حضرت حافظ شيرازی د خپل شهرت ختمولو له پاره څه وکړل ؟

حضرت حافظ شيرازي دادوخت دعلماء اواولياء له قبيلې نه ده خوشهرت يې چې دهرشو ده داکار شروع کړ روزانه به چې د بازار نه

کورته راتلو دشرابو بوتل به یې ورسره راواخیست اوپه هغه خای کې رنډۍ خانې ډېرې وې لکه اوس هم په ایران کې ډېرې دي په نامه دچکلوباندې دي، نویوه رنډۍ به یې له خان سره راروانه کړه خپل خای ته به یې راوسته.

خلکو چې دده داعمل ولیده ټولو دده سره بایکاټ وکړ چې داخومونږ بزرګ اونیک سړی باله داخوشرابي اوزاني ده ؛ نوددغه سره تعلق څه پکار ده،نوله داسې خلکونه دعاغوښتل اوآدب څه ګټه لري.

تردې پورې چې حافظ شیرازي رحمه الله وفات شو،دوفات نه بعد علماء په دې کې مختلف شول چې دده جنازه وکړواوکنه ؟

بعضې علماوو کرامو وویل چې ده ددین ډېرزیاته بې ادبي کړې ده،خکه عالم ؤ دعالم اوبزرګ په نامه یې وخت تیرکړی ؤ دومره بې دینې یې کوله چې شراب یې څښکل ،زنا یې کوله دعلم رنګه یې بده کړه،ددین رنګ یې بد کړ ؛نوقابل دجنازې نه دی چې جنازه یې وکړو.

اوبعضې خلکو به ویل چې ګنهګار ده ،دګناه په سبب خودجنازې نه منعه نشته،جنازه به پرې اوکړو . اخیرفیصله په دې وشوه چې دده له خادم نه به پوښتنه وکړو چې دده څه عمل ؤ؟

له خادم نه یې پوښتنه وکړه چې داحافظ شیرازي دادومره وخت موږدې وینو چې کله به دې کورته راته نودشرابو بوتل به یې په لاس کې ؤ اوبلې خواته به یې پردۍ ښځه هم له خانه سره روانه کړې وه نودارانه ووایه چې دده څه عمل ؤ؟

نوهغه خادم ورته وویل چې داسمه ده چې هره ورځ به یې دیوبوتل اوبوه ښځه له خانه سره راوستله ؛خو بوتل به یې په کورکې یوزوړ کوهی ورته وښوده چې هغه ته به یې ورتش کړ اوزه په دې نه یم خبر چې په هغه کې به څه و، علماء چې ورغلل چې ګوري هغه کوهی له شرابو له وجې غوړ پړ ؤ ؛نوددې نه خویې تسلې وشوه چې شراب خویې نه دي استعمال کړي.

بیا یې ورته وویل چې دازانیه ښځه یې چې دخان سره روا ستله ددغې سره یې څهٔ معامله کوله؟

نوده ورته وویل چې روزانه به چې ده ښځه راوستله دده دخانقاه په شاه کې کوټه وه غُسل خانه هرڅهٔ دضرورت شیان پکې موجود ؤ دغې ښځې ته به یې وویل چې دتاخو پدغه بدعملې کې مطلوب دا: ه چې روپۍ پیداکړې دغه روپۍ زه درکوم خوغسل وکړه نن شپه دخدای پاک عبادت وکړه.

علماء کرام حیران شول چې زمونږ څومره بدګماني وه اودده څهٔ حال ده ،بیایې ورته وویل چې ده په اخروخت کې څهٔ وصیت کړی اویالیکلی ده ؟ خادم ورته وویل چې ده په اخرکې یوشعر لیکلی وه اوددغه نه بعد دی وفات شو. هغه شعرڅهٔ ده ؟ دوی ورغلل کاغذیې راواخیست ،په شعر کې ده مبارک لیکلي دي:

قدم دریغ از جنازه حافظ مدار

اگرچه غرق به گناه است میرود به بهشت

قدم دحضرت حافظ له جنازي څخه مه منعه کوئ اګرکه دی ګنهګاردی خوبياهم جنت ته داخليږي.
حضرت حافظ شيرازي رحمه الله په دې پوهيده چې زما په جنازه کې به ددوی اختلاف راځي ځکه چې نيکوخلکو ته دزنکدن په وخت کې دجنت زيری کيږي.
لکه په دې آيت کريمه کې راځي ﴿ تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ أَلَّا تَخَافُواْ وَلَا تَحْزَنُواْ وَأَبْشِرُواْ بِٱلْجَنَّةِ ٱلَّتِى كُنتُمْ تُوعَدُونَ ۝ ﴾
قرانکريم وايي چې دزنکدن په وخت کې ملائکې راځي ده ته بشارت ورکوي.
نوهغه ليکي چې زماله جنازي څخه مخ مه اړوئ اګرکه زه ګنهګاريم خو جنت ته روان يم ،ځکه چې دده هرکار دخدای پاک ﷻ درضا لپاره و، مخلص ؤ چې داسې نه چې داشهرت ماخطا کړي، دېروخت کې دډيرو خلکو ډيرنفس په دې باندې مزې کيږي چې خلک تيټ اوجګ ورته کيږي خلک يې عزت اواحترام کوي پدغه سبب دده نفس لوی شي،دتباهي سره مخامخ شي.

په رخصت عمل کولو سره شهرت ختم شو

يولوی ولي دخپل ځای نه دبخارا په،طرف را روان شو اوخپل مريدان يې ورسره ملګري و، اوپه اوښ باندې سپور ده نودبخارا خلک استقبالي ته ورته راوواته ،ده داخلک چې وليدل نووې ويل چې نفس مې خراب نه شي،بې لارې نشي نودروژې مياشت وه

دوی یې راواخیسته ،په خوراک یې شروع وکړه اوپه اوبو سپورشو ،خلکو چې دی ولید دستي ترې وګرخیدل چې داخو خلکو ویل چې دومره لوی بزرګ ده مونږه یې استقبالي ته راغلي یو اودی خوروژه خوري؟

ده داخپلو ملګروته مخ وګرځاوه چې وګوري ددین په مسئله مې عمل وکړ ،مسافر ته دروژې خوراک روا ده خوخلکو دومره کرکه وکړه اوس رخصت ؤ ،ده داکار قصدا وکړ.

دکستم خلیفه صاحب شهرت نه خوښاوه

زمونږ په مشائخ کرامو کې حضرت شیخ المشائخ خلیفه صاحب مولوي عنایت الله چې دکستم په خلیفه صاحب مشهور ده ،داځوکاله مسلسل هرکال حج ته خي اوبیا چې دحج نه راخي کورته حال نه ورکوي تردې پورې چې دبکس سره کورته ورننوت ،خلک وریاندې خبرشي ،یوکال چې دده سره یې هغه خپل زوم مبارک تللی ، نه دراتک په وخت کې په کوم ځای کې کوزشول ،کورته یې تلیفون راوکړه طالبان اومولویصاحبان اوعام خلک یې استقبال ته ورغلل خودکستم خلیفه صاحب مبارک دومره خپه چې داخلک چاراخبرکړل په دې باندې خومونږ لغرقیږو چې داخلک زمونږ استقبال ته راخي دومره احترام اوعزتونه موکوي.

یو عالم د تقریر په منځ کې ولې کیناست؟

یو خلیفه صاحب ماته دیوه مولویصاحب قصه کوله چې ښه په جوش تقریریې شروع کړی ؤخودتقریرپه منځ کې یوناڅاپه کیناست داسې هم نه چې داخردعوانا ان الحمدلله رب العالمین اویادو ماعلیناالا البلاغ المبین جمله یې په منځ کې پرېښوده وایې وروسته ماپوښتنه ورڅخه وکړه چې څه درباندې وشول وایې ده ویل چې کله تقریرشروع شو دادتقریر خبرې چې په جوش شوې کله چې خلک متوجې شول په داعین تقریر مې نفس غټ شو چې زماتقریر په خلکوباندې څومره ښه اثروکړنوماوویل چې دانفس په دې ځای کې ذلیله کړم نوددې وجې څخه کیناستم طریقت په ګټوکې ده داقصه کوله چې هغه مولوی صاحب په ځان پوه شو چې نفس مې خراب شو نفس مې غټ شو نوسمدستي کیناست چې هغه خلکو ته یې نفس شرمنده وګرځاوه.

دامام مجددالف ثانی (رحمة الله علیه)څخه رانبولې ترحضرت ابوبکرالصدیق ﷺپورې بلکې ترنن وخته پورې دطریقت ټول مقصداخلاص دی چې څومره مشایخ کرام دې څومره چې اخلاص کوي دومره یې مقام اومرتبه لوړیږي چې یوواري کاردخدای ﷻله پاره شو بیایې خدای تعالی په خبره کې هم اثر پیداکوي نه عمل کې هم اثرپیداکوي بلکې په هرڅه کې یې الله تعالی اثرپیداکوي.

شريعت محمدي ددنيااواخيرت ضامن دی خودادرې سره اسباب غوارې علم عمل اخلاص بې علمې هم سبب دتباهي ده امام مالک قدس الله سره وايي : من تصوف بغير علم فقد تزندق.ترجمه :څوک چې تصوف بې له علم څخه لاسته راوړي نوکيدی شي بياکله کفرته هم پکې ورسيږي خکه دروا اوناروافرق نه پکې کوي.

دپنجاب ديو پير واقعه

څاقصه راته کوله چې دپنجاب لوري ته يوپير ؤ سپی به يې ګرځولو اوپيره يې هم خرېلې وه چې کله يې سپی مړشو نوهغه مريدانويې په سپي جنازه وکړه اوبيا په سپي باندې قبرهم جوړکړ اوس يې زيارت ته ورځي نوددې جملې دامام مالک قدس الله سره مصداق وګرځېده.لکه هغه پښتانه هم چې وايي چې څوک بې علمه شيخي کوي هغه کفرېږي بس دی امام مالک قدس الله سره وايي که څوک خان بزرګ کوي اوعلم نه وي ورسره نودی کيدای شي کفرته ووزي اوکه څوک بياعلم کوي اوعمل نه وي ورسره اخلاص اوتصوف نه وي ورسره نوامام مالک قدس الله سره وايي (من تعلم بغيرتصوف فقدتفسق) څوک چې علم کوي اوتصوف نه وي ورسره داسړی فاسق ګرځي عالم نه ورته ويل کيږي (ومن جمع بينهما فقدتحقق) څوک چې دادواړه سره يوځای کړي چې هم علم وي اوهم تصوف وي دتصوفو مطلب داده چې عمل يې په اخلاص وي هرڅه يې دخدای تعالی له پاره وي نوبياد غه انسان هلته کمال ته رسيږي اوکامل ګرزي نوموړ به خان هم خبروي ددين په احکامو

باندي اوعمل به پوره کوشش کوو چې په خان یې عملي کړو او په عمل کې به نیت دخدای ﷻ درضاوي داسې نه چې فلانکی ماته عزت راکړي شکرانې راکړي مبلمستیاوي راته وکړي قدراواحترام مې وکړي خبره مې ومني ددغوشیانونیت به نه کوي دېرمشائخ کرام داسې وي چې خلک ورته جګ اوتیټ کیږي پایې لاسونه ورښکلوي اویاازدحام رش ورباندې جوړوي په دوی مبارکانو باندې دېربوج اوسبب دې تکلیف ورته ګرځي په کنځاوو باندې دومره نه خفه کیږي لکه په دغونوموروخبروباندې چې مخکې مو ورته لیکلي دي ځکه په نوموړیوخبرباندې نفس دېرغټیږي ردابیادتباهي سبب ګرځي

نفس په صاحب صاحب دېرغټیږي

یوولې دېرسپیره خوراکونه کوي اودېره کمه دوډۍ یې وخوره چې یووخت خپل نفس ته متوجې شو نوخپل نفس یې د یوه غټ غوایي په څېر ولیدلو بیاخپل نفس ته وایي چې ماخوته ساتلی هم نه یې داته په څه شي باندې غټ شوي ؟ خدای ﷻ خپلودوستانوته حال ورښیي) هغه ورته وایې چې زه په خوراک باندې نه مزی کیږم زه په نوموړوباندې نه غټیږم نودی بیاورته وایي چې ته په څه شي مزی کیږې ؟هغه ورته وایي چې زه په دې مزی کیږم چې داصاحب صاحب راته ویل کیږي په دغه باندې زه ښه مزی کیږم

ته لیدلي ؟ چې یوسړی قدرت ته ورسیږي نوسمدستي مزي شي طبیعت یې بدل شي ځکه هغه ته صاحب صاحب ویل دېرشي نودغه

ولي بياقصداً داسي عملونه شروع كړل لكه مخكې موږچې اشاره ورته وكړه نوخلكوتوجه ورڅخه بدله شوه يعني هغه صاحب صاحب ويل ورك شول بياچې خپل نفس ته متوجې شو نوخپل نفس يې ديوه ډنگرتازي په شكل وليد اويه دغه وخت كې يې خوراكونه هم بنه ډېركړي وو نوبيادې ورته وايي چې داولې داسې ډنگرشوي يې ؟ اوسره له دې چې وس خودې بنه ساتم هم بنه خوراكونه اومېوې دركوم نودانفس ورته وايي چې څوك خپل دښمن ته حال وايي ده‌غه به داسې حال وي لكه دې ما ته خودنفس دښمن وي.

حضرت نبي كريم ﷺ وايي (عادى نفسك فانه قام بعداوتى):دخپل نفس دښمني كوه څكه دازماپه دښمنۍ باندې ولاړ دى نفس په اصل ذات كې سركشه اماره بسوء دى ﴿ وَمَآ أُبَرِّئُ نَفۡسِيٓۚ إِنَّ ٱلنَّفۡسَ لَأَمَّارَةُۢ بِٱلسُّوٓءِ ﴾ نوچې ترڅودانفس اصلاح نشي مطمئن نشي نفس راضيه نشي نفس مرضيه نشي نفس تقريباًاوه مقامات لري چې مخكې ذكر شوي دي. چې دا د سركشې له مرتبې څخه بدل نشي نوبيانسان ډېر ولويږي،لويوكندوته غورځوي تاسې نه گورئ ډېرعلماء دي دعلم له وجې څخه دومره په غروراوتكبركې وي چې په كتاب يې ليږ اوډېرسرهم خلاصيږي نوهغه ته دخلكو ليږوربام شي نودى په غوره كې شي اونفس يې غټ شي نودخپل علم له وجې گمراه شي ولې خان ډېرغټ ورته ښكاره شي نوداخپل علم يې دده اوخداى ﷻ ترمنځ پرده شي.

دعلم اصلي حقيقت دامام غزالي قدس الله سره په رايه په تصوف کښې ده

حضرت امام غزالي قدس الله سره دومره لوی عالم ؤ چې که دده د عمر په شپو دده دعلم دتصنيف يو ،يو دفترتقسيم کړي نوهرې شپې ته به يو ،يو دفتردتصنيف ورسيږي دهرلوی عالم ،په هرفن کې دده تصنيفات شته دي په (۴۵۰) هـ کې پيدااويه (۵۰۰) هـ کې وفات شوی دی نوتول عمر يې (۵۰)کلونه ،هغه وايي چې له ماسره يووخت پرفکر اوسوچ پيداشو چې هريوشی حقيقت لري هغه داسې حقيقت چې په هغه کې بياتغيرنراځي داعلم هم يوحقيقت دی نوددغه اصلي حقيقت به څرنګه وي نوماچې دکتابونومطالعه وکړه نودالاسته راوړنه مې وکړه چې علم يقين ته ويل کيږي هغه يقين به په دومره اندازه مضبوط وي يعنې دايومنل شوی حقيقت دی چې علم يقيني شی دی دمثال په توګه چې دايوه ستن ده که دايوڅوک په هواوالوزوي دومره خوارق ماته ښکاره کړي اووايي چې داسرې ولګړه زمايه هغه يقين کي بايدتردد اوشک رانشي اصلي علم دغه مقام ته ويل کيږي

وايي ماخپل علم ته وکتل داسې مقام ته نه ؤ رسيدلی څکه دهر علماء داسې وي چې په يوه خبره ښه کلک وي خو چې بيابل دليل بل څوک ورته وړاندې کړي بيادغه نوموړی عالم له خپلې خبرې څخه اوبښتی وي شک اوتردد ورته پکې پيداشي نوکتابونه مې

پسې کتل چې دعلم حقیقت به زه څېرته پیداکړم دعلم انواعونه پسې ولاړم په علم الصرف کې مې پیدانکړ په علم النحوکې مې پیدانکړ په علم المعانی کې مې پیدانکړ بې شمېره علوم مې پسې وکتل په اخیرکې مې دتصوفویوڅه کتابونه وکتل نوومې ویل چې ددغوخلکو سره تعلق پیداکړه که خدای ﷻ ددغوخلکو په واسطه په تاکې څه حقیقت پیداکړي نفس ماته داسوچ راواچاوه چې ته خودېرښه عالم یې اودېرزیات تصنیفات لرې اوخلک دې ډېر عزت اوقدرکوي نوکه ته اوس دیوچامریدشوې اوملنګي دې غوره کړه هغه احترام اوعزت اوهغه دعلم دبدبه به دې ټوله په ا وبولاهو شي نودی وایي چې زمااودنفس ترمنځ شپاړ میاشتې مقابله وه نونفس نه خوشحاله کیده یعنې مریدې ته یې نه پرېښودلم چې زه مرید شم هغه به راته ویل چې هغه احترامات اوعزتونه به ټول درڅخه پاتې شي کله به شیطان داسې فکرونه اوسوچونه راواچول چې علمي خدمتونه به ټول درڅخه پاتې شي خوله یوې لوېې مقابلې چې شپاړ میاشتې وخت یې واخیستلو ماته یودبې هوشې حالت پیښ شو اوداحالت ماته له ډېروسوچونواوفکرونوڅخه پیداشوی ؤحتی زه به ونورخیدم طبیبانوته یې بوتلم هیچامې علاج نشوای کولای حکیمانوبه داویل چې داروحاني مرض دی وایي چې له شپاړومیاشتووروسته خدای ﷻ ماته الهام وکړ اوروان شوم دشام په لوري باندې دمشق ته ولاړم هلته مې دیوچانه بیعت وکړ اوبیا مې ددمشق په جومات کې اعتکاف شروع کړ په هغه اعتکاف کې ماته یوڅه اسرارپیداشول وروسته دحج موقع رانږدې شوه نوومې

ویل چې راځه دحضرت ابراهیم ﷺ د استوګنې له ځای نه روان شه دحضرت نبي کریم ﷺ داوسېدلو ځای یعنې حرمینو شریفینو ته هلته چې کله راغلم بیاچې په دې ځای کې ماته څومره اسرار پیداشول اوحقیقت دعلم چې په دې مقام کې ماته معلوم شو نودی وایي چې زه یې له بیانولوڅخه عاجزیم چې په ژبه یې درته بیان کړم خوبوازې دومره به ووایم چې که فرض یې کړه ددنیا ټول هوښیاران اوپوهان رابوځای شي اووایې چې موږ ددغواولیاوو نه پرته په نوروخلکو کې ښه اخلاق پیداکړو نوددنیاټول پوهان اوهوښیاران به په دې خبره کې غلط اوبې ځایه وي .څکه یوانسان چې ولې کیږي نودی به په اخلاقو دحضرت نبي کریم ﷺباندې ملبوس وي بیابه ولایت ته رسیږي چې دهغه دسنتوتابعداري به کوي اودسردارددوکونین داخلاقوصفت خوالله تعالی په قرآنکریم کې کړی دی ﴿ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝ ﴾ ته دډېرولويو ،لويواخلاقوخاوندیې نودولې سینې ته دحضرت نبي کریم ﷺدسینې څخه فیوضات حاصلیږي په هغه کې دهغه مبارک اخلاق پیداکیږي نودحضرت نبي کریمﷺ تراخلاقو ښه اخلاق په ټوله نړۍ کې دهیچاهم ښه ندي تېرشوي .

نوامام غزالي صاحب وایي چې دغه لاره ده که سړی په اخلاص باندې یې ونیسي بیابه هغه اسراورته پیداکېږي چې په دنیاکې په مدرسوکې نه زده کېږي هغه په ظاهري درس اوتدریس کې نه پیداکېږي علم اوعمل چې اخلاص نوي ورسره ملګری شوی هیڅ ګټه نه لري خواخلاص چې پیداکېږي نوپه دې لاره کې پیداکېږي.

وآخردعوانا ان الحمدلله رب العلمین

(۳۲) مجلس

دتقوا اواصلاح شرطونه اواسباب

دتقوا اقسام

تقوا په دري قسمه ده (۱)دعواموتقوای (۲)دخواصوتقوای (۳) داخص الخواصو تقوا

دعوامو تقوا داده چې صرف کلمه شریفه ووايي او دشرک اوکفر نه پرې خلاص شي .په عامه معنا هغه ته متقي ویل کیږي.

دخواصو تقوا داده چې دخدای پاک ﷻ اوامر په ځای کړي اودنواهیونه ځان وساتي.

داخص الخواصو تقوا داده چې دخدای پاک ﷻ اوامر په ځای کړي اوله نواهیونه ځان وساتي ،خپل سر اوخپل روح دهغه شیانو نه وساتي چې دخدای پاک له معرفت ،دخداوندمتعال له ذکر نه انسان مشغوله وي.

اوس داخوا دتقوا مراحلې وي نوتقوابه په انسان کې څرنګه پیداکیږي ،هرانسان داغواړي چې زه دې دداسې رتبې څښتن وای چې خداوندمتعال له مانه راضي وای، دخدای پاکﷻ دیدار ماته په نصیب شوی وای . جنت ماته په نصیب شوی وای . داخو الحمدلله دهرمسلمان امید ده،هرمسلمان داعقیده او ارزو لري چې کاشکې

مانه خدای پاک ﷺ داسې مقام اوسلسله راکړې وای چې زه بنه ملا شوی وای، زه بنه صوفي وای، اوزه بنه بزرگ وای.
خو دا تقوا چې پیداکیږي ددغه لپاره کتابونو لارې بیان کړې دي چې سړی به په هغولارو پسې کوشش کوي ؛نوامید شته چې خداوندمتعال انسان تریوه مقام پورې ورسوي څکه دخدای پاک ﷺ وعده ده ﴿ وَٱلَّذِينَ جَـٰهَدُوا۟ فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَمَعَ ٱلْمُحْسِنِينَ ۝ ﴾ خدای پاک ﷺ وایي چې څوک زما په لار کې کوشش وکړي ،زما رضا غواړي، زما معرفت غواړي، داسې معرفت غواړي چې هغه دنیکو خلکو ده ؛نو زه دهغو ملګری یم ،زه به لارې وروښیم چې په هغو لارو دې ماته را رسیږي، اوخداوندمتعال دمحسنینو چې مراد ورنه مخلصین دي اوخدای پاک ﷺ دمخلصینو ملګری ده .
څومره چې سړی پدغه طلب کې مخلص شي چې د خدای پاک رضا غواړم څومره چې پکې مخلص دغومره دخداوندمتعال رحمت په هغه باندې زیاتیږي، دهدایت لار ورته خلاصیږي، بیا خدای پاک ﷺ هغه ورته ښیي چې هغه ددله وس نه وتلې خبره وي.
ددې وجې نه په حدیث شریف کې راغلي حضرت رسول الله ﷺ فرمایي:
﴿ من عمل بماعلم ورثه الله علم مالم يعلم ﴾ یعني څوک چې په خپل علم باندې عمل وکړي ،داخو اختیاري شی دی په خپله خوښه یې زده کړه اوعمل پرې وکړه،خدای پاک ﷺ به داسې علم در زده کړي چې له دینه مخکې دتانوو زده، دده بې اختیاره شی ،دده بې کسبه شی به خدای پاک ﷺ ورته ورکړي، چې علم مکاشفه ورته

ویل کیږي ،الهمات ورته ویل کیږي؛نوهغه کار چي دانسان په وس کي دی هغه وکړي ،مجاهده کوشش وکړي زده یې کړي اوبیا یې په خان عملي کړي؛نوخدای پاک ﷻ دحضرت رسول الله ﷺ په مبارکه خوله باندي وعده ورکوي چي هغه شیان به خدای پاک ﷻ درووپیژني چي هغه دده په س کي نوو(وراثة) چي هغوته میراثي شیان ویل کیږي چي انسان ته بې کسبه پیداشي،پلار مړ،وروړمړ، قریب مړ دهغه دنیا سړي ته پاتي شوه ،نه دده لاسونه وربانديي تناکي ،نه پښي پرې سټړي بلکي هیڅ نه وو شوي،بې دښه اوبد نه خدای پاک ﷻ ده ته په میراث ورپرېښوده.

نودد غه هم دامعنا ده چي علم مکاشفه ،علم فراست اوالهمات چي پیداکیږي داپه هغه علم چي دتاپه اختیاڕکي ده هغه عملي کړي،په هغه عمل وکړي چي ددتاپه اختیارکي دي؛نوبیا دخدای پاک ﷻ له خوا موروثي علم بې اختیاره به تاته داسې شیان درښیي چي هغه به دتا په اختیار کي نوي، په هغه به دخدای پاک ﷻ ددین لاري درته خلاصي شي، بیا به درک هم نه درته لګیږي چي په دې عمل خدای پاکﷻ رانه راضي کیږي، اوبه دې عمل زما نه ناراضه کیږي.

داکشفیات یوموروثي علم ده، چي علم لدني ورته ویل کیږي او دخدای پاک ﷻ له طرف نه ورکول کیږي ؛خوکتابونولیکلي دي چي کشفیات ځومقامه لري چي دچادزړه حال سړي ته خدای پاک ﷻ معلوموي ،دقبرونوحال خدای پاک ﷻ سړي ته معلوموي،حتی دعبادت حال خدای پاک ﷻ سړي ته معلوموي چي داعبادت اوس قبول ده اوکه نه ؟

يو ولي يووخت کې په ډېربنه حضور ،په ډېربنه اخلاص باندې لمونځ وکړ بيا چې خپل لمانځه ته متوجې شو چې خپل لمونځ يې وليد چې په سترګوروندۀ نودی خپل پيرته ورغی چې ما ډېر په بنۀ حضور،په ډېر بنه اخلاص ،په ډېره عاجزي باندې لمونځ وکړ ،خوچې زه په خپله خپل عبادت ته متوجې شوم زما دلمانځه سترګې ړندې وي.

هغه ورته وويل چې په لمانځه کې خوبه دې سترګې پټې نه وې نيولې ؟ده ورته وويل چې هوا سترګې خومې پټې نيولې وې.

ما په دغه نيت باندې سترګې پټې نيولې وې چې حضور مې بنه برابر شي. ده ورته وويل چې دشريعت خلاف کاردې کړی ،په شريعت کې په لمانځه کې دسترګوپټول مکروه دي ؛نو داميراثي اولدني علم کوړ ي ،هلته لمونځ ورته معلوم شو اوهلته يې نقصان ورته معلوم شو.

نوهغه کوم شی چې دسړي په اختيارکې ده چې ظاهري علم ده،چې په دغه ظاهري علم عمل وکړي بيا خدای پاک ﷻ داسې ميراثي علم وربه برخه کوي چې هغه دده په اختيارکې نه دي ،بيا په خپلو نقصاناتو هم پوهيږي.

اولياوو ته خدای پاک ﷻ په حرام خوراک خبروركوي

په کويته کې زموږ استاد شيخ الحديث چې دخواجه خان محمد صاحب خليفه ده ،موږته يې قصه کوله چې په پنجاب کې يو پيرۀ ډېرنيک سړی ؤ(دطالبي دوخت خبره يې راته کوله) ددغه پير

صاحب یوپولیس مرید ؤ هغه خوواري دډوډۍ دعوت ورته وکړخوهغه به نه ورسره تلو، اخیر هغه مزدوري وکړه دمزدورۍ په پیسو یې هرڅه تیارکړل بیایې ورته وویل چې دپولیسي دتنخوا روپۍ نه دي، درشوت روپۍ نه دي بلکې په خپل لاس مې ګټلې مزدوري مې وکړه په هغه مې هرڅه اخیستي اوبیا مې تاته ډوډۍ کړي. نوډغه مُرشد یې چې دشپې ورسره میلمه شو ډوډۍ یې وخوړه بیاچې سهارشو دغه پولیس چې دده مرید ؤ ورغلی دده پوښتنه کوي نوهغه ورته وایي چې خدای پاک دي تباکړه ! لکه چې زه دي تباکړم.

داپه مادي څه حرام خوړلي ؤ، زما په نس کي توله شپه سپي غپېدل خکه په مادي حرام خوړلي . ده ورته وویل چې تول شیان مې مکمل دمزدورۍ په روپیو اخیستي ؤ ده ورته وویل چې نه یوڅه شی شته ؛نوولاړ دخپلې ښځې نه یې پوښتنه وکړه چې پدغه خوراک کې خوبه تادزاړه کور څه شی نه وو ورګډکړي؟ هغې چورت وواهه وېې ویل چې یووخت کې تاکومه مالګه دموټررا وړي وه هغه مالګه مې وراچولي وه . نوره مالګه په کورکې نوه ،غوړي،وره دترکاري نوي شیان تول په پاکو روپو ؤ خو مالګه ناپاکه ورګډه وه ،هغه ولي ته خدای پاک ﷻ فراست ورنصیب کړچې په خپل نقصان پوهیده چې یو مالګه په ډوډۍ کې ناقصه شوه دهغه علم هم خداوندمتعال ورکړ چې په ماحرام خوړل شوي دي.

يوه خُرما يې په اشتباه وخوړه څلوېښت شپې يې کشف بند شو

حضرت ابراهيم ابن ادهم ﷫ يولوی ولي الله تيرشوی ده ،دامام صاحب شاګرد ده ،دېرکشفيات يې درلودلو يووخت کې کشف ورنه ورک شو، بيا يو خای چې دجمعې په ورځ به اولياء هلته جمعه کيدل هغه خای ته ورغی چې پخوا ورته معلوم ؤ

نوره تياره وه اولياء چې راروان شو چې يورانئوت وېې ويل چې نن خوبه جومات کې څوک نابلده ده،هغه بل ورته وويل چې ابراهيم ابن ادهم ده . وايې څرنګه راغلی دی ؟ وايې چې څلوېښت شپې کيږي چې خپل حال ورنه ورک شوی ولې ؟ وايې چې ديوه دکاندار نه يې خرماوې اخيستې هغه خرما يې چې ورتللي تله پورته شوه يوه دانه دتلې نه کوزه ولويده ،دکاندار دهغې په عوض کې بله خرما ور واچوله ، خوده ته په ګمان کې دا ورغلل چې هغه کوزه پرته خرما زما وه ، هغه يې راواخيسته او په اشتباه باندې وېې خوړله ؛نوهغه کشفيات يې بند شول . بيرته ورغی هغه دکاندارته يې روپۍ ورکړې چې مايوه دانه دتول نه زياته خرما خوړلې اوس داچې سړی په نيکۍ روان شي خدای پاک ﷻ دومره اندازه. صفايي ورته حاصلوي ددغې وجې نه حضرت رسول الله ﷺ وايې :

(استفت قلبك) دخپل زړه نه فتوا وغواړه ؛

(دع مايريبك الى مالايريبك) چې په کوم شي کې شک درلويده نوپرې يې ږده. خودامقام دخواصو ده چې سړی په شريعت

خان برابرکړي خدای پاک ﷺ يې تزکيه وکړي، بيا زړه دمسلمان له
ګناه نه کرکه کوي، که نه پوهيږي کشف نلري، خوچې هغه ناروا خای
،ناروا خوراک کوي زړه يې بندشي شک اوتردد ورته پيداشي.

دانسان داصلاح لپاره اول شرط بيعت ده

ددغه لپاره مخکې موهم بيابيا ويلي دي حضرت امام غزالي قدس
الله سره ددي لپاره چې دانسان اصلاح وشي څلورشرطونه بيانوي :

اول شرط:

اول شرط داذکرکوي چې هرڅوک داوغواړي چې دی متقي شي،
دده اصطلاح وشي، اوهرڅه يې په شريعت برابرشي نودېوکامل پير
نه دې بيعت وکړي.

اجمالا کامل پيرهغه ته وايي چې په شريعت باندې عالم وي،په خپل
علم باندې يې عمل کړی وي، يعنې عمل کونکی وي اودخپلو
مشائخو سره مخلص وي ،په صحبت کې يې اثروي، چې په مجلس
کې يې په خلکو اثرراځي، نودغه ته په اصطلاح دشريعت کې کامل
پيرويل کيږي.

نوداصلاح اوله طريقه داده چې دکامل پيرنه بيعت وکړي، دکامل
پير په بيعت باندې دسړي اصلاح څرنګه راځي؟

وايي څکه اصلاح راځي چې دی خپل شيخ ته ورځي په اوله ورځ
دبيعت دټولو کړو ګناهونوڅخه توبه وباسي، تلقين چې کيږي نويه
هغه تلقين کې دا ويل کېږي که صغيره ګناوي وي اوکه کبيره ګناه
وي لکه شرک، ظاهري وي که باطني، که حقوق الله وي اوکه حقوق

العباد . که دمور اوبلار حقوق وي نوبه دغوښتولوکي چې له مانه څه تقصیرشوی وي دهغونه زماتوبه ده ،توبه ده، توبه ده. نوبه اوله ورځ توبه گارشي.

دوهم شرط

دوهم داده چې دهغه پیرله طرف نه تلقین دذکر وشي هغه پیرچې داذکر وروښیي نودده په زړه کې چې دخدای پاک ﷻ نوم ځای ونیوه هغه نامه باندې،په هغه زړه کې صفایي راځي بیا دانسان په زړه کې دوه ځایونه دي یوځای دملائکودتصرف دی اوبل ځای دشیطان دتصرف دی په حدیث شریف کې راځي چې دهرانسان په زړه کې یوه :(لمة من الشیطان)ده او: (لمة من الملك)ده دانسان زړه چې کله دخدای پاک ﷻپه ذکر لگیاؤ هغه ملائکې بیا الهمات دنیکوکارونوورته کوي، بیا یې نوورځ په ورځ دنیکۍ طرف ته شوق پیداکیږي خکه چې ذکرکیږي،شیطان دانسان زړه ته مداخله نه شي کرای ، بې لاړې کولای نشي، نوددغه شیخ په واسطه دده دزړه تعلق له ملائکوسره جوړ شي،هغه دنیکۍ په طرف الهمات ورته کوي، بنهٔ کاریې خدای پاک ﷻترپام وربنه کړي اوهغه طرف ته یې کوشش زیات شي اوله بدوکارونو نه یې کرکه پیداشي، ځکه بدخوشیطان ورته بنایسته کوي اودلته دشیطان لاربنده شي، اوکله چې دسړي زړه دخدای پاک ﷻ له ذکر نه غافله وي نوبیا شیطان وسوسې ورته شروع کړي، بیا یې دبدۍ طرف ته ورځ په ورځ شوق زیاتیږي اودنیکۍ طرف ته یې شوق کمیږي.

په خپل مُرشد بدګماني د سوء خاتمې سبب ګیږي

یوخل دورې دوري طالب په ماسپښین کې راغی اوسخت د هر یې وژړل. ماورته وویل چې ولې څهٔ پېښنه ده؟ ده وویل چې پېښنه داده چې زه د دوري کتابونه اوحدیث وایم اوزما ورخ په ورخ دګناهونو طرف ته شوق پیدا کیږي اوحدیثو اثراوشوق په ماباندې نه راځي.
خوددې په وجه تراوسه نه پوهیدم چې داولې؟
نن ورخ غرمه مې خوب لیده چې زما دکمرې ملګرې دمرحوم خلیفه صاحب (مولوي فضل الدین) زیارت ته راغلې وې اودروژې د اعتکاف شپې هم نوې،هغه ملګرې مې ولاړ شې هلته په اعتکاف کې کیني زه وریسې ورشم پوښتنې ته ،کله چې ورغلم دزیارت مخې ته، لکه د کوچیانو په شان، درې کیږدۍ (خیمې) ولاړې وې. اول په خیال کې داسې راځي لکه دوی چې دهغه سر لرې کیږدۍ (خیمه) کې وي بیا داغېرانږدې شو دمنځ کیږدۍ ته،بیا داغېرانږدې شو اولې خیمې ته؛نوماته په خیال کې دا راځي چې داخومعتکفین دي اوروژه هم نده،اعتکاف څرنګه کوي؟ اوبیا په زیارت کې څرنګه اعتکاف کوي؟
داسې سوچ مې کاوه چې داماته دنږدې خیمې پرده پورته شوه چې ګورم حضرت رسول الله ﷺ پکې ناست دهٔ، اوماته وایې چې ته دخپل شیخ نه بې لاري شوی یې؛نوددغې وجې نه دې ورخ په ورخ دګناه طرف ته شوق زیاتیږي ،که توبه ونه باسې اوهغه خپل شیخ خوشحاله نه کړې ؛نوخاتمه دې خرابیږي.

نوده وويل چي مادخوست له محمدانورخليفه صاحب نه بيعت کړی
ؤ بيا دا يوځه وخت وروسته ماته دطريقت دسلسلې بې اعتقادي
پيداشوه اوپه هغه خپل پيرباندې بدګومانه شوم اوتعلق مې ورسره
کېښو نوحضرت رسول الله ﷺ راته وويل چي که بيرته دې خپل پير
راضي نه کړې نو ته به بې ايمانه له دنيا نه ځې.
بل ملګری په عين شکل همداسې خوب ليدلی وچې په مدرسه کې
يوځوک په کمرو باندې ګرځي اوماته وايي چې داپه ماباندې ډېر
ګران ده ځکه چې دمرحوم خليفه صاحب مريد ده ،خوماته حضرت
نبي کريم ﷺويل چي ده وظيفه پرې ايښي ده ،دی خرابيږي اوورته
روايه چې بيرته ذکر شروع کړه.
نوداولياء کرامو په تعلق باندې هلته دخدای پاک ﷻ سره دزړه تعلق
پيداکيږي . نواوله لار داصلاح هغه داده چې دکامل شيخ نه بيعت
وشي، بيادهغه سره آدب اواحترام وي ،اخلاص وي ،څومره چې
اخلاص ؤ همدومره اثر پيداکيږي.

دريم شرط دنيکوخلکوملګرتياده

داصلاح دريمه طريقه داده چې سړی دنيکوخلکو سره تعلق جوړ
کړي، دهغه چاسره دملګرتيا کوي نوچې دينداره وي ،هغه خيرخواه
اومخلص اوصادق اونيک عمله وي؛نوهغه بيا تاته هم نصيحت
کوي که په تاکې ځه بدعملي موجوده وه ته به يې په غرض نه حمل
کوي ته به وايي چي دازما لپاره ښه خبره ده عمل به ورباندې وکړې
،په دغه طريقه باندې دسړي ډېره ښه اصلاح راځي.

څلورم شرط دډبنمن خولې ته متوجې کیدل:

داصلاح څلورمه طریقه داده چې سړی دډبنمن خولې ته متوجې شي چې دښمن دسړي عیبونه بیانوي نوسړی پام وکړي چې هغه دښمنان په ماپسې څرنګه غږیږي هغه عیبونه یې چې واوریدل نوځپل ځان ته به پام وکړي نوچې ربښتیاپه ماکې هغه عیبونه وي نودلري کولو کوشش به یې وکړم.

پنځم شرط دعاموخلکوسره ژوندګي تیرول:

داصلاح پنځمه طریقه داده چې دعامو خلکو سره ژوندګي کوي، نوعاموخلکوته به متوجې وي چې په دې خلکو کې چانیک عمل وکړ نوخلک څومره داحترام اوعزت په سترګه ورته ګوري ،چې دی دځان سره سوچ وکړي چې که زه هم داسې نیک کار وکړم نوزمابه هم داسې نیک حال وي، اوکه په عاموخلکو کې بدکاري چاوکړه ،خلکو بد ورپسې وویل نودهغه نه عبرت واخلي چې دغه سړي چې بې لارې ګرځي دخلکو په نظرکې هم څومره منفور ده ، دخدای پاک ﷻ په نیزبه هم داسې منفور وي.

نوتقوا چې پیداکیږي دهغې لپاره به سړی لارې لټوي ،کوشش به کوي، یوه بهترینه لار داده چې دکامل شیخ سره تعلق جوړ شي، اودهغه سره بیا په اخلاص ژوندګي کوي.

دولایت شرطونه

اول شرط له خپل شیخ سره محبت: چي سري ولایت ته رسیږي نودخپل شیخ سره له محبت اوانقیاد سره سره ډېره ناسته او ولاړه،تګ اوراتګ به کوي اوچي څه حکم اوارشادېي درته کاوه،چي داسي وظیفه وکوه نوهمداسي به کوي بیابه یې مخالفت نه کوي.

دوهم شرط: ډېر ذکر کول دي

چي څومره ډېر ذکرکوي دغومره محبت پیداکیږي، دغومره دخداوندمتعال ﷻ سره تعلق جوړیږي،څکه خدای پاک ﷻ فرمایي چي څوک مایادوي هغه زه یادوم.

اودخدای پاک ﷻ یادونه رحمت ده چي په هغه انسان باندي رحمت وکړي نوسړی چي دولایت مقام ته ،دخواصودتقوا مقام ته رسیږي، شرط یې داده چي دکامل پیر سره بیعت وکړي، اوبیا دهغه سره محبت،اخلاص، تعلق، ناسته اوولاړه،تګ اوراتګ ،دهغه حکم منل، موجود وي.

عامه طبقه څوڅه کوئ په طالبانو اوملایانوکي بنیادي نقصانات دادي چي ددغوخبرو لحاظ نه ساتي، اول خوچي څوک دچاعیب ورته په ګوته کړي ؛نوهغه یې په غرض حمل کړي.

دوهم داچي څوک دچاعیب ویني ؛نوهغه ورته بنیي نه ،ولی ؟ چي خفه نه شي.

نومخلص ملګری هغه ده چې په تاکې یې عیب ولید اودرته وېښود.
چې داکار مه کوه په دې خدای پاک ﷻ درنه ناراضه کیږي.

دریم شرط

تعلق له خپل شیخ سره اوزمونږ نقصان داده چې زمونږ دخپلو مشایخو سره تعلق کم ده، اخلاص کم ده، محبت کم ده، تګ اوراتګ موورسره کم ده، انقیاد مونشته، که دظاهري علم استاد ده که دباطني علم استاد ده.

که یوه ورځ یې خشکه راته وکړه بس نور مونږ ترې مرور یو، لکه چې داپه خپل شیخ اویااستاد باندې احسان باروي چې زه خو دتامرید یاشاګرد یم ،ته ولې خوشکې راته کوې.

حضرت نبي کریم ﷺ وایي ((اتقوا فراسة المؤمن فانه ینظروا بنورالله)) دمومن له فراست نه ځان وساتي ! ځکه چې هغه دالله په نظرسره ګوري.

نومشائخ چې کله په تاکې شیان ویني نودهغه په خاطر به خوشکه درته کوي.کله دبعضې اصلاح په خوشکه راځي. کله دبعضې مریدانو اصلاح په وهلو راځي. کله دبعضې مریدانو اصلاح په خفه کولوراځي چې بندیې کړي چې دېر به نراځي. کله دبعضې اصلاح په دې راځي چې دېر کیني.

له بیعت نه مخکې اصلاح

یولوی عالم یوشیخ ته دبیعت په نیت باندې ورغی هغه شیخ ته خدای پاک ﷻ په باطني فراست معلومه کړه چې دی نهایت کبرجن ځ

دغورور اوتکبرنه ډک ؤ، نوده ورته وویل چې دبیعت شرط داده چې یوه جمعه به ددغه جومات دټولوخلکو څپلې سموي، بیا به زه وظیفه درکوم اوکه نه ،نه یې درکوم، ده وویل چې داعجیبه خبره ده زه ملا،غټ عالم اومدرس یم زه به دخلکو څپلې څنګه سموم ؟ ده ورته وویل چې په بله طریقه نشته بیرته ولاړ. ده خودتصوفو کتابونه کتلي ؤ نوفائدې یې لیدلې وې نوبیرته راغی بیایې دغه شرط ورته روایه ،اخرېې دخان سره دافیصله وکړه چې یوه جمعه تکلیف تیر کړه نویوه جمعه یې داڅپلې سمول شروع کړل.

هغه شیخ ته خداوندمتعال په فراست باطني دامعلومه کړه چې اوس په ریا اخته شوچې خلک به وایې چې داملوي صاحب څومره ښه سړی ده دخلکو څپلې سموي نوورته ویې ویل چې بس نوری یې مه سموه، اول یې دسمولو نه انکار کاوه اوس یې بیا پرینبودلې نه، چې نه صاحب ؛ داخودمسلمانانوخدمت ده. نوره واقعه مخکې ذکر شوې.

نوهغو مشائخو کرامو ته خدای پاک جل جلاله فراست ورکړای وي.دسړي اصلاح کوي ،خومونږ ته که خوشکه وکړې پدغه ورنه خفه کیږو، که یې وخته ورته راغلو توجه یې راته ونه کړه پدغه ترې مرور کیږو چې ولې یې توجه راته ونه کړه

حضرت انوارالمشائخ دملاقات په ځای یواځې په ستړې مه شې اکتفاء وکړه

دجناب حضرت انوارالمشائخ مرحوم خلیفه صاحب(مولوي فضل الدین) یونفر قیصه راته کوله چې دمیرانشاه نه زه اویو څو نور ملګري له حضرت انوارالمشائخ مرحوم خلیفه صاحب سره دحضرت امین جان آغاصاحب کورته په سفر لاړو، هلته دمابنام په وخت کې ورسیدو، چې دکوردروازې ته ورسیدو نوحضرت امین جان آغاصاحب له کورنه راووت ستړې مشې اوهرکلی یې راته ووایه، دستړې مشې نه وروسته حضرت امین جان آغاصاحب ورته وویل چې صاحب ! تاسې کینئ هلته ماته چاټلیفون کړی ده څه ضرور کار ده هتله ورځم انشاء الله په نیم ساعت کې بیرته راځم.
جناب خلیفه صاحب ورته وویل چې بس دومره کافي و، دغه ملګری وایې چې مونږ دېرېه زړه کې خفه شو(دغه طالبان و اومریدان ؤ چې هغه وایې چې زه په نیم ساعت کې بیرته راځم اوجناب خلیفه صاحب ورته وایې چې بس دوغومره کافي ده، دمیرانشاه نه مونږ دومره کرایې ولګولې اودلته موصرف په ولاړې ولید.
کله چې حضرت امین جان آغاصاحب روان شو مونږبیرته را روان شو نوجناب خلیفه صاحب مونږ ته مخ راوګرځاوه چې ګورئ بام کوئ ددغه دامعناده چې زه دومره غټ سړی یم زه درته راغلی یم ته

به خامخا ماته خان راخلاصوي. هغه خپل کارکه هرڅومره ضروروي نوپرېږدئ به يې اوماته به خامخا خان راخلاصوي.
مونږ راغلي دده د پوښتنې په نيت ؤ پوښتنه وشوه نور چې دی مشغول ؤ دابيا بې ادبي ده،دمشائخو سره چې دې خپل خان ته رامتوجې کوي چې خپل کار زرخلاص کړه اوزه دلته درته په انتظار ناست يم. نوزه چې دلته ناست وای نوده به خپل کار په منده خلاصولو ولې چې دميرانشاه خليفه صاحب راغلی ؟
ګوري حضرت انوارالمشائخ قدس الله سره العزيز دحضرت صاحب خليفه ؤاوحضرت امين جان آغاصاحب دعمر له لحاظ دده دزامنو دلسيو په ځای ؤ لکن دمشائخ کرامو دنسبت په خاطر باندې دومره اندازه احترام چې دميرانشاه نه ورغلی هلته صرف په ستړې مشې اکتفا کوي،بس دغه مونږ ته کافی ده چې تاته تکليف ونه رسيږي.
داسې هم پيښه وي چې په جمعوجمعو موقع سړې ته پيدانه شي اوبه انتظار وخت تيروي.

دمجدد الف ثانی قدس الله سره د مُريدا نوشکايت او دده ځواب

حضرت مجددالف ثاني (رحمه الله) چې په طريقت کې دهرلوی بهترين شخص تيرشوی ده نوده ته به چې کله خيني عوام سرمايه دارخلک راغلل نودی به ورته راووت اوتريوساعت پورې به ورسره ناست ؤ اوچې غريبان ملنګان مريدان به چې راغلل نوهغوی به په

نتظار ناست ؤاوزر به نه ورته راووت، نودي مريدانو ته په زړه کې دا
شتباه پیداشوه چې دی دغنیانولحاظ کوي، دمالداروخلکو لحاظ
کوي ،هغوی ته زر راوخي، ورسره کيني اودستي چاي مړې ورته
راوړي اوموږ دلته شپې اوورځي په انتظار ناست يو ،زموږ
ملاقات تلانه راوزي، هغه ته خداوندمتعال علم باطني ورکړی ؤ، د
وی په اشتباه باندي پوه شو، له کور څخه راووت اوورته ويې ويل
چې ګورئ بچیانو زماله تاسي سره دزړه تعلق ده، میلمه چې چاته
راغی شرعا حق پرې لري چې دهغه به احترام کوي ،خودهغوی
خلکو زموږ سره همدومره تعلق دی چې (السلام علیکم وعلیکم
ستړي مشي. نور دوی نه زمامریدان دي، نه بیعت شته ،نه محبت
شته ،نه اخلاص شته، لنده داچې نورهیڅ نشته همدومره کارېي ده
نومیلمه چې راغی دمیلمه احترام خوبه سرې کوي.
اودتاسوسره خوشپه اوورځ زماتعلق ده ،که تاسي زماسره په مجلس
کې ناست يې اوکه نه يې ناست زه دتاسي په غم باندي غمجن یم، زه
دتاسي په باب کې خداوندمتعال ته عاجزي کوم زه دتاسي په باب
کې خداوندمتعال ته زارئ کوم او ژړاوي کوم که تاسي له ماسره
موجود وئ اوکه نه وئ موجود، زما له تاسي سره دزړه تعلق ده
خوهر مُریدان په دې باندي نه پوهیږي چې فلاني ته راووت بس
درسره وي خندل ،ورسره کیناست اوما دومره انتظار وکړ.
توکثرت ملازمت دخپل شیخ له محبت اوتابعداري سره ،محبت به
هم وي، حکم به يې هم مني بيا خداوندمتعال ﷻ سرې ته دهدایت

لاړي خلاصوي،دتقوی مقام ور نصیب کوي ،دولایت مقام به ورته ورکوي.

دیرغټ غټ مشائخ په غټ انتظارباندې وخت تیروي،په یوخای کې علماء کرام وي،غټ غټ شیخ الحدیثان وي، هغه دملاقات له پاره وخت تیروي، دوه شپې،درې شپې وکړي بیا هم دملاقات وخت نه ورته پیداکیږي ،خولکن دوی ته یې هغه مقام معلوم وي.

خپل پیرته به خپل خان داسې سپاري لکه مړی چې په تخته باندې پروت وي هغه سړی چې غسل ورکوي چې که په سریې اوبه ورتویې وي اوکه په پښویې ورتویه وي، که په ښی طرف یې اړه وي اوکه په چپ خوایې اړه وي خومړی دانه وایې چې اول مې سرپرې مینځه بیا ښپې پرې مینځه یا بس ده نورمې مه مښه صفا شوم ،نور په تکلیف یم.

نوداسې به دمړي په شکل خان سپاري لکن زمونږ مطالبې وې خواهشات وي،دانقصانونه موږه دغو کې دي خکه کار دیر په مخ نه خي، هغه مُرید چې دهغوی محبت دخپلو مشائخو سره زیات وي،په مُریدانو کې یې دستې اثر معلومیږي، وظیفې یې هم زر زر پخیږي، کار یې هم زر زر په مخ باندې خي.

حضرت دوست محمد کندهاري صاحب ،چې د ډیره اسماعیل خان په دراښ کې یې زیارت دی، په یوه کال کې دی دخلورو طریقو پیر شو.

خودومره منقاد و چې دخپل شیخ بیت الخلاء یې په لاس باندې پاکوله،دومره خدمت یې کاوه.

داکابرو ددیوبند دعلماؤ یواستاد بیان کاوه چې یو استاذ تللی ؤ
دیو بل استاذ پوښتنې ته ،هغه مرؤ وایې چې دهغه دکور دبې بې
ځپلکې یې په سر اوسترګو باندې ایښې وې اوژړل یې چې ای
خداوندمتعاله ! که دځپل استاذ په باب کې زمانه بې ادبې شوې
وي،دهغه حقوق مې نه وې په ځای کړي نوخدایه ! دده دناموس
ځپلی زه تاته وسیله کوم. نوهغه ځپلی یې خدای پاک ﷻ ته وسیله
کولې دومره ادب اوانقیاد پکې موجود ؤ .

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمین
وصلی الله تعالی علی خیر خلقه سیدنا وسندنا وشفیعنا ومولانا
محمد وعلی آله واصحابه واتباعه واهل بیته اجمعین

(۳۳) مجلس

دمحبت اصلي سبب

بنيادي شی خوداده چې هرکار سری کوي هغه بې علمه سرته نه رسيږي ،که څوک هرعمل دعبادت کوي خوچې نيت پکې صفا نه وي معرفت نوي ترهغه وخته هغه عمل نه قبليږي، نوبنيادي شی داده چې اول سری علم حاصل کړي چې ددغه علم په حاصلولو باندي معرفت دخدای پاک ﷻ،معرفت دحضرت رسول کريم ﷺ ،معرفت داموروو ددين ورته پيداشي،نوبيا به دهغه خپل معرفت اوعلم سره موافق عمل کوي اوپه هغه کې به مخلص اوسيږي څکه چې حضرت عمر فاروق ﷺ دحضرت کعب ﷺ نه پوښتنه کوي چې خاوندان دعلم څوک دي؟ هغه ورته وايي چې خاوندان دعلم هغه څوک دي چې په خپل علم باندي عمل کوي ،کوم خلک چې په خپل علم باندي عمل نه کوي هغوی ته علماء نه ويل کيږي.

اوس نواول بنيادي شی علم ده، دعلم په برکت دسړي سره دالله تعالی محبت هم پيداکيږي دحضرت رسول الله ﷺ محبت هم ورسره پيداکيږي ،ددين محبت هم پيداکيږي، په صحابه کرامو کې چې دچا څومره زيات محبت ؤ،څومره زيات علم ؤ دغومره دهغوی دالله تعالی ﷻ اودرسول الله ﷺ سره محبت هم زيات ؤ،دحضرت نبي

کریم ﷺ په تول امت کې اعلم ترین حضرت ابوبکر الصدیق رضی الله تعالی عنه ؤ خوځومره چې خداوندمتعال دته علم زیات ورکړی و دغومره دخدای پاک ﷺ خوف په ده باندې غالب ؤ، دغومره یې دخدای پاک ﷺ اوحضرت رسول الله ﷺ سره محبت زیات ؤ چې سړی دمحبت مقام ونه پېژني نومحبت نشي کولای.

دحضرت ابوبکر الصدیق رضی دمحبت واقعه

حضرت صدیق اکبر رضی چې په تولوخلکو کې دزیات علم (اعلم الناس) خاوند ؤ دده دحضرت نبي کریم ﷺ سره څومره محبت ؤ نودهغه دمحبت یوه واقعه په دلته ذکر کړو:

په اسلام کې اولنی خطبه چې په حرم شریف کې په ښکاره ویل شوې ده هغه حضرت ابوبکر صدیق رضی ویلې ده، حضرت صدیق اکبر رضی له، حضرت رسول الله ﷺ نه التماس کوې چې یارسول الله ! ترڅوبه دادین موږ پټ ساتو ته اجازه وکړه چې ددغه دین دعوت په ښکاره خلکوته شروع کړو.

حضرت رسول الله ﷺ ورته وایې چې مسلمانان تراوسه پوري ډېر کم دي دکفارو دمقابلې توان پکې نشته تریو څه وخته پوري پوشیده اوپټ دعوت په کار دی . خوحضرت ابوبکر صدیق رضی ډېر اصرار کوې چې نه ښکاره دعوت شروع کوو، نودې دصحابه کرامو سره راووت په حرم شریف کې یې خطبه په جهر اوپه زوره شروع کړه ،دعوت الی الله ،دتوحیداوشهادت کلمه یې په ښکاره باندې شروع کړه، کفارو له هر طرف نه په ده باندې په یو وار باندې حمله وکړه

لکه یوسری چې په چاپاندې حمله کوي اودومره بې اندازې زیات بې وواهه چې د ډېرو وهلو له امله بې هوښه پریوت،مخ مبارک،پوزه مبارکه، غوږونه مبارک اوټول وجود مبارک یې په وینوککړشو.

نږدې وواهه چې نوردخلکو داخیال شو چې نور مرکیږي نویې پرېښود ،دده هغه ترېوران چې لاتراوسه یې اسلام نه و منلی،راغلل اوله دغه ځایه یې کورته ویوړ،دمابنام په وخت کې چې کله دی په هوش راغی اولنی خبره یې داوکړه چې دحضرت رسول الله ﷺ څه حال دی، هغه ترېوران ورسره ناست و، هغه خوپه اسلام لاته ومشرف شوي،هغوی ته دحضرت رسول الله ﷺ قدر نه و معلوم، نوهغوی ورته وویل چې تاته داټول تکلیف د ده له وجې نه پېښ شوی ، دده محبت په وجه دومره ووهل شوې چې زمونږ دژوند توقع نه ؤاوتابیا له ټولونه اول دحضرت رسول الله ﷺ دحال پوښتنه کوي؟ نودوی له دې مجلس نه ورنه پورته شول اونفرت یې ورنه وکړ.

دده مبارک مور حضرت ام الخیر ؓ ،چې لاتردغې ورځې پورې په اسلام نه وه مشرفه شوې، ترېوران وایې چې مونږ لاړو دژوند توقع پیداشوه خوڅه شی ورته پاخه کړه چې وبې خوري ،تکلیفونه یې څه کم شول .

دوی چې ووتل مورېې دخوراک څۀ ورته تیارکړل خوحضرت ابوبکر صدیق ﷺ له خوراک کولو انکار وکړچې والله چې ترهغه به زه خوراک ونه کړم تر څو چې دحضرت رسول الله ﷺ په حال خبر شوی نه یم.

دمور شفقت زيات وي اگرکه په اسلام لاته ده مشرفه خوالولاد ده ورته وايي چي زه رسول الله ﷺ څۀ پيژنم چي چيرته دی، چيرې يې پوښتنه وکړم؟ دی مبارک ورته وايي چي دام جميل ﷺ (چي دحضرت عمر فاروق خورده) کورته ورشه هلته دی اوله ام جميل ﷺ څخه پوښتنه وکړه چي رسول الله چيرته ده اوڅنگه ورځ يې تيره کړي ده؟

ام الخير ﷺ چي دده مبارک مور ده دحضرت ام جميل ﷺ کورته ورغله هغې ته وايي چي زما زوی نن خلکو دحضرت محمدصلی الله عليه وسلم په ملگرتياکي دومره وهلی چي تراوسه پورې بې اوبنه پروت ؤاوس يې دژوندڅۀ توقع پيداشوه خوهغه دخوراک نه قسم کړی چي زه به ترهغه خوراک ونکړم چي ترڅوزه درسول الله ﷺ له حال څخه خبر شوی نه يم اوس يې زه تاته راوليږلم که تاته معلومات وي چي په حضرت رسول الله ﷺ باندي ورځ څنگه تيره شوې ده اوچيرې ده؟

هغې مبارکي ددې په خاطرچي هغې دحضرت رسول الله ﷺ حال هرچاته نشوای بيانولی اوام الخير هم تردې وخته پورې نه وه مسلمانه نوورته ويې ويل چي زه محمد ﷺ نه پيژنم ،نه د تا زوی پيژنم خوداچي تايې تکليف بيان کړ درخه چي درسره ورشم پوښتنې ته چي اوس څنگه دی.

دواړه جوړه راغلي چي دحضرت ام جميل ﷺ په صديق اکبر ﷺ باندې سترگې ولگيدلې چي مبارک وجوديې تول په وينوکگردی ،مخ يې پړسيدلی دی، نويې اختياره داسلام په مينه دخولې نه چيغه

وروسته اوبه ژړاشوه چې خدای دې داخلک تباکړي چې تاته یې حضرت رسول الله ﷺ په محبت کې دومره تکلیف درکړی.
حضرت صدیق اکبر رضی الله عنه بیا هم ورته وایې چې ماپرېږده حضرت رسول الله ﷺ څرنګه ده اوچیرته دی ؟ دې ام الخیرته ایشاره وکړه چې مور دې ناسته ده که حال ووایم هغه به کفاروته خبر وکړي.
ده ورته وویل چې پروا یې مه لره . ام جمیل رضی الله عنها ورته وویل چې حضرت رسول الله ﷺ دزیدبن ارقم رضی الله عنه په کور کې ده اوالحمدلله په هغه ورځ بنه تیره شوه، هغه ته څۀ تکلیف نه دی رسیدلی.
مور یې خوراک ورته را واخیست خوهغه بیا قسم کوي چې په خپلو سترګومې نه وي لیدلی ترهغه وخته پورې به زه خوراک ونه کړم.
اخیرمور یې مجبوره شوه له کوره بهر ووتله چې کله ټول کفارخپلو کورونو ته ننوتل داراغله اوحضرت صدیق اکبر رضی الله عنه یې له لاس څخه ونیوه خپلو پښونه شوای تللی لاسونه یې په دې باندې واړول اودزید بن ارقم رضی الله عنه کورته ورغلل، کله یې چې په حضرت رسول الله ﷺ باندې سترګې ولګیدلې اودحضرت رسول کریم ﷺ سترګې په ده باندې ولګیدلې نوحضرت رسول الله ﷺ په ژړا شو له دوی سره دمجلس ټول صحابه کرام په ژړا شول، حضرت ابوبکرصدیق رضی الله عنه ته حضرت نبي کریم ﷺ غیږ ورکړه او وایې چې خدای پاک ﷻ دې داخلک تباکړي چې تاته یې داتکلیف رسولی. بیادی ورته وایې چې یارسول الله ﷺ زما دمورپه باب کې دعا وکړه چې خدای پاک ﷻ یې په اسلام مشرفه کړي. هغه ﷺ دعاوکړه، خدای پاک ﷻ دده مور مبارکه هم په اسلام مشرفه کړه.

نودحضرت ابوبکر صدیق ﷺ سره دخپل خان غم نشته، دخوروغم ورسره نشته ،دمرګ غم ورسره نشته بلکې په هغه سخت مهال هم دخپل محبوب حضرت رسول الله ﷺ پوښتنه کوي چې دحضرت رسول الله ﷺ څه حال ده؟

دحضرت عبدالله بن زید ابن عبدربه ﷺ واقعه

حضرت رسول الله ﷺ چې کله له دنیاڅه رحلت وکړ نوحضرت عبدالله بن زید ابن عبدربه په خپل باغ کې کار کاوه چاورته ووېل چې حضرت رسول الله ﷺ وفات شو،نودی وایې ای خدایه ! نوري دي زماسترګې ړندي کړه چې په بل چاباندي ونه لګیږي ؛ نوپه هغه خای باندي یې خدای پاک ﷻ سترګې ړندي کړي .

له رسول الله ﷺ سره داوښې عشق

انسانان خوڅه کوئ په حیواناتوکې دده مبارک سره دومره محبت و چې دده یوه اوښه مبارکه چې قصوانومیده ،دده ﷺ سره یې دومره مینه اوعشق درلود چې دوفات نه وروسته به یې له سترګو اوښکې بهیدلې اوترهغه یې خوراک ونکړ ترڅوچې مره شوه.
له اوښې سره دومره احساس وچې رسول الله ﷺ یې نه لیده خوراک یې نه کاوه.
نوسړی چې څومره خداي پاک ﷻ ته نږدي کیږي دغومره یې محبت زیاتیږي اووددې تولو بنیادعلم ده .

نولنده داچې مونږ اوتاسو چې که دطریقت کارکوواویاعبادت په هر شعبه کې لګیایو باید چې اول نیت ورته صفا کړو، دخدای پاک ﷻ درضا له پاره هغه کار وکړو، اوبیادهغه سره موافق عمل وکړو نوبیابه دمحبت نمونه په مونږ کې ښکاره کیږي چې رښتیا داخلک دحضرت رسول الله ﷺ سره محبت لري، داخلک دالله تعالی ﷻ سره محبت لري، اوبیا به خدای پاک ﷻ هغه اثرورباندې مرتب کوي چې صحابه کرامو ته خدای پاک ﷻ کوم حال ورکړی و.

په قران کریم کې باربار راغلي: ﴿ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُواْ عَنْهُ ﴾ الله تعالی ﷻ دصحابه کرامو څخه راضي ده، صحابه کرام له الله تعالی ﷻ څخه راضي دي. څکه چې په قرانکریم کې ددوی منقبتونه اوصفتونه ذکر کیږي چې په خپل علم يې عمل کړی و، اخلاص پکې و، اوهرڅه يې دخدای پاک ﷻ اودرسول الله ﷺ درضا په خاطر کول. نوبنیادي شی داده چې موږ په علم کې کوشش وکړو اوپه علم باندې عمل اوالهي محبت پیداکړو چې په هرشي کې مودخدای پاک ﷻ اودرسول الله ﷺ سره محبت پیداشي، نوخداوندمتعال ﷻ به يې په قول اوعمل کې برکت پیداکوي اوکه بې محبته اوبې اخلاصه وي نوبیادغه انسان به ځان ستړی وي خولکن هیڅ ثمره به په هغه باندې نه وي مرتبه.

وآخردعوانا ان الحمدلله رب العلمین
وصلی الله تعالی علی خیرخلقه سیدنا وسندنا وشفیعنا ومولانا
محمد وعلی آله واصحابه واتباعه واهل بیته اجمعین

(۳٤) مجلس

دحضرت نبي كريم ﷺ اوصحابه كرامو زندګي

كوم نعمتونه چې خداى پاک چاته وركړي وي دا امانت دي ددغو نعمتونو پوښتنه شته، دحضرت نبي كريم ﷺ اوصحابه كرامو زندګي ته چې سړی نظروكړي چې دوی په ابتدايي مرحلوكې څومره تكليفونه تيركړي اوبياڅومره دخداى پاک ﷻ خوف ورسره ؤ په ماموليې نعمت څومره دخداى پاک ﷻ نه واريدل.

يوصحابي په كوركې پروت ده مريض ده،نورصحابه كرام يې پوښتنې ته ورغلل دی ژاړي،هغوی ورته وايې چې ولې ژاړې؟ حضرت رسول الله ﷺ چې ددنيا نه رحلت كاوه له تانه راضي ؤ،صديق اكبر ﷺ چې ددنيانه رحلت كاوه له تانه راضي ؤ،خداوند متعال ﷻ دحضرت رسول الله ﷺ په واسطه په تاباندې زيری دجنت كری ده ، نوته ولې ژاړې؟ ده ورته وويل چې په دې نه ژاړم چې زه مركيږم په دې ژاړم حضرت حمزه ﷺ چې شهيد شو دومره شی ده نه ؤ چې دی موبكې پټ كړی واى ،يوه شيړه يې درلوده چې سر به يې پټ كړ پښې به يې لوڅې شوې اوچې پښې به موپټې كړې سر به يې لوڅ شو اخر مودسرطرف په هغه شيړه وريټ كړی پښې مو په وښوكې ورپټې كړې،هغه ترمانه بهترۀ پداسې حالت دفقركې

شهيد شو زه مړ کيږم زما د کوټې په کونج کې اوس هغه ده څلورزه روپۍ پرتې دي، په دې باندې ژاړم چې دنيا مې ډېره شوه.
په راويت کې راځي چې حضرت صديق اکبر ﷺ دغرمې په سخته ګرمۍ کې راووت دجومات طرف ته روان ده حضرت عمر فاروق ﷺ چې دده اواز واوريد هغه هم راووت، نودحضرت ابوبکرصديق ﷺ نه يې پوښتنه وکړه چې اى صديقه! ته په دې غرمه کې څه شي را ايستلى يې؟ حضرت صديق اکبر ﷺ ورته وايي چې دنس دلوږې درد نه راوتلى يم. چې قراراوګذاره مې نه کيدله، ددې وجې نه راووتم حضرت عمرفاروق ﷺ ورته قسم کوي چې زه هم دلوږې له تکليف نه راوتلى يم، وږى وم په کورکې مې دخوراک څه نه لرل.
په دې وخت کې حضرت رسول کريم ﷺ راووت چې ګورې دواړه ياران چې دده دزمکې وزيران هم دې دغرمې په سخته ګرمۍ کې ولاړ دي، نوورته وايي چې ياصديق اوعمر تاسې په دې وخت کې څه شي را ايستلي يئ؟ هغه دواړه ورته وايي چې يارسول الله! دلوږې دتکليف نه راوتلي يو.
حضرت رسول کريم ﷺ ورته قسم کوي چې والله زه هم دهغه تکليف له وجې نه راوتلى يم دکوم له وجې نه چې تاسو راوتلي يئ.
خوکه دې تللو طاقت موّ وي راځئ چې دحضرت ابوايوب انصاري ﷺ کورته لاړشوکيداى شي چې دهغه په کورکې دخوراک څۀ شى وي.
حضرت نبي کريم ﷺ دحضرت ابوبکرصديق اوحضرت عمرفاروق په شمول دحضرت ابوايوب انصاري کورته ورغلل.

دحضرت ابوايوب انصاري ﷺ داعادت و چي روزانه به يې دحضرت نبي کريم ﷺ له پاره دودۍ پاشيدې ساتلې چې حضرت رسول الله ﷺ به دده په کورتيريده نوشيدې به يې ورته راوپستلې اوهغه به حضرت رسول کريم ﷺ وچيښلې نوځکه حضرت رسو ل کريم ﷺ دوی ته وويل چې دحضرت ابوايوب انصاري کورته راځې چې ورشو.

خويه دې ځل باندې حضرت رسول کريم ﷺ په هغه وخت ورغی چې مخکې به ورته، نوحضرت ابی ايوب انصاري ﷺ په باغ کې ده خپل کار کوي دده ښځه مبارکه ورته راووتله چې ويې ليدل نوورته وايې چې: مرحبا برسول الله ويمن معه ﴾ ښه راغلاست دوې حضرت رسول الله ﷺ اودهغه ملګروته.

حضرت نبي کريم ﷺ ورنه پوښتنه وکړه چې حضرت ابوايوب انصاري چيرې ده ؟ هغه ورته وايې چې باغ ته تللی دستي راځي.
حضرت ابوايوب انصاري ﷺ دوی وليدل په منډه له خپل باغ نه راغی اوچې څرنګه را ورسيده دخوشحالي اظهاريې وکړ چې مرحبا ښه راغلاست دې وي رسول الله ﷺ اودهغه ملګروته، نن به په مځ دزمکې ترمانه عزتمند ميلمانه دبل چاتوي په نصيب شوي.
بيا ورته وايې چې يارسول الله ﷺ نن خو دنورو وختو څخه ناوخته شوي ؟ دی ورته وايې چې بلې.
نووايې چې تاسې دلته کينئ ابوايوب انصاري په منډه باغ ته ولاړ او دخرمايوه ګېډۍ يې راپرې کړه چې په هغه کې وچې خرما هم ده اونيمې پخې خرماهم وي اونيمې پخې خرماهم وي.

رابې ورې اوحضرت رسول الله ﷺ په مخکې يې کېښودې چې تاسي داخورئ ،حضرت رسول الله ﷺ ورته وايي چې ولې دې داسي اونېکالې راوشکاوه چې درې سره قسم خرما وې دې پکې ؟ بوخوخرماوې به دې راشکولې وې هغه بس وې.

حضرت ابوايوب انصارې ﷺ ورته وايي چې زما زړه داؤ چې رطب هم،تمرهم اوبسروخورئ يعني نيم پوخته خرما،پخې خرما اووچې خرماچې کوموته مو زړه کيږي هغه تولې وخورئ،خوله دې سره زه ناسوته يوشى هم حلالوم حضرت رسول الله ﷺ ورته وايي چې ابى ايوبه ! پام کوه چې دلوشلوشى حلال نه کړې.

حضرت ابوايوب انصاري ﷺ کورته لاړسيرلى ياسيرلى،بناپه اختلاف درواياتو، حلال کړل،خپلې مېرمنې ته يې وويل چې دودۍ پخه کړه اونيم پسه دکباب په شکل پوخ کړه اونيم پسه يې د شوروا په شکل پوخ کړه.

کله چې دودۍ پخه شوه نوکباب اوشوروا يې راوړه اوحضرت رسول الله ﷺ مخ ته يې کېښودل . حضرت رسول الله ﷺ حضرت ابوايوب انصاري ته وايي چې په دودۍکې ليړغوښه کيږده چې زمالور حضرت فاطمې ته يې ورورم چې هغه هم داډېروخت کېږي چې دېړي ده څه يې نه دي خوړلي.

هغه غوښه يې حضرت فاطمې ته وروړه اودې بيرته راغى اوخپل خوراک يې وکړ.

حضرت ابوبکرصديق ﷺحضرت عمرفاروق ﷺ ته وايي چې په ورځ دقيامت به له مونږ نه ددې نعمت پوښتنه کيږي .

دلوږي نه په عذاب ،په داسې تکلیفي حالت کې په نس ماره شول ددغه حالت نه بیاهم داریږي چې ددغه نعمت به هم له مونږ نه پوښتنه کیږي.

د حضرت حسن ﷺ او حُسین ﷺ د لوږې واقعه

حضرت رسول الله ﷺ یووخت کې دحضرت فاطمې ﷺ کورته ورغی چې دهغې په کورکې نه حسن ﷺ شته اونه حسین ﷺ شته. حضرت رسول الله ﷺ پوښتنه وکړه چې زمازامن چیرته دي؟ حضرت بي بي فاطمه رضی الله عنها ورته وایې چې یارسول الله ﷺ ! ډیرون راهیسې زمونږ په کورکې دخوراک شی نشته نوحضرت علي ﷺ چې دکورنه وت ویې ویل چې تابه په عذاب کړي زه به یې بوزم دفلانکي یهودي باغ ته که له هغو خرماونه څه خرما رالویدلې وي دزمکې نه به یې راټولې کړم چې دوی ته یې ورکړم.

حضرت رسول الله ﷺ وریسې ورغی چې حسنین مبارکینو خرماوې خوړلې؟ طبیعت یې جوړده ،کمکي ماشومان دي پوښتنه یې وکړم. دی چې ورغی نودخرمادونې لاندې اوبه ډنډولاړې دي دوی دواړه پکې ساعت تیروي. بیا حضرت رسول الله ﷺ ورته وایې چې یاعلي! دابچیان کمکي دي گرمي یې په عذابوي درخه چې وختې یې بوزو. هغه ورته وایې یارسول الله ﷺ لږ ودریږه چې بي بي فاطمې ته هم څه خرماوې ټولې کړو هغه هم له ډیره وخت نهاره،نو څه خرماوې یې ټولې کړې بیایې کورته حضرت بي بي فاطمې ته ورورې.

حضرت علي کرم الله وجهه فرمايي : چې څوورځې په مونږ باندې نهارې تيرې شوې په کورکې دومره څه نه ويا يې مونږ وخوړو اويا يې بچيانو ته ورکړو.
يوه ورځ دباندې راووتم چې هلته په لارکې مې يودينار پيداکړ،يوساعت ورته ودريدم چې را وايې خلم اوکه پرې يې ږدم، خواخرمې راواخيست ورغلم له دوکاندارنه مې څه وړه واخيستل کورته مې راوړل حضرت بي بي فاطمي رضي الله عنها ته چې داوړه خوشته کړه. حضرت بي بي فاطمې دډېرې لوږې نه چې دا وړه يې خوشتول ددې دتندی مبارک ويښتان په کاسه کې لړيدل اوبې اوبشه وه،داوړو دخوشتولو طاقت يې نه ؤ.
صحابه کرامو رضي الله عنهم اوحضرت رسول الله ﷺ داسې زندګي تيره کړې ده چې دنيا به يې ډېره شوه نوژړل به يې.
حضرت علي رضي الله عنه به اخروخت کې په دې ژړل اوخفه ؤ چې يووخت کې به داسې لوږې تيرې شوې اونن مې دخپلې دنيا رکاتې څلوېښت زرو درهمو ته رسيږي.
په صحابه کرامو رضي الله عنهم باندې داسې تکليفونه راغلي دي چې په کورکې يې په شپه اوورځ شی نه پيداکيده.

امهات المؤمنين له حضرت نبي كريمﷺ څخه د نفقې د زياتوالي غوښتنه کوي

ام المومنين قسم خوري چې په يوه مياشت کې زمونږ په کورکې اور نه دی بل شوی ،داسې وختونه په مونږ تيرشوې دي چې څه غنيمتونه ونيول شول نوټولې بيبياني مبارکينې له حضرت رسول الله ﷺ نه راتاو وې اوورته وايې چې مونږ ته په نفقه کې څه زيادت وکړه.

صحابه کرام ﷺ دباندې دحضرت رسول الله ﷺ کورته ناست دي ،حضرت رسول الله ﷺ چاته دکوردننوتلواجازه نکړي چې ورشي حضرت صديق اکبرﷺ راغی هغه ته هم اجازه نشته ،حضرت عمرفاروق راغی هغه ته هم اجازه نشته وروسته يې بيا دوی دواړوته اجازه وکړه چې ورننوتل ډېر پريشانه ناست ده . حضرت عمرفاروق ﷺ ډېردکشف چښتن ؤ هغه ورته وايې چې يارسول الله ﷺ زه چې دکوره راوتم زمانه خپلې ښځې مطالبه کوله چې په رزق کې،په نفقه کې ازادي راته وکړه، حضرت رسول الله ﷺ تبسم وکړ وې ويل چې دادتاسې مينډې هم له مانه راتاو دي زمانه نفقه غواړي.

حضرت صديق اکبرﷺ ورجگ شو په خپله لور،حضرت عايشه ﷺ باندې يې دوهلو اراده وکړه ، حضرت عمرفاروق ﷺ ورجگ شو په

خپله لور (حضرت حفصه ﷺ) باندي يې دوهلو اراده وکړه ،حضرت رسول الله ﷺ ورته وايې چې نه وهی به يې نه.
که مونږ دطالبي زندګي ته وګورو الحمدلله دومره د ازادي زندګي ده چې په شوا روزکي خوبووخت نه بلکې دواړه وخته لنده ډوډۍ رسيږي اوبياهم چې مونږ دنعمت شکرانه اداء نکړو، دازمونږ عوام ورونه الحمدلله دومره آباد دي چې په هروخت کې په ډوډۍ ماړه نرکاري هرڅه ورته رسيږي ،نوبايد چې ددغه هم سوچ راسره پيداشي چې ددغونعمتونوبيا له مونږ نه پوښتنه کيږي.

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمين
وصلى الله تعالى على خير خلقه محمد وعلى آله واصحابه اجمعين

الله الله الله

(۳۵) مجلس

هغه نعمتونه چې باید قدریې وشي

حضرت نبي کریم ﷺ فرمایي چې پنځه شیان مخکې له پنځوشیانو غنیمت وګڼئ:

اول نعمت: عمردی

یودهغونه دانسان دعمر(ژوندون) دی یعنې ژوندون مخکې له مرګ نه غنیمت وګڼه، دادمعناده چې سړی پدې پوه شي چې زما دژوندون هرملې هرسیکنډ ،هر ساعت دومره قیمتي شی ده چې توله دنیا چې سړی خرڅه کړي یوساعت اویوملې ژوندون نه شي اخیستلای ،ددنیا نورنعمتونه اکثره داسې دي چې هغه په روپو اخیستل کیږي،په سفارش پیداکیږي،په زورپیداکیږي ؛خو عمر داسې نعمت ده چې داپه هیڅ بیانه پیداکیږي چې یووار دخداوندمتعال ﷻ دطرف نه هغه کومه نیته چې دمرګ له پاره مقرر وه هغه راورسیده که ددنیا ترټولونه لوی بادشاه وي ،دلوی قدرت څښتن وي ،لکه په ټوله دنیاباندې څلوروکسانو بادشاهي کړې دوه مسلمانان اودوه کافرانو خودټولې دنیا بادشاه که هم وي چې کله ملک الموت ورته حاضرشوی ده چې توله دنیا یې ورکړې وای ؛نوبیابه یې هم یوملې ژوندون ورنکړ ، دایودومره غټ قیمتي

نعمت ده چې په هیڅ طریقه بیا نه پیداکیږي اوارمان بیا سړی پسې کوي.

په یو(سبحان الله) ویلوسره دقبر د پنځوسوو کلونو عبادت ورکوي

یو ولي الله په یوه هدیره باندې تریده دیوقبرمتعلق کشف ورته وشو چې په قبرکې سړی ده اودخدای پاک ﷻ په عبادت باندې لګیاده،ده تعجبا سبحان الله وویل،هغه دقبرجښتن پده باندې غږ وکړ چې زما پنځه سوه کاله کیږي چې زه وفات شوی یم اودخداوندمتعال ﷻ په عبادت اودغه زندګي باندې لګیا یم لکن ددغو پنځو سوو کالونو عبادت به تول زماتاته وبښم که ته دادیو وار سبحان الله چې تاوویله ثواب ماته وبښي ځکه ددنیا شی بی ارزښتنه نه ده، دنیا مزرع داخرت ده، دلته یوه کلیمه دسبحان الله ویل قیمت لري دومره غټ چې سبحان الله دزمکې نه تراسمانه پوري، په یوقول باندې نیمه تله دمیزان ډکوي.
الحمدلله توله تله دمیزان ډکوي. داددغه ژوند کلیمه ارزښت لري چې سړی مرشو حدیث شریف کې راځي : اذامات الانسان انقطع عمله الامن ثلاث ﴾ عمل یې قطعه کیږي پنځه سوه کاله یې په قبر کې دخدای پاک ﷻ په عبادت تیرکړي هغه ورته بښي خوچې دایوسبحان الله ته ماته راکړي. ګوری دابیا نه پیداکیږي.

دوهم نعمت فراغت دی:
دوهم نعمت فراغت دی ،داچې سړی په مصیبتوکې نه وي واقع ،سړی پدې شیانو کې نوې واقع ،دخدای پاک ﷻ عبادت اوبندګې ته خلاص وي دغه ترټولونه غټ نعمت دی ،هغه خلکوته چې دغه نعمت معلوم ؤ نوهغو به خداوندمتعال ﷻ ته دفراغت سوالونه کول اوددغه فراغت چې قیمت ورته معلوم ؤ چې دغه یې نه ضائع کاوه خدای پاک ﷻ له دوی سره څه معامله کوله زه یودوه واقعې دلته بیانوم:

دحضرت بي بي رابعه یوه زړه دردوونکې واقعه

حضرت بي بي رابعه دحضرت رسول کریم ﷺ په امت کې یوه نیکه ښځه تیره شوې ده خوداحضرت بي بي رابعه په یوداسې مسکین کورکې پیداشوې ده چې په کومه شپه چې داپیداشوه په هغه شپه دچراغ تیل نه ؤ ،په کورکې دومره غوړ نه ؤ چې ددغې جنکې نوېې برې غوړکړای وای. په هغه کورکې دومره جامه نه وه چې دایې پکې تاوکړې وای ،ددې قبله ګاه صاحب داسې دخدای پاک ﷻ دوست ؤ چې دخداوندمتعال ﷻ سره یې داوعده کړې وه چې زه به یې دتاله دربارنه دبل چانه غوښتنه ونه کړم.
دبي بي رابعې مور مبارکه ورته وایې چې دهمسایه کورته ورشه که لږ تیل اوڅه غوړ درکړي داجنکۍ ورباندې غوړه کړم اوڅه ړنابې ورباندې جوړه کړم ،هغه ولاړ دهغه بل کور په دروازه یې صرف لاس کیښود بیرته راغی چې هغه کور والا دروازه نه خلاصوې ویده دي،

شپې حضرت رسول الله ﷺ په خوب کې ورته وایي دوخت امیر، ورته ښې چې ورشهٔ هغه ته ووایې اوزماسلام ورباندې ووایه اوداننبانه چې هره دجمعې شپې به تاپه ماخلورسوه واري درود ویله اوپه تیره جمعه کې درنه پاته شوی ده نودهغه په جبیره کې دغه انسان ته څلور سوه درهمه ورکړه ؛نودحضرت رابعې پلار دې بادشاه ته ورغی نوهلته یې په یو کاغذباندې درخواست ولیکه چې حضرت رسول الله ﷺ تاته یوپیغام راکړی (نوهغه دوخت امیران مخکې دېرصالح خلک و) نوویې ویل چې دابې آدبي ده چې دی دنه راخي څکه چې دحضرت پیغمبر علیه السلام پیغام یې راوړی نوزه دباندې ورځم نودی دباندې ورته راووت بیا دی چې داحال ورته وایي نوهغه دشکراني له پاره چې داخو مې درود قبول ده چې رسول الله ﷺ ته مې دردود رسیږي نوده ته هم روپۍ ورکوي اونورخیراتونه هم کوي قصه لنډوم اخردرابعې پلار وفات شو دوی څلور خوندې ورنه پاتې شوې اوبه دې کال باندې قحط سالي هم راغله.

بلې خواته ددوی ورور هم نه و ؛نوتربورو داجنکی په خپل منځ کې تقسیم کړې اوبیا بي بي رابعه اصیله مسلمانه جنکی وه دمسلمان لور وه دې ظالمانو تربورو دمنځي په نام خرڅه کړه چې دازما منځه ده.

حضرت بي بي رابعه په هغه کورکې دخپل مالک په خدمت کې لګیاوه اوهلته یې دزړه تعلق دزړه عشق اومحبت دالله تعالی ﷻ په عبادت کې ده خوعبادت ته نه خلاصیږي .

يوه ورځ يې دباندې په څه شي پسې وليږله هلته په مخه يو خوان ورغی، نودې ته خوځان معلوم ؤ چې حوره يم نومنده يې کړې ديوديوال نه يې خان پناکاوه چې دا نامحرم سره مخامخ نه شي؛نوقدرت کارونه ودديوال خواته لوی زور خندق وهغه ته ورولويدله اولاس مبارک يې مات شو اوبيا خدای پاک ته په سجده پريوته چې ای خدايه!

يتيمه شوم. دمينځې په نامه خرڅه شوم .روغه وم اوس مې لاس مات شو اودپوښتنې څوک نلرم ؛ددې تولو هيڅ پروا نه کوم خوکه زه په دې يوه وای چې ته له مانه راضي يې اوکنه؟

نوغيبي غږپرې وشو چې ای بي بي رابعې!

ته مه خفه کيږه تاته به په قيامت کې زه داسې مقام درکړم چې غټ غټ خلک به دهغه غبطه اوتمناکوي.

له عبادت سره يې دومره مينه وه چې کله به ددې مالک ويده شونودا به عبادت ته جګه شوه څکه دورځې يې دخپل مالک خدمت کاوه فراغت نه و ورسره.يوه شپه له شپونه راجګه شوه لمونځ يې کاوه په سجده پرته ده دعاکوي اوپه دعاکې څه کلمات په زوره ورنه وويل شول ددې مالک راويښ شو چې داداکلمې وايې : ای رب تعالی ته خوزما په زړه باندې خبر يې چې زما دزړه تول مينه دتاپه عبادت کې ده زما دسترګوسروالی تول دتاپه بندګي کې ده ؛خوځه وکړم چې دبنده بنده دې کړې يم،وخت نه لرم چې دبرناوخته رافارغه شم اوپه شپه کې ناوخته تاته په عبادت دريږم.

رب تعالی ! ته زمادا نيم ګړی عبادت په خپل دربارکې قبول کړې.

ددې مالک چې راوینبی شو ګورې چې په کوته کې رناده چې داسمان لطرف نه پدې باندې انوار راوریږي، هغه ته یې چې قیمت معلوم شو چې داڅومره قیمتي جنکۍ ده؟ نوورته وایې چې کاشکې ! زه دې غلام وای .

سهار یې دا آزاده کړه چې زما نه آزاده یې خوښه دې چې له ماسره اوسیږې اوکه نه دخپل ځان خپله بندوبست کوي اوخپل عبادت ته خلاصه یې . نودې یوه ګوډخه جوړه کړه په هغه کې به یې دالله تعالی ﷻ عبادت کاوه.

یو وخت دا دحج په سفر روانه شوه هغه خر چې داوریاندې سپره ده په نیمه لار کې وفات شو ، دقافلې ملګر ورته وایې چې زمونږ سره بوځای لاړه شه .

داورته وایې چې نه !

کله چې دوی ورنه روان شول په بیابان کې په یوګوښې ځای کې پاته شوه؛نورب تعالی ته دومره بیا محبوبه وه وایې چې ای رب تعالی ! دوست له دوست سره داسې کوي چې دخپل کور دملاقات نه دې محرومه کړم . په چولې بیابان کې پاته شوم . دحیواناتو،حشراتو مخه نه وینم ؛نوپه هغه ساعت باندې خدای پاک ﷻ هغه خر ورته را ژوندی کړ.

کله چې کعبې مبارکې ته ورسیده حضرت ابراهیم ابن ادهم رحمه لله هم حج ته تللی و ، هغه چې ګورې دکعبې خپل حقیقت په خپل ځای نشته. نوحیران شو چې دکعبې حقیقت چیرې تللی .

هاتفي غږ ورباندې وشو چې دبي بي رابعې زيارت ته ورغلې ده،
هغه په خداى دومره ګرانه ده چې كعبه يې استقبال ته ورغلې ده.
هغه داچې يوكال ابراهم بن ادهم رحمه الله تعالى له يوې خواحج ته
روان وو اوپه څوارلس كاله كې ورسيده،خكه چې قدم په قدم يې
نفلونه كول اوبې بي رابعه له بلې خوا حج ته روانه و اوپه كم وخت
كې چې ابراهيم بن ادهم رحمه الله كعبې مباركې ته ورسيده ګوري
چې دكعبې مباركې حقيقت په خپل ځاى نشته ، حيران شو چې
ددې حقيقت چيرته دئ؟ الهام ورته وشو چې دكعبې حقيقت دبي
بي رابعې استقبال ته تللى دى ،كله چې بي بي رابعه رحمة الله
عليها را ورسيده حضرت ابراهيم بن ادهم ورته وويل چې دادې څه
شروع كړي دي چې كعبه مباركه ستا استقبال ته درغلې ده؟ دې
مباركې ورته وويل چې تا څه رياكاري شروع كړي ده چې په هرګام
باندې دوه ركعته نفل كوې؟ اوټول عالم دې په ځان خبركړى . اوبيا
يې ورته وويل چې : آن چه تو درنماز يافتي من درنياز يافتم .

د حضرت عبدالله بن مبارك د غلام عجيبه واقعه

حضرت عبدالله ابن مبارك ﷺ چې يو مشهوراوبهترين عالم ده
اوامام بخاري رحمه الله په شلو احاديثو كې استاد دى اوصاحب دمذهب
دى ،دده يوغلام ؤ په هغه غلام باندې يې په ورځ كې يودينار
مقرركړى و چې يودينار به په ورځ كې ماته راكوې نوربه خپل كار
كوې .

نوده به شپه اوورځ دخدای تعالی ﷻ عبادت کاوه ،حضرت عبدالله ابن مبارک ته چاشکایت وکړ چې دتاغلام خوله مړو نه کفنونه خلاصوي هغه خرڅوي اوتاته یې راوړي.

حضرت عبدالله ابن مبارک رحمه الله ډیرزیات خفه شوچې بودینارمې ورباندې ایښی اوهغه هم ماته په حرامه راوړي.

حضرت عبدالله بن مبارک رحمه الله خان په ویدو واچاوه اوغلام له کوره روت،دی هم له شا نه غلی ورپسې جګ شو، غلام لاړ هدیرې ته،په هدیره کې یې یوقبر لوڅ کړ اوقبرته ورکوز شو تر ډیره ورک شونودی دمعلومات له پاره ورغی چې ولې دومره وځنډې ده،چې ګوري په قبرکې یې دلمانځه ځای جوړکړی هلته په لمانځه لګیاده ځکه دورځې فراغت نه ؤ دبل په خدمت کې لګیا ؤ ترسهار یې شپه په عبادت تیره کړه ،سهارچې سپیدې وچاودې نوبیرته را روان شو،حضرت عبدالله ابن مبارک مخکې دی اودی ورپسې دی.

جومات ته راغی هغه له شانه پسې راغی کله یې چې لمونځ وکړ دلمانځه نه وروسته حضرت عبدالله ابن مبارک یې څنګ ته ناست ده،داغلام دعاکوي چې:

ای خداوندمتعاله ! ای مالکه ! ورځ راغله له مانه مالک مجازي روپۍ غواړي اوزه دتادعبادت نه یوسیکنډ نیم فارغ.

ای رب تعالی ! ته یې دځپلو خزانو څخه راکړې.

حضرت عبدالله ابن مبارک رحمه الله ګوري چې داسمان له طرف نه دینار دده په لمن کې ولویده. چې داحال یې ولید حضرت عبدالله ابن مبارک رحمه الله غیرږور کړه چې کاشکې ! زه دې غلام وای ته مې مولا

واي ؟. چي رب تعالی ﷻ ته دومره گران يي چې داسمانه په تابانږ دينارونه را اوروي.

غلام پوه شوچي حال مي افشاشو دعاكوي:

اى رب تعالى ! هغه زما اوتا دزړه مينه چې وه،هغه محبت اواخلاص چې ؤهغه تراوسه پورې پټ ؤ اوس هغه ښكاره شو.

رب تعالى ! نورپه دنياكې ژوندون نه غواړم . دده په غيږكې يې ساه وخته.

بيا چې ده په هغه قبركي لمونځ ورباندې كاوه په هغه خيږه جامه كې په هغه تاټ كې په هغه خپل قبر كې يې خښ كړ.

دشپې حضرت نبي كريم ﷺ اوحضرت ابراهيم ﷺ دواړه حضرت عبدالله ابن مبارك رحمه الله په خوب وينې چې په بُراق باندې سپاره راغلل اوحضرت عبدالله ابن مبارك رحمه الله ته خوشكې كوي چې ددنياخلک چې مړه شي نونوي جامي خلک ورته كوي نوى كفنونه ورته كوي اوتا دالله تعالى اوزما دوست په خيږه جامه په تاټ كې خښ كړ!.

داوخت چې مونږ دلته ناست اودفراغت زندګي ده خپل ذكرنه خلاص يو زمونږ اوتاسي ملګري ژوندي، زمونږاستاذان ،شناخته نن په داسي خايونوكي دي چې هغوى په مياشتومياشتوكي قران نشي وراخيستى ،هغه يوساعت دخداى پاک ﷻ ذكرنه خلاصيږي .داقيمتي وخت كه يو ملت مونږ ضائع كوو يقيني ددغه به رانه پوښتنه كيږي چې وجود ،ژوندون ؤ، خواني وه فراغت ؤ، صحت ؤ اوغنا هرڅه ؤ.

اصل مسلمان هغه ده چې دمسلمان په غم غمجن شي،په مسلمان
باندې وخوربږي ، نن که مونږ دلته په خوشحالي باندې ناست یو
الحمدلله دخدای پاک ﷻ په عبادت خوشحاله یوخوپه هغو
ورونو باید خفه شو چې هغه دخدای پاک ﷻ عبادت ته ندي
اخلاص،جرم یې فقط دین دی، بل هیڅ ندی نووخت باید سړی
ضائع نه کړي،خپل عمر باید سړی ضائع نکړي ،یوسیکنډ اووخت
باید سړی ضائع نکړي، بیا به وروسته مونږ ارمان کوو چې کاشکې
په هغه وخت کې مونږ لږ کوشش کړی وای؟

کاش! زمونږ هغه مشائخ چې ژوندي ؤ مونږ ددوی په ژوندکې ،نه
ددوی خدمت وکړ،نه موږه ختموکې ډېرشرکتونه کول، نن هغه په
لاس نه راځي آرمان ورپسې کوو، خدای نخواسته بیا به داسې وخت
رانغلی وي چې داسې مدرسه به نه شو پیداکولی، داسې یوددین
مجمع به نشو پیداکولی یواستاذاویوشیخ به نه شو پیداکولی چې
هغه سره په عبادت،ریاضتونواوذکرکې شرکت وکړ.

نو الحمد لله ډېر دفرصت اوفراغت زندګي ده اوهغه ورونه چې
فراغت نلري دکفار په بندي خانوکې بندیان دي ،مونږ اوتاسې ته
یې سترګې دي ،محتاج دي چې دعاوي به راته وکړي . همدارنګه
مړي دژوندو دعاته دومره محتاج دي لکه ژوندي سړي چې په
سخته ګرمي کې یخو اوبوته محتاج وي.

هغه مړي په موږ حقونه لري، دمونږ مشائخ دي ،زمونږ استاذان دي،
زمونږ خپلوان دي هغه چې وفات شوي دي مونږ ته یې سترګې دي
هغه ټول باید په دعاکې یاد کړو.

جناب انوارالمشائخ مرحوم خلیفه صاحب قدس الله سره چې په کومه ورځ باندې وفات ؤ په اینده کال کې چې هغه شپه راغله روژه دخپل کور والو بې په هغه شپه څۀ ختم اوخیرات نوو کړي چې خوروژه ده،خودزرمت خلیفه صاحب مولوي دین محمد اخندزاده قدس الله سره ویل چې مونږ په کورکې صدقه پسې کړې وه دشپې څوک خوب ویني چې خلیفه صاحب مبارک وایې چه په ماپسې خوچا څه خیرات ونکړوایې چې مونږ ورته وویل چې موږ خوخیرات کړی ؤ ده وویل چې نه دهرمړي خپل نغري ته سترګې وي ،هغه خپلو شاګردانو اومریدانو ته یې سترګې وي هغه خپلو خپلوانو ته یې سترګې وي.

نوبایدچې هروخت سړی خپل خپلوان اواستادان له خیراوخیرات څخه هیرنه کړي.

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمین
وصلی الله تعالی علی خیر خلقه سیدنا وسندنا وشفیعنا ومولانا
محمد وعلی آله واصحابه واتباعه واهل بیته اجمعین

(۳٦) مجلس

داسلام دین دمسلمانوله پاره دراحت ذریعه ده

اسلام دین دادمسلمانانو له پاره ددنیااواخرت دراحت ،سکون
اطمنان ، دخوشحالي اوکامیابي ذریعه ده .
تاریخ ته چي نظروکړو هغه چاچي ددین خوندلیدلی،خوندیې
څکلی بیا ددنیا دهرقسم له نعمتونوڅخه بیزاره شوي دي.

دحضرت ابراهیم بن ادهم دولایت سبب اوله خدای پاک ﷻ سره ده مینه

حضرت ابراهیم ابن ادهم قدس الله سره دخپل وخت دخراسان دبلخ
بادشاۋ لکن دېر عابداومتدین سړی ۋ.
یوه ورځ دشپي په کټ پروت دی دخدای پاک ﷻ په ذکربانديې
لگیا ده ،دبام په سربانديې دربی واوریده ؛نوغږیې وکړ چي
څوک دي؟ له هغه طرف نه آواز ورته وشو چي زه ئم اوښ مي ورک
دی هغه گورم. نوده ورته وویل چي اوښ دبام په سرڅه شی کوي
داخودېرنادره ده؟
هغه ورته وویل چي دادومره نادره نه ده چي اوښ دبام سرته
وخیژي خودابیا دېره نادره ده چي ته دي دبادشاهي په تخت ناست

بې اودخدای ﷺرضا دې غواړي. دده سره څه دخدای پاک ﷺویره پيداه شوه.
بله ورخ ده دبادشاه حرم سرای ته دپيره دارانو له اجازې پرته ګوري چې سرې دروازه خلاصه کړه ورته راننوت.
دې ورته وايې چې څرنګه راغلي ؟ اوچارا پرينبودي؟
هغه ورته وايې چې دا خويوه لاره ده پدغه لاربانديې تيريږم.
دې ورته وايې چې لارڅنګه ده داخوزماکور ده ،حرم سرای ده؟
هغه ورته وايې چې دتانه مخکې دچاؤ ؟
دې ورته وايې دفلانکي.
څهٔ شو؟
مړشو.
له هغه مخکې دچاه ؤ؟
دفلانکي.
څه شو ؟
مړشو.
نوچې يوځې بل راځي ،هغه بادشاهان لاړل په دغه ځاى باندې تيرشول ته پدغه ځاى باندې راغلي نودايوه لارنه ده ؛نوڅهٔ شى دي، زه په دغه لارباندې تيريږم.
خودادده له پاره الهامات ؤ يوڅوک ورته مقررؤ چې ده ته يې تنبيه ورکوله ،نوده له ځان سره فيصله وکړه چې دبادشاهي دژوندون څخه تيريم چې داسې يوځاى پيداکړم چې دخداى پاک ﷺ په عبادت بانديې مشغول يم ،دواجب تعالى سره مې تعلق جوړشي

،خپل وطن اوبادشاهي يې پرېښوده ،خپل کمکی زوی يې په
خانګوکې پرېښوده اودکعبې شريفې په طرف روان شو دحضرت
سيدنا امام صاحب رحمة الله عليه شاګردشو .
کتابونه ليکي چې ده ته به امام صاحب ويل چې سيدنا ابراهيم
يعني ابراهيم زمونږ سردار ده .
داحضرت ابراهيم ابن ادهم دېروخت تيرشو چې دوطن نه ورک
شو ،بيوخت کې دده کمکی زوی لوی شو مورته وايې چې زما
پلارچيرې ده ؟ څۀ شومرده ،چيرې يې قبر ده په کوم طرف باندې
تللی .
هغه ورته په ژړا شوه چې پلار دې بادشاه دوخت ؤ خوتخت هرڅه
يې پرېښودل ،دومره خبره يم چې خلک وايې چې په کعبه مبارکه
کې دملنګې ژوند کوي هلته ملنګ ده .
نودحج له پاره دده زوی اعلان وکړ چې څوک حج ته ځي دسفر
خرڅه يې زه پرې کوم دېرخلک ورسره تيارشول هلته هغې موقع
دحج ته چې ورسيدل په کوم ځای کې چې دوی واړول نوزوی يې
مکې معظمې ته ورغی دکعبې مبارکې د مجاورانو نه پوښتنه
کوي چې ابراهيم ابن ادهم تاسې پيژنئ ؟ هغوی ورته وايې چې
بلې .چيرې دے؟ هغوی ورته وايې چې ددغه غره طرف ته تللی ده
لرګي راوړي اوروزانه په شابانديې يوبار لرګي راوړي اوهغه
خرڅوي ،څه روپۍ په ځان خوري څه روپۍ په مريدانواوشاګردانو
اوملنګانوباندې خوري .

ته ورووت نوګوري چې يوضعيفه سړی را روان زوی يې چې مخې ته ورووت نوګوري چې يوضعيفه سړی را روان دی دلرګيو پيټی يې راخيستی ده . ده هم وپيژانده چې داهغه ده ځکه هغه سړي دغه علامې ورته ښودلې وې، نودځان سره په ژړا شو چې وطن بادشاهي هرڅه پاتې دلته داسې په ملنګي کې ژوندتيروي لرګي په شاباندې راوړي اوهغه بيا خرڅوي اوپه هغوی باندې ژوند کوي.

خوځان يې ورباندې ونه پيژانده .

بل وخت کې ابراهيم ابن ادهم رحمة الله عليه دحج په وخت کې خپل مريدانواوشاګردانو ته توصيه کوي چې ګورئ حج ته ښځې اوهلکان راځي تاسې به دنظر ډيرخيال کوي چې په حرم دخدای کې مو په غلطه نظر ونه لګيږي.

دحج مراسم شروع شول دطواف حالت ده حضرت ابراهيم ابن ادهم رحمة الله عليه ته داخپل زوی په مخه ورغی اوډيرپه ځيرځيرې ورته وکاته، هغه هم ورته وکتل.

کله چې دحج مراسم خلاص شول اوبيرته راغلل يوشاګرد ورته وايي چې تاخومونږته ويل چې دحج په دروان کې به دخپلو نظرونو ډېره ساتنه کوئ اوته ماوليدلې چې يوهلک ته تاډېر په ځيرځيروکتل.

ده ورته وويل چې ته رښتياوايي زه ګومان کوم چې سږکال هغه زماکمکی زوی چې ما په زانګوکې پرې ايښی و، هم حج ته راغلی هغه ته ماپه ځيرځيروکتل.

داده شاگرد ولاړ دخراسان دحاجیانو پوښتنه یې وکړه هغه یې پیداکړل اوهغه ده چې ورته په خیرخیرکتلې وهغه یې هم پیداکړاوموریې ورسره وه ؛نوورته وایې چې دتاپلار څوک دی؟
دی ورته وایې چې ابراهیم ابن ادهم ده.
هغه ورته وایې چې هغه چیرې ده؟
زوی یې ورته وایې چې له وطن څخه دېرکالونه کیږي چې راغلی ده خویږه ورځ میخکې مې ولیده چې دلرګیوپیټۍ یې په شاه اوپرون دحج په وخت کې مې بیا دطواف په حالت کې ولیده چې دی په طواف کې لګیا ؤ.
دغه دده شاګرد ورته وایې چې نوتاولې خپل ځان نه ورپیژانده؟
دی ورته وایې چې ددې له پاره مې ځان نه ورپیژانده چې دی زمونږنه راتښتیدلی ده اهل اواعیال یې دخدای پاک ﷻ په عشق کې پریښي نوزه په دې پوهیدم چې که زه ځان ورروپیژنم دلته به زمونږ نه بیا ځان پټ کړي.
داشاګرد یې جګ شو ورته ویې ویل چې که تاسې هغه ووینئ نوهغه پیژنئ؟
دوی ورته وایې بلې هوا
نودادده بي بي اوزوی دواړه یې را روان کړل کله چې په حضرت ابراهیم ابن ادهم رحمه الله باندې دخپلې بي بي سترګې ولګیدلې نوچیغې یې کړې چې داحضرت ابراهیم ابن ادهم رحمه الله دی.
حضرت ابراهیم ته یې زوی ورغی غیږیې ورکړه سترې مشې کوي په سترې مشې کې اول پوښتنه داورنه کوي چې په کوم دین یې؟

زوی یې ورته وایې چې مسلمان یم .
حضرت ابراهیم ﷺ وایې چې الحمد لله .
حضرت ابراهیم ﷺ بیاورته وایې چې قران کریم دې ویلې؟
زوی یې وایې هوا دی بیا ورته وایې چې الحمد لله .
حضرت ابراهیم ﷺ بیا ورته وایې چې علم دې کړئ؟
زوی یې وایې چې بلې دفقې په احکامو کې لګیایم .
حضرت ابراهیم ﷺ بیا ورته وایې چې الحمد لله .

له دینه پس ابراهیم ابن ادهم ﷺ دستې جګ شو له دې ځای نه روانیږي زوی یې پښوته غیږورکړه، ښځه یې په کالیو پورې ونیښته چې دوطن نه داشل کاله کیږي چې راغلی یې نن مودلته پیدا کړې اوته اوس بیا له دغه ځایه روانیږې چیرته ځې؟

حضرت ابراهیم ﷺ ځان خلاصوي اوزوی یې غیږورکړې اخیر دزوګلوې شفقت راغی ،نوهاتفې غږپېرې وشو چې زما ددوستې دعوه لرې اوبیا دخپل زوی په عشق کې لګیاشوې .

نوحضرت ابراهیم ﷺ داسمان لورې ته سترګې پورته کړې اودا الفاظ یې وویل چې :(اللهم اغنني) خدایه پاکه اته زما معاونت وکړې .

دزوی مبارک روح یې دده په غیږ کې قبض شوه .
چاپوښتنه ورنه وکړه چې داولې ؟

ده ورته وویل چې خکه چې د رب تعالی ﷻ له طرفه په مااوازوشو چې په دوستې کې فرق راغی دخپل زوی سره دې تعلق پیداشو نوماخدای پاک ﷻ ته وویل چې ای رب تعالی ! ته مې نصرت

ركړي چې يامامركړي چې په هغه عشق كې مې تغير رانشي
اويامې زوى مړكې چې دهغه په محبت كې زه گرفتارنشم.

حضرت ابراهيم بن ادهم په ظاهري تكليف معنوي خوند اخلي

دا ابراهيم ابن ادهم رحمه الله دخپل ژوندحالات ذكركوي اووايي چې په خپل ټول ژوند كې په ماباندې درې خوشحالي راغلي خوپه دې ټولوكې په دريوځايونوكې په ما درې زياته خوشحالي راغلي:

اول: په هغه وخت كې چې زه سخت مريض وم اوپه يوځاى كې يوجمات ته دمسافرپه شكل ورغلم هلته چې خلک له جومات نه ووتل زه په جومات كې پريوتم ؛نودجومات خادم ماته وويل چې ووزه زه جومات بندوم ،خوزما په وس كې دومره نه و چې له خپل ځايه جګ شوى واى اخر دغه خادم زه دپښونه ونيولم كشكولم يې له جومات نه بې دباندې ويستم،دبرنډې په زينوكې چې ديوې زينې څخه بلې زينې ته چې زماسرلګيده ؛نوپه دغه وخت كې چې دخداى پاک ﷻ مشاهده اوانوارات ماته پيداشول دومره خوند په ټول ژوندكې ماته بل هيڅ وخت كې نه ده پيداشوې.

دوهم: يووخت كې داسې دخيرو په حالت كې وم چې مابه په سرلاس كش كړنودهرويښته سره مې سپګې نيښتې وې ،نوپه دې وخت كې چې دخداى پاک ﷻ طرف نه كوم رحمتونه په ماباندې نازليدل ماداخوندپه بل وخت كې نه دى ليدلى.

دویم : یووخت کې په کشتۍ کې سپور وم دملنګ په شکل کې بېر لباس یوخوان په کشتۍ کې تو کې کوي اوبیا ماتیل وهي اوپه ماباندې پسخندوهي اخرګک شو زما په سریې بولې شروع کړې چې څرنګه بولې (تش جواب چای) شروع شوې نوحجاب پورته شو زما اوخدای پاک ﷻ په مابین کې مشاهده اودیدارراغی داخوند چې ماته په دې وخت کې پیداشو په بل وخت کې په ټول ژوندکې نه و پیداشوی.

دباداشاهي ژوند نه بنیي چې ماته دخوندژوندؤ ،ددبدبې ژوند نه بنیي چې ماته دخوندژوندؤ.

که سړی دغه مجلس ته وګوري داچې یوچاته دومره عشق پیداکیږي [په دغه مجلس کې یو طالب دومره جذب شو چې د جومات چت ته تقریباً ورسېده اوپوزه یې وینې شوه] چې دخدای دنامه په برکت هغه په زمکه زمکه لګیږي اووینې یې دبدن نه بهیږي اوده ته په دې کې خوندپیداکیږي داعشق ددین ده، داددین خوند ده داسې خوندپه هیڅ شي کې نشته چې سړی دې له دېرخونده خپل ځان وینې کړي ،خپله پوزه دې ماته کړي ،لاس دې مات کړي اودی دې په دغه خوندکې غرق وي. مخکې مادرته وویل چې دادفراغت زندګې ده چې خدای پاک ﷻ مونږ ته رانصیب کړې ده قسم بالله چې زه قسم درته کوم چې کله داخبره شروع شي چې مهاجرین ددغه ځایه(میرانشاه) نه بارکیږي،ددغه (میرانشاه) وطن نه شړل کیږي ماته بل هیڅ غم اودرد نه محسوسیږي بې له دېنه چې دغه زمونږ مجمع دعلم ،دامجمع

دذکر ،داددین عشق ،دغه محبت به زمونږ له لاس نه ووزي.
خوزمونږ درزق زموارالله تعالی ﷻ ده هم دا اوس قاري صاحب
وویل چې احمدضیاء خلیفه صاحب دغزني نه تلیفون کړی ویلې
بې دي چې پدغه مجمع کې ماته دعاوغواړئ . زمونږ مشائخ کرام
،زمونږ استاذه کرام دداسې مجمع په آرمان دي چې کله به داسې
وخت پیداکیږي چې مونږ اوخپل مریدان سره یوځای شو اوپه ګډه
دخداوندمتعال ﷻ ذکرکوو ،ددغه خوبادانسان قدروپیژني
اودادعا کوو چې خدایه پاکه ! ددې وخت په آرمان مومه کړې.

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمين
وصلى الله تعالى على خير خلقه سيدنا وسندنا وشفيعنا ومولانا
محمد وعلى آله واصحابه واتباعه واهل بيته اجمعين

(۳۷) مجلس

توبه ،ژړا او له خدای پاک ﷻ نه داراووېره

په قرانکریم اواحادیثو کې دقیامت دحالاتونه په بیانولو کې حکمت داده چې دخلکو سره څهٔ دار اووېره پیداشي اوخلک له ګناهونوڅخه خدای پاک ﷻ ته توبه ګار شي اوداخرت له پاره څهٔ نیکه ذخیره پیداکړي.
نوددې متعلق چې سړی انسان دی په انساني صفاتو دبشریت په صفاتو باندې کمزوری ده کله دانسان نه ګناه کیږي اودهغې ګناه په سبب سړی اهل داورګرځي ددغه نه بیرته دخلاصون لارڅه شی ده؟

نوددې له پاره لنډه لاره هغه داده چې سړی په خپل کړو بدو اعمالو پښیمانه شي په اخلاص توبه ګار شي،خدای پاک ﷻ ته پښیماني اظهار کړي اوداینده له پاره ټینګ قصد ددې وکړي چې ای خدایه ! زه به داګناه بیا نکړم نوکه ددغه انسان نه دده دبشریت په تقاضا څه ګناه شوې وي خدای پاک ﷻ یې دتوبې په برکت بیرته ورته معاف کوي.

خو واقعات راځي چې دخدای پاک ﷻ له دار نه اول ځان منعه کړي یاګناه شوي بیرته توبه په اخلاص وکاږي سړی داخرت له عذابونو څخه خلاصیږي :

د الله پاک ﷻ له ویرې توبه ایستل

د یوې ښځې سره دیوسړي تعلق پیدا شو ،دزړه محبت ؤ خودا موقع نه ورته پیدا کیدله چې ددغې ښځې سره خپله بدعملي وکړي،خپل مقصود ورنه پوره کړي، یووخت په یوه قافله کې روان ؤ دا ښځه هم په دغه سفر ورسره روانه ده یوځای کې دقافلې خلکو واړول ،شپه شوه دارام له پاره کله چې خلک په قرارشول نودغه سړی دغې ښځې ته ځان ورنږدې کړ اراده یې دبدعملي وکړه،دې ښځې ورته وویل چې لږ وګرځه چې دقافلې خلک خوبه ویښ نه وي؟ دده زړه خوشحاله شو چې غالبا زما حکم مني ،نوجګ شو په قافله راتاؤ شو نوښځې ته یې وویل چې هیڅوک هم ویښ نشته ټول ویده دي.
دا ښځه ورته وایي چې الله تعالی ویده ده که ویښ ده؟ دې سړي چورت وواهه نوویې ویل چې الله تعالی خونه ویده ده اونه ویده کیږي :﴿ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ﴾ په هغه خوب نه راځي اونه مقدمات دخوب (پرینباني) پرې راځي . نودا ښځې ورته وویل چې مونږ دخلکونه پټیږو بدعملي کوو دخلکو نه داریږو؛نوولې دهغه ذات څخه نه داریږو چې هغه همیش ژوندی ده ،هغه همیش بیدار ده

،هغه همیش مونږ وینې ،هغه په مونږ هررنګ قدرت لري ،عذاب ،هغه له طرف نه دې.
به هم راکوي، راحت هرڅهٔ دهغه له طرف نه دي.
نوددې سرې زړه ته هم څه خوف اووېره ولویده دالله تعالی ﷻ له دار نه یې دابدعملي پرېښوده.
کله چې دی مرشوچا په خوب ولیده چې خداوندمتعال ﷻ څهٔ معامله درسره وکړه ؟ دی ورته وایې ماته خداوندمتعال ﷻ مغفرت وکړ ددې وجې نه چې دهغې ښځې په خبره زماسره دخدای پاک ﷻ دارپیداشو دهغې ګناه نه مې رجوع وکړه ،هغه ګناه مې ونه کړه، دخدای پاک ﷻ له دارنه مې پرېښوده نوخدای پاک ﷻ زه په دغه باندې وبښلم.

یوسخي ته له مسکینانوسره په کومک باندې مخکې ټول ګناهونه معاف شول

روایت کې راځي چې په بنواسرائیلو کې یونیک سړی ډېر غریب ؤ،عیال یې خوورځې نهارې تېرکړې وي ، ده خپلې ښځې ته وویل چې ته لاړه شه دچاله کورنه دې که څهٔ شی راوړل.
دابنځه دیوتجارکورته ورغله اوورته ویې ویل چې عیال مې له خوورځو راپه دې خوا څه نه دي خوړلي که څهٔ کومک راسره وکړې؟ .
هغه تجارورته وویل چې له ماسره بدعملي کوې بیا به څه درکړم کنه ،نه یې درکوم.

دانبخه بیرته را روانه شوه چې دخدای پاک نه زه داریږم ځرنگه زه بدعملي وکړم ،کله چې کورته راغله بچیان یې ورته په انتظار دي چې موربه اوس څه را وړي ،هغه موریې چې ولیده چې خالي لاس ده اوهیڅ شی ورسره نه شته نوبچیانو یې بیاپه ژړا اوپه چیغو شروع وکړه .ای موري ! مونږ خوداځوشپې کیږي چې څه نه دي خوړلي ،مړه شولو.

دې ښځې چې دخپل اولاد حالت ولیدل دمور په خپل اولاد شفقت زیات وي نوښځه بیرته هغه تجارته ورغله چې بیا یې ورته وویل چې هلکان مې سخت ژاړي که څه کومک وکړې؟ هغه ورته وویل چې زماخبره ومني اوکه نه ؟ دې ورته وویل : هوا چې کله داسې اراده دبدعملي وکړه ددغې ښځې صورت په ریږدیدلوشو . کتاب لیکي چې نږدې ؤ چې بندونه یې سره جداشي دومره په ریږدیدلو شوه ،سړي ورته وویل چې ولې ؟ څه پیښه ده ؟ چې دومره ریږدې . ښځې ورته وویل چې په ټول ژوندمې گناه نه وه کړې اودرب تعالی نه داریږم اونن ځرنگه درب تعالی په حضورکې .چې هغه راته گوري اوزه په بدعملي لگیا شم.

ددې خبرې له اوریدلو سره ددغه سړي زړه ته داریږیداشونوویې ویل چې ته دخدای پاک ﷺ نه دومره داریږې حال داده چې په ټول ژوند دې بله گناه نه ده کړې ؛نوزه خوډېر لوی گنهگاریم نوزه به ځرنگه نه داریږم. نوتوبه یې ویسته اوددې سره یې دخپل وس مطابق کومک وکړ.

حضرت موسی ته خدای پاک ﷺ وحي وکړه چې ورشه ؛ فلانکي دفلانکي زوی ته ووایه چې مامخکې ټول ګناهونه تاته ددغې یوې توبې په سبب دربښلي.
حضرت ابراهیم بن ادهم رحمه الله په کعبه مبارکې باندې طواف کوي دطواف په حالت کې دادعا کوي چې ای رب تعالی ؛ زما عصمت نصیب کړې، دامعنا چې دګناه نه زه پاک شم. بلکل زمانه ګناه ونشي لکه انبیاء علیهم السلام چې معصوم دي.
دده په زړه کې له بدن څخه غږ وشو.
اولیاء دخدای پاک ﷺ چې کله یې تزکیه وشي نودازړه په خپله په یو کیفیت باندې اواز کوي.
په موجوده وخت کې یوخلیفه صاحب ماته دنفي اثبات کیفیت بیانوو ،ویل یې چې په نفي اثبات کې دا (الا الله) په زړه باندې ووهي دوه کیفیته پیداکیږي ،چاته داسې کیفیت پیداکیږي چې لکه ګوته چې په زړه چوخ کړي داد(الا الله) په ویلو سره ډاسې حالت پیداکیږي اوچاته داسې کیفیت پیداکیږي چې دا (الا الله) ووایې نوزړه هلته غږ وکړي محتاج ؛ یعنې زه محتاج یم رب تعالی ته.

نودابراهیم بن ادهم رحمه الله زړه ورته غږ وکړ چې دالله تعالی لطرفه هاتفې ورته ویل کیږي چې ټول خلک زمانه عصمت غواړي چې دګناه نه یې زه وساتم ؛خوخدای پاک ﷺ ورته وایې چې زه رحمن اورحیم یم زه به بیا رحم په چاباندې کوم خودا انسان دی

گناه به کوي، دبشريت په تقاضا باندې بيا به دوى توبه وباسي زه به بيا په دوى باندې رحم کوم.
نو چې دسرې نه څومره ګناهونه شوي وي چې په اخلاص توبه وکاږي خداى پاک ﷻ يې معاف کوي، خوداخلاص توبه داده چې دخداى پاک ﷻ داربه يقيني ورسره پيداکيږي په زړه کې به يې يقين اوداقصد وي چې داګناه به بيا نه کوم اوکه سرى په ګناه لګياوي اوپه خوله وايي چې توبه مې ده داپه خداى پاک ﷻ باندې پسخند وهل دي،خداى پاک ﷻ پدغه باندې سخت په غضب کيږي ددغې وجې نه چې دانبياوو اوصحابه کرامو حالت ګوري چې دخداى پاک ﷻ دار رښتيا دهغوى په زړونوکې څومره و؟

حضرت عمر فاروق ﷺ له خداى پاک ﷻ څخه څومره ويريده؟

حضرت عمر فاروق ﷺ به چې کله دقرانکريم ايتونه دوعيد اوعذاب خبرې واوريدلې نوله دار به يې اوښه شو،حتى ترديې پورې چې يووخت کې يې دوښو يووج ډکى راواخيست اوپه ژرايې داويل چې کاشکې زه دا واښه واى، انسان نه واى . ژاړي چې کاشکې زه خپلې مورنه وى څيږولى ،سره له دې چې حضرت عمر ﷺ هغه ذات ده چې حضرت نبي کريم ﷺ دده په مدح کې بې انتها احاديث ويلي دي اودجنت زيرى په دنياکې ورباندې شوى خوبياهم حضرت عمر ﷺدخداى پاک ﷻ نه دومره داريږي چې

وایې دده‌ړې ژړا نه یې په مخ کې دوه تورې لیکې پیداشوې وې چې دااوښکې به یې همیش بهیدلې. واقعي داردیته ویل کیږي.
حضرت ابراهیم علیه السلام دخدای پاک ﷺ پیغمبرده خودومره به یې ژړل چې دژړا غږبه یې یو میل ته ورسیده.
یووخت کې خداوندمتعال ﷻ حضرت جبرائیل علیه السلام ورته رالیږي چې ورشه زمادوست ته زما سلام ووایه اوورته ووایه چې ته خوزما دوست یې؛دوست له دوست نه دومره داریږي ؟
حضرت جبرائیل علیه السلام چې دغه حال دخدای پاک ﷺ حضرت ابراهیم علیه السلام ته بیان کړ چې واجب تعالی ﷻ په تاباندې سلام وایه اوویل یې چې خلیل دخلیل نه دومره داریږي ؟
حضرت ابراهیم علیه السلام ورته وایې چې والله زمادې قسم په ذات دخدای وي چې کله زه دخدای هغه عظمت شان اوصمدانیت ته وګورم اوخپلو تقصیراتو ته وګورم زمانه داخبره بالکل هیره شي چې زه دخدای پاک ﷺ دوست یم ،زه پیغمبریم اوزه خلیل الله یم.
ددغې وجې حضرت یحیی علیه السلام به دومره ژړل چې دده‌ړې ژړانه یې دمخ غوښې تویه شوې وې ،حتې مورمبارکې یې په داغومبرو مبارکو باندې وړۍ اووژغنې ګندلې چې هغه وښکې به یې په هغوکې جمع کیدلې.
دخدای پاک ﷺ پیغمبرده، خدای پاک ﷻ یې په قرانکریم کې صفت کړی: ﴿ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا ﴾.

داداسې پيغمبر ؤ چې په ټول ژوندیې دګناه اراده هم نه دې کړې
خوهغه پيغمبر دخدای پاک له داره دومره ژاړې له ډېره ژړانه يې
دمخ غوښې تويه شوې وې.

حضرت عمربن عبدالعزیز چې دوخت بادشاه مقررشو دوه کاله
اوخوماشتې يې بادشاهي کړې ،ده دمينځې نه څوک پوښتنه
کوې چې حضرت عمر په دا دوه کاله کې څرنګه ژوندګی کوله ؟ هغه
ورته وايې چې ډېر وخت به روژه ماتې ورته اينبی و دده به روژه وه
څوچې دخپل رعيت اوملک حالت به ورته ياد شول چې خدای
پاک ﷻ به ددغو پوښتنه له مانه کوې نوژړل به يې، ژړل به يې
ترډې پورې چې روژه ماتی به همدغسې ورته پاتې شو اوروژه
ماتی به يې ورنه ويوړ اوروژه به يې ماته نه کړه.

دده بي بي مبارکه وايې چې په دادوه کاله اوڅوماشتو کې يې
دخپل اهل سره نږدېکت نه ده کړې چې زمانه به خدای پاک ﷻ
دقيامت په ورځ ددغه رعيت په باب کې سوال اوپوښتنه کوې زه
به بياخداوندمتعال ته څۀ وايم؟

هغه خلک چې دخدای پاک ﷻ نه په رښتيا دارېږي اوچې بيا ګناه
ورنه وشي نو دومره دار ورسره پيداشي لکه غرېې چې په
سربانديې رالوېږي اوکه يوڅوک په ګناهونوباندې هميش لګيا وي
زړه يې تورېږي ،تورېږي اخرګناه داسې ورته ښکارېږي لکه يومچ
يې چې په پوزه باندې تيرشي، له خدايه هم نه دارېږي .

حضرت امام صاحب رحمة الله عليه چې په کوم ځای کې دفن
اوخښ دی په هغه ځای باندې ده مبارک اويا زره وارې قرانکريم

ختم کړي اوده ديرش کاله مسلسل روژې نيولې .دشپې په نفلوکې
به يې ټول قرانکريم ختم کاوه. امام صاحب څلوېښت کاله دسهار
لمونځ دماخوستن په اوداسه کاوه، لکن هغه حضرت امام صاحب
يووخت کې دماخوستن تلاوت کوي دسورت يس شريف دغه آيت
ته چې ورسيده چې :﴿ وَٱمۡتَٰزُواْ ٱلۡيَوۡمَ أَيُّهَا ٱلۡمُجۡرِمُونَ ﴾ يعني اى
مجرمينو ! نن ورځ زماله نيکوبندګانو نه جداشئ ، نوايت مبارک
يې ويلو ،ويلو اوترسهاره يې ژړل چې داسې نه چې دقيامت په
ورځ ماخداى پاک دمجرمينو په لست کې جدا کړي نوزه به بيا
هلته څۀ کوم؟
حضرت ابراهيم ابن ادهم به ويل چې که خداى پاک په مابانديې
غږوکړي چې :﴿ وَٱمۡتَٰزُواْ ٱلۡيَوۡمَ أَيُّهَا ٱلۡمُجۡرِمُونَ ﴾ چې اى مجرمينو! نن
ورځ زماله نيکوبندګانو څخه جداشئ . نوزه به بياڅۀ کوم؟ لکه
هغوى خلکوته چې اعلان وشي چې زما دنيکو بندګانو نه جداشئ
دهغوخلکو ځاى خوجهنم دى دهغوى ځاى خواور دى،دهغوسزا خو
ماران اولړمان دي ؛نوزه به هلته بياڅه کوم.
يودوه صحابه کرام حضرت نبي کريم ﷺسره ورونه کړې د
يوانصاري ؤ اوبل مهاجرؤ دامهاجرورور په جهادپسې تللى
انصاري ورور يې په کورپاته شو.
يووخت يې کورته غوښه راوړه هغه دمهاجر ورور ښځې ته يې
ورکوله چې دهغې لاس يې وليدشيطان ورياندې غلبه وکړه هغه

لاس یې ورونیو اونښکل یې کړ،هغې ورته وویل چې دخدای پاک
نه ودارشه!
ددغې خبرې په سبب هغه صحابي دومره ودارشو چې کورته
پرېښود اودښتې ته روان شو په ژړا یې شروع وکړه اوتل به یې
ژړل.
کله چې هغه بل مهاجر مجاهد وروړله جهادنه راغی هرچاته خپل
ورور مخته ورغی اودده خپل وروړنشته چې ده ته مخې ته ورشي
،نوپه کورکې یې پوښتنه وکړه چې هغه زما ورور چیرته ته ده؟
ښځې یې ورته وویل چې داسې وروردې خدای پاک چاته نه
ورکوي ،دهغه اراده دبدعملي وه زمالاس یې مچ کړ خوماځان
ورنه خلاص کړ.
هغه پوښتنه وکړه چې چیرته ده؟
دې ورته وویل چې داخوشپې کیږي چې په غروکې اوسیږي
اوژاړي . نودغه صحابي ورپسې ولاړ چې په غره کې یې یوځای
پیداکړ چې دی په ژړاه لګیاده نوداصحابي مبارک یې را روان کړ
چې راغلل شپه ده دسهار په لمانځه کې رسول الله ﷺ دعذاب څه
آیتونه وویل :﴿ أَلْهَىٰكُمُ ٱلتَّكَاثُرُ ۝ حَتَّىٰ زُرْتُمُ ٱلْمَقَابِرَ ﴾ ددغه صحابي
مبارک له خولې نه چیغه ووتله په هغه ځای یې روح ووتله اووفات
شو .
دهغو خلکوسره دخدای پاک ﷻ نه دومره دار موجود ؤ چې واقعا
خدای پاک ته څوک په اخلاص وژاړي نودازژړا ډېره مفیده ده .

په روایت کې راځي چې کله دقیامت ورځ شي دجهنم اور به دخلکو په طرف را روان شي ،خلک به ورته ووایې چې ای اوره، په روی دهغولمونځ کونکو چې خدای پاک ﷺ ته یې کړي دهغوی په روی ورګرځه ؛ دااور به نه ګرځي. بیاورته وایې چې په روی دهغوی روژه نیونکوچې خدای پاک ﷺ ته یې چاډیرې روژې نیولې وګرځه ؛ هغه به بیا نه ګرځي، دااوربه همدغسې را روان وي حضرت جبرائیل امین به راشي ووایې چې دې اور قصد دامت دحضرت محمد صلی الله علیه وسلم کړی بیا به حضرت نبي کریم ﷺ ته د اوبویوجام ورکړي چې دا اور ته ورواچوه.

کله چې داور طرف ته دایوجام اوبه ورواچوي نواور به مړشي حضرت نبي کریم ﷺ به پوښتنه وکړي چې داڅرنګه اوبه وې چې دومره غټ اور یې په یوه جام مړ کړ حضرت جبرائیل امین ﷺ به ورته ووایې چې دا دتا دامت دهغوګنهګارو خلکو دژړاو اوبنکی ماجمعه کړې وي ددغې ورځې له پاره چې دهغو اوبنکو په برکت به نن د جهنم له اور نه خلاصیږي.

په یوبل روایت کې راځي چې کله جنتیان جنت ته داخل شي اوپه منارو باندې کیني بنۀ خوراکونه ورته کیښودل شي پس دهغه نه داجنتیان په جنت کې حیران وي اعلان ورته وشي چې ای بندګانوزما! جنت خودحیرانتیا ځای نه ده دنعمتوځای ده تاسې ولې دانعمتونه نه خورئ ؟ دوی ورته ووایې چې زمونږ سره یوه وعده شوې وه دهغې وعدې وخت پوره ده که مونږ ته هغه وعده پوره شي؟ رب تعالی ملایکوته ووایې چې حجاب یورته کړئ چې

زما دیدار وکړي ددوی د دیدار وخت راغلی ملائکې ورته ووایې چې ای رب تعالی په دوی کې خوګنهګار موجود دي هغه دتاد دیدار کله لائق دي؟ خدای پاک ﷻ به ورته ووایې چې په دوی کې ذاکرین ؤ، په دوی کې باکیین (ژړاکونکي) ؤ. دهغو دژړا په برکت مادودوی ګناهونه ټول بښلي،نوپرده پورته کړي چې دوی زما دیدار وکړي،بیا هلته حجاب پورته شي دخداوندمتعال ﷻ دیدار ټولوته شروع شي داددغه ذکر ،ددغه ژړاو اثر ده چې خومره ګناهونه انسانانوکړي وي ددغو ژړا په برکت باندې چې په اخلاص خدای پاک ﷻ ته څوک وژاړي واجب تعالی دټول عمر ګناهونه وربښي، دټول عمر تکلیفونه یې لري کوي، اوبیا خپل دیدار ورپه نصیب کوي، زمونږ دایوساعت ناستي ،دپنځو میلتو ناسته خدای پاک ﷻ ته په اخلاص ژړا ددیرشو، څلویښتواواویا کالو عمر ټول ګناهونه خدای پاک ﷻ وربانديې معاف کوي.

چې په اخلاص وژاړو اودخدای پاک ﷻ درضا له پاره دخپلو اعمالو ودارشو په روایت کې راځي چې کوموانسانانو چې ګناه وې کړي وي چې بیا خدای پاک ﷻ ته توبه وباسي اوورته په ژړا شي خدای پاک ﷻ هغه ګناوې دملائکونه هیرې کړي، ددوی دعمل نامې نه هغه ګناوې لرې شي، بیا دقیامت په ورځ باندې دوی نه شرمنده کیږي، بیایې صرف حسنات اونیکي دخدای پاک ﷻ په حضورکې وي، بل هیڅ نه وي؛نوخدای پاک ﷻ یې جنت ته داخلوي اوخپل انعامات ورکوي، انسانان یودانسانیت په تقاضا به زمونږ نه ګناوې شوې وي اوکیږي به خوکه په اخلاص خدای

پاک ﷺ ته وژاړو اوپه اخلاص خدای پاک ته راجع شو بیا دا امید هم لرو چې واجب تعالی ﷻ دېررحیم ذات ده، دېرکریم ذات ده، ترخپل موراوپلار نه اویا واري مهربانه ده، که خپل پلارمور ناراضه کړو، خپله مور مور ناراضه کړو اوبیا ورشو بیرته دهغوی په لاسونو اوپښو ورولوېږو معافي ورنه وغواړو نوخپل مور اوپلار موږ ته ببنه کوي؛خورب تعالی ﷻ خواویا واري ترهمغونه مهربانه ده چې رب تعالی ﷻ ته سري په اخلاص وژاړي خداوندمتعال ﷻ یې تولې گناوې ورته معاف کوي.

وآخردعوانا ان الحمد لله رب العلمين

وصلى الله تعالى على خير خلقه سيدنا وسندنا وشفيعنا و مولانا محمد وعلى آله واصحابه واتباعه واهل بيته اجمعين

(۳۸) مجلس

د ولایت شرطونه او د ولي نښې او علامې

بسم الله الرحمن الرحیم

﴿الا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

تفاسیر د دې ایت کریمه په تشریح کې د ولي علائم او نښې ذکر کړي چې ولي چاته ویل کیږي او شرط د ولایت ذکر کوي چې په څه شي سړی مقام د بزرګي او ولایت ته رسیږي ؟

اول انسان چې د اوغواړي چې زه دې د خدای پاک ﷻ د اولیاء او د ده د دوستانو له جملې نه شم، د ولایت مقام دې ماته پیداشي ;نو تفاسیر لیکي چې د وصول د ولایت له پاره دوه لوی او عمده شیان دي:

صحبت

د حضرت نبي کریم ﷺ په وخت کې چې صحابه کرام مقام د ولایت ته رسیدل شرط داوه چې د حضرت نبي کریم ﷺ سره به یې صحبت، محبت او انقیاد درلود.

يعني اول شرط داوه چې دحضرت نبي کريم ﷺ سره به ډېر تعلق ,ناسته اوولاړه له هغه سره محبت اودهغه دحکمونوپيروي به يې کوله.

ذکر

دوهم شی چې هغه معاون دهغه اول شرط له پاره ده چې هغه کثرت ذکر ده چې دحضرت نبي کريم ﷺ په حياة مطهرکې به صحابه کرامو ؓ ته دولايت مقام پيدا کيده هغه ټول پدې باندې ؤ چې دوی دحضرت نبي کريم ﷺ سره داشرطونه په کامله توګه باندې په ځای کړې و. اوهم يې دحضرت نبي کريم ﷺ سره کثرت مجالست ؤ شپه اوورځ دوی کوشش کاوه چې دحضرت نبي کريم ﷺ په مجلس کې حاضر ؤ.

له حضرت نبي کريم ﷺ سره يې په دومره اندازه محبت ؤ چې کله به صحابه کرامو ته حضرت نبي کريم ﷺ دوۍ په وخت کې ورپه ياد شو نوخوراک يې نشواي کولای،نوله ډېره عشق نه به يې هغه دوډۍ پرېښودله اودحضرت نبي کريم ﷺ مجلس مبارک ته به ورغلل.

د حضرت نبي کريم ﷺ ته انقياد اوتابعداري دومره زياته وه چې کله به حضرت نبي کريم ﷺ دکوم شي امر وکړنوهريو به لبيک ورته ويلې، اوپه سر اوسترګو به يې هغه کارسرته رساوه، تردې چې يوځل حضرت نبي کريم ﷺ يوصحابي ته په جومات کې ،دخطبې په مابين کې وويلې چې کېنئنه ،بل صحابي له جومات نه بهر را روان ؤ هغه دغه خبره واوريدله سمدستي هغلته کيناست.

امریې په جومات کې دننې صحابې ته کړی ؤ خوهغه بل صحابې چې نفس دحضرت نبي کریم ﷺ امر واوریده چې وایې کینه نوکیدای شي چې ماته یې ویلي وي نوهلته که لمر اوکه ګرمي وه په هغه ځای کیناست ،نودومره زیات انقیاد موجودؤچې ترڅوحضرت نبي کریم ﷺ نه ؤورته ویلي په هغه ځای ناست ؤ کله چې حضرت نبي کریم ﷺ ورته وویل چې تاته نه وایم راننه وځه بیا جومات ته راننوت.

اودحضراتوصحابه کرامو ﷺ ذکرپه دومره اندازه ؤ چې دحضرت نبي کریم ﷺ له طرف نه به چې دکوم شي فضیلت ورته ذکر شو نوشپه اوورځ به په هغه باندې لګیاول. نودحضرت نبي کریم ﷺ په وخت کې ټول صحابه کرام ﷺاولیاء الله اودولایت دواړه شرطونه په کامله توګه په دوی کې موجودؤ.

څکه دادنااوواړه صحابي مقام ته حضرت اویس قرني نشي رسیدلی نو چې څوک غواړي چې مقام دولایت ورته پیداشي نودده له پاره داوده شرطونه دنائب دحضرت نبي کریم ﷺ سره پکاردی یعني څوک چې واقعي دحضرت نبي کریم ﷺ په نقش قدم روان دي دهغه نائب، دهغه وارث وي چې عالم ،متدین اومتقي ورته ویل کیږي یاپه اصطلاح باندې شیخ اومرشد ورته ویل کیږي اول شرط داده چې هغه به دمشائخوپه صحبت کې ډېر شریک کیږي اوبیاچې شریک کیږي په غرضوباندې به نه وي،بلکې یواځې دخپل مرشد سره دمحبت په بناء به یوځای کیږي اوبیادهغه

له طرف نه چې کوم حکم ورته کیږي هلته به خپله رایه اوخپل فکر دغه په مقابل کې نه چلوي بلکې سمدستي به انقیاد وي.
دوهم شرط هغه داچې کوم ذکر اوکوم تلقین چې دهغه شیخ له طرف نه ورته وشي،نوهغه ذکر چې دېرپه کثرت سره کوي نودغه ذکر سبب دمحبت گرځي ،محبت چې څومره زیاتیږي فنافی الشیخ مرتبه ورته حاصلیږي کله چې فنافی الشیخ مرتبه ورته حاصله شوه دهغه نه وروسته بیا فنافی الرسول مرتبه ورته حاصلیږي له دېنه وروسته بیا فنافی الله مرتبه ورته حاصلیږي.
نودخپلو مشائخو سره دناستې اوولاړې په سبب محبت زیاتیږي ،دذکرپه سبب باندې محبت زیاتیږي څومره چې دالله تعالی ﷻ سره محبت وي دغومره دهغه له طرف نه فیض اوکرم راځي ،څومره چې دحضرت نبي کریم ﷺ سره محبت وي دغومره پدغه انسان باندې دخدای پاک ﷻ له طرف نه دده دمحبت په اندازه فیض اورحمت الهي نازلیږي، ځکه دحضرت رسول الله ﷺ یادنائب دحضرت رسول الله ﷺ سره مینه ددین په خاطروي ،هغه ددې خاطروي چې دخداوندمتعال ﷻ له طرف نه مونږ ته امر شوی ،دخدای پاک ﷻ دامر په ځای کولوپه خاطر باندې وي نودهغه په محبت خدای پاک ﷻ راضي کیږي څومره چې داهل الله سره څوک محبت کوي الله پاک ﷻ دېر وربانديې راضي کیږي اوچې څومره دخدای پاک ﷻ رضا دېره راتله دغومره پدغه انسان کې ترقي راځي

نوبنیادي شي په خاصه توګه داهل طریقت له پاره داده چې د بوملګرى داکوشش وي دافکروي چې ماڅه په داخپلو وظایفوکې ترقي کړى واى، دهریوفکرداوي چې ماته خداى پاک ﷻ دمقربینومقام راپه نصیب کړى واى، دهریوفکر داوي چې زه خداى پاک ﷻ داولیاو له جملې نه ګرځولى واى نوداول نه داعلم پکار ده چې په کومه لارزه خداى پاک ﷻته رسیږم نودادوه شرطونه چې په کامله توګه دڅاپه ځاى ۆ،دخپل شیخ سره کثرت مجالست،محبت اوانقیاد. دوهم ذکر داچې خومره ډېرۆ پدغه انسان کې خداوندمتعالﷻ داکمالات پیداکوي چې کوم کمالات په اولیاء کې خداى پاک ﷻوضعه کړي دي.

داولیاوو علامې اونښې

دوهم داچې دهغو خلکو کومې نښې دي چې دهغوپه ناستې سره انسان خداى پاک ﷻته رسیږي ؟
نوتفسیرمظهري ددې خلکو نښې اوعلامې داښودلې دي چې کله دوى ووینې نوخداى پاک ﷻ انسان ته وریه یادشي (اذانظر ذکرالله) حدیث قدسي یې رانقل کړى چې خداى پاک ﷻ وایې چې زه دڅاپه یادشم زما دوست یې وریادیږي اوزمادوست چې دڅاپه یادشي زه یې په یادکیږم. له دواړه طرفونه داعلاقه ده.
داعلامه چې سړى دخداى پاک ﷻ دوست ووینې سړي ته خداى پاک ﷻ وریه یادیږي ،چې الله پاک ﷻدسړي وریه یادشودخداى پاک ﷻ دوست وریه یادیږي داعلامه ولې ده؟ ځکه چې ددوى په

مابين کې علاقه دمعيت ده دغه انسان خداى پاک ته دومره نږدې شوى دي چې حديث مبارک کې راځي چې رب تعالى ﷻ وايي چې زه دخپل ولي سترګې شم چې په ماباندې ليدل کوي، زه دده لاسونه شم چې په ماباندې نيول کوي، زه دده پښې شم چې په ماباندې تلل کوي.

اوس ددغه ولي په ليدلوسره سړي ته خداى پاکﷻ وربه يادېږي ددغه په محبت سره سړى خداى پاک ﷻ ته نږدې کېږي همدغه يې وجه ده.

ددغه له پاره بيايوه بهترينه وجه دابنيي چې لمر په څلورم اسمان کې ده دالمر په ټوله دنياباندې لګېږي خولکن پُنبه (مالوچ) اورنه اخلي خوکه شيشه لمرته مخامخ کړي ددغه لمر انعکاس چې په شيشه کې وشو دهغې شيشې پرک چې په کومومالوچوکې ولګيږي هغه لږورته ونيسي اور اخلي دالله تعالى اوددغه بنده په مابين کې يوه علاقه ده ته چې ددغه سره کيني دده په مجلس کې شريک شي نوهغه دخداوندمتعال فيوضيات دده په واسطه باندې تاته درنقل کيږي جذب پيداشي چېغې پيداشي ژړا پيداشي دالله تعالى ﷻ خوټول بندګان يو،ټول مسلمانان يودغه جذب،دغه ژړامخکې سړي ته نه پيداکيږي مسلمان وي،طالب وي ،ملاوي، مجاهدوي، بنه سړى وي ؛خوداسې کيفيت نه ورته پيداکيږي چې کله دخداى پاک ﷻ کلام اوري اوپه ده باندې جذب راشي ،کله دخداى پاک ﷻ نوم ذکر کيږي په ده باندې جذب راشي،داشي هلته نه پيداکيږي اوچې کله بيعت وکړي دمشائخوپه مجلس کې

کيني پدغه مجلس کې بيا داپيدا کيږي وجه يې څه ده ؟ وجه يې داده چې هلته تفاسيرودغه مثال ورکوي لکه دلمر رڼا دلته دشيشې په واسطه مالوچوته مخامخ شوه ددغه دومناسبت دقرب ده،ددغه قرب له وجې دغه ژراثرکوي،هلته پمبه زراوراخلي نودبنده دبنده سره مناسبت دغه زراثرکوي چې مريد دالله تعالی ﷻ سره دده قوي علاقه نوي موجوده دهغه له طرف نه اکتساب دفيض کامل نشي کولای لکه دخدای پاک ﷻنظام پدغه باندي جاري ده انبياء يې مقرر کړي دهغو په واسطه خلکوته فيض رسيږي انبياوو ته بيادملائکو په واسطه وحي نازليږي.

نوشيخ واسطه شودخدای پاک ﷻ اودمخلوق په مابين کې هغه فيوضات هغه انوار دخدای پاک ﷻ له طرف نه په سينه دشيخ کې داسې ځای ونيسي لکه په هغه شيشه کې چې دلمر شعاع ځای ونيسي دادلمر پړک چې بيا دشيشې نه په پنمه ؤولگيږي پمبه اور اخلي نوددغه پيردسينې څخه چې کوم فيوضات دمريد په سينه کې لگيږي په مريدباندي اثر زيات کوي فيض زيات وي بياجذب اوهرڅه ورته پيداکيږي يعنې مخکې نه اوس دلته پيداکيږي اوس نودولې دولايت شرطونه دادوه دي.

موږ اوتاسې علی العموم دموجوده وخت خلک دمخکنيوخلکو په نسب باندي دا کمزوري راپکې پيداده چې اول که امي ده له عالم سره،که شاگرد ده او له استاذ سره،که مريد ده له پيرسره هغه اول شرط چې کثرت مجالست ډېره ناسته اوولاړه ،محبت اوانقياد دانشته،عوام دعلماووسره دومره تعلق لري چې صرف په جومات

کې ورسره يوځای شي لمونځ وکړي بس نورخلاص دي ،له هغه سره ناسته ولاړه نشته.

دوهم که بياوي هم کله - کله هغه دشخصي گټو له پاره وي ،محبت نوي . دريم که دعالم له طرف نه حکم ورته کيږي منل نوي څکه په عواموکې ترقي نه راځي، طالبان دخپلو استادانوسره هغه پدغه لحاظ سره دي چې داستاذسره تعلق پدغه معناباندې نشته چې محبت وي، دهغه داخلاقو زده کول وي،ناسته ولاړه وي اودهغه حکم ته انقياد وي مريدان دخپلو مشائخو سره دغه شرط نه په خای کوي چې ددوی هلته ناسته اوولاړه ډېره شي دهغو سره يې محبت پيداشي اوبياچې دهغه له طرف نه کوم هدايت ورته کيږي په هغه باندې عمل موجود شي مخکې هرڅوک سړی چې داوليااوطبقاتو ته وگوري په ډېر کم شي به بزرگان کيدل څکه محبت ،اخلاص ،انقياد به و ، که هرڅوک په اخلاص انقيادوکړي بياهرسړي ته دخپل محبت ،انقياد اواخلاص فيض پيداکيږي.

دوهم زمونږ په ذکرکې ستياوي اصل کې خوبايد په ټولوحالاتوکې سړی په هوش کې وي دخدای پاک ﷻ له ذکرنه غافل نه وي لکه مخکې چې دتصوفو په اصطلاحاتوکې چې هغه په لاندې ډول دي: هوش دردم،نظربرقدم، خلوت درانجمن ،يادکرد،يادداشت، بازگشت،وقوف عددي، وقوف قلبي، ددې تفصيلي بحث تيرشوی چې ددې نه مقصد داده چې دانسان نه غفلت لرې شي اوچې غفلت ورنه لرې شو په هرآن کې يې خدای پاک ﷻ په ياد وي بيادخدای پاک ﷻ له طرف نه هروخت په ده

باندې رحمت ده اوداچې سړی په جمعه کې یوه ورځ وظیفه کوي داچې سړی په دریوياڅلورو میاشتو کې خپلومشانځوته ورشي یاهم خپل مناسبات پالي په بازارکې ګرځي راغلی به هم په داسې نیت باندې وي چې هلته یې یوکار پیداشي بیا وایې چې درځه خلیفه صاحب ته به هم ورشو یوساعت به ورسره کینو مجلس به ورسره وکړو بیا نوتقاضا یې هم ددې وي چې که دی مریض وي،که دی مصروف وي که هرڅنګه وي دی به زماسره وظیفه کوي،نه داسې نده لکه چې داخبره چې یوساعت داولیاء سره له سل کالوبې ریا عبادت نه بهترده هغه هرساعت نه بنیې مولنا اشرف علي تانوي رحمه الله لیکلي دي چې داهغه ساعت دی چې شیخ په غلبه دحال کې راشي دجذب کیفیت ورته پیداشي اوس دبزرګ سره چې ته پداسې وخت کې کیناستې چې دی مظهردصفاتوجمالیو دخدای پاک ❁ وګرځیدو دواجب تعالی ❁ درحمت دورازه په ده خلاصه وه نوپه هغه ساعت کې دتاپه یوساعت کې دسلو کلنوبې ریا عبادت کارکیږي ؛نودېر ورځه په ختمونوکې دېر کینه شرکت کوه په مجلسوکې شرکت کوه چې په داسې مجلس دي خدای پاک برابر کړي چې په هغو باندې دخدای پاک درحمت دروازه راخلاصه شي په غه ان کې چې بیا ته ورسره ناست وې دابیا خدای پاک ❁ نه کوي چې پده رحمت نازلوي اوبه تاپې نه نازلوي چې دخدای پاک ❁ رحمت یووار متوجه شو بیا پدغه مجلس کې که هر قسم سړی ناست وي په ټولو دخ‌ـای پاک

ﷻ رحمت کیږي نو په یو ساعت کې دسلو کلنو بې ریا عبادت ثواب سري ته نصیب کیږي.

نوزمونږ مطلب په دې خبروکې داده چې که همیش مونږ وژارو خدای پاک ته که په شریعت نه یوبرابر، که مونږ اوتاسې همیش دژړا مجلسونه وکړو؛ خوچې اصول دطریقت نوي راته معلوم په هغه باندې نه خو صرف په ژړاباندې خدای پاک خوراضي کیږي لکن داچې دا ژړا مې دخدای پاک له پاره ده؟ لکن په عین ژړا کې به بې نیت ریاوې ،شیطان بهٔ دوکه کړي وي نواوس دلته پدغو مجلسو کې دشرکت به فائده داوې چې هلته کیني نواخلاص محبت پیداکیږي بیاژړاهم دخدای پاک ﷻ درضا له پاره شي بیاگفتاراوخبره هم دخدای پاک ﷻ درضا له پاره شي،بیاناسته اوولاړه هم دخدای پاک ﷻ درضاله پاره شي، چې هرشی دخدای پاک ﷻ درضا له پاره شو بیا دخدای پاک ﷻ له طرف نه پدغو انسانانورحم کیږي.

دحضرت بشر حافي قدس سره دتوبې او لقب سبب څه و؟

حضرت بشرحافي رحمه الله دخپل وخت شراب خور ؤ ؛خویوه ورځ په لارباندې روان د ه په کاغذباندې بسم الله لیکلي اوپه مردار ځای کې پروت ده ،ده ولیده نودی که فاسق هم ؤ خو مسلمان ؤدالله پاک ﷻ دنومونوبې عزتي یې چې ولیده په زړه کې یې درد پیداشو اوډېر په مینه اومحبت سره یې داکاغذراواخیست په خوشبویې

عطرو باندې يې صفاکړ اوبيا يې په پاک ځاى کيښود دشپې دهغه
وخت يوبزرګ په خوب ويني چې خداى پاک ﷻ ورته وايي چې
ورشه بشرحافي ته اووايه چې (طيبت اسمي فطيبنک) تازمانوم
خوشبويي کړماته خوشبويي کړي . (بجلت اسمي فبجلناک) تازما
دنامه عزت وکړماته عزتمندوګرځولي . (اطهرک اسمی فطهرناک)
تازمانوم له ګندګيونه پاک کړ ،ماته له ګناهونوڅخه پاک کړي.
داسې دېر الفاظ ورته ذکرشوي چې دتانوم څوک اخلي زه به هغه هم
عزتمن کوم .
بزرګ راپه حال شو بيا ويده شو دغه خوب ويني بيا ويده شو بيا
دغه خوب وين سهار روان شو بشرحافي دشراب خوروپه ميخانه
کې ناست ده دغه بزرګ ورغى دروازه يې وټکوله څوک ورته
راغلل پوښتنه يې څېنې وکړه چې بشرحافي دلته شته (داحافي
لقب وروسته بيا ورکړشوى) وايي هو! وايي ورته ووايه چې
دباندې دې څوک غواړي هغه ورته وويل چې څه مې کوې زه په
نيشه کې يم دغه بزرګ ورته وايې چې ورشه چې درب تعالى له
طرف نه مې پيغام درته راوړى .
بشرحافي چې دادولې خبره واوريدله چې دخداى پاک له طرف نه
پيغام درته راغلې نوملګروته يې وويل چې زمانه نوره شراب خانه
پاتې شوه دار ورسره پيداشو کيداى شي چې رب تعالى ﷻ زماپه
باب کې يوحکم دعذاب نازل کړى وي اراده دعذاب شوې وي
نوبه لوڅوپښو راووت په منډه باندې داولې ته چې راغى ولې
داخوب ورته بيان کړ.

خوچونکې اخلاص ؤانقیاد ؤداخبره یې زړه ته ولویده نو یه اخلاص یې توبه ویسته چې ای رب تعالی ﷻ ادومره رحیم ذات یې چې تراوسه ماپه فسق اوفجورباندې وخت تیراوخودتا دنامه مې عزت وکړ پدغه دومره رانه راضي شوې چې زمادې تولې گناوې وبښلې نودخان سره تائب شو چې زه بهٔ نورې گناوې نه کوم. بیا خداوندمتعال ﷻ دوخت دومره لوی بزرگ ورنه جوړ کړ چې دی په لوخوپښوگرځیده، چاورنه پوښتنه وکړه چې ولې په لوخو پښوگرځي؟ ده ورته وویل چې په هغه ورځ چې ماله خدای پاک ﷻ سره دوستي کوله زه پولوخوپښوراوتلی وم اویا به یې ویل چې زمکه دخدای پاک ﷻ فرش ده، دباشاه په فرش له بوټوسره گرځیدل بې ادبي ده خوخدای پاک ﷻ بیا دومره عزت ورکړچې په هغه کوڅه به چې دده کلی وچې په لوخې پښې گرځیده نوحیواناتو په هغه کوڅه کې بولې (تشې اودکې متیازې) نه کولې، اوبنانو پچې نه کولې، غوایانو خوشیان نه کول.

یو وخت کې یو بزرگ په لار روان ده چې دده علاقې ته راورسیده په کوڅه کې یې خوشیان اوپچې ولیدلې نوچیغې یې کړې چې آه بشرحافي وفات شوی ؟ چاورته وویل چې ولې ده وویل چې حیواناتو داحال شروع کړی نومعلومیږي چې دی نشته، که نه د رب تعالی ﷻ په ده باندې دومره رحم ؤ چې حیواناتو دده احترام کاوه، چې ورغی پوښتنه یې وکړه هغه په ربښتیا وفات شوی و.

دخدای پاک ﷻ دنامه (بسم الله) داحترام په وجه یې بزرگي نه ورسیده خوپه اخلاص اومحبت ؤ چې سری دغه نوم دالله ته په زړا

کې ځای ورکړي اودغه نوم دالله تعالی ﷻ په روح کې ځای ورکړي په سري،خفي اواخفاکې يې ځای ورکړ،په بدن کې يې ځای ورکړي اواخلاص باندې يې ووايي ،په محبت باندې يې ووايې ،په شوق باندې يې ووايې بیا به سړی د کالونوکالونومزل په میاشتوکې سرته رسوي.
نوغرض داچې که مونږاوتاسې غواړو په دين کې ،په تقوی کې ترقي وکړو اود نيکوخلکو له جملې نه شو ،دخدای پاک ﷻ ددستانو له جملې نه شو نومونږبه دخدای پاک ﷻ له دوستانو سره په صحيح معنامحبت کوو دهغوسره به ناسته اوولاړه کوو دهغودهغه ارشاداتوموافق به په وظيفوکې عمل کوو اوهغه ذکربه په کثرت سره کوو په عقيده باندې به يوبيا به خدای پاک په موږاوتاسوکې دا اثرپيداکوي.
ځکه حضرت نبي کريم ﷺ فرمايي: ((المرء مع من احب)) چا چې له چاسره محبت وي دقيامت په ورځ به له هغوسره راپورته کيږي.

وآخردعوانا ان الحمد لله رب العلمين
وصلى الله تعالى على خير خلقه سيدنا وسندنا وشفيعنا ومولانا محمد وعلى آله واصحابه واتباعه واهل بيته اجمعين

(۳۹) مجلس

دحضرت نبي کريم ﷺ معجزې په نباتاتوکې

په کمالات دحضرت نبي کريم ﷺ کې دڅۀ معجزاتو اوحليه مبارکې دده مخکې مونږ بيان کړي دي ،څه معجزات دحضرت نبي کريم ﷺ په نباتاتو اوجماداتوکې چې په بوټواوونوکې دده څه کمالات اومعجزې ښکاره شوې دي اوپه غيرذي روح ۇ خوشيانوکې دده کوم کمالات معجزې ښکاره شوې دي دهغو بيان به څه ناڅه وکړو

دحيواناتو خبره باربار ذکر شوې ده کتابونه مجموعه معجزې دحضرت رسول الله ﷺ (۳۰۰) دري سوه ذکرکوي خومن جمله دهغونه يوه واقعه په روايتوکې داراځي چې حضرت نبي کريم ﷺ ويده ۇ دلرې نه يوه ونه دخپل ځای نه را په حرکت باندې شوه ديو طرف نه په بل طرف باندې ښوريده تردې پورې چې دحضرت نبي کريم ﷺ حضورته حاضره شوه کله چې حضرت نبي کريم ﷺ دخوب نه راويښ شو صحابه کرامو ﷺ عرض وکړچې داونه دفلانکي ځای نه پخپله راروانه وه تردې پورې چې تردې ځايه راورسيدله، حضرت نبي کريم ﷺ ورته وايې چې دغې ونې له خدای پاک ﷻ نه اجازه غوښتې وه چې زماسلام ته راشي خدای پاک اذن ورته ورکړ

له حضرت رسول الله ﷺ سمدستي ددغي ونې سره خبرې شروع کړې اوپه سلام باندې لګياشوه وې ويل :السلام عليك يارسول الله چې داآواز يې تولو حاضروخلکو واوريده اوپس له هغه نه داونه روانه شوه اوپه خپل ځاى باندې بيرته ودريده.

په يوه بله واقعه کې حضرت رسو الله ﷺ دملګرو سره يوځاى په سفر تللى په يوه سفرکې اراده دقضاى حجت ورته پيداشوه ،چول بيابان دى دفناى ځاى نشته چې دى فناځاى ته لاړشي هغه خپل ضرورت رفعه کړې روايت کې راځي چې دوې ونې لرې ولاړې وې حضرت رسول الله ﷺ ورغى دايوه ونه يې دخاښ نه راونيوه چې دى زماطاعت وکړ په اذن دالله تعالى باندې.داونه پسې راغله ترنيمايي پورې يې دايوه ونه راوسته بيا ورغى هغه بلې ونې ته هغه يې له خاښ نه ونيوه دخداى پاک په حکم چې راځه په ماپسې هغه پسې راروانه شوه چې کله دواړه ونې سره نږدې شوې خاښونه يې سره ونيښتل پس دهغه نه يې حکم ورته وکړچې تاسو خاښونه په ماباندې راتاوکړې .راوي وايي چې حضرت رسول الله ﷺ په دامجموعه خاښوکې داسې پټ شو چې هيڅوا هم نه ليده خپل ضرورت يې رفعه کړ،دضرورت له رفعه کولو نه پس ونوته يې حکم وکړچې هره ونه دې خپل ځاى ته لاړه شي.

بل اعرابي راغى حضرت رسول الله ﷺ ته عرض کوې چې ته ماته يوه مغجزه راوښيه چې زما دتاپه نبوت باندې يقين نورهم مضبوط شي حضرت رسول الله ﷺ ورته وويل چې څه معجزه غواړې هغه ورته وويل چې هغه ونه که دتاپه حکم دتاپه طرف را

روانه شي .ده ورته وويل چې هغه ونې ته ووايه چې اجبي رسول الله ﷺ درسول الله حکم قبول کړه يعنې راشه.
اعرابي ورغی ونې ته يې دحضرت رسول الله ﷺ حکم وويلې ونه يوطرف اوبل طرف ته په شوريدلوشوه ريښې يې راوختې راغله دحضرت نبي کريم ﷺ حضورته صحابي ورته وايي (حسبي حسبي) کافي ده کافي زماکامل يقين پيداشو دتاپه نبوت اومعجزې باندې بياداصحابي ورته وايې چې ای رسول الله ! ماته اجازه وکړه چې زه تاته سجده وکړم حضرت نبي کريم ﷺ ورته وايې چې دخدای پاک نه بغير بل چاته سجده نشته که ماحکم کولای نوښځوته به مې حکم کړای وچې خپلو ميړوته سجده وکړي وروسته هغه صحابي دحضرت نبي کريم ﷺ دلاسو اوپښو مچولواجازه وغوښتله حضرت رسول الله ﷺ اجازه ورته وکړه دحضرت نبي کريم ﷺ لاس مبارک يې هم مچ کړاوده پښې مبارکې يې هم مچ کړې. داپه نباتاتوکې يعنې شنوشيانوکې دده معجزې وې چې هغه خدای پاک ﷻ دده دنبوت تائيد، دده دنبوت تصديق، دده نبوت محکمتوب خبره خلکوته ورښوده.

په جماداتوکې دحضرت نبي کريم ﷺ معجزې

په جماداتوکې چې روح نلري اودحضرت نبي کريم ﷺ معجزې په کې ښکاره شوې دي څوواقعات دي:

بوه واقعه په تابعداري دوربخي ده حضرت نبي کریم ﷺ په خطبه لګیاده یواعرابي (کوچی) ورته راغی اوورته عرض کوي چې یارسول الله ! مالونه مره شول ،عیالونه مودوچکالي له وجې تږي دي نږدې ده چې هلاکیږي،بارانونه نشته نوته دعاوکړه چې خدای پاک ﷻ باران وکړي په روایت کې راځي چې حضرت نبي کریم ﷺ دستي لاسونه پورته کړل اوصحابي قسم کوي چې ټول اسمان کې بیخې وریځ نه وه چې حضرت رسول الله ﷺ لاس پورته کړل دعا شروع شوه ددعا دشروع کیدلو سره دغرونه شکل وریځې دیواوبل طرف نه راروانې شوې چې دمدینې منورې په سرحد باندې راغلې سره یوځای شوې حضرت نبي کریم ﷺ لاسونه په مخ راتیرکړل دعایې ختمه کړه باران شروع شو دممبرمبارک نه لانه و کوز شوی چې دده دږیرې مبارکې نه اوبه وبهیدې یوه جمعه مسلسل بارانونه ووریدل پس له هغه نه بله جمعه کې دی په خطبه لګیاده هغه شخص یابل څوک ورته راغی چې یارسول الله ! کورونه مورنګ شول،مالونه مړتول اوبویوړل رب تعالی ﷻ ته دعاوکړه چې دابارانونه ودره وي حضرت نبي کریم ﷺ لاسونه پورته کړل دادعایې وکړه(اللهم حوالینا لاعلینا) ای خدایه ! زمونږپه چارچاپیره غرونوکې بارانونه اووروه چې مونږ ته یې فایدې ورسیږي اوزموږ کورونه نه ړنګوي تاوان نه راکوي وایې د دعالاسونه یې لا نه و ښکته کړي چې باران ودریده او وریځ بیرته چې دکوم طرف نه راغلې وه هغه طرف ته ولاړه اسمان بیرته صفاوګرځیده .

دحضرت نبي كريمﷺ د (شق القمر) معجزه

وريخ روح نلري جماد غونډي شی ده وايي دا د حضرت نبي کريم ﷺ معجزه وه چې دده په دعا سره يوځای شوه اودده په دعاسره بيرته تيت پرک هم شوه يو طرف ته او بل طرف ته ولاړه .
بله معجزه په جماداتوکې چې ډېره مشهوره ده او په قرانکريم کې هم ذکرده، هغه دسپوږمی دوه ټوټې کيدل دي :﴿ ٱقْتَرَبَتِ ٱلسَّاعَةُ وَٱنشَقَّ ٱلْقَمَرُ ﴾ .
له حضرت نبي کريم ﷺ نه دمکې مشرکينو دامعجزه وغوښته چې مونږ به هلته دتا نبوت ومنو چې سپوږمی راښي اوستا په ګريوان کې ننوزي اونيمه له يولستوڼي اونيمه له بل لستوڼي څخه بهرووزي . نوخدای پاک ﷻ همداسي وکړل، سپوږمی دوه ټوټې شوه اودا تنداراه تقريبا(۵۹) ملکونوکې ليدل شوي اوداپه نقشوکې اوس هم شته .

داسطوانة الحنانة واقعه

بله معجزه دحضرت نبي کريم ﷺ په جماداتوکې داده چې دحضرت نبي کريم ﷺ په مسجدمبارک کې وچې خرما ده و . دهغې په څنګ کې به يې خطبه ويله اوهغې ته به يې تکيا کوله کله چې صحابه کرامو ﷺ حضرت نبي کريم ﷺ له پاره ممبر جوړکړ په کومه جمعه

کې چې دی مبارک په ممبر کیناست اوپه ممبرېې خطبه وعظ اونصیحت شروع کړدغې وچې خرما مبارکې په ژړا شروع وکړه په داسې کیفیت باندې یې ژړل چې داټولوخلکوددې ژړا واوریدله نږدې وه چې له ډېرې ژړانه دوه ځایه شي.

حضرت رسول الله ﷺ دممبرنه ورته راکوزشو داخجورې مبارکې دږ یې په غیږ کې ونیوسوکه سوکه دهغې ژړاه بیرته قراره کیدله ترهغه وخته یې نیولې وه چې ترڅوبې ژړاورکه شوه. اوس هلته ددغې خرما په ځای باندې متهه ده په نامه (استوانة الحنانة) یعني ژړاکونکې متهه.

دادهغې وچې خرما ځای ده چې دحضرت نبي کریم ﷺ په فراق باندې یې ژړاکوله.

جماد ده – روح نلري- وچې لرګی ده دحضرت نبي کریم ﷺ قدریې پیژانده دهغه په جدایي باندې یې ژړل.

علامه رومي پدغه مناسبت شعر وایي:

سندت من بودم از من تاختی

سندت بر جای دیگر ساختی

دتادتکیه ځای زه وم زمانه لاړې اودتکیه ځای دې بل پیداکړ په بل ځای باندې کیناستې.

دلته محدثین کرام لیکي چې وچې دږ دخرماکې دحضرت رسول الله ﷺ سره دومره محبت موجودؤ نوانسان چې عقل لري ،علم

لري،شعورلري دامتي كيدلو دعوه لري خداى پاك ﷺ جنت وركوي ،خداى پاك ديداروركوي،خداى پاك ﷺ خپله رضا وركوي ، هغه خومره مقامات چي ورته پيداكيږي تول په محبت اومتابعت دحضرت رسول الله ﷺ باندي نودى به ولي په محبت كي له وني څخه نه زياتيږي ،چي ونه دده په فراقت دننه په جومات كي ژاړي صرف دومره څيني جداشو چي مخكي يي تكيه په دي باندي كوله اواوس په ممبرباندي شوه نومسلمانان خوبايد دهغه په فراقت بي انتهاي وژاړي.

ددغي وجي نه دحضرت نبي كريم ﷺ دوفات اوازه شوه حضرت عثمان ﷺ په ژبه گونگی شوه خبرې يي نشواى كولى . حضرت عمرفاروق ﷺ ليونى شو عقل يي بالكل كارپريښود اوتوره يې راوخيسته اعلان يي وكړ چي كه چادا وويل چي حضرت نبي كريم ﷺ وفات شوى ده زه به دهغه سرى سرپرې كړم.

دېرصحابه كرام ﷺ په ستركوراننده شول داوجه داوه چي لكه هغه وني چي دزړه محبت درلود په فراقت يي ژړاكوله نودوى خوعلم لري، عقل لري دحضرت رسول الله ﷺ كمالات تول ورته معلوم ؤ نوڅرنگه به دوى نه ژړل؟ ولي به دوى نه بي اوښه كيدل ؟ ولي به دوى نه ورباندي غمجن كيدل ددغي وجي په مرثيه دحضرت نبي كريم ﷺ كي بي بي فاطمه الزهرى ﷺ چي دحضرت نبي كريم ﷺ كمكى لورده كله چي نبي كريم ﷺ دزنكدن نه مخكي په غوږوكي دي ته څه خبره وكړه يوواريي دېروژړل اوبيايي وخندل وروسته بيا امهات المومنين ورنه پوښتنه وكړه چي اى فاطمې ، څرنگه دي

یوواروژړل اوبیادي وخندل؟ هغې ورته وویل چې ومې ژړل په دې چې حضرت نبي کریم ﷺ راته وویل چې دازما مرض دمرګ مرض ده ددغه مرض څخه زه نه جوړیږم ددنیانه تلونکی یم نوپه دې خبره نوربرداشت مانشوای کړای څکه په ژړاشوم اوپه دې مې بیا وخندل چې حضرت رسول الله ﷺ راته وویل چې زماپه اهل اوعیال کې به ته زرراپسې راشي زماسره په بیرته دتاملاقات زروشي هغه وه چې شپږمیاشتیې دحضرت نبي کریم ﷺ دوفات نه بعد حضرت فاطمه رضي الله عنها وفات شوه.

هغه بي بي فاطمې رضي الله عنها دحضرت نبي کریم ﷺ په فراقت کې دغه اشعارویلي:

صبت علی مـصائب لوانهـا
صبت علی الایام صرن لیالیـا

یعني دومره مصبتونه اوغمونه په ماباندې راغلل چې که هغه په ورځوباندې راغلي وای نوورځې به توره شپه ګرځیدلې وې.

ماذا علی منْ شم تربة احمـد
ان لایشم مد زمان غوالیـا

څه دې په هغه چاباندې چې چادرسول الله ﷺ دقبرخاورې بوی کړې وې چې په ټول ژوندباندې بیا هغه نورې خوشبویې بوی نکړي، څه ضرورت لرې کوم چاته چې دحضرت رسول الله ﷺ دخاورې خوشبویې پیداده.

ددغې وجې نه چې صحابه کرام ﷺ دقبر دحالت نه راوګرځيدل حضرت بي بي فاطمې رضی الله تعالی عنها ددېرغم نه حضرت انس ﷺ ته وايې چې رسول الله ﷺ مو په خاورکې پټ کړ،زړونه موساره شول چې په ده باندې موخاورې واړولې؟

اهل بيت دېرغټ مقام لري خوغم دومره غم ؤ چې حضرت رسول الله ﷺ دمصيبت په متعلق کې وايې چې دچايوزوی وفات وي صبروربادې وکړي دهغه له پاره جنت ده.دارنګه دوه زامن اودرې زامن.چا وويل چې که دچايوزوی هم نه ووفات ؟دی مبارک ورته وايې چې زما دامت له پاره زه پيش کش يم زما غم دومره غټ غم ده چې تراولاد نه هم غټ غم ده، دچاچې اولاد ياقريب وفات شي دومره لويه صدمه نه ده لکه دحضرت رسول الله ﷺ انتقال اووفات

نوحضرت نبي کريم ﷺ ته خدای پاک ﷻ دېرېې انتهالوی کمالات ورکړې ؤ

دحضرت رسول الله ﷺ په حيوانا توکې معجزې

يو ليوه له يويهودې نه ميږه وتښتوله شپانه ورپسې منډه کړه دهغه ليوه نه يې هغه ميږه
خلاصه کړه ليوه ولاړ په يوغونډۍ ودريده اوپس دهغه نه يې داشپانه ته خبرې شروع کړې چې هغه روزې چې خدای پاک ﷻ زما

له پاره مقرره کړي وه هغه تازماله خولې نه وويسته په هغه ورځ به
بيا څه کوي چې ته نه يې زه يې شپون يم اوماته راپاتې دي.
دايهودي حيران شو چې حيوان (ليوه) خبرې شروع کړي تعجب يې
وکړ،ليوه ورته وايي چې تعجب مه کوه ترديې نه غټه دتعجب خبره
داده چې په مابين ددغودوغرونو په منځ کې (مدينه منوره) يو
پيغمبرپيداشوى دى چې دمخکينيوامتواوراتلونکي زماني تول
احوال بيانوي.
اوخلک يې بياهم نه مني تول واقعات بيانوي اودخلکوزړنو ته
بياهم نه لويږي.
هغه يهودي دستي له رمې نه حضرت نبي کريم ﷺ ته راغى اوهغه
دده خبرې اواخلاق يې چې واوريدل دستي په اسلام باندې مشرف
شو،دده په نبوت ليوه ورته شاهدي ورکړه.
نوغرض داچې حضرت رسول الله ﷺ ته چې خداوندمتعال ﷻ کوم
کمالات ورکړي ؤنوهرڅوک چې دحضرت رسول الله ﷺ په تمامه
معناتابع شي هغه ته هم هغه کرامات خداى پاک ﷻ ورکوي ،کوم
چې په حضرت رسول الله ﷺ کې ؤ؛خوهلته معجزې ورته ويل
کيږي ددغه ولي چې بيا کوم شى صادريږي هغه ته کرامت ويل
کيږي ،که نه کرامات داولياء داهم په حقيقت کې تولې معجزې
دحضرت رسول الله ﷺ دي اوداپه محبت اومتابعت پيداکيږي چې
څومره سرى کمال غواړي نوهغه هلته پيداکيږي چې دخپل
پيغمبر،دخپل متقداء په قول اوعمل باندې مقتدي اوتابع شي

چې هغه څه وایې اودی یې منې چې هغه څه کوي هغه دی کوي اوورته محبوب وي.

د حضرت نبي کریمﷺ دمعراج په واقعه شرعي اوعقلي دلائل

دمعراج دشپې متعلق به یوه لنډه خبره درته وکړم چې بعض خلکوته دا اشتباه پیداکیږي چې په یوه شپه کې څرنګه حضرت رسول الله ﷺ دزمکې نه ترعرش عظیم پوري داوو(۷) اسمانونه تیرشو ،په یوه شپه کې دارڅرنګه کیږي ؟ اختلاف دېرده چې دادروح سفر ؤ اوکه دجسدسفرؤ خومختاره قول داده چې دی په روح اوبدن مبارک دواړوداسفر شوی . دآیتونونه هم معلومیږي اوعقلي دلائل هم موجود دي.

دآیتونوڅخه داآیت مبارک دی چې فرمایي: سُبْحَانَ ٱلَّذِىٓ أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِۦ لَيْلًا مِّنَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ إِلَى ٱلْمَسْجِدِ ٱلْأَقْصَا ٱلَّذِى بَٰرَكْنَا حَوْلَهُۥ ﴾ سبحان دتعجب په ځای کې استعمالیږي وایې دروح تګ هغه دخوب تګ وي په هغه کې څه تعجب نه پیداکیږي چې ماخوب ولیدل چې زه اسمانوته وختم څکه داخودېرامتیان هم داخوبونه ویني خوهیڅوک هم ددغه نه تعجب نه کوي نودتعجب ځای داده چې رسول الله ﷺ په وجود اوروح مبارک دواړو اسمان ته ختلی دی.

دوهم آيت شريف کې وايي (بعبده) عبد فقط روح ته نه ويل کيږي ،عبد روح اوجسد دواړو ته ويل کيږي نوددغه نه هم دامعلوميږي چې په بدن باندې اسمان ته ختلی ؤ.
دريم حضرت رسول الله ﷺ چې دام هانې ؓ کورته راغی چې دهغې له کورنه معراج ته تللی ؤ هغې ته يې داقصه بيان کړه هغه ورته وايي چې ګوره داقصه دې تامشرکينوته ونکړې هغوی به دتا مخالفت نورهم زيات کړي انکاربه کوي چې داڅرنګه پيښيږي نوکه دخوب خبره وای نوبيايې ولې ورته ويل چې خلکوته يې مه بيانوه ځکه ددوی به نورانکارزيات شي، ده ورته وويل چې نه زه پټول نه کوم چې څه مې ليدلي هغه به ټول خلکوته ښکاره کوم.
اوبل داچې دا روايت د(۲۵) صحابه کرامو نه دخلفاء الراشدينوپه شمول رانقل شوی چې رسول الله ﷺ (۷) اسمانواوعرش عظيم اولامکان ته تللی داشرعي دلائل ؤ.

عقلي دلائل

اول داچې پدې کې دې څوک استبعاداوشک نه کوي چې څرنګه ترهغه ځايه په يوه شپه کې تګ کوي دانسان په تخنيک باندې انسان په خپله په ميلټ کې څومره مزل کوي ،موټريې چې جوړ کړی داموټربيايه ميلټ کې څومره مزل کوي. جهاز يې چې جوړ کړی ده هغه بيايه ميلټ کې څومره مزل کوي، چې دانسان صناعت

دي ،کورلا موټرپه صحیح سرک په یوه میلټ کې یونیم یادوه کیلومټره مسافه قطعه کوي.
دایف سوله جیټ طیاري بې جوړې کړي دي چې په میلټ کې خومره کیلومټره مسافه قطعه کوي.
نودخدای پاک ﷻ مخلوق چې بوراق ده په هغه ځای باندې یې قدم لګیږي چې چیرې یې نظرلګیدو نوبیا په هغه کې څه نادره ده چې په دومره وخت کې دې ټول اسمانونه کتلي وي.
دوهم که ددې بجلي په ټوله دنیاباالفرض یولین راتاؤ وي اودلته چې دبرق هم هغه اصلي مرکزده بټن یې ووهل شي نوپه څوسکنډه کې به ټولې دنیاته بجلي ونه رسیږي ؟ اوټول سائنسدانان په دې متفق دي چې داماده ده روح نه ده نودغه ماده دانسان مصنوع ده چې ده جوړه کړې هغه په سکنډ کې په ټوله دنیاباندې راتاویدای شي اوکه بیایې مرکزې دټولې دنیا رڼاخې نودالله تعالی ﷻ په قدرت کې ولې څوک دغه استبعاداوشک وکړي.
اوس دالیدل دسترګودې داسمان طرف ته وګوره تراسمانه نظر ورسیږي ،له زمکې نه تراسمانه پورې چې دپنځوسو کالومسافه ده داپه نیم سکنډ کې دانسان دسترګو شعاش وزي اسمان ته رسیږي دادیدار پیداکیږي نودخدای پاک ﷻ په دیدار کې څرنګه دا استبعاد وشي چې څرنګه په یوه شپه کې دې خدای پاک ﷻ اسمانونه ورساوه.
دحضرت اسماعیل علیه السلام په غاړه باندې چاړه لانه وکیښودل شوې چې حضرت جبرائیل امین ته حکم وشو چې ځان

ورسره چې زما بنده ته څه تکلیف ونه رسیږي ؛نوپوستکی یې لانوه پرې شوی چې حضرت جبرائیل امین ورته راورسیده دهغه ځای نه څوزره کاله مسافه ده نودخدای پاک ﷻ په قدرت کې هیڅ استبعاد نشته چې څرنګه رسول الله ﷺ په یوه شپه کې اسمانوته لاړ،جنتونه لاړ،دخدای پاک ﷻ دیدارورته نصیب شو ، ددغه نه په کم وخت کې داشوي دي بلکې دشپې په څۀ حصه کې داټول شوي دي هیڅ استبعاد نشته .

بیا چې یوانسان دپیغمبر تابع شو داسې بصیرت ورته پیداکړي چې په سکنډکې تراسمانه نه بلکې ترعرش پورې داټول حدودخدای پاک ﷻ ورته کشف وکرځوي داټوله مسافه پدغو سترګو لیدل کیږي نوهغه رب تعالی ﷻ پدې هم قادر ده چې خپل محبوب دشپې په کمه حصه کې ترهغه ځایه ورسوي پدې کې څوهیڅ استبعادنشته.

دحضرت رسول الله ﷺ تګ دخدای پاک ﷻ دیدار ته دهغه عزت په خاطرباندې ؤ چې داسې یوپیغمبریومخلوق پیداکوم چې هغه به بیازه دغه لامکان ته راخیځوم دتاسې مشکلات به درحل کوي.

نوغرض مې داده چې مونږ اوتاسې په دې مجلس دذکرکې چې کینو روژه نیسو ،لمونځونه کوو،طاعات اوعبادات چې څه شی ومقصوددي پدغوتولوکې قرب الهي مقصود ده چې دخدای پاکﷻ رضاراته پیداشي ،دخدای پاک ﷻ طرف ته نږدې شو اوشیطان نه لرې شو دخداوندمتعال ﷻ رضا پیداکړو ،هغه رضابې درضا دحضرت رسول الله ﷺ څخه نه پیداکیږي چې څود

حضرت رسول الله ﷺ په نقش قدم نه وي روان شوى هغه ورنه خفه
وي نو الله تعالى ﷻ بیادهغه سري څخه نه خوشحالیږي ،دادواړه
سره لازم اوملزوم دي.
په قرانکریم کي دیته اشاره شوي ده :﴿ وَٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَحَقُّ أَن يُرْضُوهُ ﴾ تفسیرجلالین لیکي چې الله تعالى اورسول الله ته یو
ضمیر راجع شوى (ان یرضوه) چې دا لائق په دي دي چې سړى يي
راضي کړي مشرکین تاسي راضي کوي په دروغو قسمونه درنه
کوي خوالله تعالى اورسول الله ﷺ ډیرلائق په دي دي چې دوى
راضي کړى،دواړوته يي یوضمیرراجع کړى دااشاره ده دیته چې
ددواړو رضایوله بله سره لازمه ده ،الله تعالى ﷻ ترهغه پوري له
چاڅخه نه راضي کیږي ترڅوپوري يي چې حضرت رسول الله ﷺ
نوي راضي کړى اورسول الله ﷺ ترهغه پوري له چاڅخه نه راضي
کیږي ترڅوپوري يي چې خداى پاک ﷻ نوي راضي کړى.
مونږکه په نقش قدم اوسنتودحضرت رسول الله ﷺ روان شو هغه
اتباع مختاره کو بیاامیده ډیر دي چې درسول الله ﷺ په رضا
باندي دالله تعالى ﷻ رضا پیداکړو اوچې دچانه الله تعالى ﷻ
راضي شو هغه ته به پدغه لمانځه کي هغه دمعراج مقام پیداکیږي
کومه مشاهده چې حضرت نبي کريم ﷺ په معراج کي فوق العرش
کړي ده ،په حالت دلمانځه کي عام کتابونه دحدیثو اوتفاسیرو
وایي چې حالت دمشاهدي ده دغه حالت پیداکیږي ،دغسي
انواردخداوندمتعال ورته لیدل کیږي هغه دیدار ورته پیداکیږي.

حضرت رسول الله ﷺ په لمانځه کې ولاړ دلمانځه په اخیرصف کې یوسړی لمونځ په صحیح طریقه ونکړچې کله یې سلام وګرځاوه ورته وې ویل چې ای فلانکیه ! لمونځ ولې په صحیح طریقه سره نکوې؟ دتاسې خۀ ګمان ده چې زه مخته وینم اوشاته نه وینم؟ والله لکه مخته چې وینم همداسې شاته هم وینم.

محدثین کرام لیکې چې داځکه چې دلمونځ حالت دمشاهدې ده چې په لمانځه به شروع شو ټول حالات خدای پاک ﷻ ورته منکشف کول.

نوپه دغه لمانځه کې دغسې حالت سړې ته پیداکیږې چې په اخلاص باندې یې کوې ،په متابعت ،خضوع ،خشوع اوعاجزې باندې یې کوې چې دخدای پاک ﷻ مشاهدې کله سړې ته پیدا کیږې دسجدې په وخت کې به هغه انوار دخدای پاک ﷻ سړې وینې زمونږ مقصود دخدای پاک ﷻ رضا ده دخدای پاک ﷻ رضابې له دین څخه نه پیداکیږې خودین چې څومره بنه کیږې اوپه صحیح چوکاټ کې راځې دغومره هلته دخدای پاک ﷻ رضا ډېره پیداکیږې هغه نیک اثار به پرې مرتب کیږې.

دطریقت فائدې

دتصوف په اصطلاح،داولیاء کرامو په اصطلاح چې څوک یې په یونام سره بولې څوک یې په بل نام داځلورطریقې دې : نقشبندیه، قادریه، چشتیه اوسروردیه.

ددغو بیعت کول مرید ته کومې فائدې رسیږي؟ دثبوت په هکله یې خبره نه کوم ،هغه خو په قرانکریم ،احادیثو مبارکو او په اقوالو دائمه وو ثابت دي هغه بار بار بیان شوي.
حضرت پیرذوالفقاراحمدنقشبندي صاحب په کتاب تصوف اوسلوک کې لیکلي دي چې:

بیعت اولاس نیوی دوه لویې فائدې لري

اوله فائده: چې څوک بیعت اولاس نیوی وکړي او په دې سلسلوکې داخلیږي نومشائخ کرام په سالک اومرید باندې له مخکینیوټولو گناهونوڅخه په اخلاص توبه باسي نوخداوندمتعال بې داگناهونوداسې پاکوي لکه دمورنه چې نوی پیداوي . ځکه چې زمونږ مشائخ کرام داتلقین ورته کوي چې له صغیره گناهونو،له کبیره گناهونو،له حقوق الله اوحقوق العباد،حقوق الوالدینو،له شرک خفي اوشرک جلي که زه پرې پویم اوکه نه یم پرې پو! خداوندمتعاله له ټولونه مې توبه ده .
نوله هرقسم گناهونوڅخه توبه ایستل کیږي .
دوهمه فائده : دانتهاپه لحاظ چې څوک وایې په اخلاص عقیده اومحبت باندې په بیعت کې داخل شي خداوند متعال ددغه بیعت په برکت باندې دغه انسان له دنیاڅخه بې له ایمانه نه بیایي.

نوغته فایده یې داده چې په توبه سره یې خداوندمتعال له تولو
گناهونوڅخه صفا کوي ،داخري ورځې چې نورهیڅ مقامات
دولایت هم نشي ورته پیدا خوچې ددغې طریقې عقیده ولري
اخلاص اومحبت ولري په ورځ دزنگدن کې به یې خدای پاک ﷻ
دشیطان له فریبونونه خلاص کړي اوبې له ایمانه څخه به له
دنیاڅخه نه تیریږي.

وآخردعوانا ان الحمد لله رب العلمین
وصلی الله تعالی علی خیر خلقه سیدنا وسندنا وشفیعنا ومولانا
محمد وعلی آله واصحابه واتباعه واهل بیته اجمعین

(٤٠) مجلس

په دنیاکې د نیکواعمالو بدله

هرانسان ته پکار ده چې دخوشیانو فکر وکړي یودهغونه داده چې دعمل ثواب ته باید سړی متوجې شي چې دعمل ثواب خدای پاک ﷻ مونږ ته څرنګه راکوي.
چې دحدیثو واقعاتو ته انسان نظر او فکر وکړي په دنیاکې دنیکو اعمالو بدله هم خدای پاک ﷻ ورښودلي چې ذریعه دنجات ګرځیدلي نوامید ده چې په اخرت کې هم دغه نیک عمل ذریعه دنجات اوکامیابي وګرځي.

په بني اسرائیلو کې د دریو نیکوانسانانو قصه

په بخاري شریف کې حدیث مبارک ده . مشهوره واقعه ده چې درې نفره په لاره باندې روان وو چې په دوی باندې باران راغی دباران له وجې دغه درې سیمې ته دیوه کمره لاندې غاروو پدغه غارکې درې سره کیناستل تریوڅه وخته دلته پدې انتظارناست دې چې باران به ختم شي بیابه روانیږو چې په دې وخت کې دغره له سرنه یوه لویه تیږه راوښویده اودغارخوله یې مکمل بنده کړه.

دغودریونفرو له دېرکوشش سره سره بیاهم دغه تیږه لرې نه کړای شوه اخردغودریونفرو په خپل مابین کې سره وویل چې اوس خودخلاصونه بله لارنشته بې ددې نه چې خپل عمل خدای پاک ﷻ ته متوجې اوشفې نکړو اوهغه ته یې وسیله وګرځوو کیدای شي چې ددغونیکواعمالوپه برکت مونږ خدای پاک ﷻ له دې مصیبت نه خلاص کړي.

په دغودریونفروکې یوه نفررب تعالی ته عرض وکړ چې ای رب تعالی!

زما په ژوندکې عمل داو چې شپون وم رمه مې پووله کله به چې مابنام شو هغه میږې به مې ولوشلې اول به مې شیدې مورااوپلار ته ورکولې اوبیابه مې خپل اولاد ته ورکولې.

یوخت ناوخته شوم چې راغلم مورااوپلارمې دواړه ویده شوې ونوزماً په دوی باندې زړه ونه شو چې دوی له خوب نه را بیدارکړم خوبل طرف ته مې هغه رمه میږې هم په دښته کې وې دغلو اولیوانو دارهم ؤ چې که زه بیرته ورنشم کیدای شي چې لیوان څه تکلیف ورکړي؛ نو ای خدای پاکه! مادمور اوپلاراحترام وکړ ترسهاره ورته ولاړوم خپله رمه اومیږې مې پرېښودلې اوپه دوی مې هم زړه نه کیده چې دخوب نه یې رابیدارکړم.

کله چې سهارشودوی په خپل طبیعت باندې راوېښ شول بیامې شیدې ورکړې نوای خدایه! که داعمل مادتا درضا له پاره کړی وي نوددغه عمل په وسیله اوبرکت دغه تیږه لرې کړې چې زمونږ دخلاصون لارپیداشي.

نو تیره لړ وښیده اوخه چوله پکې پیداشوه.
دوهم سړی وایې ای رب تعالی ! زما داکالور وه دېره ښایسته وه اوزه په دې باندې عاشق وم ، ددې نه مې دبدعملي ارزو درلوده.
هغې زما مطالبه نه منله.
خو یووخت کې داډېرمحتاجه شوه په کورکې یې څه نه و اولاد یې وږي ؤ ماته راغله اوزمانه یې څۀ دکومک غوښتنه وکړه ماورته وویل چې زه به هلته دتاسره کومک وکرم چې ته زما سره بدعملي وکړې خودې دغې خبرې ته زړه نه کېښوده بیرته ولاړه بیا درې څلور وارې راغله سوال به یې کاوه خکه چې دهغې ماشومان وږي، وژړل به یې نوبیا به مجبوره شوه بیازما کورته راغله بیا یې زمانه دکومک غوښتنه وکړه اومابه هغه خپله مطالبه ورته تکراروله هغې بیا ونه منله په څلورم وارددېرې مجبورۍ نه دانښځې وویل چې زه به دتاسره بدعملي وکرم خکه زامن مې دلوږې نه مره کیږي کله چې زه ددې دپښوپه مابین کې کیناستم اراده مې دبدعملي وکړه نوهغه ښځه وریږدیده اوپه ډېر عجز سره یې راته وویل چې دخدای پاک ﷻ نه ووارشه ! دغه مهرمه ماتوه تراوسه مې بدعملي نه دې کړې،گوره رانږدې نشي نوزه هم ورنه جگ شوم اوبدعملي مې ورسره ونکړه .
خداوندمتعاله ! دتادنامه له وجې په ماباندې دومره ډار غالب شو چې موقع مې پیداوه اوورنه جگ شوم اوددې سره مې چې څومره وس ؤ هغه مې ورسره وکړنوای خدایه ! که داعمل مادتا له پاره کړی وي ،داگناه مې ، ستا له ډارنه پرېښې وي نوداتیږه نوره هم

لري کړي چې مونږ ته څۀ چوله پیداشي نوتیره یوځه نوره ونبوریده اوچوله پیداشوه.

دریم نفر وویل چې ای خدایه ! مایومزدور دسهارنه ترمانبام پوري نیولی ؤهغه ته مې خپله مزدوري مقررکړې وه. یوبل کس په نیمه ورځ کې راغی خودادنیمې ورځ مزدورهم دومره کاروکړلکه چې هغه بل چې په توله ورځ کې کړی ونومادواړوته پوره پوره مزدوري ورکړه، نوهغه توله ورځ یې چې کارکړی ؤ هغه خفه شوچې دی په نیمه ورځ کې راغلی ؤ دومره روپۍ دې ورکړې اوماچې توله ورځ کارکړی ؤ هم ماته دې هم دومره روپۍ راکړې.

ماورته وویل چې گوره دتابرخه خومې نده کمه کړې تاته مې چې کوم اجرت مقررکړی ؤ هغه خومې پوره درکړ خودی خفه شواوولاړ.

هغه مزدوري یې ماته پرېښودله روپۍ یې وانخستې ماپه هغوروپیو باندې څۀ غله واخیسته ومې کرله بیاهغه غنم یا وریشې چې شنې شوې وامې خیستل خرڅې مې کړې څه حیوانات مې وریاندې واخیستل خوپه دې مابین کې ځوکاله تیرشول چې دهغوورپیو له وجې نه غواوې ،میږې اواوښان هرڅه پیداشول.

یووخت داسړی ډېرمحتاج شوی ؤ بیرته راغی نوویې ویل چې سخت محتاج یم هغه ورځ چې دتاسره مامزدوري کړې وه هغه مزدوري مې راکړه.

ماورته وویل چې دابهرچې څومره پسونه،میږې اوغوایان ولاړدي هرڅۀ تول له خان سره بوزه. دامې هغه دتا په پیسوباندې ډېرکړي

هغه یې تول له ځان سره بوتلل ؛نوای متعاله خدایه ! که داعمل مادتا درضا له پاره کړی وي داتیره زمونږ له مخې لرې کړي نوداتیره نوره هم لاړه اولارخلاصه شوه.
په دنیاکې ددنیا دخلکو نه دنیک عمل په ذریعه باندې خدای پاک ﷻ دوی ته نجات ورکړ چې دخدای پاکﷻ درضا له پاره که کول دعبادت وي اوکه ترک دګناهونووي هغه ذریعه دنجات ګرځي چې هغه یوه ګناه پرېښې وه دخدای له داره هغه تیره خدای پاک ﷻ ورته لرې کړه اوهغه دو چې نیک عمل کړی و نودهغه په برکت هغه تیره خدای پاک ﷻ لرې کړه.

دیوې ګناه د نه کولو په سبب له دنیاوي هلاکت نه خلاصېدل اوغیبي رزق ورکول

په بنې اسرائیلوکې یوتجار ؤ دېر نیک عمله انسان ؤ ،ده به په خپل لاس باندې شی جوړول اوبیابه یې په کلي کې خرڅول اودېرښایسته ځواني خدای پاک ﷻ ورکړې وه.
یوه ورځ دیوبادشاه دکورمخې ته تیرېږې چې دبادشاه مینځې ولیده نومنډۀ یې وایخسته خپلې باداري دبادشاه ښځې ته یې وویل چې یوډېرښایسته ځوان په دې لارباندې تیرېږي اوځۀ شیان ورسره دي اوخرڅوي یې ، دې ورته وویل چې دننه یې را وغواړه چې خپل مقصود ترې پوره کړو کله چې دانښایسته ځوان کورته :اخل شو دغې ښځې چې ولید نوطبعا ښځې ناقص العقل ناقص

الدين دي شهوت اوبدعملي په دوی باندې غالبه وي نوددغه سړي نه يې مطالبه وکړه چې ته به زمونږسره بدعملي کوې هغه ورته وويل چې ماتر اوسه پورې داسې کارنه دی کړی داکار زه نشم کولای، دبادشاه ښځې ورته وويل چې يابه زمونږ سره داکار کوې اويابه ترهغه دلته بندي يې ترڅوبادشاه نوي راغلی چې هغه ته دي په لاس ورکړو دهغه خوښه چې پريږدي او کنه ؟

مینځې ته يې وويل چې دروازې بندې کړه پس له هغه نه چې داسړی په شو چې مانه پريږدي اودهغه وخت عادت داو چې دبام په سربه يې بيت الخلاء يادغسل يوځای جوړکړی ؤ نوده ورته وويل چې څهٔ ځای شته چې زه پروارقضاء حاجت وکړم ؟ دوی ورته وويل چې هو! نوکله چې دبام سرته وخوت نويه ژړاشو اوخپل نفس ته وايي چې ای نفسه ! اوياکاله دي دخدای پاک له داره عبادت کاوه اوس داويا کالونه ورروسته په داسې جال کې واقع شوې چې داعمل دې وکړ داويا کالنوخواري به دې ولاړه شي توله به ضائع شي.

په بام وکرخيده دبام په سر چې د کوزيدلو لارپيداکړې خولار نه وه.له ځان سره يې فيصله اونيت وکړ چې ددغه بام نه به ځان اچوم مر دې شم خوچې اخرت مې خراب نشي ،داويا کالوطاعت او عبادت مې ددغې ګناه له وجې خراب نشي.

کله چې ده دغورځيدلواراده وکړه خداوندمتعال ﷻ حضرت جبرائيل ﷺ ته حکم وکړ چې زما دوست ،زماله داره ځان هلاکت ته اچوي ځان دګناه نه ساتي ،ځان ورروره سوه چې ګوره درنه خوږ

نه شي. نوچي ده دبام نه خان اچولو حضرت جبرائيل ﷺ په وزركي وينو اودزمكي په سرياندې يې كينبود هغه سامان هم هلته په هغه كوركي ورنه پاتې شو.
بيگاه چې كورته راغی ښځۀ ورته وايې چې څه دې راوړي ؟ دی ورته وايې چې هيڅ شی مې نه دې راوړي.
ښځه ورته وايې چې هغه خپل سامان دې څۀ كړل ؟
ده ورته وويل چې هغه غلورانه وې ورل اوپه كوركي يې دومره شی نه ؤ چې اور پرې بل كړی وای اوڅه خوراک يې وربانديې برابروای.
اخر داخپلې ښځې ته وايې چې هسې په تناره كې اوربل كړه څكه هغه دهمسايه ؤ كورونه خفه كيږي كه زمونږ په كوركي اورنوي بل كيدای شي چې زمونږ په حال باندې خفه اوپريشانه شي ،مونږ ته به يې انديښنه وې چې ددغوپه كوركي اورنه بليږي نودغه خواران دخوراک څۀ نه لري مونږ به خدای پاک ﷻ ته صبروكړو خواوربل كړه ،ښځې يې په تناره كې اوربل كړ،څۀ وخت بعد دهمسايه دكورښځۀ راغله هلته خو گوگړ نه و دسكروټو په ذريعه به يې اورونه بلول ،ورته وايې چې په تناره كې څۀ سكروټې شته چې زه يې ويسم اوخپل اور وربانديې بل كړم ؟
ددې تجارښځه ورته وايې چې هو هغه ښځه چې تناره ته ورغله دتناره سر يې لوڅ كړ چې گوري چې تنور تول له مړيونه ډک دی او مړه پخې دي اوډيربهترين خوراک ده ،غلمينه مړی ده،دلته دغې ښځې ته يې غږ راوكړ چې ته ناسته يې مړی دې وسوځلې ،تولې پخې دي ،داښځه چې ورجگه شوه چې گوري تنور دگرمو

مړونه ډک دي ،مړي بې راویستي ،دابنځه پدې پوه شوه چې زمامیره په خدای پاک ﷻ ډېرګران دی نن چې دده سره هرڅاځه کړي دي دهغه په مقابل کې خدای پاکﷻ زمونږ په تناره کې غیبي مړي پیدا کړي

نوبنځې ناقصه وي داخپل میره ته کلکه شوه چې ته دخدای پاک ﷻ سره دومره عزتمند یې نوته سوال وکړه خدای پاک ﷻ ته چې دامسکنت زمونږ له کوره لرې شي چې اینده ژوندموپه راحت باندې شي . هغه ډېرورته وویل چې دغه مسکنت اوفقرزندګي مونږ ده چې خدای پاک ﷻ په اخرت کې انعامات اوبدلي راکړي. هغه ورته ټینګارکوي چې نه اخرشپې داسرې جګ شو په لمانځه ودریده ښځه یې ویده ده دلمانځه نه بعدخدای پاک ﷻ ته سوال کوي چې ای رب تعالی ! زما اهل اوزمابې مانه پرېږدي ته مونږ ته دومره شی راکړي چې ظاهري مسکنت مولرې شي دکور ګذاره وریاندې روانه شي ، په دې حال کې چې دی دعاکوي پاس دڅت له طرف نه یولاس راکوزشو چې په دې لاس کې یوډېر قیمتي غمی اینې ده اوورته وویل شو چې درواخله ،ده چې داغمی ولیده دستي یې دابنځه په پښه وچوخوله چې هغه راوېښه شوه هغې وویل چې څه دي ده ورته وویل چې دړواخله داغمی چې غوښت دې هغه ښځه ورته وایې چې ولې دې ویښه کړم ماخوب لید چې اخرت وي اوپه جنت کې یوه بهترینه بنګله وي ډېر ښایسته جوړه وي خویوځای پکې کندو وي ماپوښتنه وکړه چې دابنګله دچاده ملائکو راته وویل چې دادتا دمیره ده .

ماورته وویل چې دایوځای یې ولي کندوده هغوی راته وویل چې دابرخه یې په دنیاکې وغوښته نوځکه موداخرت بدله ورنه کړه نوداښځه ورته وایي چې داخرت بنګلي دتازه نه خرابوم بیرته خدای پاک ﷻ ته سوال وکړه چې داشی لري کړي خوچې اخرت زمونږ خراب نشي ،بیادی سوال کوي خدای پاک ﷻ ته هغه لاس پورته شو اوهغه غمی یې ویوړ.

دخدای پاک ﷻ درضا له پاره یې ګناه پرینبودله دچت نه یې ځان وغورځولو خوخدای پاک ﷻ ملائکه ورته راولیږله ددنیوي هلاکت نه هم بچ شو،مسکنت ؤ هغه شی یې چې دروزي سبب ؤ دهغه په مقابل کې غیبي روزي خدای پاک ﷻ ورته پیداکړه اودسوال په وخت کې خدای پاک ﷻ دده سوال قبول کړچې داسمان نه غمي ورته راتلل.

د حضرت حبیب عجمي (قدس سره) دتوبې سبب اودخدای پاک ﷻ له طرف نه ورته غیبي رزق راتلل

حضرت حبیب عجمي قدس الله سره دادوخت لوی تجار اولوی سودخور ؤ دومره دسود معامله یې وه چې دهربیګاه خوراک به یې دسود له شیانونه پوره کاوه حتی لرګي به یې هم دیوچانه په سود راوړل.

بووخت کې حسن بصري رحمه الله ناست ده وعظ اونصیحت کوي ،دی لم په هغه مجلس کې کیناست نوچې کله کیناست د حسن بصري

ﷺ خبرو په ده باندې اثروکړ ،له خدای پاک ﷻ نه دار ورسره پیداشوچې دګناه له وجې نه خوزمونږ اخرت تباکیږي نودخان سره یې فیصله وکړه چې نوربه زه دسود معامله نه کوم ،توبه یې ویسته اودتوبې نه بعد یې اعلان وکړ خلکو ته چې که دچاپه ماباندې څومره حق وي ماپه ناروا اوسود خوړلی وي راشئ چې خپل شیان بیرته درکړم ،خلک ورته راتلل ده خپله سرمایه بیرته ورباندې تقسیموله چې دومره اندازه شي دده په کورکې پاتې نشوچې څوی ته یې ورکړي نویوڅپل لنګ یې په غاړه کې پاتې شو اودښځې چامه یې په غاړه کې پاتې شوه پس له دینه زیاتې مجبوره شو مزدوري یې شروع کړه ،چې مزدوري به کوم کورته به څۀ نفقه ورباندې پیداکوم خوچې دکورنه راووت بیادحسن بصري ﷺ دمجلس شوق ورسره پیداشو راغی دحسن بصري ﷺ په مجلس کې تربیګاه ناست ده ،بیګا کورته لاړهیڅ شی یې نه دی راوړی ښځۀ یې ورته وایې چې څۀ دې راوړل ؟ دی ورته وایې چې څۀ مې ندي راوړي صبا بیاداغسې بله ورځ بیادغسې اخرښځه ورته وایې چې توله ورځ څې بیرته بیګاته تش راځې دلوږې نه مړه شو .

دی ورته وایې چې زه دیوداسې ذات مزدوري کوم چې ترې شرمیږم چې روپۍ ورنه واغواړم اوهغه ذات ډیر عزتمن ده هغه ډیرحلیم اوکریم ذات ده زما اجرت خوري نه ، ماته خپله بدله راکوي خونن یې راته وویل چې لسمه ورځ به زه بدله درکوم لس ورځې سهار راځې دحسن بصري ﷺ سره تربیګاپورې بیګاه

کورته خي چې کله لسمه ورځ شوه کورته چې راروان شو دحسن بصري صاحب دمجلس نه نوپه لارې خداى پاک ﷻ ته التماس کوې چې اى خدايه ! هغه وعده خوپوره شوه اوس به زه خپلې ښځې ته څۀ وايم چې لس ورځې پوره شوې بدله ورنه ورم نوبيا به راته وايې چې په وعده کې درواغجن يې پدغه غم اوسوچ کې ده چې راغى کورته ګورې چې دکور نه دښه خوراک بوى پورته شو ديګ په نغرې اينبى اوخوراک پکې پخيږې ،ښه مړه پخه شوې ده چې راغى وې ويل چې څۀ دې ؟ ښځه ورته وايې چې هغه ذات چې تا يې دا لس ورځې مزدورې کړې وه هغه نن دخوراکوپه شيانوبانديې اوښان بار راوړل دومره يې غله راوړه، دومره يې غوړې ،دومره يې ترکارې دپخښتن راوړله اودومره يې روپې راکړې اودايې وويل چې حبيب عجمې ته ووايې چې هغه دتاچښتن وايې چې ته دې په خپله مزدورې کې کوشش کوه زه به دې په بدله کې کوشش کوم اجرت به زيات درکوم.
داملائکې خداى پاک ﷻ مقررې هغه شى يې دده کورته چې راوړل.

بيا هغه حضرت حبيب عجمې صاحب دومره په خداى پاک ﷻ ګران شو داسې لوى ولې خداى پاک ورنه جوړ کړ چې حسن بصرى رحمه الله په لارې روان دى دمانښام دلمانځه وخت شو جمات ته ورغى چې حضرت حبيب عجمې صاحب امامت کوې اوقرائت وايې ،ده سلام وګرځاوه اودجمات نه يې بهر خپل لمونځ وکړدشپې حسن بصرى رحمه الله رب تعالى په خوب وينې اوورته وايې چې اى رب تعالى

دنارضا به په څه کې وي؟ ته به په څه له مانه راضي کيږې؟ خداوندمتعال ﷻ ورته وايې چې که تادحبيب عجمي پسې لمونځ کړی وای نوزه به درنه راضي وم ،دی ورته وايې چې هغه خوعجمي ده تکې سم نشي ويلای خدای پاک ﷻ ورته وايې چې که عجمي ده هم خوحبيب ده حبيب ، ته يې زړه ته گوره چې دهغه په زړه کې له ماسره څومره اخلاص ده، دهغه له ماسره څومره مينه اومحبت ده.

خدای پاکﷻ دده دتوبې په برکت باندې د غيبي رزق بندوبست کوي ځکه دقرانکريم فيصله ده ﴿ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَل لَّهُ مَخْرَجًا ۝ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ﴾ . چې څوک له خدای پاکﷻ نه ووارشي خدای پاک ﷻ به دی دمشکلاتونه خلاص کړي اودهغه طرف نه به ده ته درزق بندوبست وکړي چې دده به بالکل گمان هم نوي.

نوغرض داده چې مونږ اوتاسې بايد دغه ذکر ددغې يوې ورځې دناستې ددغو عواقب وگورو چې پدغه مجلس بيا څۀ خدای پاک ﷻ مرتب کوي کومه فايده مرتبه کيږي . لکه مخکې موهم داذکرکړی و چې کله قيامت شي جنتيان جنت ته داخل شي دوی ته دنورممبرونه اوکرسۍ کينبودل شي اوخوراکونه ورته کينبودل شي دوی به دسخت حيرانتياپه حال کې وي بيا به دخدای پاک ﷻ له طرف نه په دوی باندې غيبي غږوشي چې نن خودحيرانتيا ورځ نه ده دتاسې دنعمتواوانعاماتوورځ ده ولې داسې پريشانه يئ دغه جنتيان به ووايې چې يوه وعده له مونږ سره رب تعالی ﷻ کړې وه

دهغې وعدې ورځ راغله که هغه زمونږ سره په ځای شي چې هغه دخدای پاک ﷻ ددیدار وه خداوندمتعال ﷻ ملائکوته وایې چې دحجاب پردې پورته کړئ چې دغه بندگان زما دیدار وکړي داملایکې به ورته وایې چې ای رب تعالی ﷻ څرنګه دوی دتادیدار وکړي په دی کې ګنهګار خلک هم ؤ چې په دنیاکې بې ګناوې کړي دي هغه چیرې دتاددیدار لایق دي.

رب تعالی ﷻ به ورته وایې چې که ګنهګارو خودوی زماذکر کاوه او ژراکونکي ؤ ،دذکر په حالت کې یې ژړاوې کړي نودوی زما له پاره ژړلي دي ،زمادرضا له پاره یې ژړاوې کړي دي دهغې ژړاوپه برکت مادوی ته ټولې ګناوې وربښلي دي ،پورته کړي پردې نوچې هغه پردې پورته شي دخداوندمتعال ﷻ داسې تجلي په جنتیانوباندې وشي چې دجنت په هیڅ نعمت کې دومره خوند نه وي لکه دخدای پاک ﷻ په دیدارکې حتی چې ترڅوپورې درب تعالی ﷻ دیداروې دغوجنتیانوته دجنت دحورودغلمانو دجنت دټولوانعاماتونه انسان غافله شي هغه ته بالکل سوچ اوفکر نکوي بیا رب تعالی ﷻ ورته وایې چې ای بندګانو ! له مانه راضي یئ دوی به ورته وایې چې ولې نه ای خدایه ! کوم څه چې دې چې تا مونږ ته نه دي راکړي ؟ دجهنم نه دې بچ کړو ،جنت دې راکړ، دجنت انعامات دې راکړل ولې به نیو راضي .رب تعالی ﷻ ورته وایې چې زه بل زیادت دروکړم؟ دوی به وایې چې نوربه څه رازیات کړې ؟ ای خداوندمتعاله ! دخداوندمتعال له طرف نه به اعلان وشي چې زه درنه راضي یم نورنه درنه خفه کیږم په دنیاکې

خوكله نيک عملي كوي خوداخوف اووېره ورسره وي چې خاتمه بې خرابه نشي بيرته خداى پاک ﷺ ورنه ناراضه شي لكن هلته خداوندمتعال ﷻ اعلان كوي چې زه درنه راضي يم نورنه درنه خفه كيږم ﴿ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ﴾ له رضا دخداى پاک ﷻ نه هيڅ عبادت لوى نده كه جنت ده هم دخداى پاک ﷻ درضايوه نتيجه اوثمره ده نوكه سړى په يوه مجلس كې دخداى پاک ﷻ درضا له پاره وژاړي اودخداى پاک ﷻ ذكرپه اخلاص باندې وكړي اوخداى پاک ﷻ يې قبول كړي اوترې راضي شي ددغه بدله به بياهتله په جنت كې سړي ويني بيا به ددغه مجلس نتيجه هلته ويني چې هلته خداى پاک ﷻ خپل ديدار پدغه ژړا باندې مرتب كوي چې زما له پاره يې ژړل دخپلو ګناهونو نه يې توبه ايسته دذكر په حالاتوكې يې ژړاوې كولې نوزما ديدار دوى ته روا ده تاسې پردې پورته كړئ چې زما ديدار وكړي.

الحمد لله مونږ په ذكر لګيايو اوداسې خلک په دا اوس - اوس حالت كې شته چې په سينما كې به ناست وي اوپه شرابوبهٔ لګياوي، په ګناهونوبه لګياوي چې څوک داسې دفتنوپه دوركې دخداى پاک ﷻ په كوركې په ذكرلګياوي په حديث شريف كې راځي چې خداوندمتعال ﷻ وايي چې زما زيارت كونكي زما ملاقات كونكى هغه څوک دي چې زما جومات ته راځي ،خداى پاک ﷻ وايي چې دازما ميلمانه دي اوخداى پاک ﷻ وايي چې دكورپه څښتن دالازمه ده چې دخپلو ميلمنوقدروكړي ؛نوخداى

پاک ❁ وعده کوي چې تاسې زما میلمانه یئ زه دتاسې قدرکوم چې سری دېته فکر وکړي چې درب تعالی ❁ کورته ورغلي اودهغه کریم اوسخي ذات میلمه شوي اودده درسره وعده ده چې زه به دخپل میلمه عزت کوم بیا به په دغه مجلس باندې څومره دخداوندمتعال ❁ رضا مرتبه کیږي بیابه کوم کوم انعامات په دغه مجلس باندې مرتب کیږي.

نویوملتې پنځه ملته څومره چې وي سری دخدای پاک ❁ نه غافله نوي دخدای پاک ❁ درضا له پاره ناسته ولاړه ترک کړي نوبیا به ددغه نتیجه هلته په جنت کې معلومیږي دابه بیاهلته په اخرت کې معلومیږي چې خدای پاک❁ دغو خلکوته څومره مقام ورکړی.

نوزموږ اوتاسې داوخت ډېر قیمتي وخت ده ،دډېرقیمتي وخت قیمت باید سړی وپیژني داوخت که پالتوتیرشي نوډیره لویه سزا به بیاوي ،که داوخت په سم چوکاټ کې تیرشي نوبیا ډیرلوی انعامات دي چې دخدای پاک له طرف نه ورکول کیږي.

وآخردعوانا ان الحمدلله رب العلمین
وصلی الله تعالی علی خیر خلقه سیدنا وسندنا وشفیعنا ومولانا
محمدوعلی آله واصحابه واتباعه واهل بیته اجمعین

(٤١) مجلس

د وخت اهتمام د خدای پاکﷻ د نزدیکت سبب ګرځي

ددې له پاره چې سړی خپل اوقات ضائع نکړي دشریعت موافق زندګي مختاره کړي داانسان مخکې تردې چې دشریعت پابند نه وي نودغه انسان په یونوم سره یادیږي اوبیاچې دشریعت پابندي شروع کړي بیادغه انسان په بل نامه نامداره کیږي.

صحابه کرام ؓ مخکې داسلام تر راوړلودحضرت نبي کریم ﷺ ترمتابعت نه مخکې هغوی ته دجاهلیت لقب ورکول کیدو، کافرومشرک اوجاهل ورته ویل کیدل لکن کله چې په اسلام باندې مشرف شول دحضرت نبي کریم ﷺ لاریې خپله کړه دهغه ارشاداتومبارکوته یې غاړه کیښودله چې هریوه ته یې داسې کرامات وربه برخه کړل چې دانسان دعقل نه وتلي شیان دي.

حضرت ابوبکرصدیق ؓ ماخوستن خپل کورته دريٍ نفره میلمانه بوتلل اوبیادی لاړ دحضرت نبي کریم ﷺ خای ته دېروخت بعدچې دی دهغې زمکې نه راغی نودده بي بي مبارکه ورته وایې چې ددغومیلمنونه ته څهٔ شي بند کړي ولي نه راتلي؟ چې هغوی دودۍ خوړلي وای. حضرت صدیق اکبر ؓ ورته وایې چې ولي تراوسه تالادوډۍ نه ده ورکړي؟ بي بي مبارکه ورته وایې چې ماډوډۍ

ورکوله خودوی انکاروکړچې ترڅو صدیق اکبر ﷺ نوي راغلی مونږ ترهغه خوراک نه کوو.
حضرت صدیق اکبر ﷺ بي بي مبارکي ته حکم کوي چې په یوه وړه کاسه کې دوډۍ راتیاره کړه کله یې چې داډوډۍ راواخیسته اودمیلمنومخې ته یې کیښودله حضرت صدیق اکبر ﷺ ورته حکم کوي چې ماخوړلي ده تاسې یې وخورئ دادري نفره میلمانه چې هره ګوله رااخلي دګولي لاندي ترهغه نه زیاته ډوډۍ نوره راپیداکیږي تردې پورې چې دادري نفره میلمانه ماړه شول.
حضرت صدیق اکبر ﷺ خپلې بي بي ته وايي چې ته څه خیال کوي چې داډوډۍ څرنګه ده هغه ورته وايي چې والله ترمخکې نه اوس زیاته ده بیاپه کورکې چې څومره ؤ هغوتولو دامړۍ وخوړله دهغه نه بعدیې حضرت رسول الله ﷺ ته ورولیږله، دحضرت نبي کریم ﷺ په کورکې داډوډۍ اینبي ده وایي چې دیوقوم سره زمونږ معاهده وه دهغه قوم سره سهارزمونږ معاهده ماته شوه خلک ټول سره تیت پرک شول دولس نفره دلته دحضرت نبي کریم ﷺ کورته راغلل اوهغه ډوډۍ یې وخوړله اوټول ورباندي ماړه شول.
دعقل په تقاضا خودې ډوډۍ ددریونفروکفایت هم نه کاوه څکه دبرکم شی ولکن حضرت صدیق اکبر ﷺ ته خداوندمتعال ﷻ دامنقبت ورنصیب کړ چې دده په برکت رب تعالی ﷻ په هغه کاسه کې غیبي رزق زیاتولو.

دحضرت صديق اكبر ﷺ كرامت

امام رازي په تفسير كبير كې دسورت كهف په واقعاتوكې فرمايي چې كله دصديق اكبر ﷺ جنازه صحابه كرامو واخيسته حجري مباركې دحضرت نبي كريم ﷺ ته چې دوى راغلل دحضرت صديق اكبر ﷺ جنازه يې په غاره ده نووايي السلام عليك يارسول الله ! هذا ابوبكر) يعنې سلام دې وي په تااى دالله رسوله دغه حضرت ا بوبكر ﷺ مونږ راوړ .ددوى ددغو الفاظوپه ويلوسره خودبخود حضرت نبي كريم ﷺ دحجري مباركې دروازه ورته خلاصه شوه اوغيبي غږ حاضرينو تولو واوريده چې غيبي يوهاتفي غږوشو: ادخلوالحبيب الى الحبيب) داخل كړئ دوست خپل دوست ته . صديق اكبر ﷺ دحضرت رسول الله ﷺ دوست ؤ دهغه عاشق اومحب ؤ په روايت كې راځي چې يووخت په مسجدنبوي كې حضرت نبي كريم ﷺ صديق اكبر ﷺ اوعمرفاروق ﷺ له لاسوځخه نيولى اووايي چې مونږبه په داسې كيفيت په ورځ دقيامت هم راپورته كيږو.

دحضرت ابودرداء ﷺ كرامات

حضرت ابودرداء ﷺ په كټوپسې اوربانډي كړى ده څه شى پخوي حضرت سلمان فارسي ﷺ ورسره ناست ده چې گوري دكټودننه څه اواز شروع شو اودا اواز په جوش شو دكتكى هلك داواز په

اندازه تسبيح شروع شوه لكه يوكنكى هلك چې په داكتوكې ناست وي.
اوله ډيره جوشه داكتونيغه نيغه وغورځيده لكه جذب چې انسان ته پيداكيږي چې كله په قرارشوه حضرت سلمان فارسي ﷺ حضرت ابودرداء ﷺ ته وايي يا ابادرداء وګوره داځه نادره پيښه شوه ،كټواوپه هغه کې اواز اوشو اوهيڅ شى ورنه تويه نشول حضرت ابودرداء ﷺورته وايي چې په تادي خداى پاک ﷺ رحم وكړي كه تاغږنه واى كړى نوركرامات به دي هم يكې ليدلى واى بياچې كله دوډۍ په كاسه کې اچوي خوراك شروع كوي دغه كاسه هم په تسبيح لګياكيږي اوهغه طعام چې كوم په كاسه کې ده هغه هم په تسبيح شروع كوي اودخداى پاك ﷺ ذكركوي.
كاسه لرګى ده،جماد دى خوتسبيحات وايي اودوى يې اوري ،دوډۍ په اوريوخ شوى شى ده خوتسبيح وايي اودوى يې اوري.
همدارنګه حضرت نبي كريم ﷺ به چې دوډۍ پورته كوله ده په لاس مبارك كې به يې تسبيح ويله .هغه پسه چې په خيبركې حضرت رسول الله ﷺ ته پوخ شوى اوزهرورو ليدلى ؤ هغه پوخ پسه دحضرت رسول الله ﷺ په خوله كې اواز كوي چې مامه خوره په ماكې زهرګډشوي دي .
داحضرت ابودرداء ﷺ يوصحابي ده دكوم شي چې دده سره تعلق راځي چې كټوه ده هغه هم په تسبيح راځي ،هغه كاسه هم تسبيح وايي هغه دوډۍ هم تسبيح وايي.

دحضرت حمزه ﷺ له شهادت نه وروسته کرامات

دحضرت حمزه ﷺ قبرته یوځوک ورغلل سلام اچوي چې السلام علیکم ؛ دقبرنه په لوړاواز سره ورته غږ کیږي چې وعلیکم والسلام ،په قبرکې دی شهیددی لکن په دومره اواز باندې چې سړی یې په غوږو اوري بیرته ځواب ورکوي . دحضرت حمزه ﷺ په څنګ کې یې واړول اوبیایې یونفرپیرې ته مقررکړاوپاتې نورویده شول دایوډچوکیداري په انتظارناست ده چې ځوک دښمن حمله ونکړي دا ناست صحابي وایې چې ګورم یوسړی په آس سپور ده چې داځومره ملګري چې زمونږ پراته دي ددغوداسې ګرد راتاوېږي وایې یو وار دسوستیاله وچې نه کیناستم چې څه یې کوي؟ بیامې وویل چې کله ورجګ شوم اوورنږدې شوم غږمې ورباندې وکړ چې ته ځوک یې هغه راته ویل چې یووار زمونږ سره واړه وئ اوبیا مونږه خفه کوي چوکیداري په خپله کوئ زه حمزه بن عبدالمطلب یم چې تاسې زماپه څنګ کې پراته یې زه به دتاسې چوکیداري کوم مونږ به نورنه ځوروئ، بې خوبې به تاسې نه کوئ ،تاسې به ویده کیږئ

اسدالغابه لیکي چې یوځوک ورته سلام اچوي، دې ورته دقبرنه جواب ورکوي اودجواب نه بعد ورته وایې چې دتازوی به پیداکیږي اوپه هغه باندې به حمزه نوم ږدې خپل نوم ورښیي،دده دحمل بشارت ورکوي چې هم بچی ده اونرده ،دا انسان ته

داکرامت دخٔه په وجې پيدا وه؟ داددغه وجې نه چې ددوی اوقات نه ضائع کول ،ددین اوډشریعت پابند ؤ،داسې یونه په زرګونوواقعات دي،قرانکریم ډک دی په کراماتوباندې .
حضرت بي بي مریم یوه ښځه وه په قرانکریم کې ددې کرامات بیانیږي دحضرت ذکریا علیه السلام نه بغیربل څوک وړننه وتل هم نه، په ژمي کې یې دوړې میوې لیدې ،په اوړي کې یې دژمي میوې ورسره لیدل کیدې ،داکرامات په قرانکریم سره ثابت دي.

د نیکوخلکوپه ملګرتیا سپی هم جنت ته داخلیږي

اصحاب کهف درې سوه نه (۳۰۹) کاله په یوغارکې پراته انسانان ، خوددین په بنیاد باندې خدای پاکﷻ دومره شرافت ورکړی ؤ چې په دومره ډېروخت کې نه ددوی وجودونه خوړینیږي،نه ورستیږي اونه چنجي کوي، حتی دسبزې پانوپه شان په یوطرف اوبل طرف باندې اوړي، دا احترام خدای پاک ﷻ دغوانسانانو نه په څهٔ پیداکړی ؤ خوددغه دین په خاطریې پیداکړی ؤ دا خوڅه کوي چې خپله اصحاب کهف خومسلمانان ؤ،ددین په حمایت کې دومره عزتمند کړل هغه سپی چې ددوی سره ملګری شو هغه ته هم خدای پاک ﷻ هغه مقام نصیب کړلکه چې ددوی وجودنه چې (۳۰۹)کاله نه خراب کیدل ویده و،هغه سپی یې هم ﴿ وَكَلْبُهُم بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ ﴾ قرانکریم دهغه سپی کرامت بیانوي چې هغه سپی چې ددوی په څنګ کې پروت ده هغه خدای پاک ﷻ دومره

عزتمندوګرځاوه چې دنیکوخلکوپه ملګرتیااوجوار باندې خدای پاک ﷻ بیاپه سپي کې هم کرامت پیداکوي.

سګ اصحاب کهف روز چند
پی نیکان گرفت مردم شد

وایې داصحاب کهف سپی یوځوورځې دمسلمانانو دنیوخلکولمن ونیوله دانسانانوپه جمله کې شمار شو،په قیامت کې به هغه هم دیوانسان په شکل خدای پاک ﷻ هغه جنت ته داخلوي.
دخداوندمتعال په خزانوکې څهٔ کمبوت نشته هسې جنت ته یوه بهانه غواړي ،یوه ته خداوندمتعال توفیق دنیکي ورکړي ،بل ته نفس په محبت اوتعلق هلته په قیامت کې ورسره یوځای کوي ،سپی ورسره یوځای کوي،نوانسان چې دنیک انسان سره تعلق لري بیابه په انسان کې دغه شرافت نه پیداکیږي.
غرض داده چې که مونږ اوتاسې داخپل اوقات ضائع نکړو ددغواوقاتوقدرپه دنیاکې معلومیږي اخرت خوڅهٔ کوي، یقین ده چې سړی دادخپل ځای نه مسافرشي بل ځای ته لاړشي بیامعلومات ورته کیږي چې هغه طالبان ،هغه ملګري هغه حلقې دذکرچې مونږ یوپنځه میلته بالس میلته دخداوندمتعال ﷻ په ذکرسره یوځای کیدواوس هغه څوک نه پیداکیږي چې زه ورسره ختم وکړم ،یاورسره دخیرخبرې وکړم دبرداسې مشائخ کرام دي چې دداسې مجلسوپه ارمان دي اوزه درته قسم کوم چې هروار زه

ددغه ځای نه په سفرتللی یم چې ددنیاداحترام په وجه بنه احترامونه راته موجود وي ،بنه خوراکونه راته موجود وي خولکن هغه خوندچې پدغه مجلس کې پیداکیږي ،دملګروپه مجمع کې پیداکیږي هغه بیاماهلته په پلاونواوچرګانوکې نه ده لیدلی ،دادخدای پاک ﷻ په دین کې عشق ده ،محبت ده پدغه کې خداوندمتعال ﷻ څکه دغه کرامت پیداکړی چې هلته انسان ته سکون پیداکیږي.

له مرګ نه وروسته د حضرت نورالمشائخ قدس سره کرامت

مولوي صاحب جاذب چې په بنوکې دتانچۍ بازاردجومات امام ده قصه یې راته کوله چې دنور المشائخ صاحب په وخت کې دده مرید ده ،دهغه مرید عالم وظائف خلاص ؤ په خپل کارپسې یې ولیږه ارغنداب ته اوچې له هغه خوانه راوګرځي بیا به دتادخلافت دستاربندي کوم کله چې هغه لاړ دپښوسفرونه ؤ بیرته چې بیاراغی نوشل شپې تیرې شوې وي چې حضرت نورالمشائخ صاحب وفات شوی و ،دی راغی اوقبر ته یې کیناست اوپه مراقبه کې ژاړي چې تاخوماته ویل چې ته راوګرځې زه به دتادستاربندي کوم اوس ته لاړې زه پاتې شوم . نودحضرت له قبر مبارک نه لاس راووت یوه چوپانه ،یوه خولۍ اویوپټکی دادرې سره یې ورکړل ،حضرت ضیاء المشائخ صاحب وایي چې دکورنه په تیزۍ راغی

ی چې دزیارت نه ورووت هغه تبسم کوي ورته وایې چې دریې
کړل وایې هو ابیا یې په هغوی باندې دستاربندي ورته وکړه.

حضرت نبي کریمﷺ د کوچې له پاره په قبر کې مغفرت غواړي

داداستبعاد خبره نده حضرت رسول الله ﷺ ته خدای پاک ﷻ فرمایي چې څوک ګناه وکړي بیاتاته راشي ته ورته مغفرت وغواړې خدای پاک ﷻ به هغوته مغفرت وکړي. جلالین شریف واقعه رانقل کړی چې یواعرابي ده څه ګناه ورنه شوې راروان ده چې هلته زه ورشم دده په حضورکې چې دی خدای پاک ﷻ ته وسیله وګرځوم چې دی هم زما له پاره د خدای پاک ﷻ نه دعاوکړي خدای پاک ﷻ مې مغفرت نصیب کړي چې دی راته حضرت رسول الله ﷺ ددنیانه منتقل شوی نوبیا دده دقبر په څنګ کې ودریده اوورته وایې چې په تاباندې خدای پاک کلام نازل کړی په هغه کلام کې دا آیتونه دي چې څوک ګناه وکړي ته مغفرت ورته وغواړې نوزه به هغه وبښم زه خوتاته راغلی یم اوته نه یې چې ماته مغفرت وغواړې نوزه تاته وایم یارسول الله ﷺ چې ته ماته په قبرکې مغفرت وغواړه اوکه دتامغفرت غوښتنه زما له پاره قبوله وي ماته دې خدای پاک ﷻ پدغه ځای مرګ راکړي پدغه ځای باندې ولویده اووفات شو.

داهرانسان چې خداوندمتعال ﷻ ته عزتمند کيږي دخداى پاک ﷻ
په دين پاندې عزتمندکيږي که نه وي بذات پيغمبرهم يوانسان
ده،صحابه هم انسانان دي ،ولي هم يوانسان ده لکن داسې
انسانان دي چې څوک خداى پاک ﷻ ته بياګران شي دهغه چې بيا
څوک مخالفت کوي خداى پاک ﷻ اعلان دجنګ ورسره کوي، :د
بخاري شريف حديث ده .حضرت نبي کريم ﷺ له خداى پاک ﷻ نه
حکايت کوي (من عاد لى وليا فقداذنته بالحرب) خداى پاک
ﷻفرمايي زمادولي سره چې څوک دښمني کوي له هغه سره
زمادجنګ اعلان دى . دا انسانان په خداى پاک ﷻ بيا دومره ګران
دي.

د حضرت خالدبن وليد رضي الله عنه کرامت

حضرت خالد بن وليد رضي الله عنه ته يوجاسوس راځي اوداسې دزهرو بوتل
ورسره ده چې څرنګه يې سرى خولي ته کړي دستي يې وژني پدغه
نيت يې را اخيستى که زه ګرفتارشوم دستي به يې خولې ته کړم
اوتيروم به يې چې مسلمانان ماته تکليف رانکړي.
حضرت خالدبن وليد رضي الله عنه هغه جاسوس ونيواودا دزهروبوتل يې
ورنه واخيست ورته وې ويل چې داڅۀ دي ؟ هغه ورته وويل چې دا
(سم عاء) داداسې زهر دي چې سړى يې غرف کړي دستي مرکيږي
حضرت خالدبن وليد رضي الله عنه ورته وايي بسم الله الرحمن الرحيم دزهرو
بوتل يې ټول په سرباندې واړوٶ هيڅ هم ونشول اوهغه جاسوس بې
خوشې کړ خپل قوم ته بيرته چې لاړ اوورته وايي چې ګورئ په

اسلام مشرف شي چې والله دايوداسې قوم ده چې خداى پاک ﷻ دومره عزت ورکړى چې هغه زهرهم په دوى باندې اثرنکوي څکه دغه خالدبن وليد؄ دخداى پاک ﷻ ددوستانو له جملې نه ده .
الله تعالى ﷻ يې حفاظت کوي داسې مقامات چې خداوندمتعال ﷻ انسان ته په دين ورکوي خوچې څومره زيات کوشش کوي سرې دغومره هغه انسان خداوندمتعال ﷻ ته ډېرنږدې کيږي، خداوند متعال ﷻ بيا دغه انسان ته ددنياعزت چې کرامت ورته ويل کيږي هم ورنصيب کوي اوداخرت عزت هم ورنصيب کوي.
مونږبه کرامت نه غواړو په دې نيت کوشش په طاعت اوعبادت کې نه کوو چې زمانه دې يوڅه کرامت ښکاره شي څکه کتاب ليکي: **كن طالب الاستقامة ولاتكن طالب الكرامة فان ربك يطلب منك الاستقامة ونفسك يطلب منك الكرامة** .
يعنې داستقامت طلبګار اوسيږه چې په دين ځان برابروه، کرامت مه غواړه خداى پاک ﷻ له انسان څخه په دين استقامت غواړي اوشيطان ورنه کرامت غواړي . څکه چې په کرامت کې دځان برخه وي بيا به نفس غټ ورته ښکاره کيږي .
نودا اوقات ډېرقيمتي دي بيا په ژوندون کې داسې افسوس پدغه حالت را روان ده نويوورځ چې سرې ته موقع پيداکيږي بايدهغه يوورځ غنيمت وشمېري اووخت ضائع نه کړي .
نوپه هرځاى کې به سرى دعبادت کوشش کوي اودنيکو خلکوډېپداکيدلوکوشش به کوي اوخداى پاک ﷻ ته په زارئ اوعاجزي کوي چې څوک خداى پاک ﷻته مقبول وي بيا به يې

خدای پاک ﷻ په نااشناکي اشناګرځوي. اوکه خداوندمتعال ﷻ ته ځوک مقبول نه وي بیابه په خپل کورکي منفور وي خپل پلاراوموربه خپني بیزاره وي ،بنیراه به ورته کوي خپل قریب به ورنه بیزاره وي، بنیرابه ورته کوي، اوالله تعالی ﷻ ته چي ځوک مقبول شوبیابه پردي خلک چي نه یي قوم وي نه خپل دعاورته کوي.

دحضرت اسماعیل جان اغا صاحب کرامت

مولویصاحب جاذب ویل چي په لاهورکي اوسیدم دحضرت صاحب یو ورور خواجه محمد عثمان صاحب په لاهورکي وفات شوی ده.

دی وایي چي حضرت محمد اسماعیل جان آغاصاحب راغلی ؤ دجومات له چت نه راکوزیده دده دمخ نه چي انوار پورته کیدل خلکوبي له دینه چي چانه پیژانده وایي چېغي یي وهلي دغسي دده په پښوکي رغړیدل نه یي پیژانده اونه یي دعلاقي و.

په یوکتاب کي مي دیوعالم واقعه لیدله چي دی به کله جومات ته راغی دده له مخ نه به داسي تجلیات اوانوار پورته کیدل چي په شپه کي به دده دمخ رڼاته کتاب کتل کیده.

دحضرت رسول الله ﷺ په واقعه کي راځي چي حضرت ام المؤمنین وایي چي زمانه ستن ولویدله اوحضرت رسول الله ﷺ پوښتنه وکړه چي څه شی درنه ولویده؟ ماورته وویل چي ستن رانه ولویده حضرت رسول الله ﷺ تبسم وکړ،دده له غاښونو مبارکو

دومره رناپورته شوه چې ماستن پیداهم کړه اوتار مې هم پکې واچاوه.

داکمالات چې په اولیاء کرامو کې پیداکیږي داتولې معجزې درسول الله ﷺ د دهغه دمتابعت نتیجه ده، دهغه متابعت له وجې خدای پاک ﷻ سرې ته دغه مقام پیداکوي.

نوکوشش باید داوکړو چې داحالات ترک نکړو ډېر دوظیفو ملګري چې دداسې ماحول نه چې هلته دذکرحلقې وي چې دهغونه جداشي نوبیا اکثره سستیا پکې پیداکیږي وظیفې ترک شي.

داموږ چې کله چېرې لاړشو هلته ډېر داسې خلک وینو چې دوظیفوډېر سبقونه يې حاصل کړي وي لکن چې دسبق پوښتنه ورنه کوي چې نفي اواثبات په کومه طریقه کیږي یایې طریقه ورنه هیره وي ترجمه یې ورنه هیره وي څکه خوغفلت وي هلته خویې زیاتې داخیال وي چې څوک شته نه چې وعظ اونصیحت حلقه دذکروي سوستیا کوي هرڅه ورنه پاتې وي.

موږ خو په هغه خلکوپورې ترلې که هغه ۇ نوذکربه کوو اوکه نه نه به یې کوو ذکرخودالله تعالی ﷻ ده هغه په هروخت کې ده.

حضرت رسول الله ﷺ چې ددنیانه منتقل شودده اواز چې پورته شو په صحابه ۇ باندې داسې غم راغی دحضرت عمر ﷺ عقل کارپرې نبود. دحضرت عثمان ﷺ پښوکارپرېښود شل شو، حضرت علي کرم الله وجهه په ژبه ګونګ شو څه یې ویلې نه شوای اوډېرصحابه کرام ﷺ داسې شول چې لیونیان شول لکن صدیق اکبر ﷺ پورته کیږي خطبه وايي چې چادحضرت رسول الله ﷺ له پاره عبادت

کاوه هغه مرشو خوکه چادخدای پاک ﷺ له پاره عبادت کاوه نوهغه ژوندی دی هغه نه مرکیږي.
نومونږ خودیوچاله پاره داذکرنه کوو ،دیوچا له پاره خوداعبادت نه کوو دالله تعالی ﷺ له پاره یې کوو هغه په هرځای کې زمونږ په ذکرخبرده ثواب به راکوي علم ورباندې لري تریوه ځایه پورې بایدخبره خاص نشي تعلقات باید قطعه نشي چې دسرې وس رسیږي دنیکو خلکو سره که په ورخ کې سرې لیدلی شي باید په ورخ کې یې ووینې اوکه په ورخ کې نه ؤ نوپه جمعه کې ،که په جمعه نوي نوپه میاشت ، دریومیاشتوکې دخپل وس سره موافق باید تعلقات قطعه نکړو.
په قرانکریم کې راځي ﴿ فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴾ مایادوئ زه به تاسې یادوم.
دلته مفسرین لیکي چې که څوک الله تعالی ﷺ نه یادوي بیا الله تعالی هم دغه سری نه یادوي الله هم پدغه سړي باندې رحمت نه کړي ،څوک چې رسول الله ﷺ یادوي هغه دې یادوي څوک چې ولې یادوي تګ اوراتګ کوي،کتابونه یې ګورئ هغه دې یادوي.
زه سراج المشائخ احمد ضیاء خلیفه صاحب ته ورغلی وم بیا ده داپنځ کتاب په حاشیوکې اشعار راځي نوهلته یوه پوښتومصری یې وویله چې:

که راته ګوري درته ګورم - که راته نه ګوري پروا دې نه لرمه

خدای تعالی ﷻ ته څوک ګوري نو الله تعالی ﷻ هم ورته ګوري
ول الله ﷺ اواولیا ؤته چې څوک ګوري هغه ورته هم ګوري
ه نه ورته ګوري بیا یې پروا نلري.
ې مونږ خپله لارهغه خپل عشق ترک نکړو بیا که ددنیا په
سرکې یو ددوی به مونږ ته فایدې رسیږي اوکه زمونږ له طرف نه
ى اوراتګ که زمونږ له طرف نه صحبت قطعه شو کمزوری شوه
ا به دهغه طرف نه هم هغه فیوضات چې مونږ ته راځي هغه به
مزوری کیږي.

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمين
وصلى الله تعالى على خير خلقه سيدنا وسندنا وشفيعنا ومولانا
محمدوعلى آله واصحابه واتباعه واهل بيته اجمعين

که خدای تعالی ﷻ ته څوک ګوري نو الله تعالی ﷻ هم ورته ګوري رسول الله ﷺ اواولیا ؤته چې څوک ګوري هغه ورته هم ګوري اوکه نه ورته ګوري بیا یې پروا نلري.

چې مونږ خپله لارهغه خپل عشق ترک نکړو بیا که ددنیا په هرسرکې یو ددوی به مونږ ته فایدې رسیږي اوکه زمونږ له طرف نه تګ اوراتګ که زمونږ له طرف نه صحبت قطعه شو کمزوري شوه بیا به دهغه طرف نه هم هغه فیوضات چې مونږ ته راځي هغه به کمزوری کیږي.

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمین
وصلی الله تعالی علی خیر خلقه سیدنا وسندنا وشفیعنا ومولانا
محمد وعلی آله واصحابه واتباعه واهل بیته اجمعین

تمت

(٤٢) مجلس

د نعمت دبقاسبب شکرانه او د زوال ناشکري ده

کوم نعمت چې خدای پاک ﷻ چاته په برخه کړی وي ترڅو چې هغه خلک ناشکري ونکړي ، خدای پاک ﷻ هغه نعمت نه ورنه اخلي . اویو وار چې کوم نعمت خدای پاک ﷻ له چانه واخلي بیرته یې بیا ترهغه نه ورکوي چې ترڅو یې په اخلاص توبه نوي ایستلی ، دخدای پاک ﷻ انعامات دهر زیات دي ؛ خوکه دنعمت ناشکري وشوه، دهغه سره داتکلیف پیداکیږي چې سړی به دهغه څخه محرومیږي ،بیا بیرته چې څوک دهغه مخکني نعمت تمنا (ارزو) کوي نوهغه به بیا هلته ورکول کیږي چې دخپلو ګناهونو څخه په اخلاص توبه ګار شي ،بیا خدای پاک ﷻ بیرته هغه رحمت اونعمتونه پدغه بنده کوي لکه دادي له پاره څوواقعات بیانه وو:

دحضرت یونس ﷺ په قوم راغلی عذاب بیرته پورته شو

دحضرت یونس علیه السلام قوم دپیغمبر خلاف کار کاوه حضرت یونس علیه السلام ددهري زړه تنګي نه چې ددوی نه دهر تنګ شو خبره یې نه منله اراده یې دهجرت وکړه مخکې تردینه چې حکم الهي دهجرت وي دی ددیري زړه تنګي نه روان شو له دوی نه

په کشتۍ کې سپور شو هغه کشتۍ ددریاب په مابین کې ودریده ،دکشتۍ بان وویل چې ددې کشتۍ عادت داده چې کله هم یو غلام دخپل څښتن نه تښتیدلی وي اوپدغه کشتۍ کې سپور شي داکشتۍ بیا خپل حرکت پریږدي.

نومعلومیږي چې پدغو خلکو کې یو غلام دخپل څښتن باداره تښتیدلی ده نوداسبب دهلاکت دټولوخلکو ګرځي چې ترڅو پورې دغه غلام دکشتۍ نه نوي لرې شوی ترهغه وخته پورې داکشتۍ نجات نه پیداکوي.

حضرت یونس علیه السلام پوه شوچې زه یې له حکم دالله تعالی ﷻ نه راغلی یم نو ویې ویل چې هغه غلام زه یم چې تښتیدلی یم خوچونکې دی پیغمبر وو دده هغه نیک صورت ته چې خلکو کتل نودایې زړه ته هم نه لویدله چې دی دې غلام وي اودخپل څښتن له اجازې پرته دې تښتیدلی وي.

تردې پورې چې دوی قرعه اندازي (پچه اچول) وکړه ،درې وارې دحضرت یونس علیه السلام وخوت پس له هغه درې وارې نوم ختلو نه ،ده دریاب ته توپ کړل ددې له پاره چې هغه نور دکشتۍ خلک له هلاکت نه بچ شي ،ماهی خوله راپورته کړه حضرت یونس علیه السلام یې تیرکړ.

انبیاء علیهم الصلوة والسلام له ګناهونوڅخه پاک اومعصوم دي ؛خوحسنات الابرار سیئات المقربین ، دهغه زلات ـ خطا یعني په اجتهادي خطایې هم نیسي، کله چې حضرت یونس علیه السلام بې له اذن درب تعالی ﷻ نه وتلی وو ،اګرکه ده ګناه نه وه کړې.

خوخدای پاک ﷻ دستي عتاب ورته متوجې کړ ؛خو لکن دی پوه شوچې دازما نه تقصیر وشو نوبیرته یې خدای پاک ﷻ ته رجوع وکړه ،هلاک دې شم خوداسې نه چې دماله وجې نه نورخلک چې په کشتۍ کې راسره سپاره دي ،هلاک نه شي . خوچې کله دی هغه ماهي تیرکړ،ماهي ته خدای پاک ﷻ حکم وکړ چې ستاخیټه دده له پاره مابند یخانه کرځولې ده .

ماهي ته خدای پاک ﷻ حکم وکړ چې ګوره ! حضرت یونس علیه السلام دتا دخوراک له پاره نه دی ،چې هضم یې نه کړې ،خوراک یې نکړې، تردې دریو شپو پورې کم - زیات هلته دماهي په خیټه کې محفوظ و اوبیا یې دماهي په خیټه کې دننه تسبیح شروع کرله اوپه خپل عجز باندې ورته قائل شو اودخپلې خطایې نه یې توبه وښکله اوداکلمات یې وویل : ﴿ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّآ أَنتَ سُبْحَـٰنَكَ إِنِّى كُنتُ مِنَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴾

حضرت یونس علیه السلام چې دخدای پاک ﷻ له اجازې پرته روان شو اوبیا بیرته خدای پاک ﷻ ته راجع شو نو خدای پاک ﷻ په دریاب کې دماهي په خیټه کې محفوظ کړ. هغه ماهي بیرته ددریاب غاړې ته راواچاوه اودکدُو ونه پرې شنه شوه اودده په لویو لویو پاڼو یې له ګرمۍ نه وساته .

خو بل طرف ته هغه باغي قوم چې ددوی له لاسه هجرت ته مجبور شوی و،کله یې چې عذاب ولیده چې راتلونکی دی نوماشومان اولویان اونورټول حیوانات اوددی بچې یې دښتې ته

راتول کړل تردي پورې چې مېږې اووري يې سره جدا کړل ،غواوې اوبچيان يې سره جدا کړل ، ښځې اوبچيان يې سره جدا کړل اوغټوخلکو له خپلو ګناهونوله وجې په توبه ايستلو شروع وکړه اوخدای پاک ﷻ ته په ژړا شول او ورو ماشومانو له مېندو ځځه دجدا والي نه په ژړا شروع وکړه اونورواړه حيوانات له خپلو مېندو ځځه دجدا په سبب چغې وهې داسې ژاړګانې اوفضا جوړه شوه چې درب تعالی ﷻ رحمت بيرته ورته متوجې شو اوهغه راتلونکی عذاب يې بيرته وګرځاوه .

حضرت يونس عليه السلام يې دماهې له خيټې نه خلاص کړ اوقوم يې د راليږل شوي عذاب نه ،ددوی دتوبې په برکت ،خلاص کړل اوبيرته يې خپل رحمت پرې نازل کړ.

ديوسنت پرېښودل دشکست سبب کيدل

دحضرت نبي کريم ﷺ په وخت کې مجاهدينو په يوجهادکې شکست وخوړ اوډېر تکليف سره مخامخ شول ،بيا چې کله ګوښه شول نوپه خپل مابين کې يې وويل چې داځۀ وجه ده چې دخدای پاک ﷻ وعده ده چې زه به له مسلمانانو سره کومک کوم ،نصرت به يې کوم او مونږ نن شکست ولې وخوړ ، صحابه کرامو ﷺ چې سوچ وکړ نو ويې ويل چې زمونږ اوتاسې نه په دې سفرکې يومسنون «مسواک وهل» عمل پاته شوی دی ؛نوټولو په يوځای توبه ويستله اوويې ويل چې راځئ داعمل «مسواک وهل» شروع

کړو اودرسول الله ﷺ سنت راژوندی کړو چې خدای پاک ﷻ په موږ باندې رحم وکړي ؛نوتولو په یووار سره مسواک وهلو شروع وکړه ،هلته دکفارو جاسوس په دوی پسې راغی ،کله یې چې ددوی حالات ولیدل نوبیرته یې نوروکفاروته حال وروړ چې مسلمانان دومره په قهر شوي دي چې غابنونه یې تیره کړل اوس مو په غابنونو باندې خوري.

کله چې دوی دسنت دژوندي کولو په نیت مسواک وهل شروع کړل نوخدای پاک ﷻ دغه عمل ددوی دکامیابي سبب وګرځاوه ،دکفارو زړونو ته رعب ولویده اوشکست یې وخوړ اوپه شاه وتښیدل.

هر وخت کله چې په کومو خلکو باندې تکلیف راغلی ،چې بیرته یې په اخلاص توبه ایستلې ده بیا خداوندمتعال ﷻ دهغوخلکو نصرت کړی.

داخبره بیا بیا مونږ کړې ده چې دغه د فراغت زندګي چې په آزاد طبیعت باندې لمونځ ،اودس ،روژه ،سبقونه ،وعظ ،نصیحت او دخدای پاک ﷻ ذکراوبندګي کوو ؛که ددغه نعمت نه موږ غافله شو اوشکریه یې اداء نکړو ،کیدای شي چې ددغه په سبب په موږ باندې خداوندمتعال ﷻ تکلیف راولي.

که مونږ نورمسلمانان وروڼه دلته دراحت په زندګي کې دي خدای پاک ﷻ دهغو خپلو وعدو چې خدای پاک ﷻ کړې لکه دغه آیت کریمه ﴿ وَمَن يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً

) دي چي ځوک دخدای پاک ﷺ درضا له پاره هجرت وکړي ،په
زمکه کې به داستوګنې فراخه ځاي هم پيداکړو چي خدای پاکﷺ
به فراخه ځاي ورنصيب کوي اوپه رزق کې به يې هم ازادي راولي
له مهاجرينو سره دادخدای پاک ﷺ وعده ده ،رب تعالی ﷺهغه
وعده رښتوني کړي دي ،تاسو چي کوم مهاجر وغريبۍ نووبه وايي
چي په وطن کې زموږ دومره سرمايه اوزندګي نه وه لکه افغاني
مهاجروته چي په پاکستان اونورو ملکوکې خداوندمتعال ﷺ
ورکړي ،خدای پاک ﷺ په خپلو وعدوکې دروغجن نه دی چي
دخدای پاکﷺ درضا له پاره يو واري چا هجرت وکړ نور غرضونه
يې نوي نوبيا خدای پاک هغه وعده ورسره پوره کړي دی لکن چي
اوس بيرته بيا تکليف ورته متوجې کيږي دا وجه داده چي دادخپل
نعمت شکرانه يې نه دی اداء کړي.

که چا ميرانشاه ښخوا ليدلی وي هغوی ته معلومه دی چي دلته
ښخوا مارکيټونه ، بلدنګونه اوتجارتونه ،نه وو، دامنطقې تولي
خنګلونه اوخرابه وي . ماته سپين ږيرو ويل چي ښخوا به مونږ
تميې راورلي نوله دې منقطي څخه به دغلو له وجې په بدرګه
تيريدلوځکه چي تولې علاقه شاړه اوويرانه وه؛ خونن ددغي
منطقې په خلکو باندې خدای پاک ﷺ څومره وسعت اوررحمت نازل
کړی دی،داټول په دې وجه چي دې انصارو مهاجرينوته پناه ورکړه
،تکليفونه يې ورسره وګالل، اوله انصارو سره دخدای پاک ﷺ
وعده چي وسعت اوفراخي به پرې راولم اوس دومره آزادي راغلي

چې هریونن دملینوچېنښتن دی،دبلډنګوچېنښتن دی ، دموټرو چېنښتن شو.

خو لکن دغو اکثروته داغرور پیداشو چې دا زه یم ،ماګټلي، دابلډنګونه ماجوړ کړي ،په ماکې داکمال دی، داسې فکر ته نه ورتله چې ماددین یوه شعبه ژوندۍ کړه اومادیو مسلمان سره همدردي کوله،دهغه په برکت خدای پاک ﷻ په مادغه وسعت راوست.

یوسرې راته ویل چې اوس په دې منطقه کې ترکاري سمه نه پیداکیږي ،وچه مرۍ نه پیداکیږي ، یو ځای ته دتللو له پاره موټر نه پیداکیږي ، که داچاسره سامان وي دموټر له نیشتوالي له آمله خپل ځای ته نشي رسولی ،سبزي مندیې په تپه ولاړه ده، داچې کله نعمت زائل شي بیا خلکوته اندازه لګیږي چې دغه ازادي زمونږ خپل کمال و؟ اوکه دخدای پاک ﷻ نصرت اورحمت و.

نود واړه ولې که داسې و چې بیرته خدای پاک ﷻ ته راجع شي نوزمونږ دایقین ده چې خدای پاک به ﷻ دخپلو وعدو موافق بیرته په دوی رحمتونه نازل کړي اوکه مونږ خپل جرم ونه پیژنو نوخپل ګناهونو ته متوجې نه شوبیا به دغه تکلیفونه ورځ – په ورځ نور هم زیاتیږي . په طالب پورې به مدرسه اور شي ،مدرسه به نه پیداکیږي. یوصوفي به داسې ځای نه شي پیداکولی چې په خپله خوښه هلته ذکر اوعبادت وکړي.

کله چې تحریک رنګ شو نوخلک به ماته راتلل چې دا دومره رش ولې جوړ وي؟ دامریدانو ته ووایه چې دېردې نه راځي . اګرکه

دومره زیات هم نه و لکه دا اوس چې دي ،سره له دې چې موږ نه سیاسي خلک وو اونه چیرې دحکومت په مقابل کې جلوسونه ایستلی و، نه مو وعظ اونصیحت کړی و،هیڅ مونه و کړي خو په دې خلکو باندې ددې طالبانو وجود هم اور وو. دغه دنیکو خلکو دذکر حلقې هم اور ، بیا به یې راته ویل چې دامدرسه یوڅه وخت بنده کړه چې طالبان اومریدان دلته نه راځي ؛خو چې خدای پاک ﷻ وسعت راوست نن نوپه ازاده توګه سره ژوند کوو لکن بیا که موږ نا شکري وکړو ،بیا به مو له عذاب اوتکلیف سره مخا مخ کوي.

له دې تکلیف څخه ،یقیني وایم چې په ځان نه وم پریشانه ؛خوداچې داملګري به تلل همیشه به پریشاني وه ،هرڅوک دعا ته راځي اوبیرته په ژړا باندې ځي ،دادهر تکلیف و ،زما خپل سکنی مأم دلته مشوري ته راغی چې دومره وس نه لرم چې په موټر کې کرایه ورکړم ،په وطن کې هم داسې حالات دي زړه مې نه غواړي چې لاړ شم ، له دغه کیمپ څخه د سختې مجبورۍ له وجې لاړ .

نو له دغو پریشانیو په وجه یقیني ،ددماغو اومعدې تکلیف راته پیدا شو ؛خو خدانخواسته که موږ ناشکره شو تردغه به زیات تکلیفونه راته متوجې کیږي ،بیا به موږ له دېنه په سخت عذاب کې ګرفتارشو،له طالب اومرید څخه به ځان پټوو ، څکه چې ددوی له وجې موږ ته نور تکلیف نشي جوړ،خدانخواسته بیا به داسې حال راځي.

نوهر يو چې پدغه خپل جرم قائل شو اودخدای پاک ﷻ طرف ته متوجې شو بيا خدای پاک ﷻ دهر رحيم اوكريم ذات دی ، دهر غيرتي ذات دی ، هغه بيا ددغه دين نصرت كوي ، دخپلو دوستانو نصرت كوي.

حضرت ابراهيم عليه السلام ته يې په اور كې دننه باغ جوړ ،خلوبينت شپې په اور كې دننه و ،دميوې كومه ونه چې پرې ولاړه وه ،هغې ميوه وكړه ، نمردیانو په ده اور بل كړی و؛خو خدای پاک ﷻ په هغه اور كې ګلان ورته شنه كړل اودراحت ځای يې ورته جوړ كړ.

اصحاب الاخدود ته چې داور كندې جوړېدلې اودوی ورغورځول كيدل ،له غورځيدلو مخكې په جنت كې دوی خپل ځای وليد اوهغه اور چې دوی ته تيارشوی و دكفارو دهلاكت سبب وګرځاوه اوډېر كفار ددغه اور له وجې په اسلام باندې مشرف شول ، نو رب تعالی ﷻ هرڅه كولای شي ،دهغه په وس كې هرڅه شته، خوچې موږ خدای پاک ته راجع شو،تائب شو اودا دنعمت شكريه اداء كړو په دې باندې وپوهيږو چې زموږ سره چې دخدای پاک ﷻ رحمت شته ددغې وجې نه موږ دخدای پاک ﷻ بندګي كوو،كه دابندګي نه وي ،لكه په مخكې وختوكې انسانان و چې دخدای پاک ﷻ بندګي يې پرېښودله نوبيزوګان اوخنزيران ورنه جوړ شول ، رب تعالی ﷻ چې انسان په خنزير بدلولای شي ،انسان په بيزوګانو بدلولی شي نوهغه الله تعالی ﷻ په موږ هم

قادر دی ، موږ ته په دنیا کې عذاب نشې راکولای ؟ له موږ نه بیزو ګان نشې جوړولی ؟ نور عذابونه موږ ته نشې راکولی.

هغه الله تعالی ﷻ ده چې کله سپي داصحاب کهف ملګرتیا غوره کړه ؛نودانسان غوندې قیمتي حیوان یې ورنه جوړ کړ،هغه به جنت ته داخلوي دانسان غوندې کرامت دغه سپې ته ور په نصیب کوي.

نوغرض داده چې ترموږ نه په نیکو خلکو باندې ډېر تکلیفونه راغې ،په هغوی باندې زمکې تنګې شوې دي.

امام بخاري په واقعاتو کې راغې چې څولکه احادیث یې په یاد ووخوبیاهم خلکو په خپل علم پورې نه پرېښود، اخیر خدای پاک ﷻ ته سوال کوي : وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ ٱلْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ﴾ خدایه ! په ما نوره زمکه تنګه شوه ،نورمې له دنیا څخه واخله ،زه دلته تنګ شوی یم نوخدای پاک ﷻ یې سوال قبول کړ داختر په شپه کې دمسافرۍ په حالت کې وفات شو.

په ډېرو خلکو باندې دغسې تنګسیا راغلي دي خوخدای پاک ﷻ دي په موږ نه راولي څکه چې هغوی غټې غټې هستې وې ،هغوی یې برداشت کولای شوای موږ ډېر عاجز یو ،خدای پاک ﷻ دي زموږ سره دخپل رحمت معامله وکړي ،ابتلاوې دې خدای پاک ﷻ په موږ نه راولي.

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمين

وصلى الله تعالى على خير خلقه سيدنا وسندنا وشفيعنا و مولانا محمد وعلى آله واصحابه واتباعه واهل بيته اجمعين

(٤٣) مجلس

دلوړو مقاماتو د حاصلولو طريقې او اسباب

ديوغټ ولي الله نه څوک په داسې عنوان پوښتنه کوي چې دتادې په هغه خدای قسم وي چې ته به يې مخته دريږې ،دده لپاره عبادت کوي تاته خدای پاک د ولايت لوی مقام څرنګه درکړ؟

هغه ددغې خبرې په اوريدلو سره بې اوښه شوا وپه زمکه راپريوت. څکه خدای پاک ﷻ ته دريدل لکه په دنياکې چې موږ په عبادت دريږو داخو خلکوته قدر نه معلوميږي ؛خولمونځ دخدای پاک سره مخامخ خبرې دي دهغه حضور ته دريدل دي ، ددغې وجې نه په بخاري شريف کې راځي چې حضرت نبي کريم ﷺ دقبلې طرف ته په يو ديوال وليد ،چې چا بلغم توکړې دي؛ نو دحضرت نبي کريم ﷺ په مخ مبارک کې دخفګان اثر پيداشو ، په يوه روايت کې راځي چې شګه يې را واخيستله اوهغه ديوال يې پرې پاک کړاوبيا وروسته قانون اوآدب ذکر کوي چې ای خلکو! څوک چې په لمانځه ودريږي نورب تعالی ﷻ دده اودقبلې په مابين کې دی ،دخدای پاک ﷻ حضور ته مخامخ ولاړ دی ،نودی دې دا بې آدبي نه کوي چې لاړې مخ ته توپ کړي اونه دې ښي طرف ته لاړې توپ

کوي،بلکې که ضرورت پیښ شي نوبیا دې چپ طرف ته لاړې توپ کړي اويادې دېښولاندې توپ کړي.

نودلته په لمانځه کې هم خدای پاک ﷻ ته مخامخ دریدل دي اوکه سړی عقل اوعلم ولري نو ددغو دریدلونه انسان ته داخرت دورځې دریدل په یاد شي اودخدای پاک ﷻ حضور ته به پیشېږي اودده دزندګې په هکله به پوښتنه ورنه کېږي ؛خو چې دچاسره چې دغه فکر پیداشو چې زه به د رب تعالی ﷻ حضورته وړاندې کېږم،زما نه به دخپلې زندګي په هکله پوښتنه کېږي ،نوطبعي خبره ده چې انسان له خدای پاک ﷻ نه ډارېږي اوبیا ګناه نه کوي، بیا په عبادت کې کوشش کوي څکه چې د رب تعالی ﷻ په حضور کې دريدل اود انبیا ء او اولیاء، تر مخ دټول مخلوق په وړاندې سوال اوځواب ورکول ډېره مشکله خبره ده. بد عمله انسان دهغه ځای بیا چېرې توان اوطاقت لري څکه هم خدای پاک ﷻ ددغو خلکو سره د:﴿وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ﴾ وعده کړې دی ، چې څوک ددغې ورځې نه وډارشي ،چې زه به دخدای پاک ﷻ حضور ته وړاندې کېږم، نودهغه له پاره خدای پاک د دوه جنتونو وعده کړې ده. څکه چې وډار شو نونیک عمل کوي اود بدو اعمالونه ځان ساتي . اودنیک عمل په کولو سره خدای پاک ﷻ جنت ورکوي اودبد اعمالو په وجه جهنم ورکوي.

نوهغه ولي ته یې چې داقسم ورکړ نو هغه اول ددې خبرې په اوریدلو سره بې هوښه شو اوکله چې راپه هوش شو نو خپل حال

ورته بيانوي . اولياء كرام خپل حال چاته نه بيانوي خومجبور يې کړ ،نوورته وايې چې په ماکې څوکارونه موجود دي دهغه له وجې نه ماته خداى پاک ﷻ دامقام راپه نصيب کړی :

اول : داچې کوم شی په ماکې ژوندی و اوترقي يې کوله هغه ما مړکړ اوکوم شی چې مړ و هغه مارا ژوندی کړ.

په ما کې خواهشات نفساني ژوندي و ،نفس دترقي په لور روان و ،ګناوې اوخواهشات يې رانه غوښتل .

اودوهم داچې زما زړه مړ و ،دخداى پاک ﷻ ذکر يې نه کاوه،هغه مارا ژوندی کړاودخداى پاک ﷻ په عبادت اوذکر باندې شروع شو اوکله چې زړه اصلاح شي نو نفس کمزوری کېږي اودګناه جذبه پکې مړه کېږي اوجذبه دعبادت اواطاعت پکې ژوندی کېږي .

په کوم زړه چې وعظ اونصيحت اثر نه کېږي هغه مړ وي

حسن بصري (رحمه الله) ته يوسړی راغی او ورته وايې چې زما زړه ويده دی يعنې زه چې وعظ اونصيحت اورم زما په زړه کې اثر نه کوي نوداسې څۀ راته وښيه چې زما زړه را ويښ شي . حسن بصري (رحمه الله) ورته وايې چې قرانکريم اواحاديث مبارکه بيانېږي بياهم دتاپه زړه باندې اثر نه کوي؟ دی ورته وايې هو! نوحسن بصري (رحمه الله) ورته وايې چې دازړه ويده نه دی ،مړ

دي ،ويده چي وبنوروي وبنيري اوبيداريري خومر چي هرڅومره وبنوروي ،لټ په لټ يې واروي هغه نه بيداريږي.

ويده هغه زړونه دي چي دخدای پاک ﷻ نه غافل وي اوله لويو گناهونو څخه ځان ساتي لکن کله چي دی نيک مجلس ته ورشي اووعظ اونصيحت واوري نو زړه يې رابيدارشي اوبيا داخرت لوري ته متوجې شي.

خويوقسم داسې زړونه دي چي هغه مړه دي ،هغه که هرڅومره نصيحت اووعظ واوري بيا هم په دوی کې څه بدلون نه راځي ،اثر نه په کې پيداکيږي ،خدای پاک ﷻ مودې ورنه وساتي زموږ داکثرو خلکو زړونه مړه دي.

نواول په ماکې چي کوم شی ژوندی و هغه ما مړ کړ اوچي کوم مړ و هغه مارا ژوندی کړ.

دوهم : کوم شی چي ماته حاضر و ،هغه ما غائب فرض کړ اوکوم شی چي غائب و ،هغه ماهميشه حاضر وګڼه .لکه قيامت ، جنت ،دوزخ اوداخرت نورټول احوال غائب و ،موږ په سترګو نه دي ليدلي اودنيا اوددنيا شيان حاضر دي موږ يې په سترګو وينو . نوهميشه د جنت اودوزخ فکر راسره وي ،هميشه دخدای پاک ﷻ دحساب فکر راسره وي اوچي کوم حاضردي هغه مې شاته واچول ،پدغوکې مې چورت نه واهه نورب تعالی ﷻ دامقام راته نصيب کړ.

دريم : کوم شی چي فاني و ،هغه ماباقي فکر کاو اوچي کوم شی ماته په خيال کې راتلل هغه مافاني فرض کړل . دخدای پاک

ﷺ اطاعت اوبندګي ،له خدای پاک ﷻ نه ویره دخلکو په خیال کې فاني کیدونکي دي څکه لمونځ دې وکړ هغه ولاړ تیرشي،صدقه دې ورکړه هغه تیره شي ،روژه یې ونیوه هغه تیره شوه نودخلکو په خیال کې فاني ورځي . پنځه روپۍ ولاړې نوکمې شوې اومادغه ټول باقي بلل څکه چې په اخیرت کې ذخیره دي اوپاتې دي.

یوځل حضرت نبي کریم ﷺ په کورکې پسه حلال کړ اوحکم یې وکړ چې دا صدقه کړېږئ . مائښام په کورکې پوښتنه کوي چې غونبه څه پاته دی اوکنه ؟ بیبیانو مبارکینو ورته وویل چې دایومټ یې پاته دی اونورمو ټول تقسیم کړ. حضرت رسول الله ﷺ ورته وايي چې نه ټول پاتې دی اودغه یومټ یې نه دی پاتې . څکه چې هغه موصدقه کړه اوهغه داخرت ذخیره شوه.

نوکوم شی چې خلکو ته په خیال کې فاني ورتلل هغه مې باقي فرض کړل ،هغه سرمایه اوګټه دی اوکوم شی چې خلکوته باقي معلومېږي ،چې ددنیا بنګلې،موټرې ،ښځه اولاد اوددنیا نور شیان دي . داخلکوته په فکر کې باقي ورځي خوما داټول فاني فرض کړل،چې داټول تیرېږي .

اوس چې څوک ددې ولي الله اونیک سړي سوچونه فکر وکړي نویه رښتیا هم داسې دی . اولیاء الله ډېر هوښیار وي څکه چې هوښیار خدای پاک ﷻ هغو خلکوته ویلې چې فرمايي : إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾

ٱلَّذِينَ يَذْكُرُونَ ٱللَّهَ قِيَـٰمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِى خَلْقِ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَـٰذَا بَـٰطِلًا سُبْحَـٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴾

يعني په اختلاف د شپې او ورځي کې دلائل د قدرت د خداى پاک دي له پاره د خاوندانو دعقل. دعقل خاوندان هغه څوک دي چې په ولاړه، په ناستې،په پروتې دخداى پاک ﷻ ذکرکوي اوزما په زمکو اسمانوکې سوچ کوي چې داخداى پاک ﷻ عبث نه دې پيداکړې، اوبيا دخپلو تقصيرتو سوچ نه معذرت غواړي چې اى خدايه ! ته له عيبونو څخه پاک يې اوته مې داخرت له عذاب نه وساتې. نوخداى پاک ﷻ هوښيار ورته ويلې دې.

نويوکس چې ولي کېږي هغه دخداى پاک ﷻ په ذکراوعبادت ولي کېږي ؛نودالله تعالى ﷻ فرموده،ده چې دوى هوښيار دي اودوى کامل عقل لري اودکامل عقل بيا ښه فيصله وي اودبيکاره عقل بې کاره فيصله وي.

اوس نو دهغه (ولي) د عقل فيصلوته تاسې وګورئ چې کوم شى ژوندى دى هغه ما مر کړځکه چې دنفس څومره ترقي راځي نوهغه دانسان دهلاکت سبب ګرځي،ځکه چې دښمن دى اودښمن به مر کوې اودانسان زړه اودهغه روح چې دانسان ددنيا اواخرت دکاميابي ذريعه دى نودخپلې کاميابي به کوشش کوي ،ترقي به ورکوي.

اوچې کوم شى دخلکو په نزد غائب و ،له ده (ولي) سره هغه هميش موجود و، چې قيامت را روان دى کله چې داسوچ له چا

سره پیدا شو نوبیا به هغه له دنیا نه دست برداره وي اوداخرت طرف ته يې سوچ اوپام وي.

زموږ خو ټول سوچ دنياته وي، نوچې چېرته ښه موټروونو هم زموږ سره حرص پيداکېږي چې داسې موټر ،ښه بنګله اوښه جايداد وونو نو وايو چې کاش ! دا زما هم واى .نوپه موږ کې ددغوشيان فکر موجود وي اواخرت رانه پاته شي اوهغه خلک چې شپه اوورځ دالله تعالى ﷻ په بندګي اوعبادت لګيا وي اوداخرت طرف ته يې فکر وي نودخلکو له پامه ساده ورځي او وايي چې دا ليونيان اومجذوب دي . په روايت کې راځي چې دخداى پاک ﷻ دومره ذکر کوئ چې دخلکو له پامه ليونيان ورشئ . چې داخوليونيان دي په هيڅ نه پوهيږي ،شپه اوورځ په طاعت اوعبادت باندې ،په ژړاو تيرې کړي

نوغرض دادى چې هروخت موږ ته نصيحتونه کېږي نوددغو نصيحتونوسره بايد سوچ اوفکر وکړي لکه هغوخلکو چې دځان سره دعقل فيصلې کولې دهغو فيصلو په رڼاکې دخداى پاک ﷻ دوستي ورته پيداکېږي ،دالله تعالى ﷻ دوستان ورنه جوړيږي نوموږ هم چې دځان سره داسوچ وکړو چې دغه دنيا خوربښتيا فاني ده ،دانفس مې تباکوي اواخرت را روان دى . له مانه به سوال اوځواب کېږي ،زه به د رب تعالى ﷻ حضورته وړاندې کېږم ، زه به دحضرت نبي کريم ﷺ حضور ته وړاندې کېږم ،په کوم عمل به زمانه خداى پاک ﷻ خوشحاله کېږي؟ اوپه کوم عمل به له مانه نبي کريم ﷺ خوشحالېږي ؟

په کوم عمل به له مانه اولیاء اوعلماء خوشحالیږي. کله چې داسوچ له انسان سره پیداشو نو دغه انسان کامیابي پیداکړه. اوابدي زندگي یې برابریږي اوخپل اهل اوعیال باید پدغه باندې عادت کړو چې دسهار نه متصل باید څه ناڅه دخدای پاک ﷻ ذکر وکړي ،کار دې یوڅه وروسته کړي اوله ماذدیگر باید څه ناڅه ذکر وشي اوهمدارنګه بیګا باید څه ناڅه دخدای پاک ﷻ ذکر اوتلاوت وشي ،ناوخته دې څملي اوهغه دابدي زندګي غم دې وخوري .دادنیا اوڅه چې په دنیاکې دي داټول ختمیدونکي اوفاني کیدونکي دي . بیا مو داولاد اوکورنۍ زندګي ښه کیږي اوزموږ ماحول به ښه کیږي . کله چې کورنۍ نیکه شوه بیابه طبعا په سړي کې دنیکي اثر پیداکیږي ،دڅاسره چې کینې په سړي کې هغه اثر پیداکیږي اوچې کورنۍ خرابه شوه ،په کورکې چې لوی بدعمله وي کشر خامخا هغه بد خوی ورنه زده کوي دارنګ چې د مشرانو د دینداري طرف ته سوچ شي نو کشران هم هغه طرف ته هڅه کوي اودینداره کیږي .

واخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمین

وصلی الله تعالی علی خیر خلقه سیدنا وسندنا وشفیعنا و مولانا محمد وعلی آله واصحابه واتباعه واهل بیته اجمعین

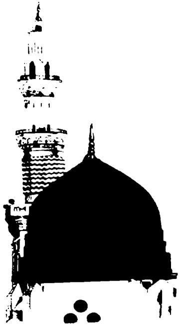

ناشر
خانقاہ عالیہ مجددیہ عمریہ
ذیرہ اسماعیل خان